

تفسیر القرآن الکریم

(جزء تبارک و جزء عمّ)

بقلم محمد بن صالح

قورئان کہ رسم

(29-۳۰- ۳۰- پارلیرناشا تہ فسری)

مؤھدہ محمد صالح

مئلہ تلہ نہ شریانی

مئلہ تلہ نہ شریانی

(29-۳۰- ۳۰- پارلیرناشا تہ فسری)

قورئان کہ رسم

تفسير القرآن الكريم

(جزء تبارك و جزء عمّ)

بقلم

محمد بن العلامة الحاج داملا صالح الكاشغري الأرتوبي

دار النشر للقوميات

قۇرئان كەرىم

(29- ۋە 30- پارىلىرىنىڭ تەفسىرى)

مۇھەممەد سالىھ

مىللەتلەرنە شىپاتى

تەفسىرنىڭ تەھرىرى: خوجائابدۇللا ئوسمان
مەسئۇل مۇھەررىرى: رىشىت ۋاھىدى
مەسئۇل كوررېكتور: ھەمرا ھاسىل

قۇرئان كەرىم

(29- ۋە 30- پارىلىرىنىڭ تەفسىرى)

مۇھەممەت سالىھ

نەشىر قىلغۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى
ۋە تارقاقچۇچى

ساتقۇچى: جايىلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى

باسقۇچى: مىللەتلەر باسما زاۋۇتى

1991-يىلى 10-ئايدا 1-قېتىم نەشىر قىلىندى

1991-يىلى 10-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 23.10 يۈەن

تەفسىرنىڭ ئىشلىنىشى ھەققىدە

1983 - يىلى ئۈرۈمچىدە ئاپتونوم رايون بويىچە ئىمام تەربىيە - لەش كۇرسى ئېچىلغانىدى، پېقىر بۇ كۇرسقا مۇدەررىسلىككە تەكلىپ قىلىنىپ، تەفسىر ۋە ھەدىستىن دەرس ئۆتتۈم. شۇ چاغدا، كۇرسقا قاتناشقۇچى تالىبۇلئىلمى (ئىلم تەلەپ قىلغۇچى)لەرنىڭ تەلىپىنى قاندۇرۇش ۋە كۇرسنىڭ دەرسلىككە بولغان ئېھتىياجىنى تەمىن ئېتىش ئۈچۈن، دەسلەپتە «قۇرئان كەرىم» نىڭ ئاخىرقى پارىسى («ئەممە» پارىسى) نىڭ تەفسىرىنى ئىشلىگەندىم، كۇرسانت - لارنىڭ تەلپى بويىچە كېيىن يەنە «تەبارەك» پارىسىنى ئىشلەپ ئۇنىڭغا قوشتۇم. «قۇرئان كەرىم» نىڭ بۇ ئاخىرقى ئىككى پارىسى كۆپچىلىك ئىماملارغا خېلى تونۇشلۇق ۋە يادا بولغانلىقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە تەفسىر ئىخچام ۋە ئاممىباب بولغانلىقى ئۈچۈن، ئوقۇتۇش - نىڭ ئۈنۈمى خېلى ياخشى بولدى. ئەينى زاماندا، بىر قىسىم پېشقەدەم ۋە نوپۇزلۇق قەشقەر ئۆلىمالىرى «ئەممە» پارىسىنىڭ تەفسىرىنى كۆرۈپ چىقىپ، مۇقىملاشتۇرۇش پۇرسىتىدىن تەقەزىز بېزىپ بەرگەندى.

كۆپ يىللاردىن بۇيان، بۇ تەفسىر شاپىگرافتا بېسىلىپ، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئېچىلغان دىنىي كۇرس - لاردا جۈملەدىن شىنجاڭ ئىسلام ئىنىستىتۇتىدا كۇرسانتلارغا دەرسلىك قىلىنىپ كەلمەكتە.

تەفسىرنىڭ تۈزۈلۈشىگە كەلسەك، ئالدى بىلەن ئايەتلەرنىڭ

تېكىستى، ئاندىن تەرجىمىسى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى، مۇھىم نۇقتىلىرى بېرىلدى ھەمدە ئايەتلەرگە مۇناسىۋەتلىك بىر قىسىم مەزمۇنلار ئىزاھ تەرىقىسىدە بەت ئاستىغا بېرىلدى. تەفسىردىكى «يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى»، «مۇھىم نۇقتىلىرى» دېگەن قىسىملار «مۇقەررە رۇتتەفسىر» (ئېتىراپ قىلىنغان تەفسىر) ناملىق تەفسىر كىتابىدىن ئېلىندى.

بۇ تەفسىردە سەۋەنلىك ياكى خاتا كەتكەن جايلار كۆرۈلسە، كىتابخانلارنىڭ تۈزۈتىش بېرىشىنى سورايمەن.

مۇھەممەت سالىھ

1990 - يىلى 10 - ئاي

تقریظ (تقریر)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله وحده والصلوة والسلام على من لا نبي بعده
الله تعالى غمہ شہنا ورسول صلی اللہ علیہ وسلم غمہ دورود ایتقانہ کین
بزنوبندہ اسمی یازلیغان کاشغرعلمالاری ایتانہ کی بووقت غمہ قدرقرآن
کریم عظیم الشان اولیغور تیلیدہ ترجمہ قلمنہ غان اییدی، فاضل کامل محمد
صالح جہد بلوغ ایلاب توللاجر سسکد وروب توخی قیتم اولیغور جہد
تولوق ترجمہ قیلیب چقان قرآن کریم ترجمہ سیدین برنجی فارہ سنک
ترجمہ سینی اولوزنجی فارہ سنی سنک ترجمہ سی ایلن تفسیر نی باشتین
آخر کوزدن کوچوروق، بزنسک آریزویمنزغ موافق چقان بو ترجمہ
تفسیر اوچون نہایت خیرشمال اولدوق، بو ترجمہ و تفسیر اصلی
عربچہ سغف صادق لوق ایلن کم زیادہ لیکتین خالی دل عینا وروان ترجمہ
قیلیغان اولوب مضمونی علمائالسلف (اولنگی اسلام علمالاری)
طرفدین یازلیغان تفسیر کتاب لاری سنک و حیغہ اولیغون کیلید و
ترجمہ قرآن کریم تسلد کی قیین ونازوک معالدار اولیغور تیلی قاعدہ
بو نیچوشونوشلوق روشن افادہ قلسغان، ترجمہ و تفسیر سنک
توغرا و صفت لیک بولغان بلوغ بزن علمالار قوشولیمز، قرآن کریم کی طلب

لایق ترجمہ و تفسیر قلب حقیقہ دین جہارت بوکر کب و مشکل و طیفہ فی کما یبغی
لو بیان آد ایلخان فاضل مذکور محمد صالح غر حمت او قویغز . اللہ رحمت
قیسون !

کاشغریہ گاجامعہ سنک خطیبی و امامی و مدرسہ شیخا تک اسلام
جمعیتی تنک معاون مدیری قاسم قاری حاجم
کاشغریہ گاجامعہ سنک خطیبی سابق چاسہ مدرسہ سنک مدرسہ اسلامیہ

کاشغریہ گاجامعہ سنک خطیبی و مدرسہ سابق خالق مدرسہ تنک
مدیر اسلام جمعیتی تنک دائمی ہیئت اعضاسی صالح داملا حاجم
کاشغریہ سابق خالق مدرسہ تنک مدرسہ اسلامیہ جمعیتی تنک اعضاسی صالح داملا

اسلام جمعیتی تنک دائمی ہیئت اعضاسی سابق عید گاجامعہ سنک
خطیبی
کاشغریہ سابق مدرسہ تنک مدرسہ اسلامیہ جمعیتی تنک اعضاسی رئیسہ العامین

کاشغریہ جامع قدیم تنک خطیبی اسلام جمعیتی تنک اعضاسی عادل خان ماصم

تەقرىز بسم الله الرحمن الرحيم

ئاللاغا ھەمدۇ سانا ۋە رەسۇل سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋە سەللەمگە دۇرۇد ئېيتقاندىن كېيىن، بىز تۆۋەندە ئىسمى يېزىلغان قەشقەر ئۆلىمالىرى ئېيتىمىزكى، بۇ ۋاقىتتا قەدەر ئۇلۇغ قۇرئان كەرىم ئۇيغۇر تىلىدا تەرجىمە قىلىنمىغانىدى. پازىل كامىل مۇھەممەت سالىھ جەھدى بەلىغ ئەيلەپ (قالتىس تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ)، تولا ئەجر سىڭدۇرۇپ، تۇنجى قېتىم ئۇيغۇرچىغا تولۇق تەرجىمە قىلىپ چىققان قۇرئان كەرىم تەرجىمىسىدىن بىرىنچى پارىنىڭ تەرجىمىسىنى ۋە ئوتتۇرىنچى پارىنىڭ تەرجىمىسى بىلەن تەفسىرىنى باشتىن ئاخىر كۆزدىن كەچۈردۈك. بىزنىڭ ئارزۇ-ئىززىتىمىزغا مۇۋاپىق چىققان بۇ تەرجىمە ۋە تەفسىر ئۈچۈن ناھايىتى خۇشال بولدۇق. بۇ تەرجىمە ۋە تەفسىر ئەسلى ئەرەبچىسىگە سادىقلىق بىلەن كەم-زىيادلىكتىن خالىي، دەل ئەينەن ۋە راۋان چىققان بولۇپ، مەزمۇنى ئۆتكەنكى ئىسلام ئۆلىمالىرى تەرىپىدىن يېزىلغان تەفسىر كىتابلىرىنىڭ روھىغا ئۇيغۇن كېلىدۇ. تەرجىمىدە قۇرئان كەرىم تىلىدىكى قىيىن ۋە نازۇك مەنىلەر ئۇيغۇر تىلى قاندىسى بويىچە چۈشىنىشلىك ۋە روشەن ئىپادىلەنگەن. تەرجىمە ۋە تەفسىرنىڭ توغرا ۋە سۈپەتلىك بولغانلىقىغا بىز ئۆلىمالار قوشۇلىمىز. قۇرئان كەرىمنى تەلەپكە لايىق تەرجىمە ۋە تەفسىر قىلىپ چىقىشتىن ئىبارەت بۇ مۇرەككەپ ۋە مۇشكۈل ۋەزىپىنى دەل جايدا، ئوبدان ئادا قىلغان پازىل مەزكۇر

مۇھەممەت سالىھقا رەھبەت ئوقۇيمىز، ئاللا رەھمەت قىلسۇن!
قەشقەر ھېيتگاھ جامەسىنىڭ خەتبى، ئىمامى، مۇدەررىسى ۋە
شىنجاڭ ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى قاسم قارىي ھاجىم؛
قەشقەر ھېيتگاھ جامەسىنىڭ خەتبى، سابىق چاسا مەدرىسەسىنىڭ
مۇدەررىسى داموللا سۈلەيمان ئوسمان ھاجى؛
قەشقەر ھېيتگاھ جامەسىنىڭ خەتبى ۋە مۇدەررىسى، سابىق
خانلىق مەدرىسەنىڭ مۇدەررىسى، شىنجاڭ ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ
دائىمىي ھەيئەت ئەزاسى سالىھ داموللا ھاجىم؛
قەشقەر سابىق خانلىق مەدرىسەنىڭ مۇدەررىسى، ئىسلام
جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى سالىھ داموللام؛
ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ دائىمىي ھەيئەت ئەزاسى، سابىق ھېيتگاھ
جامەسىنىڭ خەتبى ئابدۇرىشىد ئەلەم ئاخۇنۇم؛
قەشقەر سابىق دۆڭ مەسجىت مەدرىسەسىنىڭ مۇدەررىسى،
ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى زەينۇل ئابدىن مەۋلىۋى داموللا
ھاجىم؛
قەشقەر جامە قەدىمىنىڭ خەتبى، ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى
ھارۇنخان ھاجىم.

1983 - يىل

مۇندەرىجە

67. سۈرە مۇلك 1

68. سۈرە قەلەم 18

69. سۈرە ھاققە 37

70. سۈرە مەئارىج 51

71. سۈرە نۇھ 63

72. سۈرە جن 75

73. سۈرە مۇززەمىل 89

74. سۈرە مۇددەسىسر 101

75. سۈرە قىيامەت 122

76. سۈرە ئىنسان 136

77. سۈرە مۇرسەلات 151

78. سۈرە نەبە 165

79. سۈرە نازىئات 178

80. سۈرە ئەبەسە 191

81. سۈرە تەكۋىسر 202

82. سۈرە ئىنقىتار 210

83. سۈرە مۇتەففىقىن 215

84. سۈرە ئىنشىقاق 227

85. سۈرە بۇرۇج 233

86. سۈرە تارىق 240

245	سۈرە ئەئلا	87
250	سۈرە غاشىيە	88
256	سۈرە فەجر	89
266	سۈرە بەلەد	90
273	سۈرە شەمس	91
278	سۈرە لەيل	92
284	سۈرە زۇھا	93
288	سۈرە ئىنشىراھ	94
291	سۈرە تىن	95
294	سۈرە ئەلەق	96
301	سۈرە قەدر	97
304	سۈرە بەيىنە	98
310	سۈرە زەلزەلە	99
313	سۈرە ئادىيات	100
316	سۈرە قارىئە	101
319	سۈرە تەكۋىر	102
321	سۈرە ئەسىر	103
323	سۈرە ھۈمەزە	104
326	سۈرە فىل	105
329	سۈرە قۇرەيش	106
331	سۈرە مائۇن	107
333	سۈرە كەۋسەر	108
336	سۈرە كافىرۇن	109
339	سۈرە نەسر	110

111. سۈرە مەسەد 341

112. سۈرە ئىخلاس 343

113. سۈرە فەلق 346

114. سۈرە ناس 347

سُورَةُ الْمَلِكِ مَكِّيَّةٌ (٦٧) رُكُوعَاتُهَا ٣
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ
 أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ۝ الَّذِي
 خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
 مِنْ تَفَوُّتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ لَا هَلَ تَرَى مِنْ قُطُوبٍ ۝
 ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
 حَاسِبًا ۖ وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
 بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ
 عَذَابَ السَّعِيرِ ۝

تەرجەمى:

67. سۇرە مۇلك

مەككەدە نازىل بولغان، 30 ئايەت*.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە ھەربىيان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

* سۇرە مۇلك (تەبارەك سۇرىسىنىڭ) خاسىيىتى توغرىسىدا:
 ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر

(بۇتۇن ئاسمان - زېمىننىڭ) پادىشاھلىقى ئىلكىدە بولغان ئاللاننىڭ بەرىكىتى بۈيۈكتۇر. ئاللا ھەر نەرسىگە قادىردۇر (1). سىلەردىن قايسىڭلارنىڭ ئەمەلى ئەڭ ياخشى ئىكەنلىكىنى سىناش ئۈچۈن ئاللا ئۆلۈمنى* ۋە تىرىكلىكىنى ياراتتى، ئاللا غالىبتۇر، (تۆۋبە قىلغۇ-چىنى) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (2). ئاللا يەتتە ئاسماننى

ئەلەيھىسالام مۇنداق دېگەن: "قۇرئاندا 30 ئايەتتىن تەركىب تاپقان، ئوقۇغان ئادەمگە شاپائەت قىلىدىغان ھەتتا ئۇنىڭ گۇناھلىرى مەغپىرەت قىلىنىدىغان بىر سۈرە بار، ئۇ تەبارەكتىن ئىبارەتتۇر."
ئىبنى ئابباس مۇنداق دەيدۇ: "پەيغەمبەر ئەلەيھىسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن بىرى ئۇقماستىن بىر قەبرىنىڭ ئۈستىگە چېدىر تىكىپتۇ، قارىسا چېدىر تىككەن يەر بىراۋنىڭ قەبرىسى بولۇپ، بۇ يەردە بىر كىشى تەبارەك سۈرىسىنى ئوقۇپ تۈگىتىپتۇ،" ھېلىقى ساھابە پەيغەمبەر ئەلەيھىسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ: "ئې روسۇللا، مەن ئۇقماستىن بىر قەبرىنىڭ ئۈستىگە چېدىرىمنى تىكىمەن، قارىسام ئۇ يەردە بىر ئادەم تەبارەك سۈرىسىنى ئوقۇپ تۈگەتتى" دېدى.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام: "تەبارەك سۈرىسى ئازابىنى توسقۇچىدۇر، تەبارەك سۈرىسى ئۇ ئادەمنى قەبرە ئازابىدىن قۇتقۇزىدۇ" دېدى.
جابر رەزىيەللاھۇ ئەنەھۇ: "پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام....
تەبارەك سۈرىسىنى ئوقۇمىغىچە ئۇخلىمايتتى" دەيدۇ.

* ئۆلىمالارنىڭ ئېيتىشىچە، ئۆلۈم دېگەن ھاياتلىقتىن پۈتۈنلەي ئۈزۈلۈپ يوقىلىپ كېتىش ئەمەس. پەقەت ئىنساننىڭ بۇ دۇنيادىن ئۇ دۇنياغا يۆتكىلىشىدىن ئىبارەت. پەيغەمبەر ئەلەيھىسالامنىڭ بىر ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلگەن: "سىلەردىن بىرەنە قەبرىدە قويۇلۇپ، بۇرادەر-لىرى ئۇنى كۆمۈپ قاپقاندا، ئۇ ئۇلارنىڭ كەشلىرىنىڭ ئاۋازىنى چوقۇم ئاڭلاپ تۇرىدۇ."

بىرىنى بىرىنىڭ ئۈستىدە قىلىپ ياراتتى، ۋە پەرىسان ئاللاننىڭ يارىتىشىدا ھېچ نۇقساننى كۆرمەيەن، سەن (ئاسمانلارغا) قاراپ باققىنكى، بىرەر يوپۇقنى كۆرمەسەن (3). ئاندىن سەن يەنە ئىككى تېتىم قارىغىن. كۆزۈڭ (ئاسمانلاردا بىرەر نۇقساننى تېپىش-تىن) ئۈمىد ئۈزگەن ۋە تالغان ھالدا قايتىدۇ (4). (بىزگە بارلىق ئاسمانلاردىن) ئەڭ يېقىن ئاسماننى چىراشلار (يەنى يورۇق يۇلتۇزلار) بىلەن بېزىدۇق ۋە ئۇلارنى (پەرىشتىلەرنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە تىڭشاشقا ئۇرۇنغان) شەيتانلارنى ئاتىدىغان نەرسە قىلدۇق (يەنى شەيتانلار يۇلتۇزلاردىن چىققان شولا بىلەن ئېتىلىدۇ)، شەيتانلارغا (ئاخىرىتتە) دوزاخ ئازابىنى تەييارلىدۇق (5).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمىي مەزھۇنى:

ئاللاتائالا بۇ مۇبارەك سۈرىنى ئۆزىنىڭ پاكلىقىنى ئىزھار قىلىش ۋە ئۆزىگە ھەمدۇ سانا ئېيتىش بىلەن باشلىدى، ئاللاتائالا پۈتۈن كائىناتنىڭ ئىگىسى ۋە ئۇنى مۇتلەق تەسەررۇپ قىلغۇچىدۇر، ئاللاتائالا ھەممىگە قەدەر قۇدرەت ئىگىسىدۇر. مەخلۇقاتلارنىڭ جېنىنى ئېلىش ۋە ئۇلارنى تىرىلدۈرۈش ئاللاننىڭ ئىلكىدەدۇر. ئاللاتائالا ئۆلۈم بىلەن ھاياتلىقنى، ئىنسانلارنىڭ قايسىسىنىڭ ئەمەلى ياخشى ئىكەنلىكىنى سىناش ئۈچۈن ياراتتى*، ئاللاتائالا قۇدرەتلىك بولۇپ

* قەتادە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: "شۈبھىسىزكى، ئاللا ئادەم بالىلىرىنى ئۆلۈم بىلەن بويۇندۇردى، بۇ دۇنيانى ئىنسانلار ھايات كەچۈرۈپ ئاندىن ئۆلىدىغان يۇرت قىلىپ ياراتتى، ئاخىرەتنى بولسا ياخشىلارنى مۇكاپاتلايدىغان، يامانلارنى جازالايدىغان مەڭگۈلۈك يۇرت قىلىپ ياراتتى" دەيتتى.

كۈچ - قۇۋۋەتتە ئۇنىڭغا ھېچكىم ئەڭ كېلەلمەيدۇ، ئاللاتائالا مەخلۇ - قاتنا موھتاج ئەمەس، ئاسىيلارنى جازالاشتا غالبىتۇر، ئاللاتائالا تۆۋبە قىلغۇچىلارنى ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر.

ئاندىن ئاللاتائالا يەتتە قات ئاسماننى بىرىنى بىرىنىڭ ئۈستىدە قىلىپ، يوپۇقسىز ۋە نۇقسانسىز ياراتقانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ. ئىنسان ئاسمانلارنى ھەرقانچە ئىنچىكىلىك بىلەن قايتا - قايتا كۆزەت - كەندىمۇ، ئۇلاردىن ھېچقانداق يوپۇق ۋە نۇقسان تاپالماي، قۇدرىتى ئىلاھىيە ئالدىدا ئۆزىنىڭ ئاجىزلىقىنى ھېس قىلىدۇ. ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا ئىنسانلارنىڭ دىققىتىنى ئاسمانلارنىڭ گۈزەللىكى، ئاسمانلاردىكى يۇلتۇز ۋە سەييارىلەرنىڭ رەتلىك، چىرايلىق ئورۇنلاشتۇرۇلغانلىقىنى بايقاشقا جەلپ قىلىدۇ، شۇنداقلا يۇلتۇزلار بىلەن ئاسمانلارنى بېزىگەنلىكىنى، پەرىشتىلەرنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلاشقا ئۇرۇنغان شەيتانلارنى يۇلتۇزلار بىلەن ئاتىدىغانلىقىنى، بۇنىڭ دۇنيادا ئۇلارغا بېرىلگەن جازا ئىكەنلىكىنى، ئاخىرەتتە ئۇلارنىڭ دوزاختا ئازابلىنىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا ئۇلۇغلىنىدۇ ۋە مەدھىيىلىنىدۇ.
2. ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ ئەھتىسنىڭ كەڭلىكى، كاتەناتى تەسەررۇپ قىلىشتىكى كامالىتى بايان قىلىنىدۇ.
3. ئاللاتائالانىڭ ئۆلۈم بىلەن ھاياتلىقىنى يارىتىشتىكى ھېكمىتى بايان قىلىنىدۇ.
4. ئاللاتائالانىڭ ئايەتلىرى ۋە مەخلۇقاتلىرى ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزۈشكە تەرغىپ قىلىنىدۇ.

5. ئاللاتائالانسك يۇلتۇزلارنى يارىتىشتىكى ھېكمىتى بايان قىلىندۇ.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ
 جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا
 لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٢﴾ تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ النَّعِيطِ
 كُلِّمَّا أُنْتَبِئَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ
 نَذِيرٌ ﴿٣﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ ۗ فَكَذَّبْنَا
 وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي
 ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٤﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا
 كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ فَأَعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ
 فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
 رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَأَسْرُوا
 قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٨﴾
 أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿٩﴾ هُوَ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
 وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٠﴾

تەرجىمىسى:

پەرۋەردىگارنى ئىنكار قىلغانلارمۇ دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ. دوزاخ نېمىدېگەن يامان جاي(6)! ئۇلار دوزاخقا تاشلانغان چاغدا، قايناپ تۇرغان دوزاخنىڭ (ئېشەك ھاكىرىغاندەك) سەت ئاۋازىنى ئاڭلايدۇ(7). دوزاخ غەزەپتىن پارچىلىنىپ كېتىشكە تاس قالىدۇ. دوزاخقا ھەرقاچان بىر توپ ئادەم تاشلانغان چاغدا، دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەر ئۇلاردىن: "سىلەرگە ئاگاھلاندۇرغۇچى (يەنى پەيغەمبەر) كەلمىگەنمىدى؟" دەپ سورايدۇ(8). ئۇلار: "ئۇنداق ئەمەس، بىزگە ھەقىقەتەن ئاگاھلاندۇرغۇچى كەلگەن، بىز (ئۇنى) ئىنكار قىلدۇق ھەمدە بىز: 'ئاللا (دېچ ئادەمگە ۋەھىيىدىن) بىرەر نەرسە نازىل قىلغىنى يوق، سىلەر پەقەت چوڭقۇر ئازغۇنلۇقتا دېدۇق" دەيدۇ(9). ئۇلار: "ئەگەر بىز (پەيغەمبەرنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلىغان ياكى چۈشەنگەن بولساق، ئەھلى دوزاخ قاتارىدا بولماس ئىدۇق" دەيدۇ(10). ئۇلار گۇناھىنى تونۇيدۇ*، ئەھلى دوزاخ ئاللاننىڭ رەھمىتىدىن يىراق بولسۇن(11). پەرۋەردىگار بىدىن كۆرمەي تۇرۇپ قورققانلار، مەغپىرەتكە ۋە كاتتا ساۋابقا ئېرىشىدۇ(12). سىلەر سۆزۈڭلارنى مەخپىي قىلىڭلار ياكى ئاشكارا قىلىڭلار (ئاللا ھامان ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ). ئاللا ھەقىقەتەن دىللاردىكى سىرلارنى بىلگۈچىدۇر(13). (مەخلۇقاتنى) ياراتقان زات بىلىمەمدۇ؟

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلگەن: "ھېچبىر ئادەم ئۆزىنىڭ جەننەتكە كىرىشكە قارىغاندا دوزاخقا كىرىشكە ئەڭ لايىق ئىكەنلىكىنى بىلمەي تۇرۇپ دوزاخقا كىرمەيدۇ".

ئۇ شەيئىلەرنىڭ نازۇك تەرەپلىرىنى بىلگۈچىدۇر. ھەممىدىن تولۇق خەۋەرداردۇر (14) ئاللا سىلەرگە زېمىننى دېڭىشقا ئاسان قىلدى، زېمىننىڭ ئەتراپىدا دېڭىشلار، ئاللانىڭ (بەرگەن) رىزقىدىن يەڭلار*، سىلەر تىرىلگەندىن كېيىن ئاللانىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر (15).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللالتائالا پەرىشتىلەرنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە ئاڭلاشقا ئۇرۇنغان شەيتانلارغا دوزاخ ئازابىنى تەييارلىغانلىقىنى بايان قىلغاندىن كېيىن، بۇ ئازابىنىڭ ئاللالتائالانىڭ بىرلىكىنى ئىنكار قىلغان، ئاللالتائالانىڭ پەيغەمبەرلىرىنى يالغانغا چىقارغان ھەرقانداق ئادەم ئۈچۈن تەييارلانغانلىقىنى ئېيتىدۇ، ئاللالتائالا دوزاخنى ئەھلى دوزاخنى چۆچۈتىدىغان ۋە ئۇلاردا قورقۇنچ پەيدا قىلىدىغان رەۋىشتە تەسۋىرلەيدۇ، دوزىخىلەر دوزاخنىڭ شىددەتلىك يېنىشىدىن

* بۇ ئايەتتىن رىزق تەلەپ قىلىش يولىدا سەۋەب قىلىش ۋە سەئىي ھەرىكەتتە بولۇشنىڭ ئوبدان ئىش ئىكەنلىكىنى كۆرگىلى بولىدۇ. بۇ تەۋەككۈل قىلىش بىلەن قارىمۇقارشى ئەمەس، ھەزرىتى ئۆمەر بىر توپ ئادەمنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئۇلاردىن سىلەر نېمە ئادەملەر دەپ سورىغانىدى. ئۇلار بىز تەۋەككۈل قىلغۇچىلارمىز دېدى. ھەزرىتى ئۆمەر ئۇلارغا: "سىلەر يۆلۈنۈۋالغۇچىلار. ئاللاغا تەۋەككۈل قىلغۇچى ئالدى بىلەن يەرگە ئۇرۇقىنى تېرىپ قويۇپ ئاندىن ئاللاغا تەۋەككۈل قىلدىم دەيدۇ" دېگەن

كېلىپ چىققان قورقۇنچلۇق ئاۋازلارنى ئاڭلاپ تۇرىدۇ، دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەر دوزاخقا تاشلانغان ھەربىر گۇرۇھتىن: "ئاللا سىلەرگە ئۆزىنىڭ ئازابىدىن قورقۇتقۇچى پەيغەمبەرلەرنى ئىبەرتە-مىدىمۇ" دەپ سورايدۇ، ئۇلار قاتتىق پۇشايمان قىلىپ: "بىزگە ئاللانىڭ ئازابىدىن ئاگاھلاندىرغۇچى پەيغەمبەر كەلگەنىدى، لېكىن بىز ئۇنى يالغانغا چىقارغان ئىدۇق، ئاللانىڭ كىشىلەرگە پەيغەمبەرلەرنى ئىبەرتىدىغانلىقىنى ئىنكار قىلغان ئىدۇق" دەپ جاۋاب بېرىدۇ ۋە پەيغەمبەرنى: "سىلەر ھەقىقەتەن ھەقتىن تولدۇمۇ يىراق بولغان ھالدا ئازغان ئىدىڭلار" دېدۇق دەيدۇ، شۇنىڭدەك، كۇففارلار يەنە: "بىزنىڭ دەلىل-پاكتلارنى چۈشىنىدىغان ئەقىللىرىمىز ۋە ئۇلارنى ئاڭلايدىغان قۇلقىمىز بولغان بولسا، مۇنداق قاتتىق ئازابقا دۇچار بولمايتتۇق" دەيدۇ.

ئاندىن كېيىن ئاللانا ئالا پەرۋەردىگارىدىن قورققان، ئۇنىڭ ئەمرلىرىنى بەجا كەلتۈرگەن، چەكلىگەن ئىشلىرىدىن ساقلانغان ئادەمنى مەغپىرەت قىلىش ۋە مول ساۋاب بېرىش بىلەن مۇكاپات-لايدىغانلىقىنى بايان قىلدۇ.

بەندىلىرىگە ئۆز ئىلمىنىڭ چەكسىز كەڭلىكىنى، پۈتۈن سىرلارنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى، مەخلۇقاتىنىڭ ھېچقانداق ئىشى ئۇنىڭغا مەخپىي ئەمەسلىكىنى، بەندىلىرىنىڭ يوشۇرغانلىرىنىمۇ تولۇق بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى ئۆتتۈرىدۇ.

ئاللانا ئالا بەندىلىرىگە ئۆزىنىڭ بىر قىسىم نېمەتلىرىنى يەنى ئۇلارغا زېمىننى ھېچشقا قولايلىق قىلىپ بەرگەنلىكىنى، ئۇلارنى زېمىندا ھەرىكەت قىلىپ دېھقانچىلىق، سودا ۋە باشقا پايدىلىق كەسىپلەر بىلەن شۇغۇللىنىشقا ۋە ئۇلارغا ئاتا قىلغان نەرسىلەردىن

بەھرىمەن بولۇشقا بۇيرۇغانلىقىنى ساناپ ئۆتسۇن* . ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن قىيامەت كۈنى قايتا تىرىلىپ ئاللاننىڭ دەرگاھىغا ھازىر بولىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. كۇفرىدىن ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ يامانلىقىدىن قورقۇتۇلسۇن.
2. قىيامەت كۈنى كۇفۇغارلار دۇچار بولىدىغان ئازاب تەسۋىرلىنىدۇ.
3. ئاللادىن قورققان ۋە ئۇنىڭغا ئىستائەت قىلغان ئادەمنىڭ ئاللاننىڭ مەغپىرىتىگە ۋە رازىلىقىغا ئېرىشىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
4. ئاللاتائاللاننىڭ ئىلمىنىڭ كەڭلىكى، ئاللاتائاللاننىڭ ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقى سۆزلىنىدۇ.
5. رىزق تەلەپ قىلىش يولىدا زېمىندا سەئىيى - ھەرىكەتتە بولۇشقا رىغبەتلەندۈرۈلىدۇ.
6. ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشكە ۋە قىيامەت كۈنى ئاللاننىڭ دەرگاھىدا قىلمىشلىرىدىن ھېساب ئېلىنىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىش بايان قىلىنىدۇ.

* رىزق تەلەپ قىلىش يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسىتىش بۇ جەھەتتە ئاللاغا تەۋەككۈل قىلىش بىلەن زىت ئەمەس. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "ئەگەر سىلەر ئاللاغا ھەقىقىي تەۋەككۈل قىلىدىغان بولساڭلار، ئەلۋەتتە ئاللا سىلەرگە ئۇۋىلىرىدىن ئەتىگەندە ئاچ قورساق چىقىپ كەچقۇرۇنلۇقى توق قايتىدىغان قۇشلارغا رىزق بەرگەندەك رىزق بېرەتتى."

ءَأَمِنْتُمْ مَّنْ

فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورٌ ﴿١٣﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ ﴿١٥﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا
إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ
إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٦﴾ أَمَّنْ هَذَا
الَّذِي هُوَ جَدُّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِنِ الْكُفْرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿١٧﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي
يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَ
نُفُورٍ ﴿١٨﴾

تەرجىمەسى:

(ئى كۇففارلار!) ئاسماندىكى زاتنىڭ يەر تەۋرىگەن چاغدا سىلەرنى

يەرگە يۇتقۇزۇۋېتىشىدىن قورقمامسىلەر؟ (16) ياكى ئاس-ماندىكى زاتنىڭ سىلەرگە تاش ياغدۇرۇشىدىن قورقمامسىلەر؟ (سىلەر ئازابنى كۆرگەن چاغدا) ھېنىڭ ئاگاھلاندىرۇشۇمنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى (يەنى ھەق ئىكەنلىكىنى) بىلىسىلەر (17). ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەنلەر (پەيغەمبەرلىرىنى) يالغانغا چىقاردى (ئۇلارنى ئازاب چۈشۈرۈش بىلەن) ئەيىبلەنگەنلىكىم قانداق ئىكەن؟ (18) ئۇلار قاناتلىرىنى يايغان ۋە يىققان ھالدا ئۈستىدە ئۇچۇپ كېتىۋاتقان قۇشلارغا (ئىبرەت كۆزى بىلەن) قارىمامدۇ؟ (قاناتلىرىنى يايغان ۋە يىققان ھالدا) ئۈستىلىرىدە ئۇچۇۋاتقان قۇشلارنى (قاناتلىرىنى يايغان ۋە يىققان چاغدا يەرگە چۈشۈپ كېتىشتىن) پەقەت ئاللا (قۇدرىتى بىلەن) تۇتۇپ تۇرىدۇ، ئاللا ھەقىقەتەن ھەر نەرسىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (19). سىلەرگە ئاللا ياردەم بەرگەندىن تاشقىرى، يەنە كىم سىلەرگە ياردەمچى قوشۇن بولالايدۇ، كاپىرلار پەقەت ئالدىنىش ئىچىدىدۇر. (يەنى شەيتان ئۇلارنى ئازاب نازىل بولمايدۇ دەپ ئالدايدۇ،) (20). ئەگەر ئاللا رىزىقىنى تۇتۇپ قالس، سىلەرگە كىم رىزىق بېرىدۇ، ئۇلار تەكەببۇرلۇقتا، ھەقتىن يىراقلىشىشتا ئەزۋەيەلەپ كەتكەندۇر (21).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمىي مەزھۇنى:

بۇ ئايەتلەردە ئاللاتائالا كۇنۇفكارلارنى ئۆز ئازابى بىلەن قورقۇتىدۇ، پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغان ئۈممەتلەرگە چۈشكەن ئازابنىڭ ئۇلارغىمۇ چۈشىدىغانلىقىدىن ئاگاھلاندىرىدۇ، يەنى ئاللا ئۇلارنى يەرگە يۇتقۇزۇۋېتىدىغانلىقى بىلەن ياكى ئۇلارغا بورانىنى ئاپىرىدە قىلىپ، ئۈستىدىن تاش ياغدۇرۇپ ئازابلايدىغانلىقى بىلەن

ئاكاهلاندىرىدۇ. ئۆتكەنكى ئۈمەتلەرگە چۈشكەن ئازابىدەك ئازاب نازىل بولغان چاغدا، ئۇلار ئاللاننىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغانلىقىلىرىنىڭ ئاقىۋىتىنى بىلىدۇ.

ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا كۇففارلارنىڭ دىققىتىنى ئۆزىنىڭ قۇدرىتىنىڭ چوڭلۇقىغا قارىتىپ، ئۇلارنى ھاۋادا قاناتلىرىنى دەم يېيىپ، دەم يىغىپ ئۇچۇپ كېتىۋاتقان قۇشلارغا قاراشقا بۇيرۇيدۇ؛ قۇشلارنى ھاۋادىن چۈشۈپ كېتىشتىن پەقەت ئاللاننىڭ ئۆزىلا ساقلاپ قالالايدىغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ مەخلۇقاتىنىڭ ئەھۋالىغا ئۇيغۇن ھالەتنى كۆرۈپ تۇرىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا مۇشرىكلارنى ئەيىبلەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئاللادىن غەيرىگە ئىلتىجا قىلغانلىقىغا ۋە ئاللادىن غەيرىدىن رىزق تىلىگەنلىكىگە قارشى دەلىللەرنى كۆرسىتىدۇ. ئۇلارنىڭ مۇنداق قىلىشى بىلەن تېخىمۇ سەركەشلىك قىلغانلىقىنى، ھەقىتىن تېخىمۇ يۈز ئورۇن گەنلىكىنى ئۇقتۇرىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ مەخلۇقاتىنىڭ ئۈستىدە ئىكەنلىكى بايان قىلىنىدۇ.
2. ئاللاتائالانىڭ ئازابىدىن ۋە غەزىپىدىن قورقۇشنىڭ لازىملىقى سۆزلىنىدۇ.
4. ئاللاتائالانىڭ ئايەتلىرى ۋە مەخلۇقاتلىرى ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزۈشكە تەرغىپ قىلىنىدۇ.

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ
 أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٧﴾ قُلْ هُوَ
 الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي
 ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾ وَيَقُولُونَ
 مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ قُلْ
 إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤١﴾
 فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئًا وَّجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٤٢﴾ قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا
 فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ ﴿٤٣﴾ قُلْ هُوَ
 الرَّحْمَنُ أُمْتَابِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۗ فَسْتَعْلَمُونَ
 مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٤﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾

تەرجىمىسى:

زادى قايسى ئادەم يول تاپالايدۇ؟ بېشىنى سائىگىلىتىپ ماڭغان ئادەممۇ؟ ياكى قەددىنى رۇس تۇتۇپ تۈز يولدا ماڭغان ئادەم-مۇ؟ (22) (ئى مۇھەممەد، ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، "ئاللا سىلەرنى ياراتتى، سىلەر ئۈچۈن قۇلاقنى، كۆزلەرنى، دىللارنى ياراتتى، سىلەر ئاز شۈكۈر قىلىسىلەر" (23). ئېيتقىنكى، "ئاللا سىلەرنى يەر يۈزىدە يارىتىپ كۆپەيتتى، (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) ئاللانىڭ دەرگاھىغا توپلىنىسىلەر" (24). ئۇلار: "ئەگەر سىلەر راستچىل بولساڭلار، بۇ ۋەدە قاچان ئىشقا ئاشۇرۇلسۇن" دەيدۇ (25). (ئى مۇھەممەد، ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، "بۇ ھەقتىكى ئىلىم (يەنى قىيامەت-نىڭ قاچان بولۇشى) ئاللانىڭ دەرگاھىدۇر، مەن پەقەت ئوچۇق ئاگاھلاندىرغۇچىمەن" (26). ئۇلار ئازابنىڭ (ئۆزلىرىگە) يېقىنلىقىنى كۆرگەن چاغدا يۈزلىرى قارىداپ كېتىدۇ، ئۇلارغا: "مانا بۇ سىلەر (دۇنيادىكى چېغىڭلاردا) تەلەپ قىلغان نەرسىدۇر" دېيىل-دۇ (27). (ئى مۇھەممەد! سېنىڭ ئۆلۈمۈڭنى ئارزۇ قىلىدىغان مۇشرىكلارغا) ئېيتقىنكى "ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! ئەگەر ئاللا (سىلەر ئارزۇ قىلغاندەك) ھېنى ۋە مەن بىلەن بولغان (مۆمىن)لەرنى ھالاك قىلىدىغان بولسا، ياكى (بىزنىڭ ئەجلىمىزنى تەخىر قىلىپ) بىزگە رەھىم قىلىدىغان بولسا (سىلەرگە نېمە پايدا بار)، كاپىرلارنى قاننىق ئازابتىن كىم قۇتۇلدۇرىدۇ؟" (28). ئېيتقىنكى، "ئۇ ناھايىتى ھېرىبان ئاللادۇر، ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتتۇق ۋە ئۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلدۇق، سىلەر كىمنىڭ روشەن گۇمراھلىقتا ئىكەنلىكىنى كەلگۈسىدە بىلىسىلەر" (29). (ئۇلارغا:) "ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ؟ (سۈيىڭلار يەر ئاستىغا) سىڭىپ

كەتسە، سىلەرگە كىم ئېقىن سۇ كەلتۈرۈپ بېرىدۇ؟” دېگىن (30).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەھۇمى:

ئاللاتائالا مۇشرىك بىلەن دەھرىيىنىڭ گۇمراھلىقتىكى ھالىنى دوڭخاقلاپ ماڭىدىغان، قەيەرگە بارىدىغانلىقىنى، قەيەردە دېڭىۋاتقانلىقىنى بىلمەيدىغان بىر ئادەمگە ئوخشىتىدۇ، دۇنيادا ئۇنىڭ ھالى شۇنداق بولىدۇ، ئاخىرەتتە بولسا ئۇ دۇم ياتقۇزۇلغان ھالدا دوزاخقا تاشلىنىدۇ. ئاللاتائالا ئاللىنى بىر دەپ تونۇغۇچى، توغرا يولدا ماڭغۇچى مۆمىن ئادەمنىڭ ھالىنى تۈز، يولدا قەددىنى رۇس تۇتۇپ ماڭغان ئادەمگە ئوخشىتىدۇ، دۇنيادا بۇنىڭ ھالى مۇشۇنداق بولىدۇ، ئاخىرەتتە بولسا ئۇ ئۆزىنى جەننەتكە ئېلىپ بارىدىغان تۈز يولدا ھېچىپ مەھشەرگاھقا ھازىر بولىدۇ، ئاندىن ئاللاتائالا بەندىلىرىگە ئۇلارنى خەلق ئېتىپ ئاڭلاش ۋە كۆرۈش نېمىتىنى ئاتا قىلغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ بۇ نېمەتلىرىگە پەقەت ئازغىنا كىشىلەرنىڭ شۈكۈر قىلىدىغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ پۈتۈن مەخلۇقاتىنى يارىتىپ زېمىنغا تارتىۋەتكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ سۈپەتلىرىنىڭ، رەڭگى-روپىنىڭ خىلمۇخىل ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنى ئۆزى دەسلەپتە قانداق ياراتقان بولسا قىيامەتتە شۇنداق تىرىلدۈرىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا مۇشرىكلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قىيامەت ۋاقتى توغرىلۇق سورايدىغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ پەيغەمبەرنى قىيامەتنىڭ ۋاقتىنى ئاللادىن باشقا ھېچكىمنىڭ بىلمەيدىغانلىقى بىلەن جاۋاب بېرىشكە ئەمر قىلغانلىقىنى ئېيتىدۇ.

شۇنىڭدەك، ئاللاتائالا قىيامەت قايم بولۇپ، مۇشرىكلار ئۆزلىرى ئىنكار قىلغان قايتا تىرىلىشنىڭ ۋە ئۆزلىرىگە بولىدىغان ئازابىنىڭ

ھەق ئىكەنلىكىنى كۆرگەن چاغدا، ئۇلارنىڭ چىرايى تۇتۇلۇپ غەم - قايغۇغا چۆمدىغانلىقىنى، پەرىشتىلەرنىڭ ئۇلارغا: "سىلەر تېزىرەك كېلىشى ئالدىراتقان ئازاب مانا شۇ، سىلەر بۇ ئازابتىن قېچىپ قۇتۇلالمايسىلەر" دەيدىغانلىقىنى خەۋەر قىلدۇ.

ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا پەيغەمبەرنى ئۇنىڭغا ۋە ھۆمىنلەرگە ھالاكەت تىلەيدىغان كۇففارلارغا: "مەيلى سىلەر ئارزۇ قىلغاندەك بىز ھالاك بولايلى، ياكى ئاللا مەرھەمەت قىلىپ بىر زامانغىچە ياشايلى، بەربىر سىلەرگە كۇففورلار تۈپەيلىدىن كەلگەن بۇ ئازاب - تىن يانى ئاللاننىڭ ئازابىدىن ھەرگىزمۇ قۇتۇلمايسىلەر" دېيىشكە بۇيرۇيدۇ. شۇنىڭدەك ئاللاتائالا پەيغەمبىرنى كۇففارلارغا ئۆزىنىڭ ۋە ھۆمىنلەرنىڭ مۇتلەق ئىمان ئېيتقانلىقىنى، ئۆزلىرىنىڭ ھەممە ئىشتا يالغۇز بىر ئاللاغا يۆلىنىدىغانلىقىنى، ئاخىرەتتە ئىككىلا تەرەپ ئۈچۈن ئىش ئايدىڭلىشىپ قايىسى تەرەپنىڭ ھىدايەت تاپقۇچىسى ۋە قايىسى تەرەپنىڭ گۇمراھ ئىكەنلىكىنىڭ ئېنىق بولىدىغانلىقىنى ۋە كىملىرىنىڭ ياخشى ئاقىۋەتكە ئىگە بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشكە تەمر قىلدۇ.

ئاللاتائالا كۇففارلارنى ئاخىرەتنىڭ ئازابىدىن ئاگاھلاندۇرغاندىن كېيىن، ئىنسانلار، ھايۋانلار ۋە ئۆسۈملۈكلەرنىڭ ياشىشى ئۈچۈن مۇھىم ماددا قىلىپ ياراتقان، ھاياتلىقنىڭ دەسلەپكى ئامىلى بولغان سۇدىن ئۇلارنى مەھرۇم قىلىدىغانلىقى بىلەن ئاگاھلاندۇرىدۇ. ئاللا - تائالا: "ئەگەر ئاللا ئۇلارنى سۇدىن مەھرۇم قىلىدىغان بولسا، ئۇلارغا سۇنى ئاللادىن باشقا كىم پەيدا قىلىپ بېرەلەيدۇ؟" دەيدۇ.

بۇ ئاخىرقى ئايەتنىڭ يۇقىرىقى ئايەتلەر بىلەن بولغان مۇناسى -

ۋىتى شۇكى، ئاللاتائالا ئالدىنقى ئايەتلەردە كۇففارلارنىڭ پەيغەم-
بەرنى يالغانغا چىقارغانلىقى ئۈستىدە توختالغاندىن كېيىن، بۇ
ئايەتتە ئاللاتائالانىڭ كۇففارلارغا ئاتا قىلغان بەزى نېمىتى ۋە
ئۇنىڭدىن ئۇلارنى مەھرۇم قىلىشقا قادىر ئىكەنلىكىنى بايان قىلدۇ.

مۇھىم نۇقتىلەر:

1. كىشى گۇمراھلىق يولىدا ماڭسا، بۇ ئۇنى بەختسىزلىككە ئېلىپ بارىدۇ.
2. ھىدايەت يولى ئېنىق بولۇپ، ئۇ يول كىشىنى دۇنيادا ۋە ئاخىرەتتە بەختكە ئېرىشتۈرىدۇ.
3. نېمەتلەرنى ياراتقۇچى ۋە ئۇنى بەندىلەرگە ئاتا قىلغۇچى ئاللاننىڭ ئۆزىدۇر.
4. قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى بىلىش ئاللاتائالاغىلا خاس.
5. ئىمان ئېيتقانلارنى خوپ كۆرمەسلىك كۇففارلار ۋە مۇناپىق-لارنىڭ تەبىئىتىگە سىڭىپ كەتكەن بولىدۇ.
6. سۇ ئاللاتائالانىڭ ئۆز مەخلۇقاتىغا ئاتا قىلغان چوڭ نېمىتىدۇر.

آيَاتُهَا
سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ (٦٨)
رُكُوعَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
 بِمَجْنُونٍ ۝ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝ وَ
 إِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ فَتَّبَصَّرْ وَيُبْصِرْ ۝
 بِأَيْدِيكُمْ الْمُفْتُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
 عَنْ سَبِيلِهِ ۝ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَلَا تُطِعِ
 الْمُكذِّبِينَ ۝ وَذُوالْوَدْدِ هُنَّ فَيَدْهُنُونَ ۝ وَلَا
 تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ۝ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنِيمٍ ۝
 مَشَاءٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ عُتْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ
 زَنِيمٍ ۝ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝ إِذَا تَتَلَّاهُ عَلَيْهِ
 أَيُّنَّا قَالَ أَصَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ سَنَسِيحُهُ عَلَى
 الْخُرطُومِ ۝

تەرجەمى :

68. سوره قهلم

مەككەدە نازىل بولغان، 52 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللانك ئىسمى بىلەن

باشلايمەن.

نۇن، قەلەم* بىلەن ۋە ئۇلار يازغان نەرسىلەر بىلەن قەسەمكى (1). (ئى مۇھەممەد!) سەن پەرۋەردىگارنىڭ نېمىتى بىلەن (مۇشرىكلار ئېيتقاندەك) مەجنۇن ئەمەسەن (2). مۇقەر- رەركى، سەن ئەلۋەتتە ئۆكسىمەس ساۋابقا ئېرىشسەن (3). (ئى مۇھەممەد!) سەن ھەقىقەتەن بۈيۈك ئەخلاققا ئىگەن (4). كەلگۈسىدە قايتىڭلارنىڭ مەجنۇن ئىكەنلىكىنى سان كۆرسەن، ئۇلارمۇ كۆرىدۇ (5-6). شۈبھىسىزكى، سېنىڭ پەرۋەردىگارنىڭ ئۆزىنىڭ يولىدىن ئازغانلارنى ئوبدان بىلىدۇ، ھىدايەت تاپقۇچى- لارنىمۇ ئوبدان بىلىدۇ (7). ئىنكار قىلغۇچىلارغا ئىتائەت قىلمە- ھىن (8). ئۇلار سېنىڭ (ئۆزلىرى بىلەن) مادارا قىلىشىڭنى، شۇنىڭ بىلەن ئۆزلىرىنىڭ (سەن بىلەن) مادارا قىلىشى ئارزۇ قىلىدۇ (9).

* (1) ئاللاتائالانىڭ بۇ سۈرىتى "ن" ھەرىپى بىلەن باشلىشى قۇرئان كەرىمنىڭ ھەممىسى "ن" ھەرىپىگە ئوخشاش ھەرىپلەردىن تۈزۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئىنان تۈزەلمەيدىغان دەرىجىدە پانا- ھەتلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش ئۈچۈندۇر. بەزى مۇفەسسىرلەر بۇ يەردىكى "ن" ھەرىپىنى دۈۋەت مەنىسىدە ۋە بەزىلەر كىت مەنىسىدە دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

(2) ئاللاتائالانىڭ قەلەم بىلەن قەسەم قىلىشى ئوقۇش ۋە يېزىشنىڭ شەرىپلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش بىلەن ئۆگىنىشكە تەرغىپ قىلىش ئۈچۈندۇر. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىن- دۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام مۇنداق دېگەن: "ئاللاتائالا ھەممىنىڭ دەسلىپىدە ياراتقان نەرسە قەلەمدۇر. ئۇنى ئاللا يېزىشقا بۇيرۇغان، قەلەم (تەقدىرىنى ۋە يۈز بەردىغان ئىشلارنىڭ) ھەممىسىنى يېزىپ چىققان."

قەسەمخور، پەس، غەيۋەتخور، سۇخەنچى، بېخىل، ھەددىدىن ئاشقۇچى، گۇناھكار، قوپال، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھارامدىن بولغان ئادەم (ۋەلىد ئىبنى مۇغرە) گە* ئىتائەت قىلمىغىن (10-13). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز ئۇنىڭغا ئوقۇپ بېرىلسە، ئۇنىڭ مال-دۈلكى ۋە ئوغۇللىرى بولغانلىقى ئۈچۈن، " (بۇ) بۇرۇنقىلارنىڭ ھېكايىلىرىدۇر" دەيدۇ. (14-15). ئۇنىڭ بۇرۇننى داغلاپ بەلگە سالغىنى (16).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۇدۇھى دەزدۇنى:

ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىكنى ۋە يۈكسەك ئەقىلى ئاتا قىلغان بولغاچقا، كۇفقارلارنىڭ ئۇنى مەجنۇن دەپ يالغانغا چىقارغانلىقىغا ئاللاتائالا قەلەم بىلەن ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تەستىقلاش يۈزىدىن يېزىلغان نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك دەۋىتىدە ئۆز قەۋمىدىن يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلغانلىقىغا

* مۇقەسسەرلەرنىڭ قارىشىچە، ۋەلىد قۇرەيشلىك ئەمەس ئىدى، ئاتىسى ۋەلىدىنى بىركىم بېقىۋالغانىدى. رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ ئايەت نازىل بولغاندا ۋەلىد ئانىسىغا: "مۇھەممەد مېنى توققۇز ئەيىب بىلەن تەسۋىرلىدى، ئۇلارنىڭ سەككىزى مەندە تېپىلسۇ، توققۇزىنىڭ مەندە بار-يوقلۇقىنى بىلمەيمەن، راستىڭنى ئىيت، ئاتامنىڭ كىملىكىنى دەپ بەرگىن، بولمىسا كاللاڭنى ئالىمەن" دېدى. ئانىسى ئۇنىڭغا: "ئاتاڭنىڭ ئالدى بەند ئىدى، ئۇ ئۆلۈپ كەتسە، پۇل-مېلىغا ۋارىسلىق قىلغۇچى يوق بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ بىر پادىچىغا ئۆزۈمنى تۇتۇپ بەرگەندىم، سەن ئەنە شۇ پادىچىنىڭ ئوغلى" دېدى. بۇ ئايەت نازىل بولغانغا قەدەر ۋەلىد ئۆزىنىڭ ۋەلىدى زىنا (ھارامدىن بولغان) ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتى.

دائىملىق ساۋابىنى ۋەدە قىلدى، شۇنداقلا ئاللاتائالا ئۆز پەيغەم-
 بىرىگە گۈزەل ئەخلاق، مەرتلىك ۋە شىجائەت قاتارلىق ياخشى
 سۈپەتلەرنى* ئانا قىلدى. مۇشۇنداق سۈپەتلەرگە ئىگە بولغان زات
 مۇشرىكلارنىڭ سۆزلىرىگە پەرۋا قىلمايدۇ، ئۇلارنىڭ قىلمىشىدىن
 يۈرىكى سىقىلمايدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا ئۇلارنى ئۇلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق
 بولىدىغانلىقى بىلەن قورقۇتىدۇ. ئۇلارنىڭ خار بولىدىغانلىقىنى،
 پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىللاردا سۈرلۈك، غالىب بولىدىغان-
 لىقىنى، بۇ چاغدا ئۇلارنىڭ كىمىنىڭ مەجنۇن ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان-
 لىقلىرىنى بايان قىلىدۇ، ئاللاتائالا سائادەت يولدىن كىمىنىڭ
 چەتتەپ كەتكەنلىكىنى ۋە كىمىنىڭ سائادەت يولىنى تاپقانلىقىنى ئوبدان
 بىلىدۇ.

ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا پەيغەمبەرگە ئۇنى ئۆز قەۋمىنىڭ
 كۇففارلىرى ئۆزلىرىنىڭ دىنىغا ئەگىشىشكە دەۋەت قىلسا، ئۇلارغا
 ئىتائەت قىلماسلىقىنى ئاگاھلاندۇرىدۇ. ئاللاتائالا يەنە پەيغەمبەرگە
 مۇشرىكلارنىڭ ئۇنىڭ دەۋەت قىلىۋاتقان بەزى نەرسىلەردىن

* ھەزرىتى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەڭ كەڭ
 قورساق، ئەڭ راستچىل، ئەڭ مۇلايىم ۋە ئەڭ خۇش مۇئامىلە ئىدى،
 دېگەن.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن گۈزەل
 خۇلقلۇق ئادەم يوق ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەيلى
 ساھابىلىرىدىن ياكى ئائىلىسىدىكىلەردىن بىرەر ئادەم چاقىرىسا، خوش
 (لەببەي) دەيتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاتائالا: "سەن ھەقىقەتەن
 بۈيۈك ئەخلاققا ئىگەن" دېگەن ئايەتنى نازىل قىلغان، دەيدۇ.

ۋازكېچىشنى ياقتۇرىدىغانلىقىنى، شۇنىڭ بەدىلىگە ئۆزلىرىنىڭ پەيغەم-
بەر رازى بولمايدىغان بەزى نەرسىلەردىن ۋازكەچمەكچى بولغانلىقىنى
ئوقتۇرىدۇ.

ئاللاتائالا پەيغەمبەرنى يالغاندىن كۆپ قەسەم ئىچىدىغان
پەس، كىشىلەرنىڭ غەيۋىتىنى قىلىدىغان، ئازىنى بۇزۇش مەقسىتىدە
ئىككى ئوتتۇرىدا سۇخەنچىلىك قىلىدىغان، ياخشىلىق قىلىشنى
توسىدىغان، ئۆزىگە ۋە باشقىلارغا زۇلۇم قىلغۇچى، قىلغان گۇناھ-
لىرى كىرپ، قوپال، يامان ئادەمگە ئىتائەت قىلىشتىن چەكلەيدۇ.
بۇ يامان ئادەم ۋەلىد ئىبنى مۇغىرەدۇر. ئاللاتائالا ۋەلىدقا كۆپ
مال ۋە ئوغۇللارنى بەرگەندى. ئۇ قۇرئاننى يالغانغا چىقىرىپ
"بۇرۇنتىلاردىن قالغان خۇراپات" دېگەن. ئاللاتائالا ئۇنىڭ بۇرۇنغا
بەلگە سالىدىغانلىقى بىلەن ئۇنى قورقۇتقاندى. بۇ ئىش بەدرى
سوقۇشىدا يۈز بەردى.

ۋەھم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا مەخلۇقاتى ئىچىدىكى خالىغان نەرسىلەر بىلەن
قەسەم قىلىدۇ، مەخلۇقاتلارنىڭ ئاللادىن غەيىرىي بىلەن قەسەم
قىلىش دۇرۇس ئەمەس.
2. ئىلىم ئۆگىنىش ۋە ئىلىم ئۆگىتىشنىڭ پەزىلىتى ۋە دەرىجىسى
يۇقىرى بولىدۇ.
3. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پەزىلىتى ۋە ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى
تەبىئىي گۈزەل ئەخلاقى بايان قىلىنىدۇ.
4. ئىنساننىڭ يۈرۈش- تۇرۇشىدىكى ئەخلاقىي جەھەتلەرگە
ئىسلام دىنى كۆڭۈل بۆلىدۇ.

5. ٹسلام دیندا ناتوئرا سودلشش ۛه یاخشیچاق بولوش توغرا ٲه مهس .

6. ٹسلام دینی ناچار ٲه خلاقلارغا قارشى كورهش قلسدو .

اِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ
 اِذَا قَسَمُوا لِيَصْرُمْتُمْ مِّنْهَا مُصْحِحِينَ ۝ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ۝
 فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝
 فَاصْبَحْتَ كَالصَّرِيمِ ۝ فَتَنَّا دُۤوَا مُصْحِحِينَ ۝
 اِنۡ اِغْدُوا عَلٰۤى حَرْثِكُمْ اِنۡ كُنْتُمْ صٰرِمِينَ ۝
 فَاَنْطَلِقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ۝ اَنْ لَا يَدْخُلْتُمْهَا
 الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِينَ ۝ وَغَدُوا عَلٰۤى حَرَدٍ قٰدِرِينَ ۝
 فَلَمَّا رَاوْهَا قَالُوْۤا اِنَّا لَاصْآلُوْنَ ۝ بَلۡ نَحْنُ
 مَّحْرُومُونَ ۝ قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلۡ لَّكُمْ لَوْ لَا
 تَسْبَحُوْنَ ۝ قَالُوْۤا سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝
 فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰۤى بَعْضٍ يَّتَلَوۡنَ وَمُوۡنَ ۝ قَالُوْۤا
 يٰوَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا طٰغِيۡنَ ۝ عَسٰى رَبُّنَا اَنْ يُبَدِّلَنَا
 خَيْرًا مِّنْهَا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُونَ ۝ كَذٰلِكَ
 الْعَذَابُ وَلِلْعَذَابِ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْۤا
 يَعْلَمُوْنَ ۝

تەرجىمىسى:

شۈبھىسىزكى، بىز ئۇلارنى (يەنى مەككە ئاھالىسىنى) مەلۇم باغنىڭ ئىگىلىرىنى سىنغاندەك (قەھەتچىلىك، ئاچارچىلىققا دۇچار قىلىش بىلەن) سىندۇق، ئۇلار (يەنى باغنىڭ ئىگىلىرى) ئۇنىڭ مېۋىلىرىنى (كەمبەغەللىرى ئۇقمىسۇن، ئۇلارغا ھېچ نەرسە بەرمەيلى دېيىشىپ) سەھەردىلا ئۈزۈۋېلىشقا قەسەم ئىچشكەندى (17). ئۇلار خۇدا خالىسا دېمىگەندى (18). ئۇلار ئۇخلاۋاتقاندا، باغقا پەرۋەرىجىگارىڭ تەرىپىدىن ئازاب (يەنى يانغىن) نازىل بولۇپ، باغ كۆيۈپ قاپقارا كۈلدەك بولۇپ قالدى* (19-20). ئۇلار: "ئەگەر

* ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئېيتتۇركى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: "سەلەر گۇناھلاردىن ساقلىنىڭلار، شۈبھىسىزكى، بىرەر بەندە بىرەر گۇناھنى قىلدۇ-دە، (بۇ گۇناھ تۈپەيلىدىن) ئۆزى ئۈچۈن تەييارلانغان رىزىقتىن مەھرۇم بولۇپ قالدۇ" دەپ، ئاندىن مۇشۇ ئايەتنى ئوقۇدى.

باغ ئىگىلىرى يەمەن ئاھالىسىدىن ياكى ھەبەشىستان ئاھالىسىدىن ئىدى دېيىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئاتىسى ياخشى ئادەم بولۇپ، باغنىڭ كىرىمىدىن ئائىلىسىنىڭ يىملىق خىراجىتىگە ئېلىپ قالغاندىن تاشقىرى، قالغان قىسمىنى كەمبەغەللىرىگە سەدىقە قىلىپ بېرىۋېتەتتى. بۇ ئادەم ۋاپات بولغاندىن كېيىن، باغ ئۇنىڭ ئوغۇللىرىغا مىراس بولۇپ قالدى. ئۇلار ئاتىمىز ئەخمەقلىق قىلىپ باغنىڭ كىرىمىنى كەمبەغەللىرىگە بىكار دەپ بېرىۋېتەتتى، بىز ئۇنداق قىلماي، باغنىڭ كىرىمىنى يىغساق نۇرغۇن ئىقتىساد توپلانامدۇ؟ دېيىشتى، ئۇلار شۇنداق قىلىشقا بەل باغلىغان چاغدا، ئاللا باغقا ئاپەت يۈزلەندۈرۈپ، ئۇلارنى بۇ چەھەتتىكى كىرىمدىن پۈتۈنلەي مەھرۇم قالدۇردى.

(دېۋىلەرنى) ئۈزۈمەكچى بولساڭلار باغقا بېرىڭلار" دەپ، ئەتىگەندە بىر - بىرىنى توۋلاشتى (21-22). ئۇلار ماڭدى، يولدا كېتىۋېتىپ: "بۈگۈن باغقا ھەرگىز بىر مىسكىنمۇ كىرمىسۇن" دېيىشىپ پىچىر - لاشتى (23-24). ئۇلار: "مىسكىنلەرنى (باغقا كىرىشتىن) توسالايمىز" دېگەن ئۆي بىلەن، ئەتىگەندە تۇرۇشتى (25). ئۇلار باغنىڭ (قاپقارا كۆيۈپ كەتكەنلىكىنى) كۆرۈپ: "بىز ھەقىقەتەن ئېزىپ قاپتۇق، ياق بىز (باغنىڭ دېۋاسىدىن) قۇرۇق قاپتۇق" دېدى (26-27). ئۇلارنىڭ ياخشىسى (يەنى ئەڭ ئەقىللىقى): "سەلەر نېمىشقا ئاللاغا تەۋبە قىلىپ تەسبىھ ئېيتمايسىلەر دېمىگەنمىدەم؟" دېدى (28). ئۇلار: "پەرۋەردىگار، بىز سېنى پاك ئېتىقاد قىلىمىزكى، بىز (مىسكىنلەرنىڭ ھەققىنى مەنئى قىلىش بىلەن) ھەقىقەتەن زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن بولىدۇق" دېدى (29). شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر - بىرىگە قارشىپ ئۆزئارا مالاھەت قىلىشتى (30). ئۇلار: "ۋاي بىزگە! بىز ھەقىقەتەن ھەددىمىزدىن ئېشىپتۇق، ئۈمىدىكى، پەرۋەردىگار، بىزگە بۇنىڭدىن ياخشىراق باغنى بەرگەي، بىز ئەلۋەتتە پەرۋەردىگار - رىمىزدىن ئۈمىد قىلغۇچىلارمىز" دېيىشتى (31-32). ئازاب مانا مۇشۇنداق تۇر (يەنى قۇرەيشكىمۇ باغ ئىگىلىرىگە چۈشكەن ئازاب چۈشىدۇ). ئەگەر ئۇلار بىلسە، ئاخىرەتنىڭ ئازابى تېخىمۇ قاتتىقتۇر (33).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا مەككە كۇفۇرلىرىغا تۈرلۈك نېمەتلەرنى ئاتا قىلىش بىلەن ئۇلارنى سىنىدى، بۇ نېمەتلەرنى ئۇلار شۈكۈر قىلسۇن، شۇ نېمەتلەرنىڭ ھەققىنى ئادا قىلسۇن، پەرۋەردىگارغا تەۋبە

قىلىشۇن، ئۆزلىرىگە بېشارەتچى ۋە ئاگاھلاندىرغۇچى قىلىپ ئەۋەتىل-
گەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئەگەشسۇن دەپ ئاتا قىلدى، ئۇلار
بۇ نېمەتلەرگە نانكورلۇق قىلسا، باغ ئىگىلىرىنى مەھرۇم قىلغاندەك،
نېمەتلىرىدىن ئۇلارنى مەھرۇم قىلىدىغانلىقىنى، ئۇلارنى ئازابقا
گىرىپتار قىلىدىغانلىقىنى بايان قىلدى. باغ ئىگىلىرى ئاللاننىڭ
ھەققىنى مەنئى قىلغان، بېقىر - مىسكىنلەرنى ئۇلارغا بېرىشكە تېگىش-
لىك ھەقتىن مەھرۇم قىلىشنى نىيەت قىلغان، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار
تېگىشلىك جازاغا ئۇچرىغانىدى. بۇ باغ بەنى ئىسرائىل قەۋمىدىكى
بىرقانچە بىر تۇغقاننىڭ بېغى بولۇپ، ئۇلار باغنىڭ دېھقانلىرىنى
ئەتىگەندىلا چوقۇم ئۈزۈۋېلىشقا، ھېچبىر مىسكىنگە ئۈنۈكىدىن
سەدىقە قىلىپ بەرمەسلىككە قەسەم ئىچشكەنىدى. ئۇلار كەچتە
مۇشۇ نىيەت بىلەن يېتىپ قېلىشتى. ئاللاتائالا كېچىدە ئۇلارنىڭ
بېغىنى كۆيدۈرۈپ تاشلاپ، ئۇلارنى جازالىدى. سەھەردە ئۇلار
كەچتە قىلىشقان نىيەتنى ئىشقا ئاشۇرماقچى بولۇپ بىر - بىرىنى
توۋلىدى ۋە ئۆزئارا پىچىرلاشتى، ئۇلار كېلىپ قارىسا، باغ كۆرۈند-
مىگەنلىكتىن، ئۆزلىرىنى يولدىن ئادىشىپ كېتىپتۇق دەپ ئويلاشتى،
ئۇلار ھەقىقىي ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن، ئۆزلىرىگە مالا مەت
قىلىشتى، ئۇلار مىسكىنلەرنى سەدىقەدىن مەھرۇم قىلغانلىقى ئۈچۈن
ئۆزلىرىنى ئاللاننىڭ جازالىغانلىقىنى بىلىشتى، ئۆزلىرىنىڭ قىلمىشلىرىغا
پۇشايمان ۋە نادامەت قىلىشتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ ياخشى
كىشى ئۇلارغا ئىشنىڭ بېشىدا قىلغان نەسىھەتنى ئەسلەتتى، ئۇلار
ئۇنىڭ پىكىرىگە قوشۇلمىغانىدى. ۋاقتى ئۆتكەندىن كېيىن
پەرۋەردىگارىغا تەسبىھ ئېيتىپ، مىسكىنلەرگە قىلغان زۇلۇمنى ئېتىراپ
قىلىشتى. ئۇلار ئاپەتكە ئۇچرىغان چاغدا، مىسكىنلەرنىڭ ھەققىنى

بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن بىر - بىرىنى ئەيىبلاشتى، ئۇلار بېغىمىزغا يەتكەن ئاپەت ئۆزىمىزنىڭ ھەددىمىزدىن ئېشىپ كەتكەنلىكىدىن بولدى دېيىشتى. ئاپەتكە ئۇچرىغان نەرسىلىرىدىن ياخشىراقىنى بېرىشنى ئالادىن تىلەپ دۇئا قىلىشتى، قۇرەيش كۇففارلىرىدىن بەيغەمبەرنى يالغانغا چىقارغۇچى، پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىگە خىلاپ - لىق قىلغۇچى ھەربىر ئادەم ئەنە شۇلار ئۇچرىغان ئاپەتكە ئوخشاش ئاپەتكە ئۇچرايدۇ. شۇنداقلا ئاللاتائالا ئۇلارغا ئاخىرەتتە دۇنيانىڭ ئازابىدىنمۇ قاتتىق ئازابى تەييارلايدۇ.

ۋەھم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا بەندىلىرىگە نېمە تىلىرىنى گايدا سىناش يۈزىدىن بېرىدۇ.
2. ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىگە ئىنساننىڭ ئىرادىسى تاقابىل تۇرالمايدۇ.
3. موھتاجلارغا سەددىقە بېرىش، خەير - ئېھسان قىلىش ئاللا - تائالانىڭ نېمىتىنىڭ داۋاملىشىشىغا سەۋەبچى بولىدۇ.
4. ئاللاننىڭ نېمە تىلىرىنى ئىنكار قىلغۇچىلار يامان ئاقىۋەتكە دۇچار بولىدۇ.
5. پايدىلىق ئىشنى قىلىشقا ئالدىرىماسلىق كىشىگە ھەسرەت - ئادامەت ئېلىپ كېلىدۇ.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ
 النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَجَعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾
 مَا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ لَكُمْ آيَاتُ اللَّهِ أَنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَكُمْ
 آيَاتُنَا عَلىٰ نَا بِاللُّغَةِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ
 لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٨﴾ سَأَلَهُمْ أَيُّهُمْ يَدْلِكُ زَعِيمٌ ﴿٣٩﴾
 أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ ۖ فَمَا يُؤْتُوا مِنْهُمْ إِنْ كَانُوا
 صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ
 إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤١﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ
 تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
 وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٢﴾

تەرجمەسى:

تەقۋادارلار پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا ھەقىقەتەن نازۇ -
 نېمەتلىك جەننەتلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ (34). بىز مۇسۇلمانلارنى
 كاپىرلار بىلەن باراۋەر قىلامدۇق؟ (35) سىلەرگە نېمە بولىدى؟
 قانداقچە مۇنداق ھۆكۈم چىقىرسىلەر! (36). ياكى سىلەردە (ئاسمان -
 دىن نازىل بولغان) بىر كىتاب بولۇپ، ئۇنىڭدىن، سىلەرگە (قىيامەت
 كۈنى) خالىغىنىڭلار بار، دېگەننى ئوقۇدۇڭلارمۇ؟ (37-38) ياكى

سېلىرى ھۆكۈم قىلغان نەرسەڭلارنىڭ بولۇشىغا بىز سېلىرى بىلەن قىيامەت كۈنى ئاندىن ۋاقتى توشىدىغان مەھكەم بىر ئەھدى تۈزۈش-كەنمۇ؟ (39) ئۇلاردىن سوراپ باققىكى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قايسى يۇقىرىقى ئىشلارغا كېيىللىك قىلالايدۇ؟ (40) ياكى ئۇلارنىڭ (يۇقىرىقى ئىشلارغا كېيىللىك قىلىدىغان) شېرىكلىرى بارمۇ؟ ئەگەر ئۇلار (دەۋاسىدا) راستچىل بولسا، شېرىكلىرىنى كەلتۈرۈپ باقسۇن (41). ئۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ئىش قىيىنلىشىدۇ، ئۇلار (ئىمانىنى سىناش ئۈچۈن) سەجدە قىلىشقا چاقىرىلىدۇ، ئۇلار سەجدە قىلالايدۇ (42). ئۇلار (قورقۇنچتىن) تىكىلىپ قارىيالمايدۇ، ئۇلارغا خارلىق يۈزلىنىدۇ، ئۇلار (دۇنيادا) ساغلام چاغلىرىدا سەجدىگە دەۋەت قىلىنغانىدى، (ئۇلار سەجدىدىن باش تارتاتتى) (43).

يۇقىرىقى ئايەتنىڭ دازىل بولۇش سەۋەبى:

قۇرەيش كۇفۇنلارنىڭ چوڭلىرى ئۆزلىرىنى باي، مۇسۇلمانلارنى كەمبەغەل دەپ قارايتتى. ئۇلار ئاخىرەتنىڭ ئەھۋالىنى ۋە ئاللا-تائالانىڭ مۇسۇلمانلارغا ئاخىرەتتە بېرىدىغان نېمەتلىرىنى ئاڭلىغاندا: "ئەگەر مۇھەممەدنىڭ ئويلىغان نەرسىلىرى توغرا بولىدىغان بولسا، مۇسۇلمانلار بىلەن بىزنىڭ ئەھۋالىمىز بۇ دۇنيادا قانداق بولغان بولسا ئاخىرەتتەمۇ شۇنداق بولىدۇ" دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن ئاللا-تائالا: "تەقۋادارلار پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا ھەققەتەن نازۇ-نېمەتلىك جەننەتلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ" دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى. بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىدىكى ئايەتلەر بىلەن بولغان مۇناسى-ۋىتى شۇكى، مەككە كۇفۇنلارنىڭ ئەھۋالى ۋە باغ-ئىگىلىرىنىڭ ئاپەتكە ئۇچرىغانلىقى تىلغا ئېلىنغاندىن كېيىن، تەقۋادارلارغا

تەييارلانغان نازۇنچە تىلىك جەننەتلەردىن بەھرىمەن بولۇش جەھەتتە مۇسۇلمانلار بىلەن كۇففارلارنىڭ باراۋەر بولمايدىغانلىقى ئەسلىتىپ ئۆتۈلىدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا باغ ئىگىلىرى ئاللاتائالانىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن دۇچار بولغان ئازابىنى زىكىر قىلغاندىن كېيىن، ئاللاتائالانىڭ ئەمرىنى بەجا كەلتۈرگەن تەقۋادارلارغا تەييارلانغان نازۇنچە تىلىك جەننەتنى بايان قىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇشرىك-لارنىڭ سۆزىنى يالغانغا چىقىرىپ، ئۇلارنىڭ مۆمىنلەرگە: "مۇھەممەد-نىڭ ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ئېيتقانلىرى توغرا بولسا، بىزگە ئاخىرەتتە ئۇلارغا ئاتا قىلىنغان نەرسىلەردىن ئارتۇقراق مۇكاپات ئاتا قىلىندۇ" دېگەن سۆزلىرىگە رەددىيە بېرىدۇ. مۇسۇلمانلار بىلەن كاپىرلارنىڭ باراۋەر بولماسلىقى ئاللاتائالانىڭ ھېكمىتى ۋە ئادالەتتىندۇر. ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا مۇشرىكلارنى مۇلۇم قىلىش ئۈچۈن ئۇلارغا: "سىلەرگە ئاللا تەرىپىدىن سىلەر ئوقۇپ تۇرىدىغان، ئۆزەڭلار ئۈچۈن خالىغىنىڭلار بار بولغان بىر كىتاب نازىل قىلىندىمۇ، ياكى سىلەرگە ئاللاننىڭ دەرگاھىدا ياخشىلىققا ۋە ھۆرمەتكە ئىگە بولسىلەر دەپ سىلەرگە قىيامەت كۈنى توشىدىغان قەسەم بىلەن كۈچەيتىلگەن چىن ئەھدى بېرىلدىمۇ" دەيدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا پەيغەمبەرنى ئۇلاردىن مۇكاپاتتا مۇسۇلمانلار بىلەن تەڭ بولۇشىغا كېپىللىك قىلىدىغان بىرنەرسىنى تەلەپ قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. ئەگەر ئۇلارنىڭ يېنىدا ئۇلارنىڭ خالىغىنىنى ئىشقا ئاشۇرۇپ بېرىدىغان بۇتلىرى بولسا، ئۇلارنى كەلتۈرۈپ باقسۇن.

ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا قىيامەت كۈنىدە ئىش قىيىنلىشىدىغان-
لىقىنى، چوڭ ئىشلار يۈز بېرىدىغانلىقىنى، ئەيىبلەش يۈزىسىدىن
مۇشرىكلار بىلەن مۇناپىقلار ئاللاغا سەجدە قىلىشقا بۇيرۇلىدىغانلىقىنى،
ئۇلار دۇنيادىكى چاغلىرىدا ئاللاغا سەجدە قىلىشنى تەرك ئەتكەنلىكى
ئۈچۈن بۇ چاغدا ئاللاغا سەجدە قىلىشقا قادر بولالمايدىغانلىقى ۋە
قىيامەتنىڭ دەھشىتىدىن ئۇلارنىڭ تىكىلىپ قاراشقا قادر بولالمايدى-
غانلىقىلىرىدىن خەۋەر بېرىدۇ.

ەۋھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاخىرەتكە، ئاخىرەتتە بېرىلىدىغان ساۋابقا، ئازابقا ۋە
قىيامەتنىڭ دەھشىتىگە ئىمان ئېيتىش بايان قىلىنىدۇ.
2. كۇفرى شۇملۇقتىن، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ھەسرەت ۋە نادامەتتىن
ئىبارەت بولىدۇ.
3. كۇفقارلار بىلەن مۇنازىرىلىشىپ، ئۇلارنى ئۇلار تاقابىل
تۇرالمايدىغان نەرسە بىلەن قورقۇتۇش بايان قىلىنىدۇ.
4. ۋاقتى ئۆتۈپ كەتمەستىن بۇرۇن، ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا
ئالدىراش كېرەك.
5. قىيامەت كۈنى بويۇنتاۋلىق قىلغۇچى كۇفقارلارغا خورلۇق
يېتىدۇ.

قَدَرِيٌّ وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا
 الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾
 وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٧٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا
 فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٧٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ
 فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٧٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ
 كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٧٨﴾ لَوْلَا
 أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ
 مَذْمُومٌ ﴿٧٩﴾ فَاجْتَبِهِ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٠﴾
 وَإِنَّ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
 لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٨١﴾
 وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾

تەرجىمى:

بۇ قۇرئاننى ئىنكار قىلغانلارنى ماڭا قويۇۋەتكىن، ئۇلارنى
 تۈيدۈرماستىن، ئاستا-ئاستا ھالاكەتكە يۈزلەندۈرىمىز (44). ئۇلارغا
 ھۆلەت بېرىمەن، شۈبھىسىزكى، «ئېنىڭ تەدبىرىم پۇختىدۇر (45).
 ياكى ئۇلاردىن (دىنغا دەۋەت قىلغانلىقىغا) ھەق سوراپ، ئۇلارنىڭ
 (ئىقتىسادىي) يۈكىنى ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتىڭمۇ؟ (46) ياكى ئۇلارنىڭ

يېنىدا غەيب (يەنى غەيبىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان لەۋھۇلمەھپۇز) بار بولۇپ، ئۇلار (ئېيتىدىغانلىرىنى شۇنىڭغا) يازاھدۇ؟ (47) پەرۋەر-دىگارنىڭ ھۆكىمىگە سەۋر قىلغىن، (ئالدىراخغۇلۇقتا، زېرىككەك-لىكتە) بېلىقنىڭ ساھىبىگە (يەنى يۇنۇسقا) ئوخشاش بولمىغىن. ئۆز ۋاقتىدا ئۇ (بېلىقنىڭ قارىنىدا تۇرۇپ) غەمكىن ھالدا پەرۋەر-دىگارغا ئىلتىجا قىلدى (48). ئەگەر ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ نېمىتىگە ئېرىشمەسە ئىدى، ئەلۋەتتە ئۇ (قىلىشىغا) مالاھىت قىلىنغان ھالدا (دەرەخمۇ يوق، تاغمۇ يوق) بىر دالاغا تاشلانغان بولاتتى (49). پەرۋەردىگارى ئۇنى (پەيغەمبەرلىككە) تاللىدى. ئۇنى ياخشىلاردىن قىلدى (50). كاپىرلار قۇرئاننى ئاڭلىغان چاغلىرىدا (ساڭا بولغان دۈشمەنلىكىنىڭ قاتتىقلىقىدىن يامان) كۆزلىرى بىلەن سېنى يىقىتتى-ۋېتىشكە تاس قالىدۇ، سېنى "شۈبھىسىز بىر مەجنۇن" دېيىشىدۇ (51). قۇرئان پەقەت تامام ئەھلى جاھان ئۈچۈن ۋەز-نەسەھەتتۇر (52).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا كۇففارلارنى قىيامەتنىڭ دەھشىتى بىلەن قورقۇتقان-دىن كېيىن، ئۇلارنىڭ قۇرئاننى يالغانغا چىقارغانلىقلىرى ئۈچۈن ئۇلارنى تۇيدۇرماستىن ئاستا-ئاستا ئازابقا يېقىنلاشتۇردىغانلىقى بىلەن قورقۇتىدۇ، ئاللا ئۇلارغا مۆھلەت بېرىدۇ، ئاللاننىڭ ئازابى ئۇلارنى قورشىۋالغاندىلا ئاندىن ئۇلار بېلىدۇ. مانا بۇ ئاللاتائالا-نىڭ ئۇلارغا قوللانغان تەدبىرىدۇر، ئاندىن ئاللاتائالا پەيغەمبەرگە قارىتىپ مۇنداق دەيدۇ: "كۇففارلار نېمە ئۈچۈن سەن بىلەن ئۆچمە-كىشىدۇ؟ بۇ قانداقتۇر سەن ئۇلاردىن دىنغا دەۋەت قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن ھەق سوراپ، ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي يۈكنى ئېغىرلاشتۇرۇ-

ۋاتقانلىقىڭدىنمۇ؟ ياكى قانداقتۇر ئۇلارنىڭ لەۋھۈلمەھپۇزدا يېزىلغان نەرسىلەردىن خەۋىرى بار بولۇپ، لەۋھۈلمەھپۇزدىن ئۆزلىرى قوبۇل قىلىدىغان ۋە ھۆكۈم قىلىدىغان نەرسىلىرىنى يېزىۋالغانلىقىڭدىنمۇ؟

ئۇنىڭدىن كېيىن ئاللا پەيغەمبىرىنى ئۆز قەۋمىنىڭ يەتكۈزگەن ئەزىيەتلىرىگە، يەنۇلارنىڭ ئاللاننىڭ ھۆكۈمىنى يالغانغا چىقارغانلىقىغا سەۋر قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، دۇنيادا ۋە ئاخىرەتتە مۇسۇلمانلارنىڭ ئاقسۈتتىنى ياخشى قىلىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا پەيغەمبىرىنى ئۆز قەۋمىگە ئاچچىقلىنىپ ۋە ئۇلارنى تاشلاپ كېمىگە چۈشۈپ، بېلىق تەرىپىدىن يۇتۇۋېتىلگەن يۇنۇس ئەلەيھىسسالامدەك بولۇپ تېلىشتىن مەنئى قىلىدۇ. بۇ چاغدا يۇنۇس ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگارىغا دۇئا قىلىپ: "سەندىن باشقا ھېچ پەرۋەردىگار بەرھەق يوقتۇر، سەن پاكئۇرسەن، مەن ھەقىقەتەن زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن بولدۇم" دېگەندى. ئۇ ئۆزىنىڭ قەۋمىدىن خاپا ئىدى. ئاللا ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ، ئۇنى بېلىقتىن قارىندىن سالامەت چىقاردى، ئاللاتائالانىڭ مەرھىمىتى بولمىسا ئىدى، ئۇ ئەلۋەتتە بېلىقنىڭ قارىندىن ئاللاننىڭ رەھىمىدىن ھەيدەلگەن ھالدا ئوچۇقچىلىققا تاشلانغان بولاتتى.

ئاندىن ئاللاتائالا كۇففارلارنىڭ پەيغەمبەرگە ھەسەت قىلىپ قاتتىق ئاداۋەت ساقلىغانلىقىنى، بۇ ئاداۋەتنىڭ كۇففارلارنى ئۇنىڭغا يامان كۆز بىلەن قاراشقا ئېلىپ كەلگەنلىكىنى، باشقىلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ۋە ئۇنىڭ دەۋىتىدىن قاچۇرۇش ئۈچۈن كۇففارلارنىڭ ئۇنى: "سەن چوقۇم مەجنۇنەن" دېگەنلىكلىرىنى بايان قىلىدۇ.

مەقەتتە قۇرئان مەجنۇنلۇق ئېلىپ كەلمەيدۇ، قۇرئان پۈتۈن ئىنسانلار ۋە جىنلار ئۈچۈن ۋەز - نەسەتدۇر.

بۇھىم نۇقتىلىرى:

1. قۇرئاننى يالغانغا چىقارغۇچى مۇشرىكلار قورقۇتۇلدى.
2. ئاللاتا ئالا سىناش يۈزىسىدىن بەزى بەندىلىرىگە كۆپ نېمەتلەرنى ئاتا قىلدى.
3. ئاللاننىڭ قازاسىغا ۋە تەقەدىرىگە سەۋر قىلىش لازىم، سەۋرنىڭ ئاقىۋىتى غەلبە ۋە بەخت بولىدۇ.
4. كۇففارلارنىڭ مۆمىنلەرگە بولغان ئاداۋىتى قاتتىق بولىدۇ.

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ (٦٩)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَاقَّةُ ١ مَا الْحَاقَّةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ٣
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ٤ فَأَمَّا ثَمُودُ
 فَأَمْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحِ
 صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَنِيَةً
 أَيَّامٍ ٧ وَسَوَّاهُمْ فِيهَا صَرَغَةَ لَأَنَّهُمْ
 أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ٨ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ
 بَاقِيَةٍ ٩ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
 بِالْخَاطِئَةِ ١٠ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
 رَابِيَةً ١١ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ١٢
 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أَدْنُ ١٣ وَاعِيَةٌ ١٤
 فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٥ وَحُمِلَتِ
 الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ١٦
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٧ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ
 يَوْمَئِذٍ وَابِيَةٌ ١٨ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ
 عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ١٩ يَوْمَئِذٍ
 تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ٢٠

تەرجىمىسى:

69. سۈرە ھاققە

مەككىدە نازىل بولغان، 52 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(بولۇشى ئېنىق) قىيامەت (1). قىيامەت نېمىدۇر؟ (2) قىيامەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (3) سەمۇد ۋە ئاد (قەبىلە-لىرى) قىيامەتنى ئىنكار قىلدى (4). سەمۇد بولسا ئادەتتىن تاشقىرى قاتتىق ئاۋاز بىلەن ھالاك قىلىندى (5). ئاد بولسا ھەددىدىن زىيادە قاتتىق ۋە سوغۇق بوران بىلەن ھالاك قىلىندى (6). ئاللا ئۇلارغا بوراننى يەتتە كېچە، سەككىز كۈندۈز، ئۈزۈلدۈرمەي ئاپىرىدە قىلدى، (ئاد) قەۋمىنىڭ (ئۆز ماكانلىرىدا ھالاك بولۇپ) خورما دەرىخىنىڭ پور كۆتەكلىرىدەك ياتقانلىقىنى كۆرسەن (7). ئۇلاردىن بىرەر ئادەمنىڭ قالغانلىقىنى كۆرەلەمسەن؟ (8) پىرئەۋن ھەم ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكىلەر ۋە شەھەرلىرى دۈم كۆتۈرۈۋېتىلگەنلەر (يەنى لۇت قەۋمى) خاتا ئىشلارنى قىلدى (9). ئۇلار پەرۋەردىگارنىڭ پەيغەمبەرگە ئاسىيلىق قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى ئاللا قاتتىق جازالىدى (10). شۈبھىسىزكى، (نۇھنىڭ زامانىدا) چوڭ سۇ ياپراپ كەتكەن چاغدا سىلەرنى (يەنى ئەجدادىڭلارنى) بىز كېمىگە سالدۇق، سىلەرگە ئۇنى ئىبرەت قىلىش ئۈچۈن، تۇتۇۋالدىغان قۇلاقلىرىڭلارنىڭ ئۇنى تۇتۇۋېلىشى ئۈچۈن (بىز

شۇنداق قىلدۇق (11-12). بىرىنچى قېتىملىق سۇر چېلىنغان چاغدا (18)، زېمىن ۋە تاغلار ئورۇنلىرىدىن كۆتۈرۈلۈپ بىر- بىرىگە ئۇرۇلۇپ ئۇۋىلىپ كەتكەن چاغدا (14)، بۇ كۈندە چوڭ ئىش يەنى قىيامەت يۈز بېرىدۇ (15). ئاسمان يېرىلىدۇ، بۇ كۈندە ئاسمان (قالمايىقانلىشىپ) ئاجىزلىشىپ كېتىدۇ (16). پەرىشتىلەر ئاسماننىڭ ئەتراپىدا تۇرىدۇ، بۇ كۈندە پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئەرشىنى سەككىز پەرىشتە (باشلىرى) ئۈستىدە كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ (17). ئۇ كۈندە سىلەر (ئاللاغا ھېساب بېرىش ئۈچۈن) توغرىلىنىسىلەر*، سىلەر ھېچقانداق بىر سىرنى يوشۇرۇپ قالالمايسىلەر (18).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوۋەۋەيى «ئەزەۋنى»:

بۇ سۈرىنىڭ نۇرغۇن ئايەتلىرىدە ئاخىرەت ۋە قىيامەتنىڭ

* جابىر ئىبنى ئابدۇللادىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرشىنى كۆتۈرۈپ تۇرغان پەرىشتىلەرنىڭ چوڭلۇقىنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دېگەن: "ئاللانىڭ ئەرشىنى كۆتۈرۈپ تۇرغان پەرىشتىلەرنىڭ بىرى توغرىلۇق سۆزلەشكە ماڭسا ئىزنى بېرىلىدىكى، ئۇنىڭ قولىنىڭ يۇمشىقى بىلەن بوينى ئارىسىدىكى مۇساپە 7 يۈز يىللىق كېلىدۇ." بۇ ھەدىسنى ئەبۇداۋۇد رىۋايەت قىلغان.

ھەزرىتى ئۆمەر مۇنداق دېگەن: قىيامەت كۈنى سىلەردىن ھېساب ئېلىنىشتىن بۇرۇن ئۆزەڭلاردىن ئۆزەڭلار ھېساب ئېلىڭلار، سىلەرنىڭ نامە-ئەمالىڭلار تارتىلىشتىن بۇرۇن ئۆزەڭلارنى تارازىغا سېلىپ بېقىڭلار، مۇشۇنداق قىلىڭلار تاڭلا قىيامەت كۈنى سىلەردىن ئېلىنىدىغان ھېساب سىلەرگە يېنىڭ توختايدۇ، (قىيامەتتىكى) چوڭ توغرىلىنىش ئۈچۈن (ئەمەلىڭلارنى) بېزەڭلار.

دەھشتى توغرىلۇق سۆزلىنىدۇ. سۈرنىڭ بېشى "ھاققە" يەنى ھەممە نەرسىدە ھەقىقەتنى ۋە پەرۋەردىگارنىڭ قۇدرىتىنى كۆرسەتكۈچى قىيامەت سۆزى بىلەن باشلىنىدۇ، قىيامەتتە ئاللاتائالانىڭ ھۆمىد-لەرگە ۋەدە قىلغان جەننەتكە كىرىش ۋە كاپىرلارغا ۋەدە قىلغان دوزاخقا كىرىش ئىشى ئىشقا ئاشىدۇ، قىيامەتنىڭ شەننىڭ چوڭلۇقى ئۈچۈن ئايەتتە قىيامەت سۆزى تەكرارلىنىدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا سەمۇد، ئاد قەۋملىرىگە ئوخشاش قىيامەتنى يالغانغا چىقارغۇچى بەزى ئۈممەتلەرنى زىكرى قىلىدۇ. ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ ھالاك بولۇش يوللىرىنىمۇ بايان قىلىدۇ. شۇنىڭدەك ئاللاتائالا سەمۇد قەۋمىنىڭ چەكتىن ئاشقانلىرى ۋە گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن ئۇلارنىڭ قاتتىق ئاۋاز بىلەن ھالاك قىلىنغانلىقىنى زىكرى قىلىدۇ. ئاد قەۋمىنىڭ ھەددىدىن زىيادە قاتتىق ۋە سوغۇق بوران بىلەن ھالاك قىلىنغانلىقى، ئاللاننىڭ ئۇلارغا بوراننى يەتتە كېچە، سەككىز كۈندۈز ئۈزۈلدۈرمەي ئاپىرىدە قىلغانلىقى، بوران ئۇلارنى تەلۈكۈس ھالاك قىلىش بىلەن ئۇلارنىڭ خورمىنىڭ پور كۆتەكلىرىدە ياتقانلىقى، بىرىنىڭمۇ قۇتۇلۇپ قالالمىغانلىقىنى زىكرى قىلىنىدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا پىرئەۋنى، ئۇنىڭدىن بۇرۇن ئۆتەن قەۋملەرنى، گۇناھلارغا چۆمگەن، ئاللاننىڭ پەيغەمبەرلىرىگە ئاسىيلىق قىلغان لۇت قەۋمىنىمۇ قاتتىق جازالىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. شۇنىڭدەك، ئاللاتائالا بەندىلىرىگە تۇپان بالاسى كەلگەن چاغدا ئۇلارنىڭ ئەجدادىنى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ كېمىسىگە چىقىرىپ قۇتقۇزغانلىقىنى ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. ئاللاتائالا ئىبرەت قىلىش ۋە ئۆزىنىڭ قۇدرەت كامالىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن، ھۆمىنلەرنى غەرق

بولۇشتىن قۇتۇلدۇردى، كۇففارلارنى غەرق قىلدى.
ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا قىيامەتنىڭ تەھۋالىنى ۋە ئۇنىڭ دەھشتىنى تەسۋىرلەپ، سۇر چېلىنىدىغانلىقىنى، زېمىننىڭ ۋە تاغلارنىڭ ئورنىدىن قوزغىلىپ ۋە يىمىرىلىپ، بىر-بىرىگە ئۇرۇلۇپ بىردۆۋە بولۇپ قالىدىغانلىقىنى، بۇ چاغدا پەرىشتىلەرنىڭ ئەتراپلاردا تۇرۇپ كېتىدىغانلىقىنى، ئاللاتائالانىڭ ئەرشىنى سەككىز پەرىشتە-نىڭ كۆتۈرۈپ تۇرىدىغانلىقىنى*، ئاللاتائالاغا بەندىلەرنىڭ ھېچقانداق ئىشى مەخپىي قالمايغان ھالدا، كىشىلەرنىڭ ھېساب بېرىش ئۈچۈن ئاللاغا توغرىلىنىدىغانلىقىنى بايان قىلدى.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. قىيامەت كۈنى ۋە ئۇنىڭ دەھشتى بايان قىلىنىدۇ.
2. پەيغەمبەرلىرىنى يالغانغا چىقارغۇچى ئۈممەتلەرنىڭ ئاقىۋىتى بايان قىلىنىدۇ.
3. پەرىشتىلەرگە ۋە ئۇلارنىڭ ئاللانىڭ ئەمرىگە ئاسىيلىق قىلمايدىغان مەخلۇقاتى ئىكەنلىكىگە ئىمان ئېيتىش سۆزلىنىدۇ.
4. ئەرشكە ۋە ئاللاتائالانىڭ ئۆزىنىڭ كاتتىلىقىغا لايىق رەۋىشتە ئەرش ئۈستىدە بەرقارار ئىكەنلىكىگە ئىمان ئېيتىش بايان قىلىنىدۇ.

* ئىبنى ئابباس: ئەرشنى سانىنى ئاللادىن باشقا ھېچ ئەھدى بىلمەيدىغان سەككىز سەپ پەرىشتە كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ، دەيدۇ. لېكىن ئەرشنى سەككىز پەرىشتىنىڭ كۆتۈرۈپ تۇرىدىغانلىقى ئىشەنچلىك رىۋايەتتۇر. بۇ سۆزنىڭ راستلىقىنى بۇ ھەدىس ئىسپاتلاپ بېرىدۇ: "بۈگۈنكى كۈندە ئەرشنى كۆتۈرۈپ تۇرغان پەرىشتىنىڭ سانى تۆتتۇر. قىيامەت كۈنى بولغاندا ئاللا ئۇلارنى يەنە تۆت پەرىشتە بىلەن كۆچەيتىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار سەككىز بولىدۇ."

5. ئاللاتائالا قىيامەت كۈنى ئىنساننىڭ سىرلىرى ۋە مەخپىي ئىشلىرىنى بىلىپ تۇرىدۇ.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ
 كِتَابَهُ يَمِينًا فَيَقُولُ هَذَا مَا أقرءُ وَاكْتَبِيهِ ۝١٩
 إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِيهِ ۝٢٠ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ
 رَاضِيَةٍ ۝٢١ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝٢٢ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝٢٣
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ۝٢٤ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ شِمَالًا ۝٢٥
 فَيَقُولُ يَلِيَّتَنِي لِمَ أُوتِيَ كِتَابِيَهُ ۝٢٦ وَلَمْ أَدْرِمَا
 حِسَابِيهِ ۝٢٧ يَلِيَّتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۝٢٨ مَا
 آغْنَى عَنِّي مَالِيهِ ۝٢٩ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۝٣٠
 خُدُودُهُ فَعَلُولُهُ ۝٣١ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلْوَةٌ ۝٣٢ ثُمَّ فِي
 سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُولُهُ ۝٣٣
 إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝٣٤ وَلَا يَحْضُرُ
 عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۝٣٥ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا
 حَمِيمٌ ۝٣٦ وَلَا طَعَامٌ لِلْأَمِينِ ۝٣٧ غَسِيلِينَ ۝٣٨ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا
 الْخَاطِئُونَ ۝٣٩

تەرجىمىسى:

نامە - ئەمالى ئوڭ قولغا بېرىلگەن ئادەم * (خۇشاللىقتىن)
"بۇ مېنىڭ نامە - ئەمالىنى ئېلىپ ئوقۇپ بېقىڭلار، مەن ھېساباتىمغا
مۇلاقات بولىدىغانلىقىمغا مۇقەررەر ئىشەنگەن ئىدىم" دەيدۇ (19-20).
ئۇ كۆڭۈللۈك تۇرمۇشتا بولىدۇ (21). ئېلى جەننەتتە بولىدۇ (22).
ئۇنىڭ مېۋىلىرى (ئۆرە تۇرغانىمۇ، ئولتۇرغانىمۇ، ياتقانمۇ) قولىنى
سوزۇپلا ئالالايدىغان دەرىجىدە (يېقىن بولىدۇ) (23). (ئۇلارغا):
"تۆتكەنكى كۈنلەردە (يەنى دۇنيادىكى چاغلاردا) ياخشى ئەمەللەرنى
قىلغانلىقىڭلار ئۈچۈن، خۇشال - خۇرام يەڭلار، ئىچىڭلار" دېيىلىدۇ (24).
نامە - ئەمالى سول قولغا بېرىلگەن ئادەم ئېيتىدۇركى، "ماڭا
نامە - ئەمالىم بېرىلمىگەن بولسچۇ! (25) ھېسابىنىڭ نېمە بولغانلىقىنى
بىلمىسەم ئىدىم (26): دۇنيادا ئۆلۈمۈم ھاياتىمنى (ئاخىرەتتە قايتا
تىرىلمەس قىلىپ) ئاخىرلاشتۇرسچۇ! (27) مېنىڭ مال - مۈلكۈم ماڭا
ھېچ نەرسىگە ئەسقاتىمىدى (28). مېنىڭ ھوقۇقىم قولۇمدىن كەتتى"

* ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، نۇ
پەيغەمبەر ئەلەيھىسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم دەيدۇ:
"قىيامەت كۈنى ئاللاتائالا بەندىنى يېقىن ئەكەلىپ گۇناھلىرىنىڭ
ھەممىسىگە ئىقرار قىلدۇرىدۇ، بەندە ئەمدى تۈگەشتىم دەپ تۇرغاندا،
ئاللاتائالا ئۇنىڭغا: گۇناھلىرىڭنى دۇنيادىكى چېغىڭدا ئاشكارىلىمىغان
ئىدىم. بۈگۈن بولسا گۇناھلىرىڭنى كەچۈردۈم دەيدۇ. ئاندىن ئۇنىڭ
نامە - ئەمالىنى ئوڭ قولغا بېرىدۇ، كۇنۇقلار بىلەن مۇناپىقلارغا
كېلىدىغان بولساق، گۇۋاھچىلار (ئۇلارنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ): مانا
بۇلار پەرۋەردىگارىنى يالغانغا چىقارغانلاردۇر، ئاگاھ بولۇڭلاركى،
ئاللانىڭ لەنتى زالىملارغا بولسۇن، دەيدۇ.

(29). (ئاللا دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەرگە) ئېتىدۇ: "ئۇنى تۇتۇڭلار، ئۇنىڭغا تاقاق سېلىڭلار" (30)، ئاندىن ئۇنى دوزاخقا تاشلاڭلار (31)، ئاندىن ئۇنى ئۇزۇنلۇقى 70 گەز كېلىدىغان زەنجىر بىلەن باغلاڭلار" (32). (ئۇنىڭ بۇنداق ئازابلىنىشى شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى)، ئۇ ھەقىقەتەن ئۇلۇغ ئاللاغا ئىمان ئېيتىمىغان ئىدى (33). مەسكىگە تاماق بېرىشنى تەرغىپ قىلمايتتى (34). بۈگۈن ئۇنىڭغا بۇ يەردە (ئۇنىڭدىن ئازابىنى كۆتۈرۈۋېتىدىغان) دوست يوقتۇر (35). ئۇنىڭغا يىرىڭدىن باشقا تاماق يوقتۇر (36). ئۇنى پەقەت تازغان ئادەملەرلا (يەنى كاپىرلارلا) يەيدۇ (37).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا ئەرساتتىكى سائادەتمەنلەرنىڭ خۇشاللىق ھالىدىن خەۋەر بېرىدۇ، ئۇلار نامە-ئەماللىرىنى ئالغاندا ناھايىتى خۇشاللانغانلىقىدىن، ئۇچرىغانلارغا تەڭلەپ ئۇنى ئوقۇپ بېقىشنى تەلەپ قىلىدۇ، ئۇلار: بىز بۇ ھېساب ئېلىدىغان كۈنگە ئىشىنەتتۇق، دەيدۇ، ئاندىن ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ ئىشىنىڭ ئاقىۋىتىنى، كۆڭۈللۈك تۇرمۇشتا بولىدىغانلىقىنى، تۈرلۈك نازۇنپەتلەر بىلەن ھۇزۇرلىنىدىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ ئالىي دەرىجىلىك * جەننەتلەردە بولۇپ،

* بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن جەننەتتىكىلەر ئۆزئارا يوقلىشىدۇ؟ دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ھەئە، يۇقىرى دەرىجىدىكىلەر تۆۋەن دەرىجىدىكىلەرنىڭ يېنىغا چۈشۈپ ئۇلارغا سالام بېرىدۇ، تۆۋەن دەرىجىدىكىلەرنىڭ ياخشى ئەمەللىرى يېتەرلىك بولمىغانلىقتىن، ئۇلار يۇقىرى دەرىجىدىكىلەرنىڭ يېنىغا چىقىشقا قادىر بولالمايدۇ، دەپ جاۋاب بەرگەن.

كۆڭۈل تارتقان مېۋىلەردىن ھېچقانداق جاپا چەكمەي قولىنى سوزۇپ-
لا ئاللايدىغانلىقىنى، پەرۋەردىگارى ئاللاتائالا ئۇلارغا: "دۇنيادىكى
چېغىڭلاردا ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلىقىڭلار ئۈچۈن جەننەتنىڭ
مېۋىلىرىدىن خۇشال-خۇرام يەڭلار، ئۇنىڭ شارابىدىن ئىچىڭلار"
دەيدىغانلىقىنى بايان قىلدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىدە
كۆرسىتىلگەندەك، ئۇلارغا مەرھەمەت قىلىش يۈزىسىدىن شۇنداق
دەيلىدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا شەقىيلەرنىڭ ھالىدىن خەۋەر بېرىدۇكى،
ئۇلار ئەرساتتا ھەسرەت چەككەن، پۇشايمان قىلغان ھالدا تۇرىدۇ،
ئۇلارنىڭ نامە-ئەمالى ئۇلارنىڭ سول قولىغا بېرىلىدۇ، ئۇلار غەم-
قاينغۇدىن نامە-ئەمالى ماڭا بېرىلمىگەن بولسا بوپتىكەن دەپ ئارزۇ
قىلىدۇ، شۇنداقلا قايتا تىرىلمىگەن بولسام بوپتىكەن دەپ ئارزۇ
قىلىدۇ، ئۇلار ئۆز-ئۆزىگە مېلىنىڭ ھېچ نەرسىگە ئەسقاتمىغانلىقىنى،
ھوقۇقىنىڭ قولىدىن كەتكەنلىكىنى ئېيتىدۇ، ئاللاتائالا جەھەننەمگە
مۇئەككەل پەرىشتىلەرگە ئۇلارنى تۇتۇپ قوللىرىغا تاقاق سېلىشقا،
ئۇلارنى ئۇزۇنلۇقى 70 گەز كېلىدىغان زەنجىر بىلەن باغلاشقا بۇيرۇيدۇ.
دۇ، چۈنكى ئۇلار ئۇلۇغ ئالانى ئىنكار قىلاتتى، ئاللاتائالانىڭ
ئۇلارنىڭ ئۈستىگە يۈكلىگەن پەرزلىرىنى ئادا قىلمايتتى، ئاللاتائالا
ئۇلارنىڭ مېلىدا بېرىشكە تېگىشلىك قىلغان كەمبەغەللەرنىڭ ھەققىنى
بەرمەيتتى، ياخشىلىق ئىشلىرىغا ياردەم قىلمايتتى.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئەرساتتا سائادەتمەنلەرنىڭ نامە-ئەمالى ئۇلارنىڭ ئوڭ
قولىغا بېرىلىشى بىلەن خۇشال بولىدىغانلىقىنى بايان قىلىنىدۇ.

2. جەننەتتە ئىنساننىڭ كۆزى كۆرمىگەن، قۇلقى ئاڭلىمىغان، كۆڭلىگە كەچمىگەن تۈرلۈك نازۇنمەتلەر بولىدۇ.
3. شەقىيلەرنىڭ ئەھۋالى، ئۇلارنىڭ نامە - ئەمالى سول قولىغا بېرىلىدىغانلىقى ئېيتىلىدۇ.
4. پەرۋەردىگارنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشمىغان، چەكلىمىگەن نەرسىلەرنى قىلغان، ئەمىرگە خىلاپلىق قىلغان كىشىلەرگە تەييارلانغان ئازاب - ئوقۇبەتلەر بايان قىلىنىدۇ.
5. پېقىرلەرنىڭ ۋە مىسكىنلەرنىڭ ھەققىنى ئىسلام دىنى چوڭ بىلىدۇ.
6. قىيامەت كۈنى ياخشىلىققا ياخشىلىقچە مۇكاپات بېرىلىدۇ، يامانلىققا يامانلىقچە جازا بېرىلىدۇ.

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۖ وَمَا لِيَ
 تُبْصِرُونَ ۖ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۖ وَمَا هُوَ
 يَقُولُ شَاعِرٌ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ۖ وَلَا يَقُولُ
 كَاهِنٌ ۖ قَلِيلًا مَّا تَدَّكَّرُونَ ۖ تَنْزِيلٌ
 مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۖ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ
 الْأَقَاوِيلِ ۖ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۖ ثُمَّ
 لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۖ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ
 عَنْهُ حُجْرٍ ۖ وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ۖ
 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ۖ وَإِنَّهُ
 لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ ۖ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۖ
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۖ

تەرجىمەسى:

مەن سىلەر كۆرۈپ تۇرىدىغان نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلىمەن،
 سىلەر كۆرمەيدىغان نەرسىلەر بىلەنمۇ قەسەم قىلىمەن (يەنى بارلىق
 مەخلۇقات بىلەن قەسەم قىلىمەن) (38-39). بۇ قۇرئان ئەلۋەتتە
 ھۆرمەتلىك پەيغەمبەرنىڭ (ئاللا تەرىپىدىن يەتكۈزگەن) سۆزىدۇر
 (40). ئۇ شائىرنىڭ سۆزى ئەمەستۇر، سىلەر ناھايىتى ئاز ئىشىنىسىز.

لەر (41). ئۇ كاھىننىڭ سۆزىمۇ ئەمەس، سىلەر ئاز ۋەز - نەسەھەت ئالسىلەر (42). (ئۇ) ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر (43). ئەگەر ئۇ بىزنىڭ نامىزدىن يالغاننى توقۇيدىغان بولسا (44)، ئەلۋەتتە ئۇنى قۇدرىتىمىز بىلەن جازالايلىتىش (45). ئاندىن ئۇنىڭ ئاساسى قىزىل تومۇرنى كېسىپ تاشلايتتى (46). سىلەردىن ھېچبىر ئادەم ئۇنى قوغداپ قالالمايتتى (47). شەك - شۈبھىسىزكى، بۇ قۇرئان تەقۋادارلار ئۈچۈن ۋەز - نەسەھەتتۇر (48). بىز شەك - شۈبھىسىز بىلىمىزكى، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا (قۇرئان ئايەتلىرى شۇنچە روشەن تۇرۇۋاتۇق) ئۇنى ئىنكار قىلغۇچىلار بار (49). قۇرئان كاپىرلارغا (ئۇلار قۇرئاننى تەستىق قىلغۇچىلارغا بېرىلىدىغان ساۋابىنى ۋە ئىنكار قىلغۇچىلارغا بېرىلىدىغان ئازابىنى كۆرگەن چاغدا) ئەلۋەتتە ھەسرەت بولىدۇ (50). قۇرئان، مۇقەررە - كى، شەكسىز ھەقىقەتتۇر (51). ئۇلۇغ پەرۋەردىگارىڭنى (مۇشرىكلارنىڭ ئىپتىرائىدىن) پاك دەپ ئېتىقاد قىلغىن (52).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى:

قەتادە: "ۋەلىد ئىبنى مۇغىرە مۇھەممەد سېلىرىگەر دېگەن، ئەبۇ جەھىل ئۇشائىر دېگەن، ئۇقبە ئۇ كاھىن دېگەن، شۇنىڭ بىلەن بۇ ئايەتلەر نازىل بولغان" دەيدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا بۇ ئايەتلەردە كىشىلەر كۆرۈپ تۇرىدىغان ۋە كۆرەلمەيدىغان كائىناتتىكى نەرسىلەر بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ

دەۋىتىنىڭ راستلىقىغا قەسەم قىلىدۇ، ئۇ ئېسىل پەيغەمبەردۇر، شائىر ئەمەستۇر، كاھىن ئەمەستۇر، بۇ چوڭقۇر پىكىر قىلىدىغان ئادەم ئۈچۈن روشەن ھەقىقەتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەلبى ناچارلىقلاردىن پاك ئىدى، ھىدايەتكە ۋە ھەقىقە قىزىققۇچى ئىدى. پەيغەمبەرنىڭ ئېيتقانلىرى، شائىرلارنىڭ ۋە كاھىنلارنىڭ سۆزلىرىدىن ناھايىتى ئۈستۈن ئىدى، قۇرئان ۋەز - نەسىھەتتىن ئىبارەت، ياخشى كۆڭۈللۈك ئادەملەر، ئاللانىڭ غەزىپىدىن قورققۇچىلار، ئاللانىڭ رازىلىقىغا قىزىققۇچىلار ئۇنىڭدىن پايدىلىنىدۇ، بۇ قۇرئان باتىل ئارىلاشمىغان شەكسىز ھەقىقەتتۇر، ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر. مۇبادا پەيغەمبەر بەزى ئايەتلەرنى يالغاندىن ئاللاغا چاپلايدىغان بولسا، ئاللا ئۇنى ھالاک قىلىشقا ئەلۋەتتە قادىردۇر. ھېچ كىشى ئۇنى قۇتقۇزۇشقا قادىر ئەمەستۇر، ئالاتائالا كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئۇنى ۋە پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلىدىغانلارنىڭ بارلىقىنى بىلىدۇ، لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىنكار قىلغانلىقىلىرىغا ھەسرەت - نادامەت چېكىدۇ.

بۇ سۈرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئاللا مۇشرىكلارنىڭ چاپلىغان ئىپتىرائىرىدىن پاك دەپ ئېتىقاد قىلىشقا بۇيرۇش بىلەن ئاياغلىشىدۇ.

ھۇم نۇقتىلىرى:

1. ئالاتائالانىڭ ئۆزى خالىغان مەخلۇقاتى بىلەن قەسەم قىلىشقا بولىدىغانلىقى، مەخلۇقاتلارنىڭ ئالادىن باشقا بىلەن قەسەم قىلىشقا بولمايدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
2. قۇرئان ئالاتائالانىڭ سۆزى بولسىمۇ، بۇ يەردە "ئۇ ھۈرمەت - لىك پەيغەمبەرنىڭ سۆزىدۇر" دېيىلىشىدىكى سەۋەب شۇكى، پەيغەم -

بەر ئاللا تەرىپىدىن كەلگەن قۇرئاننى يەتكۈزگۈچىدۇر. ھەقىقەتتە قۇرئان ۋاستە بولۇپ، يەتكۈزگۈچىگە ئەمەس، بەلكى ئۇنى نازىل قىلغۇچى ئاللاغا خاستۇر.

3. ئاللاتائالانىڭ: "قۇرئان ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر" دېگەن سۆزى ئاللاتائالانىڭ مەخاۋقاتتىن يۇقىرى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

4. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىك دەۋىتى ئىشەنچلىك بولۇپ، ھەيچ نەرسىنى ئاشۇرۇۋەتمىگەن، ھەيچ نەرسىنى كېمەيتىۋەتمىگەن.

5. ئاللا ۋە ئاللاننىڭ ئازابى توغرىلۇق ھەر بىر ئىنسانغا ۋەز-نەسىھەت قىلىش قۇرئاننىڭ مەقسىتىدۇر.

6. ئاللاتائالانى پاك دەپ ئېتىقاد قىلىش ۋە ئاللاتائالانىڭ شەننى ئۇلۇغلاش بايان قىلىنىدۇ.

7. ئاللاتائاللاغا ئىپتىرا قىلغۇچى يالغانچىلارغا رەددىيە بېرىلىدۇ.

(٤٠) سُورَةُ الْعَالِحِ مَكِّيَّةٌ (٤٩)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝١ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ
لَهُ دَافِعٌ ۝٢ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝٣ تَعْرُجُ
الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝٤ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝٥
إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝٦ وَتَرَاهُ قَرِيبًا ۝٧ يَوْمَ
تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝٨ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝٩
وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝١٠ يُبْصَرُونَهُمْ ط يَوْمَ
الْحُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ ۝١١
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۝١٢ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۝١٣
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝١٤ كَلَّا
إِنَّهَا لَظَىٰ ۝١٥ نَزَاعَةٌ لِّلشُّوٰءِ ۝١٦ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ
وَتَوَلَّىٰ ۝١٧ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝١٨

تەرجىمىسى:

70. سۈرە مەئارىج

مەككىدە نازىل بولغان، 44 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە ھەيۋەتلىك ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

بىر تىلىگۈچى* (يەنى نەزر ئىبنى ھارس) كاپىرلارغا چوقۇم بولىدىغان ئازابنىڭ (چۈشۈشنى) تىلىدى (1). ئۇ (ئازاب) نى ھېچ ئادەم قايتۇرالمىدۇ (2). ئۇ (ئازاب) ئاسمان شوتلىرىنىڭ ئىگىسى ئاللا تەرىپىدىن بولغان (3). پەرىشتىلەر ۋە روھ** (يەنى جىبرىئىل) ئاللاننىڭ ھۇزۇرىغا شۇنداق بىر كۈندە ئۆرلەيدۇكى، ئۇ ئۇزۇنلۇقى ئەللىك مىڭ يىللىق كېلىدۇ (4). (ئىسى مۇھەممەد! قەۋمىڭنىڭ يەتكۈزگەن ئەزىيەتلىرىگە) چىرايلىقچە سەۋر قىلغىن

* نەزر ئىبنى ھارس قۇرەيشنىڭ كاتتىباشلىرىدىن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئاللاننىڭ ئازابىدىن قورقۇتقان چاغدا، ئۇ مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن: "ئى ئاللا، بۇ قۇرئاننىڭ ئەگەر سېنىڭ تەرىپىڭدىن نازىل بولغانلىقى ھەققەت بولىدىغان بولسا، ئاسماندىن بىزنىڭ ئۈس-تىمىزگە تاش ياغدۇرغىن، ياكى بىزنى قاتتىق ئازاب بىلەن جازالىغىن" دېگەندى. ئاللا ئۇنى بەدرى جېڭىدە ھالاك قىلدى. ئۇ ئەڭ قەيەم ئەلەملىك رەۋىشتە ئۆلدى.

** جىبرىئىل پەرىشتىلەرنىڭ قاتارىدا بار بولسىمۇ، بۇ يەردە يەنە ئالاھىدە تىلغا ئېلىش ئۇنىڭ ئورنىنىڭ يۇقىرىلىقىنى ۋە ئۇنىڭ شاراپىتىنى كۆرسىتىش ئۈچۈندۇر.

(5). ئۇلار ئۇ ئازابنى يىراق دەپ قارايدۇ (6). بىز ئۇنى يېقىن دەپ قارايمىز (7). ئۇ كۈندە ئاسمان ئېرىتىلگەن مەستەك بولۇپ قالىدۇ (8). تاغلار ئېتىلغان رەڭلىك يۇڭدەك بولۇپ قالىدۇ (9). (ھەر ئادەم ئۆز ھالى بىلەن بولۇپ قالىدىغانلىقى ئۈچۈن) دوست دوستىدىن كۆرۈپ تۇرۇپ (ھال) سورىمايدۇ، گۇناھكار ئادەم ئۆز ئورنىغا ئوغۇللىرىنى، ئايالىنى، تېرىندىشىنى ۋە ئۆزى مەنسۇپ بولغان قەۋم - قېرىنداشلىرىنى ۋە يەر يۈزىدىكى جىمى ئادەمنى بېرىپ بولسىمۇ بۇ كۈندىكى ئازابتىن قۇتۇلۇشنى ئارزۇ قىلىدۇ (10-14) ياق، ئۇ مۇقەررەر دوزاختۇر (15). (يەنى بۇ گۇناھكار كاپىر مۇنداق ئارزۇدىن يانسۇن، پىدا قىلىنغان ھېچقانداق نەرسە ئۇنى ئازابتىن قۇتقۇزالمىدۇ، ئۇنىڭ ئالدىدا دوزاخ يېنىپ تۇرىدۇ). (ئۇ ھارارد - تىنىڭ قاتتىقلىقىدىن) باشنىڭ تېرىسىنى شىلىدۇ (16). ئۇ (ھەقتىن) يۈز ئۆرۈپ بۇرالىغان ۋە پۇل - مال يىغىپ ساقلىغان (ئۇنىڭدىن ئاللانىڭ ۋە مەسكىنلەرنىڭ ھەقتىنى ئادا قىلمىغان) لارنى چاقىرىدۇ (17-18).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ گۇمۇھى مەزمۇنى:

ئاخىرەت ئەرەب مۇشەرىكلىرىنىڭ چۈشىنىشى تەس بولغان ھەقىقەت ئىدى، ئاخىرەتكە ئۇلار قاتتىق قارشى تۇردى، ئۇلار ۋە - دە قىلىنغان ئاخىرەت كۈنىنى كەلتۈرۈش توغرىلۇق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۈرلۈك شەكىلدە مۇنازىرىلەشتى. ئۇلارغا بۇ سۈرىدە ئۇلارغا كېلىدىغان ئازابنىڭ قاچان يۈز بېرىشىنى سورىغان - لىقى، ئازابنىڭ كېلىشىنى ئالدىراتقانلىقى، شۇنىڭدەك ئازابنىڭ چوقۇم بولىدىغانلىقى ۋە ھېچ ئادەمنىڭ ئونى قايتۇرۇشقا قادىر

ئەمەسلىكى، چۈنكى ئۇنىڭ قۇدرەتلىك ئالىي زات ئاللاتائالا تەرىپىدىن چۈشۈرۈلىدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئاللاتائالا پەرىشتىلەر بىلەن جەبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاللاتانىڭ دەرگاھىغا ئۆرلەيدىغانلىقىنى، كاپىرلارغا چۈشىدىغان ئازابنىڭ ئۇزاقلىقى 50 مىڭ يىللىق كېلىدىغان بىر كۈندە چۈشىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلدى.*

ئاندىن ئاللاتائالا پەيغەمبەرنى ئۆز قەۋمىدىن كېلىۋاتقان ئەزىيەتلەرگە، ئۇلارنىڭ ئازابىنىڭ چۈشۈشىنى ئالدىرتىۋاتقانلىقىغا، ئازابىنىڭ يۈز بېرىشىنى يىراق ساناۋاتقانلىقىغا سەۋر قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. كۇفقارلار ئازابىنىڭ يۈز بېرىشىنى مۇمكىن ئەمەس، دەپ قارايدۇ، ئاللاتائالا ئازابىنىڭ چۈشۈشىنى يىراق ئەمەس، دەپ قارايدۇ.

ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا قىيامەتنىڭ دەھشىتىنى بايان قىلىپ، ئاسماننىڭ ئۆزگىرىپ ئېرىتىلگەن مىستەك بولۇپ قالىدىغانلىقىنى، تاغلارنىڭ پارچىلىنىپ، ئېتىلغان رەڭلىك بۇخۇدەك بولۇپ قالىدىغانلىقىنى، ھەربىر ئادەم ئۆز ھالى بىلەن بولۇپ قالىدىغانلىقىنى، كىشى يېقىنىنى كۆرۈپ تۇرۇپ، دوست دوستىنى كۆرۈپ تۇرۇپ ئۇنىڭدىن ھال - ئەھۋال سورىيالمىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

* بۇ كۈن قىيامەت كۈنىدىن ئىبارەت، ئاللاتائالا ئۇ كۈننى كۇفقارلار ئۈچۈن شۇنداق ئۇزاق قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇ كۈن نېمانچە ئۇزۇن دەپىلىگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئاللا بىلەن قەسەمكى، بۇ كۈن مۆمىن ئۈچۈن ئەڭ يېنىكتۇر، ھەتتا مۆمىن كىشى بۇ دۇنيادا ئوقۇيدىغان پەرز نامازدىن يېنىك تۇيۇلىدۇ، دېگەن.

شۇنىڭدەك، كۇنۇقلارغا قىيامەت كۈنىنىڭ ۋەھىمىسى قاتتىق بولىدىغانلىقى، ھەتتا ئۇلارنىڭ ھەربىرى ئۆزىنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك بالىسى، جورىسى، قېرىندىشى، جەمەتى ۋە زېمىندىكى ھەممە ئادەمنى بېرىپ بولسىمۇ ئۆزىنى ئازابىتىن قۇتۇلدۇرۇشنى ئارزۇ قىلىدىغانلىقى، لېكىن مۇنداق بولۇشى مۇمكىن ئەمەسلىكى، ئاللا- تائالانىڭ ئايەتلىرىنى ئاڭلاشنى يۈز ئۆرۈگەن، پەيغەمبەرنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلمىغان ۋە ئەس- يادى پۇل- مال توپلاش بىلەن بولۇپ كەتكەنلەرگە قاتتىق يېنىپ تۇرغان دوزاخنىڭ تەييارلانغانلىقى بايان قىلىندۇ.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. مۇشرىكلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى تۇرغانلىقى ۋە قىيامەت كۈنىنى يىراق سانغانلىقى بايان قىلىندۇ.
2. قىيامەت كۈنىنىڭ كۆرۈنۈشى، شۇ كۈندە يۈز بېرىدىغان ۋەقەلەر ۋە دەھشەتلىك ئەھۋاللار تەسۋىرلىنىدۇ.
3. قىيامەت كۈنى ئازابىنىڭ بولۇشى ئېنىق ئىكەنلىكى بايان قىلىندۇ.
4. ئاللاتائالانىڭ يۇقىرىدا ئىكەنلىكىنى مۇقىملاشتۇرۇش ئەھلى سۈننە ۋە لىجامائەتنىڭ مەزھىپىدۇر.
5. ئاللاتائالانىڭ قازاسى ۋە تەقدىرنىڭ چوقۇم ئىشقا ئاشىدۇ- خاھلىقى بايان قىلىندۇ.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ
 هَلُوعًا ۖ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۖ وَإِذَا مَسَّهُ
 الْخَيْرُ مَنُوعًا ۗ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۗ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ
 صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۗ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
 مَّعْلُومٌ ۖ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۖ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
 بَيِّنَاتِ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ
 مُّشْفِقُونَ ۖ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۖ
 وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۖ إِلَّا عَلَىٰ
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
 مَلُومِينَ ۖ فَمِنْ أُمَّتِي وَأُمَّكَ هُمْ
 الْعُدُونَ ۗ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
 رِعُونَ ۗ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۖ
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۗ أُولَٰئِكَ
 فِي جَنَّتِ مُّكْرَمُونَ ۗ

تەرجەمى:

ئىنسان ھەقىقەتەن چىدامسىز يارىتىلدى (19). ئۇنىڭغا
 (يوقسۇزلۇق، ياكى كېسەللىك، يا قورقۇنچتەك) بىرەر كۆڭۈلسىزلىك

يەتكەن چاغدا، زارلانغۇچىدۇر (20). بىرەر ياخشىلىق يەتكەن چاغدا، بېخىللىق قىلغۇچىدۇر (21). پەقەت (تۆۋەندىكىلەر بۇنىڭدىن) مۇستەسنادۇر، ئۇلار نامازغا ھەمىشە رىئايە قىلغۇچىلاردۇر (22-23). ئۇلار ماللىرىدىن تىلەيدىغان پېقىرغا ۋە تىلىمەيدىغان پېقىرغا مۇئەييەن ھەق (يەنى زاكات) بېرىدۇ (24-25). ئۇلار قىياھەت كۈنىگە تەستىق قىلىدىغانلاردۇر (26). ئۇلار پەرۋەردىگارنىڭ ئازابىدىن قورققۇچىلاردۇر (27). شۈبھىسىزكى، ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارنىڭ ئازابى (ئاللا ئەمىن قىلغاندىن باشقا ھېچبىر ئادەم ئۈچۈن) ئەمىن بولغىلى بولمايدىغان نەرسىدۇر (28). ئۇلار ئەۋرەتلىرىنى (ھارامدىن) ساقلىغۇچىلاردۇر (29). پەقەت خوتۇنلىرى ۋە چۆرىلىرى بۇنىڭدىن مۇستەسنادۇر، (ئۆزلىرىنىڭ خوتۇنلىرى ۋە چۆرىلىرى بىلەن يېقىنچىلىق قىلغانلار) مالاھەت قىلىنمايدۇ (30). (جىنسى تەلپىنى قاندۇرۇشنى) بۇنىڭ سىرتىدىن تىلىگۈچىلەر ھەددىدىن ئاشقۇچىلاردۇر (31). ئۇلار ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇلغان ئامانەتلەرگە ۋە بەرگەن ئەھدىگە رىئايە قىلغۇچىلاردۇر (32). ئۇلار توغرا گۇۋاھلىق بەرگۈچىلەردۇر (33). ئۇلار نامىزىنى ئادا قىلغۇچىلاردۇر (34). ئەنە شۇلار جەننەتلەردە ھۈرمەت قىلىنغۇچىلاردۇر (35).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوۋەھى مەزەۋىنى:

دىلى ئىماندىن خالىي بولغان ئادەم خاتىرجەملىكىنى يوقۇتسىدۇ، ئۇنىڭغا كېسەللىك ياكى نامراتلىق ۋە بىرەر كۆڭۈلسىزلىك يەتسە، ئۇ ئۈمىدىسىزلىنىپ قايغۇرۇپ كېتىدۇ، ئاللاتائالا ئۇنىڭغا پاراۋان تۇرمۇش، ساقلىق، نوپۇز قاتارلىق نەرسىلەرنى مۇيەسسەر قىلسا، ئۇ

ئارتۇق ھېلىنى خەير-ئېھسان قىلىشقا بەخىللىق قىلىدۇ، ئاللاننىڭ مالىدىكى ھەققىنى ئادا قىلمايدۇ، ھەددىدىن ئاشىدۇ. ياخشى خىسلەت-لەرگە ۋە پەزىلەتلەرگە ئىگە بولۇپ، يامان خىسلەتلەردىن خالىي بولغان كىشىلەرنى ئاللاتائالا بۇلاردىن مۇستەسنا قىلىدۇ. بۇنداق كىشىلەر پەرز نامازلىرىنى ناھايىتى خۇشۇد ۋە خۇزۇد بىلەن داۋاملىق ئادا قىلىدۇ، * ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى بىلەن بولغان ئالاقىسى ئۈزۈلمەيدۇ. ئاللاتائالانىڭ پۇل-مال نېمىتىگە ئېرىشكەنلەر پەرز بولغان زاكاتنى تىلەيدىغان ۋە تىلىمەيدىغان پېقىرلەرگە بېرىدۇ. ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشكە ئىشىنىدىغانلار ئالادىن قورقىدۇ، ھېچ كىشى ئەمەن بولالمايدىغان ئاللاننىڭ ئازابىدىن قورقىدۇ، جەنسى ئالاقىدە شەرىئەتنىڭ يولىدىن چىقمايدۇ، ئەۋرەتلىرىنى ھارامدىن ساقلايدۇ، ئۆزىنىڭ خوتۇنلىرى ۋە چۆرىلىرىدىن باشقىلار بىلەن بىللە بولمايدۇ. بۇنىڭدىن ھالقىپ كەتكەنلەر تاجاۋۇز قىلغۇچىلار ۋە ھەددىدىن ئاشقۇچىلاردۇر.

ئامانەتلەرنى ئۆز ئىگىلىرىگە قايتۇرۇش، ئەھدىگە ۋاپا قىلىش، ئاللاننىڭ ھەقلىرىگە رىئايە قىلىش، ئاللاننىڭ شەرىئىتى بويىچە ئىش قىلىش، توغرا كۇۋاھلىق بېرىش مۆمىنلەردە بولۇشقا تېگىشلىك بولغان ئاللا مەدھىيىلىگەن سۈپەتلەردۇر.

ئالدىدا مۆمىنلەر نامازنى داۋاملاشتۇرىدۇ دەپ سۈپەتلىگەن

* ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "ئاللا ئۈچۈن ئەمەللەرنىڭ ئەڭ ياخشىسى ئاز بولسىمۇ دائىملىق بولغۇندۇر." ھەزرىتى ئائىشە يەنە مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرەر ئىشنى قىلسا ئۇنى داۋاملاشتۇراتتى.

بولسا، ئاخىرىدا نامازنى ئادا قىلىدۇ دەپ سۈپەتلىشى نامازنىڭ شەرىپىنىڭ چوڭلۇقىنى كۆرسىتىش ئۈچۈندۇر. ئاندىن ئاللاتائالا يۇقىرىقى سۈپەتكە ئىگە مۆمىنلەرنى جەننەتتە، كۆزى كۆرمىگەن، قۇلاق ئاڭلىمىغان، ئىنساننىڭ خىيالىغا كەلمىگەن تازۇنپەتلەر بىلەن ھۈرمەتلەيدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

«ۋەھم نۇقتىلىرى»:

1. ئىنساننىڭ تەبىئىتىگە چىدامسىزلىقى ۋە زارلىنىش سىڭىپ كەتكەن بولىدۇ.
2. ئاللاغا ئىمان ئېيتىش دىلغا ئارام بەخش ئېتىدىغانلىقى، ئاللاغا بولغان ئىشەنچنى كۈچەيتىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
3. نامازغا ۋە نامازنى ئادا قىلىشقا تەرغىپ قىلىنىدۇ.
4. مۇسۇلمانلار ئۆزلەشتۈرۈشكە تېگىشلىك ياخشى سۈپەتلەر سۆزلىنىدۇ.
5. زاكاتنىڭ ۋە ئۇنى تېگىشلىك ئادەمگە بېرىشنىڭ پەرزلىكى بايان قىلىنىدۇ.
6. ئاللادىن قورقۇش مۆمىنلەرنىڭ سۈپىتى ھېسابلىنىدۇ.
7. قىيامەت كۈنى ئازاب چوقۇم يۈز بېرىدۇ.
8. ئەھدىگە ۋاپا قىلىشنىڭ لازىم.
9. ئاللانىڭ كۆرسەتكىنى بويىچە گۇۋاھلىق بېرىشنىڭ لازىم.

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ ۝ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
 عِزِينَ ۝ أَيُّظْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ
 نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝ فَلَا
 أَقِيمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ۝ عَلَا
 أَنْ تُبَدَّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝
 قَدَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝ خَاشِعَةً
 أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي
 كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

تەرجىمىسى:

(ئى مۇھەممەد) كاپرلارغا نېمە بولىدىكىن، ئۇلار سەن تەرەپكە
 تېز كېلىشىپ، ئوڭ-سول تەرىپىڭدە توپ-توپ بولۇپ ئولتۇرۇشۇدۇ
 (36-37). ئۇلاردىن ھەربىر ئادەم نازۇنېمە تىلىك جەننەتكە
 كىرگۈزۈلۈشىنى تەمە قىلامدۇ؟ (38) ياق (يانى) ئۇلار جەننەتكە
 مەڭگۈ كىرەلمەيدۇ. شۇبھىسىزكى، بىز ئۇلارنى ئۇلار بىلىدىغان
 نەرسىلەردىن ياراتتۇق (39). مەشرىقلارنىڭ ۋە مەغربىلەرنىڭ

پەرۋەردىگار بىلەن قەسەمكى، ئۇلارنى ئۇلاردىن ياخشىراق ئادەملەر بىلەن ئالماشتۇرۇشقا (يەنى ئۇلارنى ھالاك قىلىپ ئورنىغا ئۇلاردىن ئارتۇق ۋە ئاتالغا ئىستائەتچان بىر قەۋمنى كەلتۈرۈشكە) بىز ئەلۋەتتە قادىرىمىز، بىز (بۇنىڭدىن) ئاجىز ئەمەسمىز (40-41).

(ئى مۇھەممەد) ئۇلارنى قويۇۋەتكىن، تاكى ئۇلار ۋەدە قىلىنغان كۈنگە مۇلاقات بولغانغا قەدەر (باتىلغا) چۆسۈن، (دۇنياسىدا) ئوينىسۇن (42). ئۇ كۈندە ئۇلار قەبرىلىرىدىن چىقىپ، خۇددى تىكلەپ قويغان بۇتىلىرىغا قاراپ يۈگۈرگەندەك (مەھشەرگاھقا) يۈگۈرىدۇ (43). ئۇلار (ئاللادىن ئۇيىلىپ) يۇقىرى قارىيالايدۇ، ئۇلارنى خورلۇق ئورسۇالىدۇ، ئەنە شۇ ئۇلارغا ۋەدە قىلىنغان كۈندۈر (44).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمىي مەزھۇنى:

بۇ ئايەتلەردە كۇففارلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بولغان ئەھۋالى بايان قىلىندۇ. كۇففارلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئالدىراپ بېرىپ، ئوڭ ۋە سول تەرىپىدە توپ - توپ بولۇپ تۇرۇشى ئەيىبلەندۇ. ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ كاپىر تۇرۇپ جەننەتنىڭ نېمەتلىرىنى ئۈمىد قىلىشتىن ئىبارەت خاتالىقلىرىنى ئەيىبلەيدۇ، ئۇلارنى خۇددى ئادەم بالىلىرىنى ئابى مەنىدىن خەلق ئەتكەندەك خەلق ئەتكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ، ئەسلى يارىتىلىشتا ئۇلارنىڭ مۆمىنلەر بىلەن ئوخشاش يارىتىلغانلىقى ئۈچۈنلا مۆمىنلەردىن بۇرۇن جەننەتكە كىرىش توغرىسىدىكى دەۋاسى رەت قىلىندۇ. چۈنكى ئارتۇقلىق پەقەت ئىمان بىلەن بولىدۇ، ھالبۇكى ئۇلار مۆمىن ئەمەستۇر.

ئاندىن زېمىننىڭ شەرقىنىڭ ۋە غەربىنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان

ئاللاتائالا ئۇلارنى ھالاك قىلىشقا، ئۆزىنىڭ ئەمر-پەرمانلىرىنى تېخىمۇ ئوبدان بەجا كەلتۈرىدىغان، پەيغەمبىرىنىڭ دەۋىتىگە ئاۋاز قوشىدىغان باشقا بىر جامائەنى ئۇلارنىڭ ئورنىغا كەلتۈرۈشكە قادىر ئىكەنلىكىگە ئۆزى بىلەن قەسەم ئىچىدۇ، بۇنداق قىلىشتىن ئاللا ئاجىز ئەمەس. چۈنكى ئاللانىڭ ئەمرى ئىجرا قىلىنىدۇ "ئاللا خالىغان نەرسە بولىدۇ، خالىمىغان نەرسە بولمايدۇ."

ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا پەيغەمبىرىنى كۇففارلارغا ۋەدە قىلىنغان قىيامەتكە مۇلاقات بولغانغا قەدەر ئۇلارنىڭ سۆزلىرىگە پىسەنت قىلماسلىققا، ئۇلارنى ئويۇن-كۈلكە ۋە قايىمۇقۇش ھالىتىدە قويۇپ بېرىشكە ئەمر قىلدى. كۇففارلار قىيامەتتە ھېساب-كىتاب قىلىنىپ جازاغا تارتىلىدۇ، ئۇلار گويىا بۇت بار تەرەپكە كېتىپ بارغاندەك، يەرگە قاراپ خارلانغان ھالدا قەبرىلىرىدىن تېزلىك بىلەن كېلىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. كۇففارلارنىڭ مۆمىنلەرنى كۈتۈپ تۇرۇشى ۋە ئۇلارنىڭ ھىيلە-نەيرەڭ ئىشلىتىشى بايان قىلىنىدۇ.
2. كىشىلەرنىڭ بىر-بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى ئابروي، ھوقۇق بىلەن ئەمەس، بەلكى پەقەت ئىمان بىلەنلا بولىدۇ.
3. ئاللاتائالانىڭ ئۆز ۋەدىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا قادىر ئىكەنلىكى ئەسكە سېلىنىدۇ.
4. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇنىڭ ۋەزىپىسىنىڭ تەبلىغ ئىكەنلىكى بىلەن تەسەللى بېرىلىدۇ ۋە ئۇ خاتىرجەم قىلىنىدۇ.
5. كۇففارلارنىڭ ھىيلە-مىكىر ئىشلىتىشىنىڭ ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆزگە ئىلماسلىقلىرىنىڭ شەكلى بايان قىلىنىدۇ.

أَنفَاهَا .. (٤١) سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ (٤١) نُوْحًا قَامًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
 إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢ قَالَ يَقَوْمِ
 إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٣ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ
 وَأَطِيعُوا ٤ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ
 أَجَلٍ مُّسَمًّى ٥ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ
 لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٦ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي
 لَيْلًا وَنَهَارًا ٧ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ٨
 وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
 فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَخَسُوا بِأَيْدِيهِمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 اسْتِكْبَارًا ٩ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ١٠ ثُمَّ إِنِّي
 أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ١١ فَقُلْتُ
 اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ١٢ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ١٣ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَ
 يُجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ١٤ مَا لَكُمْ
 لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ١٥ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ١٦

أَلَمْ تَرَ وَكَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝
 وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝
 وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ
 فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ
 الْأَرْضَ سَاكِنًا ۝ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝

تەرجىمىسى:

71. سۈرە نۇھ

مەككىدە نازىل بولغان، 28 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەرىپەتلىك ئالانىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

بىز ھەقىقەتەن ئۇھنى قەۋمىگە: "قەۋمىڭگە قاتتىق ئازاب (يەنى دۇنيادىكى چاغلىرىدا توپان بالاسى، ئاخىرەتتە دوزاخ ئازابى) كېلىشتىن بۇرۇن ئاگاھلاندۇرغىن" دەپ ئەۋەتتۇق (1). نۇھ ئېيتتى: "ئى قەۋمىم! مەن ھەقىقەتەن سىلەرگە (ئەۋەتلىگەن) ئاشكارا ئاگاھلاندۇرغۇچىمەن (2). ئاللاغا ئىبادەت قىلىڭلار، ئۇنىڭدىن قورقۇڭلار ۋە ئاللاغا ئىتائەت قىلىڭلار (3). ئۇ بەزى گۇناھكارلارنى مەغپىرەت قىلدۇ، سىلەرنى مۇئەييەن مۇددەتكىچە كېچىكتۈرىدۇ (يەنى ئۆمرۈڭلارنى ئۇزۇن قىلدۇ)، شۈبھىسىزكى، ئەگەر بىلسەڭلار، ئالانىڭ (ئىنسانغا بېكىتكەن) ئەجلى كەلگەن چاغدا (ئەجەل)

كېچىكتۈرۈلمەيدۇ“ (4). ئۇھ ئېيتتى: ”پەرۋەردىگارم! مەن ھەقىقەتەن قەۋمىمنى كېچە - كۈندۈز (ئىمانغا) دەۋەت قىلدىم (5). مېنىڭ دەۋىتىم ئۇلارنى تېخىمۇ قاچۇرۇۋەتتى (6). مەن ئۇلارنى سېنىڭ مەغپىرىتىڭگە ئېرىشىشۈن دەپ، ھەرقاچان دەۋەت قىلسام، (دەۋىتىمنى ئاڭلىماسلىق ئۈچۈن) بارماقلىرىنى قۇلاقلىرىغا تىقىۋالدى، (سۆزۈمنى ئاڭلىماسلىق ياكى مېنى كۆرمەسلىك ئۈچۈن) كىيىملىرى بىلەن باشلىرىنى چۈمكىۋالدى، كۇفرىدا چىڭ تۇردى، چوڭچىلىق قىلىپ (ئىماندىن) تېخىمۇ باش تارتتى (7). ئاندىن مەن ئۇلارنى توۋلاپ دەۋەت قىلدىم (8). ئاندىن ئۇلارنى ئاشكارا دەۋەت قىلدىم ۋە يوشۇرۇن دەۋەت قىلدىم (9). (ئۇلارغا) ئېيتتىم: ”پەرۋەردىگارم، لاردىن مەغپىرەت تىلەڭلار، ئۇ ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (10). ئۇ سىلەرگە مول يامغۇر ياتىدۇرۇپ بېرىدۇ (11). سىلەرنىڭ ماللىرىڭلارنى ۋە ئوغۇللىرىڭلارنى كۆپەيتىپ بېرىدۇ، سىلەرگە باغلارنى، ئۆستەڭلارنى ئاتا قىلىدۇ (12). نېمە ئۈچۈن سىلەر ئاللا - نىڭ بۈيۈكلۈكىدىن قورقمايسىلەر؟ (13). ھالبۇكى، ئاللا سىلەرنى بىرقانچە باسقۇچقا بۆلۈپ ياراتتى (14). سىلەر كۆرمىدىڭلارمىكىن، ئاللا قانداق قىلىپ يەتتە ئاسماننى بىرنىڭ ئۈستىدە بىرنى قىلىپ ياراتتى (15). ئايىنى* ئۇلاردا (يەنى دۇنيانىڭ ئاسمانىدا) نۇر

* «سەۋە تۈتتە فاسىر» دا مۇنداق دېيىلىدۇ: ئاي يەر شارىغا ئەڭ يېقىن پلانېتا ئىكەن، ئاللانائالا قۇرئان كەرىمدە پلانېتىلارنى ئاسماننىڭ زىننىتى قىلغانلىقىنى بايان قىلغان ئىكەن. ئىنسانلارنىڭ ئاي شارىغا چىقالشى يىراق سانلىدىغان ئىش ئەمەس. پەنمۇ بۇنىڭ مۇمكىن - لىكىنى ئىسپاتلىدى. ئەمەلدىمۇ سۈنئىي ھەمراھ ئاي شارىغا يېتىپ باردى. پلانېتىلارنى ۋە ھاۋا بوشلۇقىنى بويىۋىندۇرۇشتا دىنىي جەھەتتىن ھېچقانداق توسقۇنلۇق يوق.

قىلدى، كۈنىنى (نۇر چاچقۇچى) چىراغ قىلدى (16). ئاللا سىلەرنى زېمىندىن ياراتتى (چۈنكى ئاتاڭلار ئادەمنى توپراقتىن ياراتقاندى) (17). ئاندىن ئاللا سىلەرنى (ئۆلگەندىن كېيىن) زېمىنغا قايتۇرىدۇ، (يەنى زېمىندا دەپنە قىلىنسىلەر) ئاندىن سىلەرنى (قىيامەت كۈنى) زېمىندىن چىقىرىدۇ (18). زېمىندا كەڭ يوللاردا مېڭىشىڭلار ئۈچۈن، ئاللا سىلەرگە زېمىننى بىسات قىلىپ بەردى (19-20).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئودۇھىيە زەدۇنى:

ئاللانىڭ ئىنسانلارنى ۋە جنلارنى يارىتىشتىكى مەقسىتى ئۇلارغا ئاللانىڭ بىرلىكىنى تونۇتۇش ئۈچۈندۇر. ئاللانىڭ ئۆزىگە بولغان ئېتىقادنى تۇرغۇزۇش ئۈچۈن ھەربىر ئۆمىمەتكە پەيغەمبەر ئەۋەتتى بىلەن، بەندىلىرىدە شۇ ئەقىدىنىڭ بولۇشىنى لازىم تاپقان. نۇھ ئەلەيھىسسالام قەۋمى توغرا يولدىن ئېزىپ كەتكەندىن كېيىن، ئاللا ئۇنى قەۋمىگە ئەۋەتكەن تۇنجى پەيغەمبەردۇر. ئاللانىڭ نۇھ ئەلەيھىسسالامنى ئاللانىڭ ئازابى قەۋمىگە چۈشۈشتىن بۇرۇن ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇشقا ۋە قورقۇتۇشقا بۇيرۇغان، ئاندىن نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا يالغۇز ئاللاغا ئىبادەت قىلىش، ئاللاغا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەسلىك، ئاللاغا تەقۋادار بولۇش، توغرا يولدا مېڭىش ۋە پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىشتىن ئىبارەت دەۋىتىنىڭ ھەقىقىتىنى يەتكۈزگەن. ئاللانىڭ بۇ دەۋەتكە ئاۋاز قوشقانلارغا ئۇلارنى مەغپىرەت قىلىشنى، ئۆتكەن گۇناھلىرىنى كەچۈرۈشنى، ئۇلاردىن ئېلىنىدىغان ھېسابىنى ئاخىرەتتىن ئىبارەت مەلۇم مۇددەتكىچە كېچىكتۈرۈشنى، بۇ دۇنيادا ئۇلارنى يىلتىزى بىلەن قۇرۇتىدىغان ئازاب بىلەن جازالىشىنى ۋەدە قىلغان،

شۇنىڭدەك ئاندىن ئاللاتائالا ئۇلارغا ۋەدە قىلىنغان مۇددەتنىڭ چوقۇم يېتىپ كىلىدىغانلىقىنى، دۇنيانىڭ ئازابىغا ئوخشاش كېچىكمەيدىغانلىقىنى بايان قىلغان.

ئاندىن نۇھ ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگارنىڭ ئىمرىگە ئاۋاز قوشۇش يۈزىسىدىن، قەۋمىنى ئىمانغا ھىدايەت قىلىشقا ھېرىس بولغانلىقىدىن، دىنغا دەۋەت قىلىش يولىدا كېچە - كۈندۈز چىداملىق كۆرسىتىپ، ئۈزۈلۈپ تۇرۇپمۇ شائىلىق تىرىشچانلىقلار كۆرسەتتى، لېكىن ئۇنىڭ تىرىشچانلىقلىرى قەۋمىنى ھەقىتىن تېخىمۇ يىراقلاشتۇردى، ئىماندىن تېخىمۇ ئۈرۈكۈتتى، ھەتتا ئۇلار نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمايلىق ئۈچۈن بارماقلىرى بىلەن قۇلاقلىرىنى ئېتىۋالدى، نۇھ ئەلەيھىسسالامنى كۆرمەسلىك ئۈچۈن كىيىملىرى بىلەن يۈزلىرىنى چۈمكىۋالدى. كۈن بىر - ئاچىڭ تۇردى، ھەقىقە ئەگىشىشتىن باش تارتتى. نۇھ ئەلەيھىسسالام ھارماي - تالماي مۇشۇنداق دەۋەت قىلىش بىلەن شۇغۇللاندى، تۈرلۈك دەۋەت ئۇسۇللىرىنى قوللاندى، گاھى ئاشكارا دەۋەت قىلسا، گاھى يوشۇرۇن دەۋەت قىلدى، ئۇلارنىڭ ھەربىرىنى ئايرىم دەۋەت قىلدى، ئاندىن ئۇلارغا دەۋەتنى قوبۇل قىلسا دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ ياخشىلىقلىرىغا ئېرىشىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى يۇمشاتماقچى بولدى، يالغۇز ئاللاغا ئىبادەت قىلىشقا ئۈندەش، ئۆتكەنكى گۇناھلىرىغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىشتىن ئىبارەت بولغان دەۋىتىگە ئۇلارنىڭ ئەتائەت قىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ئۇلارغا ئاللاتائالانىڭ مەغپىرەت قىلىدىغانلىقىنى، مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرىدىغانلىقىنى، كۆپ مال - مۈلۈك ۋە نۇرغۇن بالا - چاقا ئاتا قىلىدىغانلىقىنى، ئۇلارغا باغلارنى بەرپا قىلىپ بېرىدىغانلىقىنى،

ئۆستەڭلارنى ئاققۇزۇپ بېرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ دىققىتىنى ئاللاننىڭ بۈيۈكلۈكىنى ۋە ئۇلارنى يوقىتىن بار قىلىپ تۈرلۈك ياسىغۇچىلارغا بۆلۈپ بەجىرىم ئىنسان قىلىپ ياراتقانلىقىدىن ئىبارەت كامال قۇدرىتىنى كۆزىتىشكە قاراتتى. شۇنىڭدەك ئۇلارنى ئاللاتائالا-نىڭ ئاسمانلارنى بىر-بىرىنىڭ ئۈستىدە قىلىپ ياراتقانلىقىنى، ئايىنى ئاسماندا نۇر قىلىپ، كۈننى ھەممىنى يورۇتىدىغان چىراغ قىلىپ ياراتقانلىقىنى تەپەككۈر قىلىشقا، شۇنىڭدەك يۇقىرىقىلارغا ئاللاننىڭ كامال قۇدرىتىنى ۋە ھۈنرىنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى، ئاللاننىڭ ئىبادەت قىلىنىشقا تېگىشلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدىغان دەلىل سۈپىتىدە قاراشقا ئۈندىدى.

ئاندىن كېيىن نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۆز قەۋمىنىڭ دىققىتىنى ئۆز-لىرىنىڭ زېمىنىدىن پەيدا بولغانلىقىغا*، ئۆلگەندىن كېيىن يەنە شۇ زېمىنغا قايتىدىغانلىقىنى چۈشىنىشكە قاراتتى، بۇ ئۇلارنىڭ قىيامەتتە قايتا تىرىلىش بىلەن زېمىننىڭ قوينىدىن چىقىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن ئىدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئاللاننىڭ ئۇلارغا بەرگەن نېمىتىنى، زېمىن ئۈستىدە ئۇلارغا ياشاشنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەرگەنلىكىنى، زېمىننى ئۇلارنىڭ مېڭىشىغا، ئۇلارنىڭ تىرىكچىلىك قىلىشىغا ۋە ئۇلارنىڭ يۆتكىلىپ يۈرۈشىگە بويسۇندۇرۇپ بەرگەنلىكىنى ئەسلىتىپ ئۆتتى.

* يەنى سىلەرنىڭ ئاتاڭلار ئادەم ئەلەيھىسسالامنى تۇپراقتىن ياراتتى، سىلەر ئۆزۈڭلەردىن ئۆسۈملۈكلەر تۇپراقتىن ئۈنۈپ چىقىدۇ ۋە ئۇنى تۇپراق يېتىستۈرىدۇ، ۋاپات بولغىنىڭلاردىن كېيىن تۇپراق ئاستىغا كۆمۈلسىلەر.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. پەيغەمبەرلەرنى ئىبەرتىشتىن مەقسەت ئالغان بىر دەپ بىلىش ۋە ئاللاغا قىلىنىدىغان تائەت - ئىبادەتنى كۆرسىتىپ بېرىشتىن ئىبارەت ئىكەنلىكى بايان قىلىندۇ.
2. ياخشى ئەمەل ئۆمۈرنى ئۇزۇن قىلىدۇ.
3. ئاللاغا دەۋەت قىلىش ئۇسۇللىرىنىڭ خىلمۇخىل بولۇشىنىڭ دەۋەتنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىغا ۋە قوبۇل قىلىنىشىغا سەۋەب بولغانلىقى بايان قىلىندۇ.
4. نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى بىلەن بولغان قىسسىسى ئاللاغا، ئاللاننىڭ يولغا شۇ بويىچە دەۋەت قىلماقچى بولغان ئادەمگە ئۇنىڭ روشەن سۈرىتىنى سىزىپ بېرىدۇ.
5. ئاللاننىڭ شەرىئىتى بىلەن ئىش قىلىش كىشىنى زېمىندا بەرقا - رارلىققا، پاراۋانلىققا ئىگە قىلىدۇ.
6. رىزق تەلەپ قىلىش يولىدا زېمىندا سەير قىلىشقا تەرغىپ قىلىندۇ.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ
 يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٦٧﴾ وَمَكْرُؤًا
 مَكْرًا كُبَرًا ﴿٦٨﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا
 تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
 وَنَسْرًا ﴿٦٩﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۗ وَلَا تَزِدِ
 الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٧٠﴾ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا
 فَأَدْخَلُونَا رَاةً فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٧١﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى
 الْأَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِينَ دَيًّا رَاةً ﴿٧٢﴾ إِنَّكَ إِنِ
 تَذَرْنَهُمْ يَظْلِمُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
 كَفَّارًا ﴿٧٣﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
 بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَلَا تَزِدِ
 الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٧٤﴾

تەرجىمەسى:

نۇھ ئېيتتى: "پەرۋەردىگارم! ئۇلار ھەقىقەتەن ماڭا ئاسىيلىق قىلدى، مېلىغا، بالسىغا ۋە ئۆزلىرىگە زىياندىن باشقىنى زىيادە قىلمىغان كىشىلەرگە (يەنى بايلرىغا، كاتتىباشلىرىغا) ئەگەشتى (21)."

ئۇلار (يەنى كاتتىباشلار ماڭا چىنىپۈتمىدى، ماڭا ۋە ماڭا ئەگەشكەنلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزۈپ) چوڭ ھىيلە تۈزدى (22). ئۇلار: 'مەبۇدىلىرىڭلارنى ھەرگىز تەرك ئەتمەڭلار، ۋەدىنى، سۇۋائىنى، يەغۇسنى، يەئۇقنى ۋە نەسرەنى ھەرگىز تەرك ئەتمەڭلار' دېدى (23). ئۇلار ھەقىقەتەن نۇرغۇن كىشىلەرنى ئازدۇردى، زالىملارنى تېخىمۇ گۇمراھ قىلغىن (24). ئۇلار گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن (توپان بىلەن) غەرق قىلىندى، دوزاخقا كىرگۈزۈلدى، ئۇلار ئۆزلىرى ئۈچۈن ئاللادىن باشقا ھېچقانداق ياردەمچى تاپالمىدى (25). نۇھ ئېيتتى: "پەرۋەردىگارىم! يەر يۈزىدە كاپىرلارنىڭ بىرىنىمۇ قويىمىغىن (26). ئەگەر ئۇلارنى قويساڭ، شۈبھىسىزكى، بەندىلىرىڭنى ئازدۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ تاپقان بالىلىرىمۇ پەقەت فاجىر، كاپىر بولىدۇ" (27). پەرۋەردىگارىم! ماڭا، ئاتا-ئاناغا، مېنىڭ ئۆيۈمگە مۆمىن بولۇپ كىرگەن كىشىگە ۋە مۆمىن ئەرلەرگە، مۆمىن ئاياللارغا مەغپىرەت قىلغىن، زالىملارغا پەقەت ھالاکەتنى زىيادە قىلغىن (28).

* نۇھ ئەلەيھىسالام، قەۋمى ئارىسىدا 950 يىل پاشاش جەريانىدا ئۇلارنىڭ مەجىزى ۋە خاراكتېرىنى ئوبدان ئىگەللىگەن ۋە تەجرىبە قىلىپ كۆرگەنىدى. ئۇنىڭ قەۋمىدىكىلەر ئۆز بالىلىرىنى نۇھ ئەلەيھىسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ: "بالام، بۇ ئادەم كەززاپ، دادام ماڭا مۇشۇنداق تەۋسىيە قىلغان" دەيتتى. ئۇلارنىڭ چوڭلىرى ئۆلۈپ، كىچىكلىرى مۇشۇ ئەقىدە بويىچە چوڭ بولاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن نۇھ ئەلەيھىسالام: "ئۇلارنىڭ تاپقان بالىلىرىمۇ پەقەت فاجىر، كاپىر بولىدۇ" دېگەن.

بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىقى ئايەتلەر بىلەن بولغان ھۇناسۋىتى:

نۇھ ئەلەيھىسسالام قەۋمىنى تەۋھىدگە دەۋەت قىلىدۇ ۋە دەۋەتتە تۈرلۈك ئۇسۇللارنى قوللىنىدۇ. قەۋمى ئاسىيلىق قىلغاندىن كېيىن، نۇھ ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگارغا ئۇلارنىڭ ئاسىيلىق قىلىشى سەۋەبىنى بايان قىلىپ شىكايەت قىلىدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ دۇەۋمىي مەزەۋىنى:

نۇھ ئەلەيھىسسالام قەۋمىنى تەۋھىدگە دەۋەت قىلىش يولىدا بارلىق چارە - تەدبىرلەرنى قوللانسىمۇ ھېچ ئۈنۈم بەرمىگەندىن كېيىن، ئاللاغا يۈزلىنىپ، قەۋمىنىڭ قىلمىشلىرىنى، ئاسىيلىقىنى، قەۋمىنىڭ پۇل - مېلى، بالا - چاقىلىرى كۆپ بولغان، ئابرويى، ھوقۇقى ئۈستۈن بولغان، ئەگەشكۈچىلىرىنى ئالدايدىغان گۇمراھ يېتەكچىلىرىنىڭ ئارقىسىغا كىرىپ كەتكەنلىكىنى، يۇقىرىقى نېمەتلەر مەزكۇر يېتەكچىلەرنىڭ پەقەت دۇنيادا تېخىمۇ ئېزىپ كېتىشىگە، ئاخىرەتتە زىيانكار بولىدىغانلىقىغا سەۋەب بولىدىغانلىقىنى شىكايەت قىلىدۇ.

بۇ يېتەكچىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئازغۇنلۇقلىرى بىلەنلا قالماستىن، تېخى نۇھ ئەلەيھىسسالامغا چوڭ سۈيىقەست ئىشلىتىپ، ئۇنىڭ دەۋىتىنى بىكار قىلىشقا، ئۇنى ھەممە جەھەتتىن ئامالسىز قالدۇرۇشقا، كىشىلەرنى ئۆزلىرى مەبۇد دەپ تونۇغان بۇتلارغا ئىبادەت قىلىشتا چىڭ تۇرۇشقا كۈشكۈرتۈشكە ئۇرۇنىدى. ئۇلار بۇ بۇتلار ئىچىدىكى ۋەدە، سۇۋات، يەغۇس، يەئۇق ۋە نەسر* قاتارلىق بۇتلارغا مەخسۇس

* ئىبنى جەرر مۇھەممەد ئىبنى قەيىتتىن مۇنداق رىۋايەت قىلىنىدۇكى،

چوقۇنۇشتى، بۇ بۇتلار جاھىلىيەت دەۋرىدىمۇ چوقۇنۇلىدىغان چوڭ بۇتلار بولۇپ، ئىسلام دىنى مەيدانغا كەلگەنگە قەدەر داۋاملاشتى. بۇ بۇتلارغا چوقۇنۇش بىلەن نۇرغۇن كىشىلەر ئازدى.

ئاندىن نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۆز قەۋمىنىڭ بۇتلارغا چوقۇنغانلىقىنى ئىشلىتىپ، ئۇلارنىڭ ھالاك بولۇشىغا دۇئايى بەت قىلدى، ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ گۇناھى تۈپەيلىدىن، ئۇلارنى توپان پالاسى بىلەن غەرق قىلغانلىقىنى، ئۇلارنى قەبرىلىرىدە ئازابقا دۇچار قىلىدىغانلىقىنى، ئۇلارنى ئاللاننىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرىدىغان ھېچقانداق ياردەمچى ۋە مەدەتكارنىڭ بولمايدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. نۇھ ئەلەيھىسسالام قەۋمىگە قىلغان بەد دۇئاسىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئەۋلادىنىمۇ قويماي ھەممىسىنى ئاللاننىڭ تەل-تۈكۈسى ھالاك قىلىۋېتىشىنى، ئۇلارنىڭ تۇغۇلغان بالىلىرىمۇ كاپىر ۋە ئاسىي بولىدىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ ئامان قېلىشى ئاللاننىڭ دەۋىتىنىڭ باشقىلارغا يەتكۈزۈلۈشىگە توسقۇن بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

ئاندىن كېيىن نۇھ ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگار بىلەن ئۆزىگە، ئاتا-ئانىسىغا ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن ئەر-ئايال مۆمىنلەرگە مەغپىرەت تەلپ قىلىپ دۇئا قىلدى. ئاندىن يەنە كۇفۇقلارنىڭ ھالاك بولۇشىغا دۇئايى بەت قىلدى.

بۇ ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارىسىدا ئۆتكەن ياخشى ئادەملەرنىڭ ئىسىملىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچى ئادەملىرى بولغان. بۇلار ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ئۇلارنىڭ رەسىملىرىنى سىزىپ ئۇنىڭغا چوقۇنغان. زاماننىڭ ئۆتۈشى بىلەن، كېيىنكىلەر بارا-بارا ئۇلارنىڭ ھەيكەللىرىنى بۇت قىلىپ چوقۇنىدىغان بولغان.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئىنسانلارنى ئاللاننىڭ يولىدىن توسۇشتا گۇمراھ يېتتە كچىلەرنىڭ رولى چوڭ بولىدۇ.
2. ياخشى بەندىلەرنى ھەددىدىن ئارتۇق ئۇلۇغلاش ئاللاغا شېرىك كەلتۈرۈشكە ئېلىپ بارىدۇ.
3. پەيغەمبەرنى يالغانغا چىقارغۇچى ئۈممەتلەرنى ئاللا جازالايدۇ.
4. كۇففارلارغا بەد دۇئا قىلىش ۋە ئاللاننىڭ مۇمىن بەندىلىرىگە مەغپىرەت تەلەپ قىلىش دۇرۇس بولىدۇ.

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ (٣٠) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَلَّ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا
 إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۖ يَهْدِيَنَا إِلَى الرَّشْدِ
 فَأَمْنًا بِهِ ۚ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۖ وَأَنَّهُ
 تَعَلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۖ
 وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۖ وَ
 أَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا ۖ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ
 بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۖ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا
 كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۖ وَأَنَّا
 لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا حُرُوسًا شَدِيدًا ۖ وَ
 شُهَبًا ۖ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَحَمِنُ
 يُسْمِعِينَ الْآنَ يَجِدُ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ۖ

تەرجمىسى:

72. سۈرە جىن

مەككىدە نازىل بولغان، 28 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭگە) ئېيتقىنكى، "بىرقانچە نەپەر جىننىڭ (مەندىن قۇرئان) تىڭشاپ (ئىمان ئېيتقانلىقى) ماڭا ۋەھىي قىلىندى.*. ئۇلار (قەۋمىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن) ئېيتتى: 'بىز توغرا يولغا باشلايدىغان ئاجايىپ قۇرئاننى ھەقىقەتەن ئاڭلىدۇق (1)، ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتتۇق، پەرۋەردىگارىمىزغا ھېچكىمىنى شېرىك كەلتۈرمەيدىمىز (2). پەرۋەردىگارىمىزنىڭ ئەزىمىتى كاتتىدۇر، خوتۇنى ۋە بالىسى

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بامدات نامىزىدا قۇرئاننى تىلاۋەت قىلىۋاتقاندا، جىنلارنىڭ ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ قۇرئاننى ئاڭلىغانلىقىنى ئۇ تۇيىمىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن پەقەت ۋەھىي ئارقىلىقلا خەۋەر تاپقان، بۇنى "ئەھقاق" سۈرىسىدىكى مۇنۇ ئايەت ئىسپاتلايدۇ: "ئى مۇھەممەد) ئۆز ۋاقتىدا بىر تۈركۈم جىنلارنى ساڭا قۇرئان تىڭشاشقا ئېۋەتتۇق". ئۇلار قۇرئان تىلاۋىتىگە ھازىر بولغانلىرىدا (بىر-بىرىگە): "جىم تۇرۇڭلار" دېيىشتى، قۇرئان تىلاۋەت قىلىنىپ بولغاندىن كېيىن ئۇلار ئۆز قەۋمىگە ئاگاھلاندۇرغۇچى بولۇپ قايتىشتى. يەنە "سەھىۋۇل-جۇخارى" ۋە "سەھىۋۇل-مۇسلىم" دا رىۋايەت قىلىنغان ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنۇ سۆزىمۇ بۇنىڭغا دالەت قىلىدۇ: "پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جىنلارغا قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ بەرگىنىمۇ يوق، جىنلارنى كۆرگىنىمۇ يوق."

يوقتۇر (3). بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئەخمەق (يەنى ئىبلىس) ئاللاغا ۋە ئۇنىڭ كاتتىلىقىغا ئالايىق سۆزلەرنى قىلدى (4). بىز، ئىنسانلار ۋە جىنلار ئاللاغا يالغاننى چاپلىمايدۇ، دەپ ئويلىغاندۇق (5). ئىناندىلاردىن بەزى كىشىلەر جىنلاردىن بولغان بەزى كىشىلەرگە سەخىد ئاتتى، شۇنىڭ بىلەن جىنلار تېخىمۇ تەكەببۇرلىشىپ كەتتى (6). ئۇلار (يەنى ئىنساننىڭ كۇففارلىرى) سىلەرگە ئوخشاش، ئاللاھىچ ئادەمنى (ئۆلگەندىن كېيىن) تىرىلدۈرمەيدۇ، دەپ گۇمان قىلدى (7). (جىنلار ئېيتتى) 'بىز (ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى تىڭشاش ئۈچۈن) ئاسمانغا (چىقىشنى) تىلىدۇق، ئاسماننىڭ كۈچ-لۈك مۇھاپىزەتچىلەر (يەنى پەرىشتىلەر) بىلەن ۋە (كۆيدۈرگۈچى) يۇلتۇزلار بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىدۇق (8). بىز ھەمىشە (ئوغرىلىقچە تىڭشاش ئۈچۈن) ئاسماننىڭ ئولتۇرۇشقا بولىدىغان جايلىرىدا ئولتۇراتتۇق، كىمكى ئەمدى (ئوغرىلىقچە) ئاڭلاشقا ئۇرۇنىدىكەن، ئۇنى كۆزىتىپ تۇرغان كۆيدۈرگۈچى يۇلتۇزلارنى بايقايدۇ (9).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇشى سەۋەبى:

ھەسەن ئىبنى زەيد ۋە باشقىلارنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، ئەرەب-لەر قورقۇنچلۇق بىرەر ۋادىغا چۈشكەن چاغدا: "بۇ ۋادىنىڭ غوجە-سىغا (يەنى باشلىقىغا) سەغىنىپ، قەۋمنىڭ ئەقىلسىزلىرىنىڭ يامانلىقىدىن پاناھ تىلەيمىز" دەيتتى، شۇنىڭ بىلەن "ئىنسانلاردىن بەزى كىشىلەر جىنلاردىن بولغان بەزى كىشىلەرگە سەغىناتتى، شۇنىڭ بىلەن جىنلارمۇ تەكەببۇرلىشىپ كەتتى،" دېگەن ئايەت نازىل بولدى.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمىي مەزھۇنى:

ئى مۇھەممەد، ئۈمۈمىتىڭگە ئېيتقىنىكى، "بىرقانچە نەپەر جىننىڭ مەندىن قۇرئان تىڭشىغانلىقى ماڭا ۋەھىي قىلىندى". بۇ ۋەقە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەقىپ قەبىلىسىنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلىپ تائىپىدىن قايتقانىدىن كېيىن، ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېچىدە تەھەججۇد نامىزى ئوقۇپ قىيامدا تۇرغان ۋاقتىدا يۈز بەرگەندى، قۇرئان تىڭشىغان جىنلار قەۋمىگە قايتىپ بېرىپ: "بىز كىشىلەرنىڭ دېگىنىگە ئوخشىمايدىغان، تۈزۈلۈشى ناھايىتى گۈزەل، مەنىسى ئۇلۇغ، ئاللاغا ئىمان ئېيتىشقا بۇيرۇغان ئاجايىپ قۇرئاننى تىڭشيدۇق، قۇرئاننىڭ مەزمۇنىغا ئىمان ئېيتتۇق، ئەمدى بىز پەرۋەردىگار بىزغا ھېچ ئەھدەنى شېرىك كەلتۈمەيمىز، پەرۋەردىگار بىزنى كۇففارلارنىڭ بۆھتانلىرىدىن ۋە ئۇلار ئاللاغا بالا چاپلىغان خوتۇن ۋە بالىدىن پاكىتۇر، بىز ھېچقانداق ئىنسان ۋە جىن ئاللاغا يالغانى چاپلىيالمايدۇ دەپ ئويلاپتىكەنمىز، بىز نادانلارنىڭ ۋە ئەخمەقلەرنىڭ ئەقىدىسىگە ئەگىشىپتۇق، ھازىر راست-يالغان ئايرىلدى، بىز يالغاننى تەرك ئېتىپ، ھەقىقەتكە ئەگەشتۇق ۋە ئۇنىڭغا ئىشەندۇق" دېدى. مۆمىن جىنلاردىن بىر جامائە مۇنداق دېدى: "ئىسلام دىنى مەيدانغا كېلىشتىن بۇرۇن، ئىنسانلارنىڭ بەزىلىرى بەزى جىنلارغا سىغىنىپ ئۇلاردىن پاناھ تىلەيتتى، شۇنىڭ بىلەن جىنلار تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ سەركەشلىشىپ كەتتى. دېمىغى ئۆسۈپ تەكەببۇرلىشىپ كەتتى، ئىسلام دىنى كەلگەندىن كېيىن، كىشىلەر ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىپ، ئاللاغا سىغىنىشتى، ئاللا ئۇلارغا پاناھ بەردى ۋە ئۇلارنى قوغدىدى. بۇ ئايەتلەردە ئاللاتائالا جىنلارنىڭ خۇددى

ئىنسانلارغا ئوخشاش، ئاللا ھىچ پەيغەمبەر ئەۋەتمەيدۇ دەپ ئويلىغانلىقىمىزنى، ياكى جىنلارنىڭمۇ ئىنسانلارنىڭ ئويلىغىنىغا ئوخشاش، "ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىش، ھېساب ئېلىش ئىشلىرى بولمايدۇ" دەپ ئويلىغانلىقىمىزنى، لېكىن جىنلارنىڭ قۇرئاننى تىنشىغاندىن كېيىن، ھىدايەت تېپىپ ئۆلگەندىن كېيىن قايتا تىرىلىشكە ئىشەنگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ.

يەنە ئاللاتائالا جىنلار ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە تىنشىش ئۈچۈن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام كېلىشتىن بۇرۇنقى ۋاقىتتا تىكىگە ئوخشاش ئاسمانغا چىتماقچى بولغانلىرىدا ئاسماننىڭ كۈچلۈك مۇھاپىزەتچى پەرىشتىلەر ۋە كۆيدۈرگۈچى يۇلتۇزلار بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام كېلىشتىن بۇرۇن، جىنلارنىڭ ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە تىنشىش ئۈچۈن مەخۇس ئولتۇرىدىغان جايلىرى بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگەندىن كېيىن ئۇلار چەكلەندى، شۇنىڭدىن كېيىن كىمكى ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە تىنشىشقا ئۇرۇندىكەن، ئۇنى كۆزىتىپ تۇرغان يۇلتۇز بولىدۇ، ئۇ قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، يۇلتۇز ئۇنى كۆيدۈرۈپ تاشلايدۇ.

«ۋەھم نۇقتەلىرى»

1. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنىڭ ئىنسانلارغا ۋە جىنلارغا ئومۇمىي ئىكەنلىكى.
2. جىنلارنىڭ ئىماننى قوبۇل قىلىش، قوبۇل قىلماسلىقتا ئىنسانلارغا ئوخشايدىغانلىقى.
3. جىنلارنىڭ بارلىقىغا ئىشىنىشنىڭ لازىملىقى.

4. قۇرئان كەرىمنىڭ نازىل بولۇشى بىلەن، ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە تىڭشاش ئارقىلىق بولىدىغان كاھىنلىق، رەمچىلىك ۋە خۇراپاتلىقلارنىڭ تۈگىگەنلىكى.
5. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگەندىن كېيىن ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە ئاڭلاشنىڭ مەنى قىلىنغانلىقى.

وَأَنبَا

نَدْرِي أَسْرَأْرِيَدِ يَمَنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ
رَبُّهُمْ رَشْدًا ۝ وَأَنبَا مَنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ
ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ۝ وَأَنبَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ
نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ۝ وَأَنبَا
لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أَمْثَابِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ
فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝ وَأَنبَا مَنَّا الْمُسْلِمُونَ
وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا
رَشْدًا ۝ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَأَنَّهُمْ جَهَنَّمَ حَطَبًا ۝
وَأَن لَّيُؤْتَيْنَهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ
رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝ وَأَنَّ السَّجْدَ لِلَّهِ فَلَا
تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا ۝

تەرجىمىسى:

بىز (جىنلار جامائەسى) زېمىندىكىلەرگە يامانلىق ئىرادە قىلىنىدىمۇ ياكى پەرۋەردىگارى ئۇلارغا ياخشىلىق ئىرادە قىلىدىمۇ؟ بىلەن مەيىمىز (10). بىزنىڭ ئىچىمىزدە ياخشىلارمۇ ۋە ئۇنىڭدىن تۆۋەن تۇرىدىغانلارمۇ بار، بىز تۈرلۈك يوللارغا بۆلۈندۈك (11). بىز جەزىمەن ئىشەندۈككى، ئاللىنى (ئۆز ئىرادىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن) ھەرگىز ئاجىز قىلالمايمىز، ئۇنىڭ (ئازابى)دىنمۇ قېچىپ قۇتۇلالمايمىز (12). بىز ھىدايەتنى (يەنى قۇرئاننى) ئاڭلىغان چېغىمىزدا ئۇنىڭغا ئىمان كەلتۈردۈك، كىمكى پەرۋەردىگارىغا ئىمان ئېيتىدىكەن (ياخشىلىقلىرىنىڭ) كېمىيىپ كېتىشىدىن ۋە (يامانلىقلىرىنىڭ ئارتتۇرۇلۇپ) زۇلۇم قىلىنىشتىن قورقمايدۇ (13). بىزدىن مۇسۇلمانلار ۋە ھەق يولدىن چىققۇچىلارمۇ بار، مۇسۇلمان بولغانلار توغرا يولنى ئىزدىگەن بولىدۇ (14). توغرا يولدىن چىققۇچىلار جەھەننەگە ئوتۇن بولىدۇ“ (15). ئەگەر ئۇلار (يەنى مەككە كۇففارلىرى) توغرا يولدا بولسا ئىدى، ئۇلارنى سىناش ئۈچۈن مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرەتتۇك (يەنى رىزقىنى كەڭ قىلىپ بېرەتتۇك)، كىمكى پەرۋەردىگارىنىڭ زىكرىدىن (يەنى ئاللىنىڭ تائەت - ئىبادىتىدىن) يۈز ئۆرۈيدىكەن، ئاللا ئۇنى قاتتىق ئازابقا دۇچار قىلىدۇ، (16-17). مەسىلەن جىتلەر ئاللاغا خاستۇر*، ئاللاغا قوشۇپ ھېچ كىمگە ئىبادەت قىلماكلار (18). ئاللىنىڭ بەندىسى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام)

* ئىبنى ئابباس مۇنداق دەيدۇ: “جىنلار: ئى روسۇلىللا، بىزگە رۇخ - سەت قىلساڭ، مەسجىتىڭدە سەن بىلەن بىللە نامازغا ھازىر بولساق” دېگەن، شۇنىڭ بىلەن ئاللا بۇ ئايەتنى نازىل قىلغان.

ئاللاغا ئىبادەت قىلىشقا تۇرغاندا (قۇرئان تىنچاش ئۈچۈن) جىنلار (ئوۋلىشىپ) ئۇنى بېسىۋېلىشقا تاس قالدۇ (19).

بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىقى ئايەتلەر بىلەن بولغان دۇناسۋاتى: جىنلار ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە تىنچاشتىن مەنئى قىلىنىپ، ئەھلى زېمىن ئۈستىدىكى ئاللانىڭ ئىرادىسىنى بىلەلمەيدىغان بولدى.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئودۇھىي ەزەدۇنى:

ئاسمان خەۋەرلىرىنى ئوغرىلىقچە ئاڭلاشقا ئورۇنغۇچىلار مۇھاپىدە-زەتچىلەر ۋە يۇلتۇزلار بىلەن مەنئى قىلىنغان چاغدا، جىنلار ئاسماندا يۈز بەرگەن ئىشتىن ئەجەبلەندى، ئۇلار "بۇنداق مەنئى قىلىنىشنىڭ سەۋەبىنى ئوقۇيىمىز، ئاللانا ئالا ئەھلى زېمىنغا يامان-لىقنى ئىرادە قىلدىمۇ؟ ياكى ئۇلارغا ياخشىلىقنى ئىرادە قىلدىمۇ؟..." دېيىشتى.

جىنلاردىن بىر جامائە ئۆز قەۋمى توغرىلىق سۆزلەپ: "ئاردا-مىزدا مۆمىن ياخشى كىشىلەرمۇ بار، مۆمىن ئەمەسلەرمۇ بار" دېدى. ئۇلار تۈرلۈك بۆلۈكلەرگە ۋە مەزھەپلەرگە بۆلۈنگەن بولۇپ، ئۇلار بىر بايراق ئاستىغا ئۇيۇشقان ئەمەس، ئۇلار قانچە قاچقان بىلەنمۇ ئاللا ئۇلارنى تەلەپ قىلىدىغان بولسا، ئۇلار زادى قېچىپ قۇتۇ-لالمايدىغانلىقىنى بىلىدۇ. ئاللانىڭ ئازابىدىن قۇتۇلالمايدىغان-لىقىنىمۇ بىلىدۇ، ئۇلار قۇرئاننى ئاڭلىغان چاغلىرىدا ئاللاغا ۋە پەيغەمبەرگە ئىمان ئېيتتى، كىمكى ئاللاغا ۋە ئاللانىڭ پەيغەمبەرگە ئىمان ئېيتىدىكەن، ئۇ قىلغان ئەمەلىگە بېرىلىدىغان ساۋابنىڭ كېمى-

يىپ كېتىشىدىن ۋە گۇناھلىرىنىڭ ئېشىپ كېتىشىدىن ئەنسىرىمەيدۇ، كىمكى ئالانى ۋە ئالانىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلىدىكەن، ئۇ ئۆزىگە زۇلۇم قىلغان بولىدۇ، گۇناھلارنى ئۆزىگە جەلپ قىلغان بولىدۇ ۋە ياخشىلىقلاردىن مەھرۇم بولغان بولىدۇ. چىنلار بىلەن ئىنسانلارنىڭ ئارىسىدا مۇسۇلمانلارمۇ بار، ئادالەت ۋە ياخشىلىقتىن چەتنىگەن كۇففارلارمۇ بار، مۇسۇلمانلار بولسا ھەقىقەتكە يېتىشنى كۆزلىگۈچىلەر بولۇپ، ئۇلار ئىسلام دىنىنى تاللاش بىلەن ھەقىقەتكە يەتكەن بولىدۇ، ئاللاتائالا كۇففارلارنى جەھەننەمگە يېقىلغۇ قىلىشنى ۋەدە قىلدى. ئۇلار بىلەن جەھەننەم خۇددى ئوتۇن بىلەن يانغازدەك يانسۇ، بۇ ئۇلارنىڭ ھىدايەتتىن يۈز ئۆرۈگەنلىكىنىڭ جازاسىدۇر. ئاندىن، ئاللاتائالا كۇففارلار ئىمان ئېيتىپ ۋە توغرا يولدا تېكىپ مۆمىن بولسا، ئۇلارنى ئۇلارنىڭ رىزىقىنىڭ كەڭ بولۇشىغا ۋە پاراۋانلىققا ئېرىشىشىگە سەۋەب بولىدىغان مول يامغۇر بىلەن تەمىنلەيدىغانلىقىنى، ئۇلارنى شۇكۇر قىلامدۇ ياكى كۇفۇرلىك قىلامدۇ دەپ سىنايدىغانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ.

كىمكى كاپىر بولسا، ئاللاننىڭ زىكرىدىن ياكى ئاللاننىڭ ۋەھىيىدىن يۈز ئۆرۈسە، ئاللاتائالا ئۇنى يۈتۈن ئەتراپتىن ئوراپ تۇرىدىغان قانتىق ئازابقا دۇچار قىلىدۇ، ئاللاتائالا پەيغەمبىرىگە مەسجىتلەرنىڭ ئىبادەتتە پەقەت ئاللاغا خاس بولۇشىنى، شۇنداق بولغاندىلا مەسجىتلەردە خالىس تەۋھىد بولىدىغانلىقىنى، ئاللاتائالاغا سەمىيى ئىبادەت قىلغىلى بولىدىغانلىقىنى ۋەھىي قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام "بىر ئاللادىن باشقا ھېچ مەبۇد بەر-ھەق يوق" دەپ كىشىلەرنى پەرۋەردىگارنىڭ ئىبادىتىگە دەۋەت قىلغان. ئۇ ھېچ ئەھەدىنى شېرىك كەلتۈرمەي بىر ئاللا ئۈچۈن

ناماز ئوقۇغان چاغدا، ئاللاننىڭ نۇرسىنى ئۆچۈرمەكچى بولۇپ، ئۇنىڭغا قارشى ئىنسانلار ۋە جىنلار جەم بولدى، ئاللاتائالا پەقەت پەيغەمبەرگە نۇسردە تاتا قىلدى، ئۆزىنىڭ دىنىنى قارشى تۇرغۇچە-لارنىڭ ئۇنىمىغىنىغا قارىماي ھامان ھەممىدىن ئۈستۈن قىلدى.

ۋەھم نۇقتىلىرى:

1. جىنلارمۇ ئىنسانلارغا ئوخشاش بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ياخشىلارنىڭمۇ ۋە يامانلارنىڭمۇ بارلىقى، ئۇلارغىمۇ شەرىئەتنىڭ ئەھكاملىرىنى ئىجرا قىلىش يۈكلەنگەنلىكى، ئۇلاردىن ھېساب ئېلىنىدىغانلىقى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىنسانلار بىلەن جىنلارغا ئورتاق ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەر ئىكەنلىكى.
2. ئاللاننىڭ قۇدرىتىنىڭ ئالدىدا ھېچ نەرسىنىڭ ئۇنىڭغا توسالغۇ بولالمايدىغانلىقىغا، ئاللاننىڭ ئىرادىسىنىڭ جىنلارنىڭ ئارىسىدا ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقىغا جىنلارنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقى.
3. ھىدايەتتىن چەتىگەنلەرنى پەرۋەردىگارىنىڭ يولغا قايتىشۇن دەپ جەھەننەمگە يېقىلغۇ بولىدىغانلىقى بىلەن قورقۇتۇش.
4. توغرا يولدا بولۇش بىلەن پاراۋانلىقنىڭ سەۋەبلىرىنىڭ ھازىرلاپ بېرىلىشى ئارىسىدا كۈچلۈك باغلىنىش بارلىقى.
5. پاراۋانلىق ۋە رىزقنىڭ كەڭ بولۇشى، شۈكۈر قىلغانلارغا ساۋاب بېرىش، ئاللاننىڭ نېمەتلىرىگە ناشۈكۈرلىك قىلغانلارنى مەغلۇپ قىلىش ئاللاتائالانىڭ بەندىلىرىگە قاراتقان سىنقى ئىكەنلىكى.
6. ئاللاننى ياد ئېتىشتىن يۈز ئۆرۈشنىڭ كىشىنى ئازابقا ئېلىپ بارىدىغانلىقى.

قُلْ إِنَّمَا
 أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي
 لَأَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ
 يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۚ وَلَنْ أجدَ مِنْ دُونِهِ
 مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتٍ ۚ وَمَنْ
 يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
 أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ
 مَنْ أضعَفُ ناصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ
 أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ
 رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
 أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾
 لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ
 بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

تدرجمسی:

ٹیبتقنکی، "پەرۋەردىگارمغا ئىبادەت قىلىمەن، ئۇنىڭغا ھېچ
 ئەھدەنى شېرىك كەلتۈرمەيمەن" (20). ٹیبتقنکی، "مەن سىلەرگە
 پايدا-زىيان يەتكۈزۈشكە قادىر بولالمايمەن، (بۇنىڭغا پەقەت ئاللا

قادىر بولالايدۇ)“ (21). ئىپتىقنىكى، ”ئەگەر مەن ئاللاغا ئاسىي بولسام) مېنى ئاللاننىڭ ئازابىدىن ھېچ كىشى قۇتقۇزالمىدۇ، ئاللادىن باشقا ھېچ پاناھكاممۇ تاپالمىمەن (شۇنداق تۇرۇقلۇق، مەن سىلەرنىڭ تەلپىڭلارنى قانداق قوبۇل قىلالايمەن) (22)*. مەن پەقەت (سىلەرگە) ئاللاننىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزۈشكە قادىرمەن، كىمكى ئاللاغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلىدىكەن (يەنى كىمكى ئاللاننى ۋە ئاللاننىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلىدىكەن، ئاللاغا مۇلاقات بولۇشقا ئىشەنمەيدىكەن، ئاللاننىڭ ئايەتلىرىگە قۇلاق سېلىشتىن يۈز تۇرۇيدىكەن)، ئۇ دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ، دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ (23). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) ئاگاھلاندى. رۇلغان ئازابىنى كۆرگەن چاغدا كىمنىڭ ياردەمچىسى ئاجىز ۋە سانى ئاز ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ“ (24). (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئىپتىقنىكى، ”سىلەرگە ئاگاھلاندىرۇلغان ئازاب يېقىنمۇ؟ ياكى پەرۋەردىگارم ئۇنىڭغا (ئۇزاق) ۋاقىت تەيىن قىلامدۇ؟ ئۇقمايمەن* (25). ئاللاغەيىبىنى

* ئىبنى جەرىرىنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، جىنلارنىڭ چوڭلىرىدىن بىرى مۇھەممەد ئاللاننىڭ پاناھكام بولۇشىنى تىلەيدۇ، مەن ئۇنىڭغا پاناھكام بولالايمەن دېگەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئايەت نازىل بولغان.

• مۇفەسسىرلەرنىڭ ئىپتىسھىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۇففارلارنى ھەر قېتىم دوزاخ ئازابى بىلەن قورقۇتسا، قىيامەتنىڭ دەھشىتى بىلەن ئاگاھلاندىرسا، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى مەنستەمەستىن: بۇ ئازاب قاچان يۈز بېرىدۇ؟ قىيامەت قاچان بولىدۇ؟ دەپ سورايتتى. شۇنىڭ بىلەن ئاللا ئۇنى: ”سىلەر ئاگاھلاندىرۇلغان ئازاب يېقىنمۇ ياكى ئۇنىڭغا پەرۋەردىگارم ئۇزاق ۋاقىت تەيىن قىلامدۇ، ئۇقمايمەن“ دەپ جاۋاب بېرىشكە بۇيرۇدى.

بىلگۈچىدۇر. ئۆزىنىڭ غەيبىدىن ھېچبىر ئادەمنى خەۋەردار قىلمايدۇ (26). پەقەت ئاللا ئۆزى مەنۇن بولغان پەيغەمبەرىگىلا (بەزى غەيبىنى بىلدۈرىدۇ)، ئۇنىڭ ئالدىغا ۋە ئارقىسىغا كۆزەتچى (پەرىشتە) سېلىپ قويىدۇ (27). (بۇ ئاللانىڭ) ئۇنىڭ (پەيغەمبەرنىڭ) ئاللاننىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇشى ئۈچۈندۇر. ئاللا ئۇلارنىڭ سۆز-ھەرىكەتلىرىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر، ھەر شەيئىنىڭ سانىنى تولۇق ئىگەللىگۈچىدۇر (28).

بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىدىكى ئايەتلەر بىلەن بولغان ھۇناسۋىتى:
ئاللاتائالا جىنلار بىلەن ئىنسانلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىردەك قارشى ئىكەنلىكىنى تالغا ئالغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تەۋھىدگە داۋاملىق دەۋەت قىلىشى بۇيرۇدى.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا پەيغەمبەرنى ئۇنى يالغانغا چىقارغان، ئۇنى دۈشمەن كۆرۈش يۈزىسىدىن ئۇنىڭغا قارشى بىرلەشكەنلەرگە: "مەن پەقەت شېرىكى يوق يالغۇز پەرۋەردىگارىمغا ئىبادەت قىلىمەن، ھەممە ئىشىمدا ئۇنىڭغا يېزىمەن، ئۇنىڭغا ھېچ ئەھدىنى شېرىك كەلتۈر-مەيمەن، مەنمۇ سىلەرگە ئوخشاشلا بىر ئىنسانمەن. ماڭا ۋەھىيى قىلىنىدۇ. سىلەرنى توغرا يولغا باشلاش ۋە ئازدۇرۇش دېنىنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدۇ. زىيان يەتكۈزۈش ۋە ياخشىلىق بېرىش پەقەت بىر ئاللاننىڭا قولىدىن كېلىدۇ" دەپ ئېيتىشقا بۇيرۇدى، شۇنداقلا ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى: "ئەگەر ئاللاغا ئاسىيلىق قىلىدىغان بولسام، ئاللاننىڭ ئالدىدا ماڭا ھېچ كىشى ئارا

تۇرالمايدۇ، مەن پەيغەمبەرلىكنى يەتكۈزمەسم، ماڭا ھېچ قانداق پاناھگىياھ ۋە مەدەتكارمۇ بولمايدۇ” دەپ ئېيتىشقا بۇيرۇدى. شۇنىڭدىن كېيىن، كىم ئاللاغا ۋە پەيغەمبەرگە ئاسىيلىق قىلسا، ئۇنىڭ جازاسى دوزاخ بولۇپ، ئۇنىڭ دوزاختا ئەبەدىي قالىدۇ. غائىلىقنى، جىنلاردىن ۋە ئىنسانلاردىن بولغان مۇشرىكلار قىيامەت كۈنى ئاللاننىڭ ئۇلارغا ۋەدە قىلغان ئازابىنى كۆرگەن چاغلىرىدا، ئۇلارنىڭ كىمىنىڭ ياردەمچىسىنىڭ ئەڭ ئاجىز ئىكەنلىكىنى ۋە سانى ئەڭ ئاز ئىكەنلىكىنى بىلىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ ۋە ئۇ مۇھەممەد، ئۇلارغا: ”سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان ئازابىنىڭ ۋاقتى يېقىنمۇ، ياكى يىراقمۇ؟ ياكى پەرۋەردىگارم ئۇنىڭ ۋاقتىنى ئۇزۇنغا سوزامدۇ؟ بۇ غەيب ئىشلاردىن بولۇپ، بۇنى پەقەت ئاللا بىلىدۇ. مەن ئاللاننىڭ بەندىسى، ئاللاننىڭ غەيب ئىشلىرىنى جاھان ئەھلى ئەمەس، يالغۇز ئاللاننىڭ ئۆزىلا بىلىدۇ” دېگەن دەيدۇ. ئاللاتائالا پەيغەمبەرلىككە تاللىغانلارغا پەيغەمبەرلىك دەۋىتىنى يەتكۈزۈشكە ياردىمى بولىدىغان دائىرە ئىچىدىلا ئۆز غەيبىدىن خالىغان نەرسىلەرنىلا بىلدۈرىدۇ.

پەيغەمبەرلەر شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىدىن قوغدىلىشى ۋە ئۇنتۇشتىن ئەمىن بولۇشى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئەتراپى ئۇلارنى ساقلايدىغان پەرىشتىلەر بىلەن ئورالغان بولىدۇ، بۇ پەرىشتىلەر ئاللاتائالا ئۇلارغا نازىل قىلغان ۋەھىينى ساقلايدۇ. ئاللاتائالا پەيغەمبەرلەر بارلىققا كېلىشتىن بۇرۇنلا ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن تاپشۇرۇلغان پەيغەمبەرلىك دەۋىتىنى يەتكۈزۈپ بېرىدىغانلىقىنى ئالدىنلا بىلىدۇ، ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ ھەممە ئەھۋالىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر، پۈتۈن شەيئىلەرنىڭ سانىنى تولۇق ئىگەللىگۈچىدۇر.

هۈھىم نۇقتىلىرى:

1. ھەقىقىي ئىبادەت ئاللاغا خاس بولۇشى، ھېچ نەرسىنىڭ ئۈنىڭغا شېرىك كەلتۈرۈلمەسلىكى كېرەك.
2. پەيغەمبەر ئىنسان بولۇپ، ھېچبىر كىشىنى ھىدايەت قىلىش ۋە ئازدۇرۇش ئۈنىڭ قولىدىن كەلمەيدىغانلىقى، بۇنىڭ ئاللانىڭ ئىلكىدىكى ئىش ئىكەنلىكى.
3. مەيلى پەيغەمبەر بولسۇن ياكى باشقىلار بولسۇن، ئەگەر ئاللاغا ئاسىيلىق قىلىدىكەن، ئۇنىڭ ئاللاننىڭ ئازابىدىن قۇتۇلالماي-دىغانلىقى، پەيغەمبەرلەرنىڭ پەيغەمبەرلىك دەۋىتىنى يەتكۈزۈشكە ئاللا تەرىپىدىن تەكلىپ قىلىنىدىغانلىقى.
4. غەيبىنى بىلىش ئاللاننىڭ ئۆزىگە خاس ئىكەنلىكى، پەيغەمبەرلەرنى بولسا، پەيغەمبەرلىك دەۋىتىگە ياردىمى بولىدىغان مەلۇم غەيبىلەردىن خەۋەردار قىلىدىغانلىقى.
5. ئاللاتائالانىڭ ئىلمىنىڭ كائىناتتىكى چوڭ-كىچىك ھەممە نەرسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقى، پۈتۈن شەيئىلەرنىڭ سانىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقى.

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ (٢١) بِرَبِّهَا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَرْمُومُ ۝ قِمِ الْبَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ ۱ ۝
 أَوْ أَنْقِصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ
 الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝ ۲ ۝ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝
 إِنَّ نَاشِئَةَ الْبَيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝ ۳ ۝
 إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝ ۴ ۝ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ
 وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝ ۵ ۝ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝ ۶ ۝

تەرجىمىسى:

73. سۇرە مۇززەمىل

مەككەدە نازىل بولغان، 20 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئى كىيىمىگە يۆگىنىۋالغۇچى (پەيغەمبەر!) (1) كېچىنىڭ

* جابر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىندۇ: قۇرەيشنىڭ نوپۇزلۇق كىشىلىرى دارۇننەدۋە (بۇ قۇسەي ئىبنى كىلابنىڭ ھويلىسى بولۇپ، قۇرەيش خەلقى ھەرقانداق ئىشنى شۇ يەردە كېڭىشەتتى)

ئازغىنىسىدىن باشقىسىدا، يېرىمىدا ياكى يېرىمىدىنمۇ ئازراقدا ياكى يېرىمىدىن كۆپرەكىدە ناماز ئوقۇغىن*، قۇرئاننى تەرتىل بىلەن (يەنى دانە-دانە ئوچۇق) ئوقۇغىن (2-4). ساڭا ھەقىقەتەن تەنتەنىلىك قۇرئاننى نازىل قىلىمىز (5). شۈبھىسىزكى، كېچىنىڭ قىيامى (يەنى كېچىدە كىشىنىڭ ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ تۇرۇشى ئەڭ مۇۋاپىقتۇر (تىنچ بولغانلىقى ئۈچۈن) كېچىنىڭ قىرأتى ئەڭ توغرا بولىدۇ (6). ھەقىقەتەن كۈندۈزى ئىش بىلەن ئالدىراش بولسەن، (شۇڭا ئىبادەتكە) كېچىنى بېرىلگىن (7). پەرۋەردىگارنىڭ نامىنى ياد ئەتكىن، (ئىبادىتىڭدە) ئۇنىڭغا تولۇق يۈزلەنگىن (8). ئۇ مەشرىقىنىڭ ۋە مەغربىنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر. ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر.

دە توپلىنىپ، بۇ ئادەمگە (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى دېمەكچى) كىشىلەرنى ئۇنىڭدىن تەزدۇر-دېغان بىر ئىسىم قويايلى دېيىشتى. بەزىلەر ئۇنى كاھىن دەيلى دېسە، بەزىلەر ئۇ كاھىن ئەمەس دېيىشتى. بەزىلەر ئۇنى مەجنۇن دەيلى دېسە، بەزىلەر ئۇ مەجنۇن ئەمەس دېيىشتى، بەزىلەر ئۇنى سېھىرگەر دەيلى دېسە، بەزىلەر ئۇ سېھىرگەر ئەمەس دېيىشتى، شۇنىڭ بىلەن مۇشرىكلار بىرلىككە كېلەلمەي تارقاپ كېتىشتى. بۇ خەۋەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكەندە ئۇ كىيىمگە يۆگىنىۋالدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ ئۇنىڭغا "ئې كىيىمگە يۆگىنىۋالغۇچى (پەيغەمبەر) دېدى.

* ئىبنى ئابباس مۇنداق دەيدۇ: تەھەججۇد نامىزى ئوقۇش بۇ ئايەت ئارقىلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پەرز قىلىنغانىدى. كېيىن: تەھەججۇد نامىزىدىن قولاي بولغانلىرىنى ئوقۇڭلار، دېگەن ئايەت بىلەن يۇقىرىقى ئايەت مەنسۇخ قىلىندى. تەھەججۇد نامىزى پەرز قىلىنىپ ئەمەلدىن قالدۇرۇلغۇچە بولغان ۋاقىت بىر يىل ئىدى.

ئۇنى ھامىي قىلىۋالغن (يەنى ھەممە ئىشنى ئۇنىڭغا تاپشۇرغىن) (9) .

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزھۇنى:

ئاللاتائالا پەيغەمبىرىنى كېچىسى پەرۋەردىگارىنىڭ ئىبادىتى بىلەن بولۇشقا، كىيىمى بىلەن يېڭىنىۋالماسلىققا ئەمرى قىلدى. ئۇنىڭغا كېچىنىڭ يېرىمىدە ياكى ئازراقدا ۋە ياكى كۆپرەك دە ئىبادەت قىلىشقا ئىختىيار بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇنىڭ ساھابىلىرى ئاللاننىڭ بۇ ئۇلۇغ ئەمرىگە ئاۋاز قوشتى، شۇنىڭدەك ئاللاتائالا ئۇنى قۇرئاننى ئالدىنقى تەرتىپلىك، تەپەككۇر بىلەن ۋە ئاللادىن قورققان ھالدا ئوقۇشقا بۇيرۇدى، شۇنىڭدەك ئاللا تائالانىڭ ئۇنىڭغا ئەنئەنىلىك قۇرئاننى نازىل قىلغانلىقىنى بايان قىلدى، ئاللاتائالا ئۇنى كېچىسى تەھەججۇد نامىزى ئوقۇشقا بۇيرۇدى، چۈنكى كېچىسى قۇرئان ئوقۇش جەھەتتە بولسۇن ۋە ئۇنى چۈشىنىش جەھەتتە بولسۇن، كۈندۈزگە قارىغاندا كىشىنىڭ دىققىتى مەركەزلىشىدۇ، كۈندۈزى سەئىيى - ھەرىكەت، تىرىكچىلىك ئۈچۈن ھېچقا توغرا كەلگەنلىكتىن، كېچىدىكىدەك تىنچ بولمايدۇ، بەندە كېچىسى پەرۋەردىگارىغا ئىخلاس بىلەن ئىبادەت قىلىدۇ، ناماز ئوقۇيدۇ، ئاللاتائالانىڭ ئۇلۇغ ئىسىمىنى ياد ئېتىدۇ، قۇرئان ئوقۇيدۇ، دۇنيانىڭ مەشغۇلاتىدىن پۈتۈنلەي ئۈزۈلۈپ، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئاللاغا بېرىلىدۇ، چۈنكى ئاللا ھەر شەيئىنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان ئۇلۇغ ياراتقۇچىدۇر، مەشرىق بىلەن مەغربىنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر. ئاللاغا تەۋەككۈل قىلىش ئاللاننىڭ بىرلىكىگە ۋە ئاللاننىڭ پۈتۈن كائىناتقا تولۇق ھۆكۈمران ئىكەنلىكىگە ئېتىقاد قىلىشنىڭ نەتىجىسىدۇر.

هۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئاللاننىڭ دىنىغا دەۋەت قىلىش يولىدىكى جاپا-مۇشەققەتلەرنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن كېچىسى تەھەججۇد نامىزى ئوقۇشقا ۋە قۇرئان ئوقۇشقا بېرىلىشكە يۈزلەندۈرگەنلىكى.
2. كېچە دىلغا تىنچلىق بېغىشلايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئىنسان رىزىق تەلەپ قىلىش يولىدا ھەرىكەتلىنىدىغان كۈندۈزدىن ئىبادەت جەھەتتە كېچە ئارتۇقتۇر.
3. ھەممە ئىشنى ئاللاغا تاپشۇرۇش تەۋھىد ئەقىدىسىنىڭ مۇھىم تەركىبى قىسمىدۇر.

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا

يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١١﴾ وَذُرِّيَّ
وَالْمُكَدِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمُ قَلِيلًا ﴿١٢﴾ إِنَّ لَدَيْنَا
أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٣﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٤﴾ تَفِيَّوْمَ تَرْجِفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ
الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٥﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ
رَسُولًا لَا شَاهِدَ عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ﴿١٦﴾ فَغَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا
وَبِيلًا ﴿١٧﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا
يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٨﴾ السَّمَاءُ مُنْقَطِرَةٌ بِهِ
كَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿١٩﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ
شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

تەرجىمىسى:

ئۇلارنىڭ (يەنى مەككە كۇففارلىرىنىڭ) سېنى سېھرىگەر، شائىر،
مەجنۇن دېگەن) سۆزلىرىگە سەۋر قىلغىن، ئۇلارنى چىرايلىقچە تەرك
ئەتكىن (10). (ئى مۇھەممەد! ھېنىڭ ئايەتلىرىمنى) ئىنكار قىلغۇچى
دۆلەتمەنلەرنى مانا قويۇۋەتكىن (يەنى ئۇلارنىڭ جازاسىنى ئۆزەم
بېرىمەن)، ئۇلارغا ئازغىنا مۇھىلەت بەرگىن (11). شۇبھىسىزكى،

بىزنىڭ دەرىگاھىمىزدا (ئۇلارغا) ئېغىر ئىشكەللەر ۋە (كۆيدۈرگۈچى) دوزاخ بار (12). (زەققۇم، زەرىئىدىن ئىبارەت) گالدېن ئۆتمەيدىغان تاماق ۋە قاتتىق ئازاب بار (13). ئۇ كۈندە زېمىن ۋە تاغلار قاتتىق تەۋرەيدۇ، تاغلار بىر دۆۋە تارقاق قۇمغا ئايلىنىدۇ (14). شۇبھى-سىزكى، بىز پىرئەۋنگە بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتكەندەك، سىلەرگە (ئەمەلىكلارغا) كۆۋاھلىق بەرگۈچى بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتتۇق (15). پىرئەۋن پەيغەمبەرگە (يەنى مۇسا ئەلەيھىسسالامغا) ئاسىيلىق قىلدى (يەنى پىرئەۋن مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئىمان ئېيتماي، ئۇنى يالغانغا چىقاردى، ئى قۇرەيش جامائەسى! سىلەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئاسىيلىق قىلغاندەك، پىرئەۋنمۇ مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئاسىيلىق قىلغانىدى)، شۇنىڭ بىلەن ئۇنى قاتتىق جازالىدۇق (16). (ئى قۇرەيش جامائەسى!) ئەگەر ئىمان ئېيتساڭلار، (دەھشتىدىن) بالىلارنىڭ بېشىنى ئاقارتىۋېتىدىغان كۈندىن قانداق ساقلىنىسىلەر (17). ئۇ كۈننىڭ (دەھشتىدىن) ئاسمان يېرىلىدۇ، ئاللاننىڭ ۋەدىسى چوقۇم ئەمەلگە ئاشىدۇ (چۈنكى ئاللا ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ) (18). بۇ ئايەتلەر ھەقىقەتەن ۋەز-نەسىھەتتۇر، (بۇ ۋەز-نەسىھەتتىن پايدىلىنىشنى) خالىغان ئادەم پەرۋەردىگارغا يەتكۈزىدىغان يولنى تۇتسۇن (19).

بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىقى ئايەتلەر بىلەن بولغان ھۇناسۋىتى؛ قۇرەيشلەر يىغىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋە ئۇنىڭ دەۋىتىگە قارشى سۇيىقەست پىلانلىدى، بۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قاينۇردى، ئاللاتانالا ئۇنى ئۇلارنىڭ سۆزلىرىگە سەۋر قىلىشقا ۋە ئۇلارنى چىرايلىقچە تەرك ئېتىشىگە بۇيرۇدى.

يۇقىرىقى ئايەتەرنىڭ ئوھۇمى مەزھۇنى:

ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆز قەۋمىدىكى ئەخەق ئادەملەردىن بولغان ئىنكار قىلغۇچىلارنىڭ سۆزىگە سەۋر قىلىشقا، ئۇلارنى چىرايلىقچە تەرك ئېتىشكە بۇيرۇدى، ئاللاتائالانىڭ پۇل-مال ۋە ئەھلى-ئەۋلادىتىن ئىبارەت نېمەتلىرىگە ئېرىشكەن، بۇ نېمەتلەرگە شۇكۇر قىلمىغان بۇ يالغانچىلارنى تەرك ئېتىشكە، ئۇلارغا قارىتا سەۋرچان بولۇشقا بۇيرۇدى، كۇفرىلىك قىلغانلىقى تۈپەيلىدىن ئۇلارنىڭ جازاغا تارتىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى، ئاللا-تائالا ۋەدىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇپ، بەدرى كۈنى مۇشرىكلارنىڭ بېشىغا كەلگەن مۇسبەتنى پەيغەمبەرگە ۋە مۆمىنلەرگە كۆرسەتتى، ئاللا-تائالا ئاخىرەتتە ئۇلارنى ئازابلاش ئۈچۈن ئېغىر ئىشكەللەرنى، يالقۇنلاپ تۇرغان دوزاخنى، ئاچچىقلىتىدىن يېگۈچىلەرنىڭ گېلىدىن ئۆتمەيدىغان يېمەكلىكلەرنى ۋە قاتتىق ئازابنى تەييارلىدى، ئەنە شۇلار نېمەت بەرگۈچى ئاللاغا شۇكۇر قىلمىغانلارغا بېرىلىدىغان مۇناسىپ جازادۇر، بۇ جازا زېمىن ۋە تاغلار قاتتىق تەۋرىتىلىدۇ-غان، تاغلار ئۇۋۇلۇپ، شامالدا سورىلىدىغان يۇمشاق قۇمىدەك بولۇپ كېتىدىغان قورقۇنچلۇق قىيامەت كۈنىدە بېرىلىدۇ.

ئاللاتائالا مەككە كۇففارلىرىنى مۇنداق قورقتىدۇ، ئاللاتائالا مۇسا ئەلەيھىسسالامنى پىرئەۋنگە ئەۋەتكەندەك، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى شاھىد بولۇش ئۈچۈن مەككە كۇففارلىرىغا ئەۋەتكەن-لىكىنى، پىرئەۋن ئاسىيلىق قىلىپ ئاللاغا ئىمان ئېيتىمىغانلىقى ئۈچۈن، ئاللاننىڭ ئۇنى قاتتىق جازالىغانلىقىنى، ئاللا كاپىرلارنى ئەنە شۇنداق قاتتىق جازالايدىغانلىقىنى ئەسلىتىدۇ، ئۇلارغا قارىتا

ئاللاننىڭ ئازابى مۇشۇنداق بولىدۇ، ئۇلارغا: "سەلەر كاپىر بولساڭلار، ئاللاننىڭ ئازابىدىن قانداق قۇتۇلسىلەر، سەلەرگە دەھشتىدىن كىچىك بالىلارنىڭ چاچلىرى ئاقىرىپ كېتىدىغان، زېمىن ۋە تاغلار تەۋرىتىلگەندىن كېيىن، ئاسمان يېرىلىپ كېتىدىغان كۈندە قانداق ئامانلىق بولىدۇ؟" دېيىلىدۇ.

ئاللاننىڭ قىلغان ۋەدىسى چوقۇم ئىشقا ئاشىدۇ، بۇ ئاللاتائالادىن ھىدايەت تېپىشنى خالىغان، ئاللاغا ئىمان ئېيتىش يولىدا ماڭغان، ئاللاغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلغان ئادەم پەندە-نەسبەت ئالىدىغان ۋەزدۇر.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا پەيغەمبىرىگە دىنىي دەۋەتنى تارقىتىش ئۈچۈن مۇشرىكلارنىڭ ئەزىيەتلىرىگە سەۋر قىلىشنى بۇيرۇدى، بۇ پەيغەمبەرلەر ئۆزلەشتۈرۈشكە تېگىشلىك مۇھىم سۈپەتلەردىندۇر.
2. نېمەتكە شۇكۇر قىلىش ئۇنى زىيادە قىلىدۇ، نېمەتنى ئىنكار قىلىش ئىنكار قىلغۇچىنى ئازابقا دۇچار قىلىدۇ.
3. كۇففارلارغا ۋەز-نەسبەت، ئىبىرەت، پەيغەمبەرگە تەسەللى بولۇشى ئۈچۈن، ئاللاننىڭ ئۆزىنىڭ دوستلىرىغا ياردەم بېرىدىغانلىقىغا، بىرمەزگىل كېچىكتۈرۈپ بولسىمۇ دۈشمەنلەرنى خور قىلىدىغانلىقىغا جەزمەن ئىشىنىدىغان مۆمىنلەرنىڭ ئىشەنچىسىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، ئاللاتائالا قىيامەت كۈنىنىڭ قورقۇنچىلىق ئەھۋاللىرىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتتى.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ
 تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَ
 طَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ ۗ عَلِمَ أَنْ لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ
 فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۗ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ
 مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ ۙ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
 يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۙ وَآخَرُونَ يَقَاتِلُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَقَرُضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
 وَمَا تُقَدِّمُوا مَوْلَا أَنْفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ
 اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۗ وَأَسْتَغْفِرُ لِلَّهِ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

تەرجىمىسى:

(ئى مۇھەممەد!) شۇبھىسىزكى، پەرۋەدىڭىزنىڭ سېنىڭ ۋە سەن
 بىلەن بولغانلار (يەنى ساھابىلەر) دىن بىر توپ ئادەمنىڭ
 (تەھجۇد نامىزى ئۈچۈن) كېچىنىڭ ئۈچتىن ئىككى ھەسسىدە،
 يېرىمدا ۋە ئۈچتىن بىر ھەسسىدە تۇرىدىغانلىقىڭلارنى بىلىدۇ.
 كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ (ئۇزۇنلۇقى) نى ئاللا ئالدىنلا

بەلگىلەيدۇ، سىلەرنىڭ ئۇنى ھېسابلاپ بولالمايدىغانلىقىڭلارنى ئاللا بىلىدۇ، ئاللا سىلەرگە رەھىم قىلدى (يەنى كېچىدە تەھەججۇد نامىزى ئوقۇشنىڭ پەرزلىكىنى) ئەمەلدىن قالدۇردى، تەھەججۇد نامىزىدىن سىلەرگە قولاي بولغانى ئوقۇڭلار، ئاللا بىلىدۇكى، بەزىڭلار كېسەل بولۇپ قالسىلەر، بەزىلەر ئاللانىڭ پەزىلىنى تىلەپ (يەنى تىجارەت قىلىپ) يەر يۈزىدە سەپەر قىلىدۇ، يەنە بەزىلەر ئاللانىڭ يولىدا جىھاد قىلىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭدىن (يەنى تەھەججۇد نامىزىدىن) قولاي بولغانى ئوقۇڭلار، (پەرز) نامازنى ئادا قىلىڭلار، زاكاتنى بېرىڭلار، ئاللاغا قەرزى ھەسەنە بېرىڭلار (يەنى ئاللانىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ياخشىلىق يوللىرىغا پۇل - مال سەرپ قىلىڭلار) ئۆزۈڭلار ئۈچۈن (دۇنيادا) قايىسى بىر ياخشى ئىشنى قىلىڭلار، ئاللانىڭ دەرگاھىدا تېخىمۇ ياخشى، تېخىمۇ كاتتا ساۋابقا ئېرىشىسىلەر (دۇنيا بولسا پانىيدۇر، ئاخىرەت بولسا باقىيدۇر، ياخشى بەندىلەر ئۈچۈن ئاللانىڭ دەرگاھىدىكى ساۋاب ھەممىدىن ئارتۇقتۇر). ئاللادىن مەغپىرەت تىلەڭلار. ئاللا ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر. ناھايىتى مېھرىباندۇر (20).

بۇ ئايەتنىڭ «ۇشۇ سۈرنىڭ بېشىدىكى ئايەت بىلەن بولغان ۋاناسۋىتى:

ئالاتانالا پەيغەمبىرىنى كېچىنىڭ ئۈچتىن بىرىدە ئىبادەت قىلىشقا ياكى يېرىمىدە ئىبادەت قىلىشقا ياكى ئۈچتىن ئىككى قىسمىدا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇغان ھەمدە بۇنىڭدا جاپا بولىدىغانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، بۇ ئايەت بىلەن پەيغەمبەرگە ۋە مۇمىنلەرگە ئىبادەتنى

يېنىكلەتكەن .

يۇقىرىقى ئايەتنىڭ ئوۋەمىي مەزھۇنى:

ئاللاتائالا پەيغەمبەرگە مۇنداق دەپ خىتاب قىلىدۇ: "پەرۋەر-
دىگارنىڭ سېنىڭ ۋە سەن بىلەن بىللە بولغان مۆمىنلەردىن
بىر جامائەتنىڭ كېچىلىك تەھەججۇد نامىزىغا بېرىلىگەنلىكىڭلارنى
بىلىدۇ، سېنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئىخلاسىنىمۇ بىلىدۇ، سىلەرنىڭ
تارتقان جاپايىڭلارنىمۇ بىلىدۇ، ئاللاتائالا ساڭا كۆيۈنۈپ سەندىن
ۋە ساھابىلىرىڭدىن كېچىلىك ئىبادەتنى يېنىكلىتىشىنى ئىرادە قىلىدۇ،
ئاللاتائالا كېچىنى ئۇزارتىدۇ، كۈندۈزنى قىسقارتىدۇ، كۈندۈزنى
ئۇزارتىدۇ، كېچىنى قىسقارتىدۇ، ئۇلارنى باراۋەر قىلىدۇ، سەن بىلەن
بىللە بولغانلار كېچىنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىدا، كېچىنىڭ يېرىمىدا
ۋە كېچىنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىدا ئىبادەتكە تۇرىسىلەر، سىلەر ۋاقتى
دەل ھېسابلاشقا—ئىبادەتكە تۇرۇشقا تېگىشلىك ۋاقتىنى
ھېسابلاشقا قادىر بولالمايسىلەر، ئاللاتائالا بۇ جەھەتتىكى
ئاجىزلىقىڭلارنى بىلىدۇ، سىلەرگە مۇشەققەت تېلىمەيدۇ، "كېچىلىك
تەھەججۇد نامىزىنى يېنىكلىتىڭلار، ئىشىنىڭ ئوڭىيىنى قىلىڭلار"
دەيدۇ، ئاللاتائالا كېچىلىك تەھەججۇد نامىزىغا ۋاقىت بەلگىلىمەي،
ئۇلارغا كېچىنىڭ خالىغان ۋاقىتلىرىدا ئىبادەت قىلىش ئىختىيارىنى
بەردى.

كېچىلىك تەھەججۇد نامىزىنى يېنىكلىتىشنىڭ سەۋەبلىرى:

مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدا كېسەللىك ياكى سەپەرگە چىقىش ياكى
جىھادقا چىقىش سەۋەبى بىلەن تەھەججۇد نامىزىنى ئادا قىلالماي-

دىغانلار بار ئىدى. ئاللا ئۇلاردىن بۇنى يېنىكلەتتى، ئىش بىلەن ئىبادەتنى بىرلەشتۈرۈشى ئۈچۈن ئۇلارغا ئۆزلىرى قىلالايدىغان ئىبادەتنى بەلگىلىدى، كېسەل كىشى ئۆزىنىڭ سالامەتلىكىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن تەھەججۇد نامىزىنى يېنىكلەتتىش پۇرسىتىگە ئېرىشتى. تىرىكچىلىك يولىدا سەئىي قىلغۇچى ئادەم ئىشلەپچىقىرىشنى تاشۇرىدىغان يېتەرلىك ۋاقىتقا ئېرىشتى، جىھاد قىلغۇچى ئادەم قورالنى راسلاش ۋە دەم ئېلىش ئۈچۈن يېتەرلىك ۋاقىتقا ئېرىشتى، تەھەججۇد نامىزى مۇشۇنداق يېنىكلەتكەندىن كېيىن، پەرز نامازنى ئادا قىلماسلىققا، قۇرئان ئوقۇماسلىققا، زاكات بەرمەسلىككە ھېچ ئادەمگە ئۆزۈرى قالمىدى، مۇسۇلمان ئادەم زاكات بېرىشتىن تاشقىرى سەدىقە بېرىشكە دەۋەت قىلىنغان، ئىنسان ئىلگىرى قىلغان ياخشى ئەمەللىرى ئۈچۈن ئاللانىڭ دەرگاھىدا چوڭ ساۋابقا ئېرىشىدۇ. سەمىيى نىيەت بىلەن مەغپىرەت تەلەپ قىلغان ئادەمنى ئاللا مەغپىرەت قىلىدۇ.

هۆم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا پەيغەمبىرىگە ۋە مۆمىنلەرگە رەھىم قىلىش يۈزىسىدىن، تەھەججۇد نامىزى ئوقۇشنى يېنىكلەتتى، ئۇنى پەرز قىلىدى.
2. بۇ سۈرە مەككىدە نازىل بولغان بولۇپ، ئاللانىڭ يولىدا جىھاد قىلغۇچىلارنىڭ تەھەججۇد نامىزىنى تەرك ئېتىشىنى ئۆزۈرە ھېسابلىدى، بۇ چاغدا تېخى جىھاد پەرز قىلىنغانىدى،
3. پەرز نامازلارنى ئادا قىلىشقا، زاكات بېرىشكە ۋە ئاللا ئۈچۈن قەرزى ھەسەنە تەرىقىسىدە سەدىقە بېرىشكە بۇيرۇش مۇمىن

ئادەمنىڭ ئالدىنقى قىلغان ھەرقانداق ياخشى ئەمىلى ئۈچۈن چوڭ ساۋابقا ئېرىشىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
4. ئاللا تائالانىڭ مەغپىرەت تەلەپ قىلىشقا ئەمىرى قىلغانلىقى، كۇناھلارنى مەغپىرەت قىلىشقا ۋەدە قىلغانلىقىدۇر.

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ (۴۳) آیاتھا ۲۹
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝
وَشِيئًا بَكَ فَطَهِّرْ ۝ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝ وَلَا تَمُنْ
تَسْكَثِرُ ۝ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ۝
فَذَلِكِ يَوْمِئِذٍ يَوْمِ عَسِيرٍ ۝ عَلَى الْكٰفِرِينَ غَيْرُ
يَسِيرٍ ۝ ذُرِّيٌّ وَمَنْ خَلَقْتَ وَجِدًا ۝ وَجَعَلْتَ
لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ۝ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝ وَمَهْدًا
لَهُ تَمْهيدًا ۝ تَمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ
كَانَ لِأَيُّمِنَا عَنِيدًا ۝ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ۝

تەرجىمىسى:

74. سۈرە مۇددەسسىر
مەككىدە نازىل بولغان، 56 ئايەت.

ئاھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن

باشلايمەن.

ئى (ۋەھىيى نازىل بولغان چاغدا) كىيىمىگە چۈمكىلىۋالغۇچى
(پەيغەمبەر!) (1). تۇر! (ئىنسانلارنى) ئاللاننىڭ ئازابىدىن
ئاگاھلاندۇر (2). پەرۋەدىگارنىڭ ئۇلۇغلا (3). كىيىمىڭنى پاك تۇت
(4). ئازابتىن (يەنى ئازابقا قالدۇرىدىغان ئىشلاردىن) يىراق بول
(5). كۆپ ئېلىش نىيىتىدە بەرمە (يەنى بىر كىشىگە بىرەر سوۋغا
بەرسەڭ، ئۇنىڭدىن بەرگەن نەرسەڭدىن كۆپرەك نەرسە ئېلىشنى
تەمە قىلما) (6). پەرۋەدىگارنىڭ (رازىلىقى) ئۈچۈن (قەۋمىڭدىن
يەتكەن ئەزىيەتكە) سەۋر قىل (7). سۇر چېلىنغان ۋاقىت — ئۇ كۈن
قىيىن كۈندۇر (8-9). كاپىرلارغا ئاسان ئەمەستۇر (10). (ئى
مۇھەممەد!) مەن تەنھا ياراتقان كىشىنى (يەنى ۋىلد ئىبنى مۇغزەنى)
ماڭا قويۇۋەت (11). ئۇنىڭغا نۇرغۇن مال بەردىم (12). ئۇنىڭغا
كۆز ئالدىدا تۇرىدىغان ئوغۇللارنى بەردىم (13). ئۇنىڭ ئابرويىنى
ئۆستۈردۈم (14). ئاندىن ئۇ يەنە كۆپ بېرىشىمنى تەمە قىلىدۇ
(15). ياق*، (يەنى ئۇنىڭ خالىغىنى بولمايدۇ) چۈنكى ئۇ بىزنىڭ
ئايەتلىرىمىزگە قارشى چىقتى (16). ئۇنىڭغا قاتتىق ئازابىمنى
تېتىتىمەن (17).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى:

جابر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ۋەھىينىڭ ئۇزۇلۇپ قېلىپ ئەسلىگە كېلىشىنى سۆزلەپ

* مۇپەسرلەرنىڭ ئىيتىشىچە، بۇ ئايەتلەر نازىل بولغاندىن كېيىن،
ۋەلدىنىڭ مال-مۈلكى كېمىيىشكە باشلىغان، ئۇنىڭ دۆلىتى ئاستا-
ئاستا قولدىن كېتىپ، ئۇ خار-زەبۇن ھالدا ئۆلگەن.

مۇنداق دەيدۇ: "مەن كېتىپ بېرىپ ئاسمان تەرەپتىن بىر تۇرلۇك ئاۋاز ئاڭلىدىم، قارىسام ماڭا ھىرا غارىدا كەلگەن پەرىشتە ئاسمان بىلەن زېمىننىڭ ئارىسىدا بىر كۇرسى ئۈستىدە ئولتۇرۇپتۇ، ئۇنىڭدىن قورقۇپ كېتىپ يەرگە يىقىلىپ چۈشتۈم، ئائىلەمگە قايتىپ كېلىپ مېنى يېڭەپ قويۇڭلار" دېدىم، شۇنىڭ بىلەن ئاللاتائالا بۇ ئايەت-لەرنى نازىل قىلدى: "ئى (ۋەھىي نازىل بولغان چاغدا) كىيىمىگە چۈمكىلىۋالغۇچى پەيغەمبەر، (1) تۇر! (ئىنسانلارنى) ئاللاننىڭ ئازابىدىن ئاگاھلاندۇر (2). پەرۋەردىگارىڭنى ئۇلۇغلا (3). كىيىمىڭنى پاك تۇت (4). ئازابتىن (يەنى ئازابقا دۇچار قىلىدىغان ئىشلاردىن) يىراق بول (5).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ: ئۇنى كىيىمىگە چۈمكىلىۋالماي، كاپىرلارنى ۋە مۇشرىكلارنى ئاگاھلاندۇرۇشقا، ئۇلارنى كۇفرىنى داۋاملاشتۇرسا ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدىغانلىقى بىلەن قورقۇتۇشقا، ئۇلارنى ھېچقانداق شەرىكى يوق بىر ئاللاغا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. شۇنىڭدەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى شەرىكى يوق يالغۇز پەرۋەر-دىگارىنى ئۇلۇغلاشقا، كىيىمىنى پاك تۇتۇشقا بۇيرۇيدۇ، كىيىمنىڭ پاكلىقى دېگەن سۆز دىلىنىڭ، ئەخلاقنىڭ ئەمەلىنىڭ پاكلىقى دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. دېمەك، كىيىم ئوراپ تۇرغان ۋۇجۇدنى پاك تۇتۇشتىن كىنايدۇر، شۇنىڭدە ئاللاتائالا پەيغەمبەرگە خىتاب قىلىپ: "بۇتلارغا چوقۇنۇشنى ياكى ھەممە گۇناھلارنى داۋاملىق تەرك ئەتكىن، بىرەر ئادەمگە بەرگەن نەرسەڭنى كىرىپ سانسما، ياكى

بەرگەن نەرسەڭدىن كۆپرەك نەرسىنى ئۇندۇرۇۋېلىشنى تەمە قىلما. بۇ ئاللانك ساڭا بەرگەن پەزلىدۇر، ساڭا ئىختىيار قىلىپ ئاتىغىنىدۇر. بۇ ئاللاغا مىننەت قىلماي، شۈكۈر قىلىشقا تېگىشلىك نەرسىدۇر“ دەيدۇ، يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ: “پەرۋەر - دىگارنىڭ تائەتلىرىنى ئورۇنلاشتا، بۇيرۇقلىرىنى بەجا كەلتۈرۈشتە ۋە، نەھى قىلغان نەرسىلىرىدىن چەكلىنىشتە چىداملىق كۆرسەتكەن، ئاللاغا دەۋەت قىلىش يولىدا دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىقلارغىمۇ چىداملىق بولغىن، ساڭا ئەزىيەت يەتكۈزىدىغانلار سۇر چېلىنىدىغان قىيامەت كۈنىدە جازاسىنى تارتىدۇ“ دەيدۇ، بۇ كۈننى كاپىرلار ئۈچۈن قىيىن كۈن دەپ تەسۋىرلەيدۇ. بۇ قىيىن كۈننى ھېچقانداق ئاسانلىقنىڭ بولمايدىغانلىقى بىلەن تەكىتلەيدۇ، كۇففارلارنىڭ بۇ قىيىن كۈنگە مۇلاقات بولۇشلىرىدىن ئىلگىرى، ئاگاھلاندىرغۇچى پەيغەمبەرنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سېلىشى تولىمۇ تېگىشلىك ئىدى.

ئاندىن ئايەت كۇففارلارنى قورقۇتۇشتىن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ۋەلىد* ئىبنى مۇغىرەدىن ئىبارەت بىر شەخسنى قورقۇتۇشقا يۆتكەلدى، چۈنكى ۋەلىد ئىبنى مۇغىرەنىڭ روسۇلىلانى ئىنكار قىلىشتا

* قۇرەيشنىڭ كاتىبلىرى روسۇلىلانىڭ دەۋىتىدىن يۈرەكلىرى سىقىلىپ، بۇنىڭغا قارشى چارە - تەدبىرلەردىن ئىلاجسىز قېلىپ، ۋەلىدنىڭ ئالدىغا ئىلتىجا قىلىپ بارغان. ۋەلىد ئۇلارغا، روسۇلىلانى سېھىرگەر دەپ ئاتاشنى، ئۇلارنىڭ قۇللىرى ۋە كىچىك بالىلىرىغا مەككىدە شۇنداق دەپ توۋلاشنى ئۆگىتىش مەسلىھىتىنى بەرگەن. روسۇلىللا بۇنىڭدىن قايغۇرغان. شۇنىڭ بىلەن ۋەلىدنىڭ چوڭچىلىقىنى سۇندۇرۇش ۋە ئۇنى قورقۇتۇش يۈزىسىدىن بۇ ئايەتلەر نازىل بولغان.

قەۋمى ئىچىدە رولى بار ئىدى، روسۇللىلاغا مۇنداق دېيىلىدۇ: "ۋەلىدىنى جازالاشنى ماڭا قويۇۋەتكىن، مەن شۇنداق قىلىشقا كەپىل ۋە قادىرمەن. مەن ئۇنى مەلىدىن ۋە بالىلىرىدىن تەنھا ياراتقان تۇرسام، ئۇنىڭغا كۆپ مال ۋە ئالدىدا ھازىر تۇرىدىغان ئوغۇللارنى بەرگەن تۇرسام، ئۇنىڭغا ھاياتنى ئاسانلاشتۇرغان تۇرسام، ئۇ يەنە ئۇنىڭ مال - مۈلكىنى، بالىلىرىنى كۆپەيتىپ بېرىشىمنى، ئابرويىنى ئاشۇرۇپ بېرىشىمنى تەمە قىلامدۇ؟ "كەللا" دېگەن سۆز ئۇنىڭ يۇقىرىقى جەھەتلەردە ئاللانىڭ كۆپرەك بېرىشىنى تەمە قىلىشى رەت قىلىشتۇر، ئۇ يەىغەمبەرنىڭ دەۋىتىگە قارشى كۈرەش قىلدى، ئۇنىڭدىن ئۆزىنى ۋە باشقىلارنى توستى، شۇ دەۋەت توغرىسىدا تۈرلۈك پىتنە - پاساتلارنى تارقاتتى، ئۇنىڭدىن كېيىنلا ئايەتتە ۋەلىدكە شۇنداق بىر قاتتىق ئازابنىڭ يۈكلىنىدىغانلىقى، ۋەلىدىنىڭ ئۇنى كۆتۈرۈشكە قادىر بولالمايدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ. ھەدىستە ئېيتىلىشىچە، بىر ئوت تاغ بولۇپ، ئۇنىڭغا چىققۇچى يەتمەش يىلدا چىقىپ بولالايدۇ، ئاندىن ئۇنىڭ ئۈستىدىن تاشلىنىدۇ، ئاندىن يەنە چىقىرىلىپ، يەنە تاشلىنىپ داۋاملىق مۇشۇنداق ئازابلىنىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللانىڭ بەندىلىرىگە بولغان رەھىمىتى كىشىلەرنى ھالاك بولۇشتىن يىراق قىلىش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرىدىغان پەيغەمبەرلەرنى ئىختىيار قىلىشنى تەقەززا قىلىدۇ.
2. ئاللانىڭ پەيغەمبەرلەرنى ئاللانى ھەممىدىن بۈيۈك دەپ

ئېتىقاد قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، شۇنداقلا ئۇلارنى دىلىنى، ئەمەلىنى، ئەخلاقىنى پاك تۇتۇشقا، بۇتلارنى، بارلىق گۇناھلارنى داۋاملىق تاشلاشقا، مىننەت قىلماسلىققا بۇيرۇيدۇ، چۈنكى ئۇلار بەرگەن نەرسە ئاللاتائالا تەرىپىدىن بېرىلگەن پەزىلدۇر، ئاللا ئۇلارنى تائەت ئىبادەتكە ۋە پەيغەمبەرلىك دەۋىتىنى تەبىلىغ قىلىش يولىدا تارتقان جاپا - مۇشەققەتلەرگە چىداشقا بۇيرۇيدۇ.

3. كاپىرلارنى ھوشىنى تاپسۇن دەپ، ئۇلارنى قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدىغانلىقى بىلەن قورقۇتىدۇ.

4. ئاللانىڭ بەرگەن نېمىتىنى ئىنكار قىلىپ قاتتىق ئازابقا تېگىشلىك بولغان ۋەلىد ئىبنى مۇسرەنىڭ قىسسىسىدىن ئىبرەت ئېلىش لازىملىقى، ھەر زامان، ھەر ماكاندا ئاللانىڭ نېمىتىنى ئىنكار قىلغان كۇففارلارنىڭ مۇشۇنداق جازالىنىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

إِنَّهُ

فَكَرَّ وَ قَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ
 قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَ بَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ
 وَ اسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِنَّ
 هَذَا إِلا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا
 أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لا تُبْقِي وَ لا تَدْرُ ﴿٢٨﴾ لَوْ آحَا
 لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

تەرجىمەسى:

ئۇ (پەيغەمبەر ۋە قۇرئان ھەققىدە) ئويلاندى، (قۇرئان توغرىلۇق نېمە دېيىشى ۋە قانداق بوھتان قىلىشى) پىلانلىدى (18).
 لەنەت بولسۇنكى، ئۇ، قانداق پىلانلىدى (19). يەنە لەنەت بولسۇنكى، ئۇ قانداق پىلانلىدى (20). ئاندىن ئۇ قارىدى (21).
 ئاندىن قوشۇمىسىنى تۈردى ۋە چىرايىنى پۈرۈشتۈردى (22).
 ئاندىن (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈدى (پەيغەمبەرگە ئەگىشىشتىن) تەكەببۇرلۇق بىلەن باش تارتتى (23). "بۇ (كالا مۇلا ئەمەس). پەقەت ئۆگىنىلگەن سەھىردۇر. بۇ پەقەت ئىنسان سۆزىدۇر" دېدى (24-25). ئۇنى مەن سەقەرگە (يەنى دوزاخقا) سالغىمەن (26).
 سەقەرنىڭ نېمىلىكىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (27). ئۇ ھېچ نەرسىنى قالدۇرمايدۇ، قويمايدۇ، (بەلكى كۆيدۈرۈپ تاشلايدۇ) (28). ئۇ (چوڭلۇقىدىن) ئىنسانلارنىڭ (كۆزلىرىگە يىراق مۇساپەلەردىن) كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ (29). ئۇنىڭغا ئون توققۇز پەرىشتە مۇئەككەلدۇر (30).

بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىدىكى ئايەتلەر بىلەن بولغان ھۇناسۋىتى:

ئاللاتا ئالا ۋە لىد ئىبنى مۇغەررەگە بەرگەن نېمەتلىرىنى ۋە ئۇنىڭ تەرسالىقىنى زىكرى قىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ قۇرئانىنى ئىنكار قىلغانلىقى، قۇرئانغا قارشى تۇرغانلىقى رەۋشىنى ۋە ئۇنىڭ قۇرئانىنى سەھىردۇر دېگەن سۆزىنى بايان قىلدى.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئازىل بولۇشى سەۋەبى:

ۋەلىد ئىبنى مۇبەررە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇرئاندىن سۈرە «ھامم» نى يەنى «سۈرە غافىر» نىڭ باش تەرىپىنى ئوقۇغانلىقىغا قۇلاق سالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ قىرائىتىگە ۋەلىدنىڭ قۇلاق سېلىپ تۇرغانلىقىنى تۇيۇپ، قىرائىتىنى قايتىلىدى، ۋەلىد ئۆزىنىڭ قەۋىمى بەنى مەخزۇمەنىڭ سورۇنىغا كېلىپ، "ئاللا بىلەن قەسەمكى، بايا مۇھەممەددىن شۇنداق بىر سۆزنى ئاڭلىدىم، ئۇ سۆز ئىنسانلارنىڭ سۆزىگىمۇ ئوخشىمايدۇ، جىنلارنىڭ سۆزىگىمۇ ئوخشىمايدۇ، ئۇ سۆز شۇ قەدەر شەپەرەن ۋە گۈزەل، باشتىن - ئاخىرغىچە چىرايلىق بولۇپ، ھەرقانداق سۆزنى بېسىپ چۈشىدۇ، ئۇنىڭ ئالدىغا سۆز ئۆتمەيدۇ" دېدى، ئاندىن ۋەلىد ئۆيىگە قايتتى، قۇرەيش مۇشرىكىلىرى: "ئەزىزىمى خۇدا، ۋەلىد دىنىنى ئۆزگەرتىپتۇ، ئەمدى پۈتۈن قۇرەيش خەلقى دىنىنى ئۆزگەرتىدىغان بولدى" دېيىشتى، ئەبۇ جەھىل ئۇلارغا سىلەر ئۈچۈن ۋەلىدكە مەن تېتىمەن دېدى - دە، ۋەلىدنىڭ تېشىغا بېرىپ خەمكىن قىياپەتتە ئولتۇردى، ۋەلىد ئۇنىڭغا، ئى تېرىندىشىمنىڭ ئوغلى، سەن خەمكىن كۆرۈنسەنغۇ، دېدى. ئەبۇ جەھىل ئۇنىڭغا، مەن نېمىشقىمۇ غەم قىلماي، بۇ قۇرەيش جامائەسى سېنى يېشى چوڭىيىپ قالدى دەپ، ساڭا پۇل يىغىش قىلىپ بەرمەكچى بولۇۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ گۇمانچە، سەن مۇھەممەدنىڭ سۆزلىرىنى چىرايلىق دەپسەن، سەن مۇھەممەد - مەدنىڭ يېنىغا مۇسۇلمانلارنىڭ ئاشقان تاۋىقىدىن بەھرىمەن بولۇش ئۈچۈن كىرىدىكەنسەن، دېدى. ۋەلىد ئاچچىقلىنىپ: "قۇرەيشلەر ئۇلارنىڭ ئىچىدە مېنىڭ دېلىمنىڭ، بالىلىرىمنىڭ ئەڭ

كۆپ ئىكەنلىكىنى بىلمەمدىكەن؟ مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ تامىقى ئېشىپ قالغۇدەك دەرىجىدە تويغانلىرى بارمىكەن؟ دېدى. ئۇ ئەبۇ جەھىل بىلەن بىللە قەۋمىنىڭ سورۇنىغا كەلدى، ۋەلىد ئۇلاردىن: "سەلەر مۇھەممەدنى ساراڭ دەيسىلەر، ئۇنىڭ قالايمىقان سۆزلىگىنىنى كۆردۈڭلارمۇ؟ ئۇنى پالچى دەيسىلەر، ئۇنىڭ پال سالغىنىنى كۆردۈڭلارمۇ؟ ئۇنى شائىر دەيسىلەر، ئۇنىڭ شائىرلىق بىلەن شۇغۇللانغانلىقىنى كۆردۈڭلەرمۇ؟ ئۇنى يالغانچى دەيسىلەر، ئۇنىڭ بىرەر يالغانچىلىقى ئالدىڭلاردىن ئۆتتىمۇ؟" دەپ سورىدى، ئۇلار ياق دەپ جاۋاب بېرىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام پەيغەمبەر بولۇپ كېلىشتىن بۇرۇن راستچىل بولغانلىقى ئۈچۈن ئەمىن دەپ ئاتىلاتتى، قۇرەيشلەر ۋەلىدىتىن ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە؟ دەپ سورىدى، ۋەلىد بىرئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن، مۇھەممەد سېھراگەر، قارىمىسىلەر، ئۇنىڭ كىشىلەرنى ئاياللىرىدىن، بالىلىرىدىن، قۇللىرىدىن ئايرىۋېتىپ بارغىنىنى، ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى پەقەت مۇسەيلىمە ۋە بابىلىقلاردىن تېپىلغان سېھرىدۇر، دېدى. سورۇندا خۇشاللىق سادالىرى ياڭراپ كەتتى، ئۇلار ۋەلىدنىڭ سۆزىگە ھەيران قېلىپ تارقىلىپ كېتىشتى.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ۋەلىد قۇرئان ۋە پەيغەمبەر ھەققىدە ئويلىنىپ، نېمە دەيدىغانلىقىنى پىلانلىدى، لەنەت بولسۇنكى، ئۇ قانداق پىلانلىدى؟ ئايەتنىڭ تەكرارلىنىشى ۋەلىدىنى ئەيىبلەش ۋە ئىستېھزا قىلىش ئۈچۈندۇر، ئاندىن كېيىن، ئۇ قۇرئانغا رەددىيە بېرىدىغان نەرسىلەرنى ئىزدەش يۈزىسىدىن قارىدى، ئاندىن قوشۇمىسىنى تۈرۈپ چىرايىنى پۈرۈش-تۈردى، ئاندىن ئىمانغا دەۋەت قىلىنغان چاغدا ئىماندىن

بويۇنتاۋلىق قىلىپ، ئىماندىن يۈز ئۆرۈدى، ئۇ "مۇھەممەدنىڭ ئوقۇغانلىرى پەقەت سېمىرگەرلەردىن رىئايەت قىلىنغان سېمىردۇر، ئىنساننىڭ سۆزىدۇر" دېدى، ۋەلىدىنىڭ مۇنداق بوھتان قىلىشى سەركەشلىك قىلىپ قۇرئانغا بويىسۇنماسلىق، ئاللاننىڭ نۇرى بىلەن ھىدايەت تاپماسلىق ئۈچۈن ئىدى. شۇڭا ئاللاتائالا ئاخىرەتتە ئۇنىڭغا تەييارلانغان ئازابىلارنى تىلغا ئېلىپ، ئۇنىڭ دوزاخقا كىرىدىغانلىقىنى بايان قىلدى. ئاندىن ئاللاتائالا دوزاخنىڭ دەھشەتلىك ئىكەنلىكىنى تەكرار تىلغا ئالدى. ئاللا دوزاخنىڭ دەھشىتىنى بايان قىلىپ، دوزاخنىڭ ئۆزىگە تاشلانغانلارنىڭ گۆش-لىرىنى، تومۇرلىرىنى، پەيلىرىنى، تېرىلىرىنى يىپ كېتىدىغانلىقىنى، ئۇلاردىن ھېچ نەرسىنى قويمىدىغانلىقىنى زىكرى قىلدى. ئاندىن يەنە ئادەم بەدىنىنىڭ ئەسلىگە كېلىپ قايتا ئازابلىنىدىغانلىقىنى ئېيتتى، دوزاخقا تاشلانغان كۇففارلارنىڭ دوزاختا ھەمىشە تېلىپ، جېنى چىقماي داۋاملىق ئازابلىنىدىغانلىقىنى بايان قىلىندى. ئاللا-تائالا يەنە ئەھلى دوزاخلارنىڭ تېرىلىرىنىڭ كۆيۈپ قاراڭغۇ كېچىدىنمۇ بەتتەر قارىداپ كېتىدىغانلىقىدىن، دوزاخقا 19 پەرىشتىنىڭ مۇئەككەل ئىكەنلىكىدىن خەۋەر بەردى.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. قۇرئاننىڭ بالاىتىنىڭ يۇقىرىلىقى، مەنىسىنىڭ يۈكسەكلىكى، ئىنساننىڭ سۆزى ئەمەسلىكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەڭگۈ داۋاملىشىدىغان مۇجىزىسى ئىكەنلىكى بايان قىلىندۇ.
2. قۇرئاننىڭ مەنىسى ۋە ئۇنىڭ گۈزەل تۈزۈلۈشىدىن كۇففارلارنىڭ تەسرىلەنگەنلىكى، اپكىن ئۇلارنىڭ قۇرئاننىڭ ئالەملەرنىڭ

پەرۋەردىگارى ئاللا تەرىپىدىن نازىل قىلىنغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ بويۇن تاۋلىق قىلىپ ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈگەنلىكى زىكرى قىلىندۇ. 3. دوزاخنىڭ قاتتىق ئازابىنىڭ ھەقتىن يۈز ئۆرۈگەن ۋە ھىدايەتنى تەرك ئەتكەنلەرگە تەييارلانغانلىقى، پەند-نەسەت ئېلىشنى خالىغان ئادەم ئۈچۈن بۇنىڭ ۋەز-نەسەت ۋە ئىسبەت بولىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ

النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّةَ تَهُمُ إِلَّا
 فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۗ لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۗ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِم مَّرْضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
 بِهَذَا امْتِلًا ۗ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ ۗ وَ
 يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا
 هُوَ ۗ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ ۗ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۗ
 وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِّرَ ۗ وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَ ۗ إِنَّهَا لِحُدَى
 الْكَبِيرِ ۗ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ۗ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن
 يَتَّقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۗ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۗ

تەرجىمەسى:

بىز دوزاخ مۇئەككەللىرىنى پەقەت پەرىشتىلەردىن قىلدۇق. بىز ئۇلارنىڭ سانى بىلەن پەقەت كاپىرلارنى سىنىدۇق، تاكى ئەھلى كىتاب (ئۆزلىرىنىڭ ساماۋى كىتابلىرىدىكى بۇ ساننى كۆرۈپ قۇرئاننىڭ ھەق ئىكەنلىكىگە) ئىمان ئېيتقاي. مۆمىنلەرنىڭ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەرگەن خەۋىرىگە ئىشەنگەنلىكىلىرىدىن ۋە ئەھلى كىتابنىڭ قۇرئان خەۋەرلىرىنىڭ تەۋرات، ئىنجىلدىكى خەۋەرلەرگە ئۇيغۇن ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغانلىقىدىن) ئىمانى كۈچەيگەن، ئەھلى كىتاب ۋە مۆمىنلەر (بۇنىڭدىن) شەكلىنمەيدۇ، دىللىرىدا كېسەل بارلار (يەنى مۇناپىقلار)، كاپىرلار: ”بۇ مىسالدىن ئاللا نېمىنى ئىرادە قىلدۇ دەيدۇ، ئاللا مۇشۇنداق خالىغان ئادەمنى گۇمىران قىلدۇ، خالىغان ئادەمنى ھىدايەت قىلدۇ. پەرۋەردىگارىڭنىڭ قوشۇنىنى (يەنى پەرىشتىلەرنىڭ سانىنىڭ كۆپلۈكىنى، ئۇلارنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىنى ۋە ئۇلارنىڭ يارىتىلىشتىكى چوڭلۇقىنى) پەقەت ئۇ ئۆزى بىلىدۇ، بۇ (يەنى ئاللا بايان قىلغان دوزاخ) پەقەت ئىنسانلار ئۈچۈن ۋەز - نەسىھەتتۇر (31). ياق (يەنى ئۇ مەسخىرە قىلغۇچىلار قەبىھ قىلمىشىدىن يانسۇن)، ئاي بىلەن قەسەمكى (32)، ئۆتۈپ كەتكەن كېچە بىلەن قەسەمكى (33)، يورۇغان سۈبھى بىلەن قەسەمكى (34). شۈبھىسىزكى، دوزاخ بالالاردىن بىرىدۇر (ئۇنى قانداقۇ مەسخىرە قىلىسىلەر ۋە ئۇنىڭغا چىنپۈتمەيسىلەر؟) (35). ئۇ ئىنسانلارنى ئاگاھلاندۇرغۇچىدۇر (36). سىلەردىن (جەننەتكە) ئىلگىرىلەشنى خالىغان ياكى (دوزاختىن) چېكىنىشنى خالىغان ئادەمنى ئاگاھلاندۇرغۇچىدۇر (37).

ھەر ئىنسان قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن (دوزاختا) مەھبۇستۇر (38).

بۇ ئايەتنىڭ يۇقىرىدىكى ئايەتلەر بىلەن بولغان ھۇناسۋىتى:

دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەرنىڭ 19 ئىكەنلىكى بايان قىلىنغان. دىن كېيىن، بۇ ئايەتتە يۇقىرىقى ساننىڭ پەقەت كۇففارلار ئۈچۈن سىناق بولىدىغانلىقى، ئەھلى كىتابنىڭ قۇرئانغا ئىشىنىشىگە سەۋەب بولىدىغانلىقى ۋە ھۆمىنلەرنىڭ ئىمانىنى كۈچەيتىدىغانلىقى بايان قىلىنغان.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى:

”دوزاخقا 19 پەرىشتە مۇئەككەلدۇر“ دېگەن ئايەت نازىل بولغان چاغدا ئەبۇ جەھىل: ”ئى قۇرەيش جامائەسى، سىلەردىن ئون ئادەم ئۇ پەرىشتىلەردىن بىرىگە تاقابىل تۇرالمادۇ؟ شۇنداق قىلالساڭلار، ئۇلارنى يېڭىۋېتىلسە“ دېدى، ئەبۇلئەشەد جۈمەھى: ”سىلەر ئۇ پەرىشتىلەردىن پەقەت ئىككىگىلا تېتىساڭلار بولىدى، قالغان ھەممىسىگە ئۆزەم تېتىيمەن“ دېدى، مانا بۇ چاغدا ئاللاتائالانىڭ يۇقىرىقى ساننى بېكىتىشتىكى ھېكمىتىنى بايان قىلىش يۈزىسىدىن مەزكۇر ئايەتلەر نازىل بولغان.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمى ھەزەۋنى:

ئاللاتائالا دوزاخ مۇئەككەللىرىنى ئىنسانلاردىن قىلغىنى يوق، ئاللاتائالا ئۇلارنى ھېچ كىشى تاقابىل تۇرالمىدىغان كۈچلۈك، قاتتىق قول پەرىشتىلەردىن قىلدى، ئاللاتائالانىڭ ئۇلارنىڭ سانىنىڭ 19 ئىكەنلىكىنى زىكرى قىلىشى كۇففارلارنى سىناش

ئۈچۈندۇر، يەھۇدى ۋە ناسارالارنىڭ قۇرئاندا زىكرى قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ ئۇلارنىڭ كىتابىدا زىكرى قىلىنغان نەرسىلەرگە ئۇيغۇن كېلىدىغانلىقىنى بىلىپ، قۇرئاننىڭ تەۋرات ۋە ئىنجىلنى نازىل قىلغان ئاللا تەرىپىدىن نازىل قىلىنغانلىقىغا ئىشىنىشى ئۈچۈندۇر، ئەھلى كىتابتىن بولغان ەۋمىنلەرنىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەق پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە ئىمان ئېيتىشلىرى ئۈچۈندۇر. كۇفۇقلارنى ۋە مۇناپىقلارنى گۇۋەراھ قىلىش ۋە ەۋمىنلەرنى ھىدايەت قىلىشنىڭ يۇقىرىقى مىسالى ئاللاتائالانىڭ بەندىلىرىدىن خالىغانلارنى ھىدايەت قىلىدىغانلىقىنى، خالىغانلارنى گۇۋەراھ قىلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ*. پەرۋەردىگارنىڭ قوشۇنىنىڭ سانىنى ۋە ھەقىقىتىنى

* تەۋھىد ئۆلىمالىرىنىڭ ئېيتىشىچە، ئاللاتائالانىڭ خالىغانلارنى ھىدا- يەت قىلىشى ۋە خالىغانلارنى گۇۋەراھ قىلىشى ئۇلارنى ھىدايەتكە ياكى گۇۋەراھلىققا مەجبۇر قىلىدىغانلىقىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. بۇنداق زورلاش ئاللاننىڭ ئادالىتى ۋە ئىسلام شەرىئىتىنىڭ ھېكمىتىگە ۋە ئۇنىڭ پىرىنسىپلىرىغا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. بىرەر ئىشنى قىلىشتا بەندىنىڭ ئىرادىسى، ئىختىيارى ۋە تاللىشى بولىدۇ. ئاللاننىڭ دەركاھىدا كىشىنىڭ قىلمىشىغا قاراپ بېرىلىدىغان ساۋاب ياكى ئازاب شۇنىڭغا ئاساسلىنىپ بېرىلىدۇ. روسۇلىلانىڭ ساھابىلىرى ۋە سەلىق سالىھلار قازا ۋە قەدەر مەسىلىسىنى مۇشۇنداق چۈشەنگەن. ھەزرىتى ئەلىدىن بىر كىشى: سېنىڭ شامغا سەپەر قىلىشقا ۋاي! سەن قازا ۋە قەدەرنى زورلاش دەپ ئويلايمەن؟ مۇنداق بولىدىغان بولسا، ئاللاننىڭ بەندىلەرنى جازالىشى ياكى مۇكاپاتلىشى يوققا چىقمامدۇ؟ ئاللاتائالا بەندىلەرنى بىرەر ئىشنى قىلىشقا بۇيرۇيدىغان بولسا، ئۆز ئىختىيارى بىلەن قىلىشقا بۇيرۇغان، ئۇلارنى بىرەر ئىشتىن چەكلىگەن بولسا، ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇش يۈزىدىن چەكلىگەن. ئاللا قىيىن ئىشلارغا

پەقەت ئاللاننىڭ ئۆزىلا بىلىدۇ، 19 پەرىشتە مۇئەككەل پەرىشتىلەر - دۇر، ئۇلارنىڭ ياردەمچىلىرىنى ۋە قوشۇنلىرىنىڭ سانىنى ۋە ئۇلارنىڭ كۈچىنى پەقەت ئاللاننىڭ ئۆزىلا بىلىدۇ، دوزاخ پۈتۈن ئىنسانلار ئۈچۈن ھەقىقەتەن ۋەز - نەسەمەتتۇر. پەرۋەردىگار بىز ئاي بىلەن، ئۆتۈپ كەتكەن كېچە بىلەن ۋە يورۇغان سۈبھى بىلەن قەسەم قىلىدۇ. ئاللاتائالا مەخلۇقاتلىرىنى ھۈرمەتلەش ۋە ئۇلاردىكى ۋەز - نەسەمەت، ئىبرەتلەرنى بايان قىلىش يۈزىدىن ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى خالىغان نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلىدۇ، ئاللاننىڭ غەيرىگە پەقەت ئاللا بىلەنلا قەسەم قىلىشقا بولىدۇ، قەسەم قىلىنغان نەرسە دوزاخ، ئۇ چوڭ بالالارنىڭ ۋە كاتتا مۇسبەتلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئىنسانلارنىڭ ئارىسىدا ئاللاغا ئىتائەت قىلىپ چەننەتكە ئىلگىرىلىگەن ياكى يامان ئىشلاردىن توسۇلۇپ دوزاختىن تەخىر قىلىنغان كىشى ئۈچۈن ئاگاھلاندىرۇشتۇر. دېمەك، بۇ يەردە ھۆسن بولسۇن ياكى كاپىر بولسۇن، ھەممە ئادەم ئاگاھلاندىرۇلىدۇ.

«ھۆم نۇقتىلىرى»:

1. ئاللاتائالانىڭ دوزاخ مۇئەككەللىرىنىڭ سانىنى بايان قىلىشى كۇففارلارنى گۈەراھلىققا چۈشۈرۈش، ئەھلى كىتابتىن ئىمان ئېيتقانلارنى ئىشەندۈرۈش ۋە ئۇلارنىڭ ئىمانىنى كۈچەيتىش ئۈچۈندۇر.

بۇيرۇمىغان، مۇقەددەس كىتابلارنى بىكارغا نازىل قىلىمىغان. ئاسمان - زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنىمۇ بىكارغا ياراتمىغان. ھىدايەت قىلىش ۋە گۇمراھ قىلىش دېگەن سۆزلەرنى مانا مۇشۇنداق چۈشىنىش لازىم. (سەفۋە تۆتتە فاسىرەدىن)

2. ئاللا ھىدايەت قىلغان ئادەمنى ھېچ ئادەم گۇمراھ قىلالمايدۇ، ئاللا گۇمراھ قىلغان ئادەمنى ھېچ ئادەم ھىدايەت قىلالمايدۇ.
3. غەيبىنى پەقەت ئاللاتائالا بىلىدۇ، ئاللاتائالانىڭ قوشۇنىنى پەقەت ئاللاتائالانىڭ ئۆزىلا بىلىدۇ.
4. دوزاخنىڭ چوڭ بالالارنىڭ بىرى ئىكەنلىكى ۋە ئۇنىڭ ئىنسانلارنى ئاگاھلاندۇرغۇچى ئىكەنلىكى.
5. ھەر ئادەمنىڭ ئەمەلىگە يارىشا مۇئامىلە قىلىنىدىغانلىقى، ياخشى ئىش قىلسا مۇكاپاتلىنىدىغانلىقى، يامان ئىش قىلسا جازالىنىدىغانلىقى.

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ فِي جَنَّةٍ تَدْتَسَاءُ لُونٌ ﴿٣٩﴾ عَنِ
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤١﴾ قَالُوا لَمْ
 نَكُ مِنَ الْمَصْلِيِّينَ ﴿٤٢﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ السَّكِينِ ﴿٤٣﴾
 وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ
 بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٥﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٦﴾ فَمَا
 تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٧﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ
 التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٨﴾ كَالَّذِينَ هُمْ يُسْتَنْفَرُونَ ﴿٤٩﴾ فَتَرَتْ
 مِنْ قَوْمِهِ ﴿٥٠﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ
 يُؤْتَىٰ صُحُفًا مَّنشُورَةً ﴿٥١﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
 الْآخِرَةَ ﴿٥٢﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٥٣﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٤﴾
 وَمَا يَذْكَرُونَ إِلَّا أَنْ يُشَاءَ اللَّهُ لِمَوَٰهِلِ التَّقْوَىٰ
 وَأَهْلِ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٥﴾

تەرجەمى:

پەقەت ئەسھابى يەمىن (يەنى سائادەتمەن مۆمىنلەر) بۇنىڭدىن
 مۇستەسنا (39). ئۇلار جەننەتلەردە بولۇپ، گۇناھكارلاردىن:
 "سەلەرنى دوزاخقا كىرگۈزگەن نېمە؟" دەپ سورايدۇ (40-42).
 ئۇلار (جاۋابەن) ئېيتىدۇ: "بىز ناماز ئوقۇمدۇق (43). مەسكىنلەرگە
 تائام بەرمىدۇق (44). بىز بەھۇدە سۆز قىلغۇچىلار بىلەن بەھۇدە

سۆز قىلاتتۇق (45). قىيامەت كۈنىنى ئىنكار قىلاتتۇق (46). تاكى
 بىز ئۆلگۈچە (شۇنداق قىلدۇق) (47). شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ
 شاپائىتى ئۇلارغا پايدا بەرمەيدۇ (يەنى ئۇلارنى ئاللانىڭ ئازابىدىن
 قۇتقۇزىدىغان شاپائەتچى بولمايدۇ، ئۇلارغا پۈتۈن ئەھلى زېمىن
 شاپائەت قىلغان تەقدىردىمۇ، ئۇلارنىڭ شاپائىتى قوبۇل قىلىن-
 مايدۇ) (48). ئۇلار نېمىشقا ۋەز (يەنى قۇرئان) دىن يۈز ئۆرۈيدۇ (49).
 گويا ئۇلار يولۋاستىن قاچقان ياۋايى ئېشەكلەردۇر (يەنى بۇ مۇش-
 رىكلار مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەندە، ئۇنىڭدىن خۇددى
 يولۋاسنى كۆرۈپ قاچقان ياۋا ئېشەكلەردەك قاچىدۇ) (50-51).
 بەلكى ئۇلاردىن ھەر كىشى ئۆزىگە ئوچۇق سەھىپىلەر بېرىلىشىنى
 خالايدۇ (يەنى ئۇلار ئاللانىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل
 قىلىنغان كىتابىدەك كىتابنىڭ نازىل قىلىنىشىنى تەمە قىلىدۇ) (52).
 ياق (يەنى ئۇلار مۇنداق تەمەدىن يانسۇن). بەلكى ئۇلار (ئاخىرەت-
 تىن) قورقمايدۇ (53). ياق، مۇقەررەركى ئۇ (يەنى قۇرئان) ۋەز-
 نەسەتتۇر (ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بەختىيار بولۇشىنى كۆزلەيدىغان
 بولسا، قۇرئان ئۇلارنىڭ ۋەز-نەسەت قىلىشىغا يېتەرلىكتۇر) (54).
 خالىغان ئادەم ئۇنىڭدىن ۋەز-نەسەت ئالىدۇ (55). ئۇلار پەقەت
 خالسا ئاندىن ۋەز-نەسەت ئالىدۇ، ئاللا (بەندىلىرى) قورقۇشقا
 تېگىشلىك زاتتۇر، (بەندىلىرىنى) مەغپىرەت قىلىشقا لايىق زاتتۇر (56).

بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىقى ئايەتلەر بىلەن بولغان ھۇناسۋېتى:
 ئالاتائالا دوزاخنى ۋە ھەر ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭ ئەمىلىگە قاراپ
 مۇئامىلە قىلىنىدىغانلىقىنى بايان قىلغاندىن كېيىن، مۆمىنلەرنىڭ
 قانداق مۇكاپاتلىنىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوۋەي ۵۰ نەۋى:

سانادەتمەن بەندىلەر گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن دوزاخقا قېلىپ قالمايدۇ. چۈنكى ئاللا ئۇلارغا مەغپىرەت قىلدۇ، ئۇلار جەننەتلەر-دىكى نېمەتلەردىن ھۇزۇرلىنىدۇ، ئۇلار كۇففارلاردىن ئۇلارنىڭ دوزاخقا كىرگەنلىك سەۋەبىنى سورايدۇ، كۇففالار: "بىز ناماز ئوقۇمايتۇق، مەسكىنلەرگە ئاش-نان بەرمەيتۇق، مالغا ھېرىس بولۇپ، بېخىللىق قىلاتتۇق، زاكات بەرمەيتتۇق، ناشايان سۆزلىگۈ-چىلەر بىلەن ناشايان سۆزلەرنى قىلاتتۇق. ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشنى، ئاللانىڭ دەرگاھىدا ھېساب بېرىدىغانلىقىمىزنى ئىنكار قىلاتتۇق، شۇنىڭ بىلەن بىزگە ھېچقانداق شەك-شۈبھە بولمىغان ئۆلۈم كەلدى. پۇشايمانغا ۋە تەۋبىگە ھېچقانداق ئىمكانىيەت قالمىدى، ئىش تۈگىدى، ئاقىۋىتىمىزنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى بەلگىلىنىپ بولدى" دەيدۇ.

بۇ چاغدا كۇففارلارغا ھېچقانداق شاپائەت قىلغۇچى بولمايدۇ، مۇبادا شاپائەت قىلغۇچى بار دەپ پەرەز قىلىنغان تەقدىردىمۇ، شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ شاپائىتى پايدا بەرمەيدۇ. بۇ يەردە ئاللا-تائالا كۇففارلارنىڭ قۇرئاننىڭ ۋەز-نەسەبىدىن، ئاللاغا ئاللانىڭ پەرىشتىلىرىگە، كىتابلىرىغا، پەيغەمبەرلىرىگە، ئاخىرەتكە ئىمان ئېيتىشتىن يۈز ئۆرۈگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ، ئۇلارنى ئوۋچىدىن ياكى يولۋاستىن ئۆرۈكۈپ قاچقان ياۋايى ئېشەكلەرگە ئوخشىتىدۇ. كۇففارلار ھەسەد قىلىش يۈزىدىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام-دىن ئۇلاردىن ھەربىرىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىش ئەمىر قىلىنغان ئوچۇق خەت نازىل قىلىنىشى تەلەپ قىلىدۇ، ئاللا-

لائاتا ئۇلارنىڭ تەلپىنىڭ ھەرگىز ئورۇنلانمايدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ، ئۇلارنىڭ مۇنداق تەلەپنى قوبۇشى ئۇلارنىڭ ئاخىرەتكە ۋە ئاخىرەت-نىڭ ئازابىغا ئىمان ئېيتماسلىقى ئۈچۈن ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ، ئۇلارنىڭ ھىدايەت تېپىشى مۇمكىنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارنى يولسىز تەلەپتىن مەنئى قىلغانلىقىنى تەكرارلايدۇ. ئۇلارنىڭ قۇرئانغا قولاق سېلىشتىن يۈز ئۆرۈگەن ۋە ياۋايى ئېشەكلەردەك ئۇنىڭدىن ئۆركۈپ قاقچانلىقىنى، قۇرئاننىڭ ۋەز-نەسەت ئىكەن-لىكىنى، خالىغانلارنىڭ ئۇنىڭدىن ۋەز-نەسەت ئالىدىغانلىقىنى، خالىمىغانلارنىڭ ئۆز يولىغا كېتىۋېرىدىغانلىقىنى يەنى ۋەز-نەسەت ئالغانلارنىڭ چەننەتكە كىرىدىغانلىقىنى، ۋەز-نەسەت ئالمىغان-لارنىڭ دوزاخقا كىرىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ، ۋەز-نەسەت ئېلىش ئاللا تەرىپىدىن بېرىلگەن تەۋپىق بولۇپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ تەۋپىق تېپىشقا لايىق ئىكەنلىكىنى بىلگەن ئادەمگە مۇيەسسەر قىلىپ بېرىدۇ، بەندىنىڭ نىيىتى توغرا بولسا ئاللاتائالا ئۇنى تائەت-ئىبادىتىگە يۈزلەندۈرىدۇ، ئاللاتائالا بەندىلەرنىڭ قورقۇشىغا لايىقتۇر، تەۋبە قىلغانلارنىڭ گۇناھىنى مەغپىرەت قىلىشقا لايىقتۇر.

ھۇم نۇقتىلىرى:

1. سائادەتمەن بەندىلەر گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن دوزاخقا قېلىپ قالمايدۇ، چۈنكى ئاللا ئۇلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ.
2. نامازنى، زاكاتنى ۋە سەدىقىلەرنى تەرك ئېتىش، ناشايان سۆزلەر قىلىش كۇففارلارنى دوزاخقا ئېلىپ كىرىدۇ.
3. كۇففارلارنىڭ ئاخىرەتكە ۋە ئاخىرەتتىكى ئازابىغا ئىمان ئېيتماسلىقى ئۇلارنى ۋەز-نەسەتتىن قېچىشقا ۋە تەرسالىق قىلىپ

ئاللا تەرىپىدىن ئۇلارغا ئوچۇق خەت نازىل قىلىنىشىنى تەلەپ قىلىشقا ئېلىپ كەلگەن.

4. قۇرئانىنىڭ ۋەز - نەسەھەت ئالغۇچىلارغا ۋەز - نەسەھەت ئىكەنلىكى، ۋەز - نەسەھەت ئېلىش ئاللاتائاللا تەرىپىدىن بېرىلىدىغان تەۋپىق بولۇپ، ئۇنىڭ نىيىتى خالىس، ئائەت - ئىبادەتنى سۆيىدىغان ئادەمگە مۇيەسسەر قىلىنىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

5. ئاللاتائالانىڭ ئۆز بەندىلىرىنىڭ قورقۇشىغا ۋە ئاللاتائالانىڭ ئۆز بەندىلىرىنى مەغپىرەت قىلىشقا لايىق ئىكەنلىكى تەكىتلىنىدۇ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾
سُورَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّةٌ (۴۵) ﴿۳۱﴾

لَا أُقِیْمُ یَوْمَ الْقِیَامَةِ ۙ وَلَا أُقِیْمُ بِالنَّفْسِ
اللَّوَامَةِ ۙ اَیْحَسِبُ الْاِنْسَانُ اَلَنْ نَّجْمَعَهُ عِظَامَهُ ۙ
بَلِی قُدْرِیْنَ عَلٰۤا اَنْ نُّسَوِّیَ بَنٰنَهُ ۙ بَلِی یُرِیْدُ
الْاِنْسَانُ یَفْخَرُ اَمَامَهُ ۙ یَسْئَلُ اَیَّانَ یَوْمِ الْقِیَامَةِ ۙ
فَاِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ ۙ وَخَسَفَ الْقَمْرُ ۙ وَجُمِعَ الشَّمْسُ
وَالْقَمْرُ ۙ یَقُوْلُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ اَیْنَ الْمَفْرُ ۙ
كَلَّا لَا وَزَرَ ۙ اِلٰی رَبِّكَ یَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۙ
یَنْتَوُوْا اِلَّا الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ اِیْمًا قَدَّمَ وَاٰخِرُ ۙ بَلِی
الْاِنْسَانُ عَلٰی نَفْسِهِ بَصِیْرَةٌ ۙ وَلَوْ اَلْقٰی مَعَاذِیْرَهُ ۙ

تەرجىمىسى:

75. سۈرە قىيامەت

مەككەدە نازىل بولغان، 40 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قىيامەت كۈنى بىلەن قەسەمكى (1)، ئۆزىنى مالاھەت قىلغۇچى نەپىس بىلەن قەسەمكى (سىلەر چوقۇم تىرىلدۈرۈلسىلەر، چوقۇم سىلەردىن ھېساب ئېلىنىدۇ) (2). ئىنسان (يەنى كاپىر) بىزنى ئۆزدىن نىڭ سۆڭەكلىرىنى جەمئىي قىلالمايدۇ دەپ گۇمان قىلادۇ؟ (3). ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇنىڭ سۆڭەكلىرىنى جەمئىي قىلىمىز)، ئۇنىڭ (ئەڭ ئىنچىكە، ئەڭ نازۇك) بارماقلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرەلەيمىز* (4). بەلكى ئىنسان كەلگۈسى ھاياتدا گۇناھتا ئەزۋەبىلىمەكچى بولىدۇ (5). ئۇ (مەسخىرە قىلىش يۈزىدىن) "قىيامەت كۈنى قاچان بولىدۇ" دەپ سورايدۇ (6). كۆزلەر تورلاشقان، ئاينىڭ نۇرى ئۆچكەن، كۈن بىلەن ئاي بىرلەشتۈرۈلگەن چاغدا، ئىنسان بۇ كۈندە "قاچىدىغان

* ئىنسانلارنىڭ بارماقلىرىنىڭ تېرىسىنىڭ سىرتى ناھايىتى ئىنچىكە سىزىقچىلار بىلەن قاپلانغانلىقى، بىر ئىنساننىڭ بارمىقىدىكى سىزىقچىلارنىڭ ئىككىنچى بىر ئىنساننىڭ بارمىقىدىكى سىزىقچىلارغا ئوخشامايدىغانلىقى پەننىي ئاساستا ئىسپاتلاندى، بارماق ئىزى ئارقىلىق كىشىلەرنى بىر-بىرىدىن پەرقلەندۈرۈش، جىنايىتى ئىشلار ئەزىزلىرىنى بارماق ئىزى ئارقىلىق پاش قىلىش ئىشلىرى يولغا قويۇلماقتا. مانا بۇ ئايەتنى ئىسلام ئالىملىرى قۇرئاننىڭ ئىلمىي مۆجىزىلىرى قانارىدا سانسىمىقتا.

جاي قەيەردە؟“ دەيدۇ (7-10). ياق، (ئاللانىڭ ئازابىدىن) قاچىدىغان پاناگاھ يوقتۇر (11). بۇ كۈندە قارارگاھ پەرۋەردىگارنىڭ نىڭ تەرىپىدۇر (12). بۇ كۈندە ئىنسانغا (چوڭ بولسۇن، كىچىك بولسۇن، ياخشىلىق بولسۇن، يامانلىق بولسۇن) ئىلگىرى-ئاخىر قىلغان ئەمەللىرى ئۇقتۇرۇلدى (13). بەلكى ئىنسان ئۆزىگە (يەنى قىلغان يامان ئىشلىرىغا) ئۆزى گۇۋاھتۇر (14). ئۇ ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن قانچە ئۆزرە ئېيتقان تەقدىردىمۇ، ئۆزىنى قوبۇل قىلىنمايدۇ (15).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى:

بۇ ئايەتلەر ئەدى ئىبنى رەببە توغرىسىدا نازىل بولغان، ئەدى رەسۇلۇللاغا كېلىپ: ”ئى مۇھەممەد، ماڭا قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقى ۋە قىيامەتنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا سۆزلەپ بەرگىن“ دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قىيامەت توغرىلۇق سۆزلەپ بەردى. ئۇ: ”شۇ كۈننى كۆرىدىغان بولسام، ساڭا ئىشەنمەيمەن ۋە ساڭا ئىمان ئېيتمايمەن. ئاللاتائالا سۆڭەكلەرنى جەمئىي قىلالامدۇ؟“ دېدى، بۇ چاغدا ئاللاتائالا: ”ئىنسان يەنى كاپىر بىزنى ئۆزىنىڭ سۆڭەكلىرىنى جەمئىي قىلالايدۇ دەپ گۇمان قىلامدۇ“ دېگەن ئايەتنى نازىل قىلغان.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئىزەۋمى مەزەۋنى:

ئاللاتائالا قىيامەت كۈنى بىلەن قاتتىق قەسەم قىلدى، يامانلىقنى قىلغانلىقىغا ۋە ياخشىلىقنى كۆپ قىلمىغانلىقىغا پۇشايمان قىلىدىغان نەپىس بىلەن قەسەم قىلدى، بۇ مۇمىننىڭ نەپىس، ئاللاتائالا

ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلدۈرىدىغان قۇدرىتىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن ئۇلار بىلەن قەسەم قىلدى. ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشىنى ئىنكار قىلىپ، "ئاللاتائالا سۆڭەكلەر چىرىپ توپىغا ئايلىنىپ كەتكەندىن كېيىن ئۇنى چېچىلىپ كەتكەن يەرلىرىدىن يىغىپ قايتا تىرىلدۈرۈشكە قادىرمۇ" دېگەن ئادەمگە رەددىيە بەردى، بەلكى ئاللاتائالا بۇنىڭدىن چوڭراق ئىشقىمۇ قادىردۇر، ئاللاتائالا ئىنساننىڭ بارماقلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرەلەيدۇ، شۇنچە ئىنچىكە، شۇنچە نازۇك تۇرغان بارماقنى ئەسلىگە كەلتۈرەلگەن زات چوڭ سۆڭەكلەرنى قانداقمۇ ئەسلىگە كەلتۈرەلمسۇن؟ ئادەم بالىسى پەرۋەردىگارىنىڭ قايتا تىرىلدۈرۈشتەك قۇدرىتىنى بىلمەي قالمايدۇ، لېكىن ئۇ گۇناھلارنى قىلىپ تەۋبىنى كېچىكتۈرىدۇ، تا ئۇنىڭ ئەجلى كەلگەنگە قەدەر مانا تەۋبە قىلمەن دەپ ۋاقىتنى ئۆتكۈزىدۇ.

كاپىر قىيامەتنى يىراق ساناپ، قاچان بولىدۇ؟ دەيدۇ، قىيامەت چوقۇم بولىدۇ، قىيامەتنىڭ دەھشىتىدىن قورقۇپ كۆزلەر چەكچىيىپ قالىدۇ، ئاينىڭ نۇرى ئوچىدۇ، ئاي بىلەن كۈننىڭ نۇرى ئوچۇپ ئىككىسى بىرلىشىپ قاپقارا بولۇپ قالىدۇ، بۇ كۈندە ئىنسان شۇ كۈننىڭ دەھشىتىدىن قاچىدىغان جاي قەيەردە دەپ سورايدۇ، ئاللا-تائالا جاۋاب بېرىپ: "ئاللاتائالانىڭ دەرگاھىدىن باشقا ھېچقانداق ئىلتىجاگاھ بولمايدۇ. پۈتۈن خالايسىق ئاللاتائالانىڭ دەرگاھىغا يىغىلىدۇ" دەيدۇ.

مۇشۇ قورقۇنچلۇق كۈندە ئىنساننىڭ ئىلگىرى قىلغان ئىشلىرى ئۇقتۇرۇلىدۇ، ئىنسان قىلمىشلىرىغا قانچە ئۆزرە ئېيتسىمۇ، ئۇنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلىنمايدۇ، ئاللاتائالا ھېچ ئادەمنىڭ گۇۋاھلىقىغا موھتاج بولمايدۇ، ئۇلۇغ ياراتقۇچى ئاللاتائالانىڭ دەرگاھىدا

ئىنساننىڭ قۇلاقلىرى، كۆزلىرى، ئىككى قولى، ئىككى پۇتى ۋە بارلىق ئەزالىرى ئىنساننىڭ زىيىنىغا گۇۋاھلىق بېرىدۇ.

ھۇھم نۇقتىلىرى:

1. ئۆلگەندىن كېيىنكى تىرىلىش ئىسپاتلاپ كۆرسىتىلىدۇ.
2. ئاللاننىڭ قىيامەت كۈنى سۆڭەكلەرنى جەملەپ قايتا تىرىلدۈردى. دىغان قۇدرىتىنى كۇفۇرلار ئىنكار قىلغاچقا، ئاللاتائالا ئۇلارغا سۆڭەكلەرنى جەمئىي قىلىشتىنمۇ چوڭراق ئىشلارنى قىلىدىغانلىقى بىلەن رەددىيە بېرىدۇ.
3. كۆزنىڭ تورلىشىپ قالىدىغانلىقى، ئاينىڭ نۇرىنىڭ ئۆچىدىغانلىقى، كۈن بىلەن ئاينىڭ بىرلەشتۈرۈلىدىغانلىقى قاتارلىق ئىشلارنىڭ قىيامەتنىڭ دەھشەتلىك ئەھۋاللىرىدىن سانىلىدىغانلىقى، بۇ چاغدا كاپىر ئادەمنىڭ قاچىدىغان، يا پاناھلىنىدىغان جاي ئىزدەيدىغانلىقى، بۇ چاغدا ئاللاننىڭ دەرگاھىدىن باشقا بارىدىغان ھېچقانداق جاينىڭ بولمايدىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ.
4. ئىنسانغا ئۇنىڭ ئىلگىرى - كېيىن قىلغان ئەمەللىرىنىڭ ھەممىسى ئېيتىپ بېرىلىدىغانلىقى، ئۇنىڭ ئەزالىرىنىڭ بۇنىڭغا گۇۋاھ بولىدىغانلىقى، ھەقىقەت ئاشكارىلىنىپ ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ قوبۇل بولمايدىغانلىقى، ياخشىلىققا ياخشىلىقچە مۇكاپات بېرىلىدىغانلىقى، يامانلىققا يامانلىقچە جازا بېرىلىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۗ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
 وَقُرْآنَهُ ۗ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاسْتَعِزَّ بِرَأْسِهِ ۗ وَتَدْرُسْ
 عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۗ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۗ وَتَذُرُونَ
 الْآخِرَةَ ۗ وَجُودًا يَوْمَئِذٍ نَاضِرًا ۗ إِلَىٰ رَبِّهَا
 نَاطِرًا ۗ وَوُجُودًا يَوْمَئِذٍ بَاسِرًا ۗ تَطُنُّ أَنْ
 يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرًا ۗ

تەرجىمىسى:

(ساخا جىبرىئىل ئارقىلىق ۋەھىيى نازىل بولۇۋاتقاندا، ئۇنى ئېسىڭگە ئېلىۋېلىش ئۈچۈن) ئالدىراپ تىلىڭنى مىدىرلاتما (16). ئۇنى توپلاش ۋە ئوقۇپ بېرىش بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىزدۇر (17). ساخا ئۇنى ئوقۇپ بەرگىنىمىزدە (يەنى جىبرىئىل ساخا ئوقۇپ بەرگەندە)، ئۇنىڭ ئوقۇشىغا ئەگەشكىن (18) ئاندىن ئۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىش بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىزدۇر (19). (ئى مۇشرىكلار جامائەسى!) ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىش، ھېساب بېرىش سىلەر گۇمان قىلغاندەك يوق ئىش ئەمەس)، بەلكى سىلەر بۇ دۇنيانى دوست تۇتىسىلەر (20). ئاخىرەتكە كۆڭۈل بۆلمەيسىلەر (21). بۇ كۈندە (سائادەتمەنلەرنىڭ) يۈزلىرى نۇرلۇق بولىدۇ (22). (ئۇلار) پەرۋەردىگارىغا قاراپ تۇرىدۇ* (23). بۇ كۈندە، نۇزغۇن يۈزلىرى

* ئەبۇ سەئىد خۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: بىز ئاللاننى كۆرۈش توغرىلىق، ئى روسۇلىللا، قىيامەت كۈنى رەببىمىزنى كۆ-

تۇتۇق بولىدۇ (24). ئۆزلىرىنىڭ چوڭ مۇشكۈللۈككە دۇچار بولىدىغانلىقىغا ئۇلار جەزمەن ئىشىنىدۇ (25).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇشى سەۋەبى:

جىبرىئىل ۋەھىي ئېلىپ كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەھىينى ئېسىگە ئېلىۋېلىشقا بەرس ئىدى، ۋەھىي چۈشۈۋاتقان

رەمدۇق؟ دەپ سورىغاندۇق، روسۇلئىلا: ھاۋا ئوچۇق ۋاقتدا كۈن بىلەن ئايىنى كۆرۈش ئۈستىدە دەتالاش قىلامىلەر؟ دېدى. بىز ياق دېدۇق. روسۇلئىلا: بۇ چاغدا سىلەر رەببىڭلارنى كۆرۈشتە. خۇددى ئاي بىلەن كۈننى ئوچۇق كۆرۈشتە دەتالاش قىلمىغاندەك، دەتالاش قىلمايسىلەر، دېدى

«سەھىھۇلبۇخارى» بىلەن «سەھىھۇلمۇسلىم» دا جابىردىن رىۋايەت قىلىنغان بىر ھەدىستە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تولۇن ئاي چىققان ئايدىڭ كېچىدە ئايغا قاراپ: شۇبەيسىزكى، سىلەر پەرۋەردىگارنىڭلارنى مۇشۇ ئايىنى كۆرگەندەك كۆرۈسىلەر، دېدى، دېيىلگەن.

«سەھىھۇلمۇسلىم» دا سۇھەيب رەزىيەللاھۇ ئەن-نۇدىن رىۋايەت قىلىنىشىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: جەننىتى بەدەدىلەر جەننەتكە كىرىپ بولغاندا، ئاللاتائالا ئۇلارغا "يەنىمۇ زىياددە رەك نەرسە بېرىشىڭىزنى خالامىسىلەر؟" دەيدۇ. ئۇلار، چېرىمىزنى نۇرانە قىلدىڭ ئەمەسمۇ؟ بىزنى دوراخىتىن قۇتقۇزۇپ، جەننەتكە كىرگۈزدۈڭ ئەمەسمۇ؟ دەيدۇ. پەردە-ھىجاب كۆتۈرۈلىدۇ، ئۇلارغا ئاتا قىلىنغان شەيئىلەر ئىچىدە ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارنىڭ جامالىغا قاراشتىن ئارتۇق سۆيۈملۈك نەرسە بولمايدۇ. مانا بۇ ئۇلارغا زىيادە بېرىلگەن نېمەتتۇر. ئاندىن رەسۇلۇللا مۇنۇ ئايەتنى ئوقۇدى: "ياخشى ئىش قىلغانلار جەننەتكە ۋە ئاللاننىڭ جامالىنى كۆرۈشكە ئائىل بولىدۇ."

يۇقىرىقى ھەدىسلەردىن مۆمىنلەرنىڭ ئەرساتتا ۋە جەننەتنىڭ باغچىلىرىدا ئاللاننىڭ جامالىنى كۆرىدىغانلىقى چىقىدۇ.

چاغدا ئۇنى يادلىۋېلىش ئۈچۈن لەبلىرىنى ۋە تىلىنى مىدىرلىتاتتى،
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋەھىينى قوبۇل قىلىش رەۋشىنى تەلىم
بېرىش ئۈچۈن ۋە ئۇنىڭ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلىش ئۈچۈن
بۇ ئايەتلەر نازىل بولغان.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئودۇمى ۋە زەۋىنى:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرىشتىدىن ۋەھىينى قوبۇل قىلىشقا
ئالدىراپ كېتەتتى ۋە ئۇنى ئوقۇشتا پەرىشتىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ
كېتەتتى، ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بۇنىڭدىن مەنىنى
قىلدى. ئۇنى ۋەھىيگە قۇلاق سېلىشقا ئەمىر قىلدى، ئاللاتائالا
ئۇنىڭغا ۋەھىينى دىلىغا ئورنىتىشقا، ئۇنى ۋەھىيى قانداق نازىل
بولغان بولسا شۇنداق رەۋىشتە ئادا قىلىشقا مۇيەسسەر قىلىشقا ۋە
ئۇنىڭغا ۋەھىينى چۈشەندۈرۈپ بېرىشكە، ئىزاھلاپ بېرىشكە كېپىل
بولغانلىقىنى خەۋەر قىلدى ھەمدە پەيغەمبەرنىڭ مەسئۇلىيىتىنىڭ
پەقەت ۋەھىينى قوبۇل قىلىش ۋە ئۇنى يەتكۈزۈشتىنلا ئىبارەت
ئىكەنلىكىنى خەۋەر قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىبرىئىل
كەلگەن چاغدا ئۇنىڭغا جىم قۇلاق سالاننى، جىبرىئىل كەتكەندىن
كېيىن، ۋەھىينى ئاللا ئۇنىڭغا ۋەدە قىلغاندەك ئوقۇيتتى.

ئاندىن ئاللاتائالا بەختسىزلىكنىڭ سەۋەبلىرىنى چۈشەنمەيدىغان
ۋە كۆرمەيدىغان ئىنسانغا تەنبە بېرىدۇ. بەختسىزلىكنىڭ سەۋەبىنى
دۇنياغا بېرىلىپ كېتىش، دۇنيا بىلەن بولۇپ كېتىپ ئاخىرەتتىن
غەپلەتتە قېلىش دەپ بايان قىلىدۇ، ھاۋايى - ھەۋەسكە ۋە دۇنيانىڭ
لەززەتلىرىگە مۇشۇنداق چۆمۈپ كېتىش كۇفۇقلارلارنى قىيامەتكە
ئىشەنمەسلىككە ئېلىپ كەلگەن. قىيامەت كۈنى مۆمىنلەرنىڭ چىرايى.

لىرى نۇرلۇق بولۇپ، خۇشاللىق جىلۋە قىلىپ تۇرىدۇ. چۈنكى چىرايلار ئاللاننىڭ جامالغا قاراش بىلەن ھۇزۇرلىنىدۇ. بۇنىڭدىكى بەختنى تەسۋىرلەپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ، بۇ بەختنىڭ ئىزلىرى مۆمىنلەرنىڭ چىرايلىرىدا نۇر ۋە گۈزەللىك بولۇپ قالىدۇ.

كۇففارلارنىڭ چىرايلىرى بولسا تۇتۇق بولۇپ، ئۇنىڭدىن خارلىقنىڭ ئەسە رلىرى چىقىپ تۇرىدۇ، بۇ چىرايلار بېشىغا كېلىدىغان قاتتىق بىر دەھشەتنى كۆتۈپ تۇرىدۇ، دۇنيا لەززەتلىرىگە چۆمۈپ كەتكەن، ئاخىرەتنى ئۇنتۇغان ئادەملەر بىلەن پۇل - مال، بالا - چاقا ئەسقاتمايدىغان قىيامەت كۈنى ئۈچۈن ئىشلىگەن ئادەملەر ئارىسىدىكى پەرق ناھايىتى زور دۇر.

ھۆھم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋەھىينى قوبۇل قىلىشتا نەمۇنىلىك ئۇسۇلنى تەلىم بەردى، ئاللاتائالا ۋەھىينى روسۇلىلانىڭ كۆڭلىگە سېلىشقا، ئوقۇشنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىشكە ۋە ئۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىشكە كېپىللىك قىلدى.

2. نۇرغۇن كىشىلەر دۇنياغا بېرىلىپ ئۇنىڭ شەھۋەتلىرىگە چۆمۈپ كېتىدۇ، بۇ ھال ئۇنى ئاخىرەتكە ئىشەنمەسلىككە ئېلىپ بارىدۇ.

3. ئاخىرەتتە ھۆمىنلەرنىڭ ئاللاتائالانى كۆرىدىغانلىقى ئىسپاتلاپ بېرىلىدۇ ۋە بۇنىڭ ئەسەرى ئۇلارنىڭ يۈزىدە جىلۋىلىنىپ تۇرىدىغانلىقى كۆرىستىلىدۇ.

4. ئاخىرەت ئۈچۈن ئىشلىگەنلەر ۋە ئاخىرەتكە چىنىپۈتمەيگەنلەر ئۆزلىرىنىڭ بېشىغا چوڭ قورقۇنچنىڭ كېلىدىغانلىقىغا جەزمى

قىلىپ تۇرىدىغانلىقى، ئۇلارنىڭ چىرايى تۇتۇق بولۇپ، خار - زارچىلىققا يۈزلىنىپ تۇرىدىغانلىقى، ئىنسان كۈناھلاردىن يىراق بولۇپ، پەرۋەردىگارىغا ئىتائەت قىلسا ياخشى بولىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الشَّرَاقِيَ ۝
 وَقِيلَ مَنْ سَئِهَ رَاقٍ ۝ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۝
 وَالْتَفَتِ السَّاقِ بِالسَّاقِ إِلَى رَپِّكَ يَوْمَئِذٍ
 الْمَسَاقِ ۝ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ۝ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝
 ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى آهْلِهِ يَمُتًا ۝ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ۝ ثُمَّ أَوْلَى
 لَكَ فَأَوْلَى ۝ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝
 الْمَرْيَكُ نُطْفَةٌ مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَى ۝ ثُمَّ كَانَ عُلْقَةً
 فَخَلَقَ فَمَوْءًى ۝ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
 وَالْأُنثَى ۝ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَٰنٌ يُجِىءُ الْمَوْتَى ۝

تەرجىمىسى:

راستىنلا جان ھەلقۇمغا يەتكەندە، "بۇ كېسەلگە كىم ئىلاج قىلالايدۇ" دېيىلىدۇ (26-27). (سەكرا ئاتا ياتىقان ئادەم) بۇنىڭ

(دۇنيادىن) ئايرىلىش ئىكەنلىكىنى جەزمەن بىلىدۇ (28). (سەكراتنىڭ قاتتىقلىقىدىن) پاچاق - پاچاققا كىرىشىپ كېتىدۇ (29). بۇ كۈندە ھەيدەپ بېرىلىدىغان جاي پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدۇر (30). (كاپىر قۇرئانغا) ئىشەنمىدى، ناماز ئوقۇمىدى (31). اپكىن ئۇ (قۇرئاننى) ئىنكار قىلدى ۋە ئىماندىن يۈز ئۆرۈدى (32). ئاندىن كېرىلگەن ھالدا ئۆيىگە قايتتى (33). ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا! ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا! (34) يەنە ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا! ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا (35) ئىنسان ئۆزىنى بىكار قويۇپ بېرىلىدۇ (يەنى شەرىئەت ئىشلىرىغا تەكىلىپ قىلىنماي، مەيلىگە قويۇۋېتىلگەن ھايۋانغا ئوخشاش) دەپ ئويلايدۇ؟ (36) ئۇ (بەچچىدانلارغا) تۆكۈلىدىغان (ئاجىز مەنى) ئەمەسىدى؟ (37) ئاندىن ئۇ لەختە قان بولدى، ئاندىن ئاللا ئۇنى چىرايلىق شەكىلدە ياراتتى (38). ئۇ مەندىن ئەر - ئايال (ئىككى تىپنى) ياراتتى (39). ئۇ (يەنى يۇقىرىقىدەك ئىشلارنى قىلالىغان ئاللا) ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئەمەسمۇ؟ (40)*

بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىدىكى ئايەتلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى:
ئاللانائالا قىيامەتنى، دۆمىنلەرنىڭ ۋە كاپىرلارنىڭ قىيامەتتىكى

* قەتادەدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، بەدىئە مېر ئەلەيھىسسالام «لا ئۇتسىمۇ» سۈرىتىنى باشلاپ، بۇ سۈرىتنىڭ "ئاللا ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئەمەسمۇ؟" دېگەن ئەڭ ئاخىرقى ئايىتىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن: "سۇبھا ئەكە ۋە بەلا" (ئى ئاللا، سېنى پاك دەپ تونۇيمەن - كى، شۇنداق سەن ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرەلەيسەن) دەيتتى.

ئەھۋالنى تىلغا ئالغاندىن كېيىن، بۇ يەردە قىيامەتنىڭ ئالدىدا
ئۆلۈمنىڭ بارلىقىدىن ئىبارەت ئەھۋال زىكرى قىلىندۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا ئىنساننىڭ ئۆلۈش ئالدىدىكى كۆرۈنۈشىنى بايان
قىلىدۇ، جان ھەلقۇمغا يەتكەن ۋاقىت جان ئۇزۇشنىڭ ئاخىرقى
مىنۇتلرى بولىدۇ، بۇ چاغدا مېيىتنىڭ كۆزى چەكچىيىپ قالىدىغان
قىيىن ئەھۋال يۈز بېرىدۇ، ھېيت ئىگىلىرى پاراگەندە ھالەتتە
بولىدۇ، بۇ چاغدا مېيىتنىڭ بېشىغا كەلگەن ئېغىرچىلىقنى كۆتۈرۈۋې-
تىش ئۈچۈن، ئەتراپتىكى ئادەملەر ھەرقانچە چارە ئىزدىسىمۇ،
ھېچقانداق دورا ۋە ئىلاج تېپىلمايدۇ. قىلىنغان چارە - تەدبىرلەرنىڭ
ھەممىسى پايدىسىز بولىدۇ، سەكراتتىكى ئادەم دۇنيادىن ئايرىلىدىغان-
لىقىغا جەزمى قىلىدۇ، ئۇ ھاياتلىق بىلەن ئۆلۈمنىڭ ئارىسىدا
بولىدۇ، ئۇ ئۆزىنىڭ دۇنيانىڭ ئاخىرقى بىر كۈنىدە ۋە ئاخىرەتنىڭ
دەسلەپكى كۈنىدە تۇرغانلىقىنى بىلىدۇ، ئاخىر بارىدىغان جايى
بولغان ئاللانىڭ دەرگاھىغا كېتىپ بارغانلىقىنى ئۇقىدۇ. ئاللاتائالا
كاپىر توغرىلۇق ئېيتىدۇ: "كاپىر* ئادەم دۇنيادىكى چاغدا ئاللاغا
ئىشەنمەيتتى، پەرزىنى ئادا قىلمايتتى، ئاندىن ئۇ گۇمراھلىقىدا
تېخىمۇ ئەزۋەيلەپ، مەنەئلىك قىلىپ تەكەببۇرانە ھالدا ئائىلە-

* رىۋايەت قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ جەھلىنىڭ قولىنى
تۇتۇپ تۇرۇپ ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا دەيدۇ. ئەبۇ جەھلى: ئى مۇھەم-
مەد: "سەن مېنى قورقۇتاسەن؟ ماڭا تەھدىت سالامسەن؟ خۇدا ھەقىقى،

سىگە قايتاتتى، ئاللاتائالا ئۇنى قورقۇتۇپ: "ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا" دەيدۇ. بۇ ئۇنى مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن تەكىتلەنگەن قورقۇتۇشتۇر. بۇ شۈبھىسىزكى، بۇ كاپىر ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاشلار ئاللاتائالا تەرىپىدىن بەزى ئىشلارغا بۇيرۇلماستىن، بەزى ئىشلاردىن توسۇلماستىن، ئۇلارغا قايتا تىرىلىش ۋە ئۇلاردىن ھېساب ئېلىش بولماستىن، بىكارغا قويۇپ بېرىلگەن يوق، قايتا تىرىلىشنى ئىنكار قىلغۇچى بۇ كاپىر بەچچىدىنغا تۆكۈلگەن مەنى ئەمەسمىدى، بۇ مەنى بىر كىچىك ئورگانىزىمدىن تەرەققىي قىلىپ، بەچچىدىن بىر پارچە ئۆيۈل قانغا ئايلىنىدىمۇ؟ ئۇنى بەچچىدىن ئەتراپقا ئېسىلىپ، ياشاش ئۈچۈن ئوزۇق ئىزدەيدىغان قىيامدۇقمۇ؟ ئۇنىڭغا مۇنداق ھەرىكەتنى بىلدۈرگەن كىم؟ شۇنىڭدىن كېيىن ئۇنى تەرەققىي قىلدۇرۇپ كىچىك بوۋاق قىلىپ ياراتقان كىم؟ ئۇنىڭ جىسمى مەيلى بولمىغان تىرىك ئورگانىزىملاردىن قۇراشتۇرۇلغان بولۇپ، ئەسلىدە ئۇ بىر ئورگانىزم ئەمەسمىدى؟ ئۇنىڭغا جان كىرگۈزۈپ، چىرايلىق ئەر ياكى ئايال مەخلۇق قىلىپ ياراتقان كىم؟ دەسلەپتە ئىنساننى مۇشۇنداق ياراتقان زات ئۇنى قەبرىدىن چىقىرىپ قايتا تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئەمەسمۇ؟ دۇرۇس، ئاللاتائالا ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرۈشكە ئەلۋەتتە قادىردۇر.

سەن بىلەن رەببىڭ ئىككىڭلا مېنى ھېچقانداق قىلالمايسىلەر، خۇدا ھەقىقىي، مەن پۈتۈن مەككىنىڭ ئەڭ ئەزىز ئادىمىمەن" دېدى. ئۇزۇنغا قالماي، ئۇ بەدرى جېڭدە دەھشەتلىك رەۋىشتە ئۆلتۈرۈلدى.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. ئۆلۈم قۇرۇنچلۇق دەھشەتلىك نەرسە بولۇپ، ھەربىر جاندار ئۇنىڭغا دۇچ كېلىدۇ، ھېچقانداق جاندار ئۆلۈمنى ئۆزىدىن قايتۇرالمايدۇ، ئۆلۈم ئالدىدا كۈچلۈك - ئاجىز، چوڭ - كىچىك ھەممە باراۋەر، ئۇلار ئۆلۈمدىن ساقلىنىشقا ھېچقانداق چارە - تەدبىر تاپالمايدۇ، ئۆلۈم ئاللا تەرىپىدىن كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا تەسلىم بولۇشتىن، ئىمان ئېيتىشتىن، ھاكاۋۇرلۇقنى، ئاللاغا بويۇن - تاۋلىق قىلىشنى تەرك ئېتىشتىن باشقا چارە يوق.
2. ئىنساننىڭ دۇنياغا كېلىشى تەقدىر بىلەن بولىدىغانلىقى، ھاياتلىق ئاللا تەرىپىدىن بولغان سىناق ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.
3. دەسلەپتە يارىتىشتىن ئىبارەت ھەقىقەتنىڭ قايتا تىرىلدۈرۈش توغرىسىدىكى خەۋەرنىڭ راستلىقىغا دەلىل بولىدىغانلىقى، بىزنى دەسلەپتە يارىتىشقا قادىر بولغان زاتنىڭ قايتا تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئىكەنلىكى بايان قىلىنىدۇ.

سُورَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ (٩٨) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ
أَمْشَاقٍ ۖ تَبْتَلِيهِ ۖ فُجِعْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ إِنَّا هَدَيْنَاهُ
السَّبِيلَ ۖ إِمَّا شَاكِرًا ۖ وَإِمَّا كَفُورًا ۝ إِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ
يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۖ عَيْنًا يَشْرَبُ
بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۖ يُوفُونَ
بِالتَّذْرِبِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۖ وَ
يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ۝ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ
جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ۝ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا
عَبُوسًا قَمْطِيرًا ۝

تەرجىمىسى:

76. سۈرە ئىنسان*

مەدەنىدە نازىل بولغان، 31 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھرىبان ئاللانىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئىنسان (ئانىنىڭ قورسىقىدا) بىر مۇددەتنى ئۆتكۈزدى، ئۇ،
(ئەرزىگەنلىكتىن) تىلغا ئېلىنىدىغان نەرسە بولمىدى⁽¹⁾. شۇبەھ-
سىزكى، بىز ئىنساننى ئارىلاشما مەنى (يەنى ئەر بىلەن ئايالنىڭ
مەنىسى)دىن ياراتتۇق، ئۇنى بىز (شەرىئەت تەكلىپلىرى بىلەن)
سنايمىز، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى بىز (نازىل قىلغان ئايەتلىرىمىزنى
ئاڭلىسۇن، كائىناتنى ياراتقۇچىنىڭ بىرلىكىگە دەلالت قىلىدىغان
دەلىللەرنى كۆرسۈن دەپ) ئاڭلايدىغان، كۆرىدىغان قىلىپ
ياراتتۇق⁽²⁾. شۇبەھسىزكى، ئۇنىڭغا بىز (پەيغەمبەر ئەۋەتتىمىز بىلەن
ياخشى-يامان) يولنى كۆرسەتتۇق، ئۇ مۇمىن بولۇپ ياخشى يولدا
دېڭىپ، (ئاللانىڭ نېمىتىگە) شۈكۈر قىلغۇچىدۇر. ياكى فاجىر
بولۇپ يامان يولدا دېڭىپ كۇفرلىق قىلغۇچىدۇر⁽³⁾. شۇبەھ-

* ئىبنى ئابباستىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
جۈمە كۈنى بامدات نامىزىدا «سەجدە» سۈرىسى بىلەن «ئىنسان»
سۈرىسىنى ئوقۇيتتى.

** ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سرتقا چىققانلىكى ئادەمنىڭ

سىزكى، بىز كاپىرلارغا (پۇتلىرىغا سېلىنىدىغان) زەنجىرلەرنى،
 (بويۇنلىرىغا سېلىنىدىغان) تاقاتلارنى ۋە يېنىپ تۇرغان دوزاخنى
 تەييارلىدۇق⁽⁴⁾. ھەقىقەتەن، ياخشىلار كافر^{**} ئارىلاشتۇرۇلغان
 (مەي بىلەن تولدۇرۇلغان) جايلاردىن ئىچىدۇ⁽⁵⁾. (ئۇ كافر
 جەننەتتىكى بىر) بۇلاقتىن (ئېتىلىپ چىققان بولۇپ)، ئۇنىڭدىن
 ئاللاننىڭ (ياخشى) بەندىلىرى ئىچىدۇ، ئۇ بۇلاقتىن ئۇلار (خالغان
 جايلارغا) ئېقىتىپ بارالايدۇ⁽⁶⁾. ئۇلار ئۆز ئۈستىگە قەسەم ئىچىپ
 ئالغان ئىشنى^{***} ئورۇنلايدۇ ۋە دەھشىتى كىڭ دائىرىلىق بولغان
 (كۈندىن يەنى قىيامەت كۈنىدىن) قورقۇدۇ⁽⁷⁾. ئۆزى ھوھتاج
 تۇرۇۋاتۇق، مەسكىگە، يېتىمگە ۋە ئەسرگە تائام بېرىدۇ^{****}⁽⁸⁾.
 ئۇلار ئېيتىدۇ: "سەلەرگە بىز ئاللاننىڭ رازىلىقى ئۈچۈن تائام

دەرۋازىسى ئالدىدا ئىككى بايراق بولىدۇ، يەنى پەرشتىنىڭ قولىدا
 بىر بايراق، شەيتاننىڭ قولىدا بىر بايراق بولىدۇ. ئاللا مەنۇن
 بولىدىغان ئىش ئۈچۈن چىققان ئادەمگە بايراقلىق پەرشتە
 ئەگىشىدۇ، ئۇ ئادەم تاكى ئۆيىگە قايتۇرۇپ پەرشتىنىڭ بايرىقى
 ئاستىدا بولىدۇ. ئەگەر ئۇ ئادەم ئاللاننى نازازى قىلىدىغان ئىش
 ئۈچۈن چىققان بولسا، ئۇنىڭغا بايراقلىق شەيتان ئەگىشىدۇ، ئۇ
 ئۆيىگە قايتۇرۇپ شەيتاننىڭ بايرىقى ئاستىدا بولىدۇ."

**** كافر** — ھىدى خۇش بۇي، ئەرەبلەر ياخشى كۆرىدىغان بىر خىل
 ئۆسۈملۈك.

***** روسۇللاننىڭ ھەدىسىدە مۇندى دېيىلگەن:** "كىمكى ئاللاغا ئىتائەت
 قىلىشقا قەسەم ئىچكەن بولسا، ئاللاغا ئىتائەت قىلسۇن؛ كىمكى
 ئاللاغا ئاسىيلىق قىلىشقا قەسەم ئىچكەن بولسا، ئاللاغا ئاسىيلىق
 قىلسۇن."

****** ھەزرەتى ئەلىنىڭ ئوغلى ھەزرەتى ھەسەن بىلەن ھەزرەتى
 ھۈسەين كېسەل بولۇپ قالغاندا، روسۇلللا ساھابىلىرىدىن بىر توپ**

بېرىمىز، سىلەردىن (بۇنىڭ بەدىلىگە) ھېچقانداق مۇكاپات ۋە تەشەككۈر تەلەپ قىلمايمىز⁽⁹⁾. شۇبھىسىزكى، بىز پەرۋەردىگار بىمىز تەرىپىدىن مەيدانغا كەلتۈرۈلگەن ئېغىر، قاتتىق كۈندىن قورقىمىز“⁽¹⁰⁾.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا بىزگە ئىنسان ئانىسىنىڭ قورسىقىدا بىر مۇددەتنى ئۆتكۈزگەنلىكىنى، ئەرزىمىگەنلىكتىن تىلغا ئېلىشقا بولمىغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ ئىنساننى يوقىتىن بار قىلغانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ ھەمدە ئىنساننى ئەر-ئايالنىڭ ئابىمەنسى قىلىپ، ئاندىن بىر پارچە ئۇيۇل قان قىلىپ، ئاندىن بىر پارچە گۆش قىلىپ ياراتقانلىقىنى، ئاندىن ئۇنى سۆڭەك قىلىپ، ئۇنىڭغا گۆش قوندۇرغانلىقىنى، ئۇنى بىكار ياراتمىغانلىقىنى، بۇ دۇنيادا ئۇنى سىناش ئۈچۈن ياراتقانلىقىنى بايان قىلىدۇ، شۇنىڭدەك ئىنساننى قۇلاق، كۆزگە ئوخشاش سېزىش ۋاسىتىلىرى بىلەن تەمىنلىگەنلىكىنى، ئۇنى ئاڭلايدىغان، كۆرىدىغان

ئادەمنى ئەگەشتۈرۈپ بېرىپ ئۇلارنى يوقىلىدى. ئۇلار ھەزرىتى ئەلىگە: ئى ئەبۇلھەسەن (يەنى ھەسەننىڭ ئاتىسى) قەسەم قىلىپ بىرەر ياخشى ئىش قىلىشنى ئۈستۈڭگە ئالماڭچۇ، دېدى. ھەزرىتى ئەلى بىلەن ھەزرىتى فاتىمە ۋە ئۇلارنىڭ دېدىكى فىزىيە ھەسەن بىلەن ھۈسەين ساقايما، ئۈچ كۈن روزا تۇتۇشقا قەسەم قىلىپ ۋەدە بەردى. ھەسەن بىلەن ھۈسەين ساقايدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار روزا تۇتتى ۋە بىرىنچى كۈنى ئىپتارلىقنى بىر مىسكىگە سەدىقە قىلدى، ئىككىنچى كۈنى بىر يېتىمگە سەدىقە قىلدى، ئۈچىنچى كۈنى بىر ئەسىرگە سەدىقە قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئايەتلەر نازىل بولدى.

قىلغانلىقىنى، ئۇنىڭغا ياخشىلىق بىلەن يامانلىقنىڭ يوللىرىنى ئېنىق كۆرسەتكەنلىكىنى، ئىنساننىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ ھىدايەت يولىنى تاللىشىغا ئىختىيار بېرىلگەنلىكىنى، ياكى پەرۋەردىگارغا ئاسىيلىق قىلىپ، بەختسىز بولۇپ، ھالاك بولغۇچە-لايىنىڭ يولىنى تاللاشقا ئىختىيار بېرىلگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ، كاپىرلارنىڭ پۇتلىرىغا زەنجىر، بويۇنلىرىغا تاقاق سېلىپ جازالىنىدۇ-غانلىقىنى، دوزاخنىڭ قاتتىق يېنىپ تۇرىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

ياخشىلارغا بېرىلىدىغان مۇكاپات مول بولۇپ، ئۇلار ئىنساننىڭ كۆزى كۆرمىگەن، قۇلىنى ئاڭلىمىغان، خىيالغا كەلمىگەن تۈرلۈك نېمەتلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ. لەززەتلىك شارابىلار، كافۇر ئارىلاش-تۇرۇلغان مەيلەر شۇ نېمەتلەر جۈملىسىدىندۇر. بۇ شاراب جەننەت-تىكى بىر بۇلاقتىن ئېتىلىپ چىققان بولۇپ، بۇنى ياخشى بەندىلەر خالىغانچە تەسەررۇپ قىلىدۇ، ئەرەبلەرنىڭ ئادىتىدە مەي جاملىرىغا گاھ كافۇر ئارىلاشتۇرۇلسا، گاھ زەنجۈۋىل ئارىلاشتۇرۇلاتتى. ئاللا-تائالا ياخشى بەندىلەر ئۈچۈن دۇنيانىڭ شارابىدىن ئارتۇق بولغان شاراب تەييارلىغانلىقىنى ئېيتىدۇ، بۇ شارابتا دۇنيانىڭ ھارقىنى ئىچكەندە كېلىپ چىقىدىغان مەست بولۇش، خۇددىنى بىلىمەي قالايمىغان سۆزلەش، بۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدىغان تۈرلۈك كېسەل-لىكلەر، ماددىي ۋە ئىجتىمائىي زىيانلار بولمايدۇ.

ياخشى بەندىلەر بۇ نېمەتلەرگە دۇنيادا قىلغان ياخشى ئەمەل-لىرىنىڭ مۇكاپاتى سۈپىتىدە ئېرىشىدۇ. بۇنداق ياخشى بەندىلەر ئاللا تۈزلىرىگە يۈكلىگەن ۋەزىپىلەرنى ۋە ئۆزلىرى ئۈستىگە ئالغان ۋەزىپىلەرنى ئادا قىلىدۇ، ئاللا ھارام قىلغان نەرسىلەرنى تەرك ئېتىدۇ، چۈنكى ئۇلار ئازابى قاتتىق، خەتەرى چوڭ، ئوتلىرى

يېنىپ تۇرغان قىيامەت كۈنى ئېلىنىدىغان قاتتىق ھېسابتىن قورقىدۇ. ئۇلار ئۆزى موھتاج تۇرۇقلۇق، مەسكىن - پېقىرلەرگە ئاش - نان بېرىدۇ، يېتىملەرگە، ئەسرلەرگە سەدىقە بېرىدۇ. ئۇلار ياخشىلىق قىلغان كىشىلەرگە مۇئامىلىسى ياكى سۆزى ئارقىلىق: "بىز سىلەردىن بۇ بەرگەن نەرسىمىز بەدىلىگە ھېچقانداق مۇكاپات ياكى تەشەككۈر كۈتمەيمىز، سىلەرگە پەقەت ئاللاننىڭ رازىلىقى ئۈچۈنلا ئاش - نان بېرىمىز، چىرايىلار قاتتىق تۇتۇلۇپ كېتىدىغان قىيامەت كۈنىدىن پەرۋەردىگارىمىز ئالدىدا قورقىمىز" دەيدۇ.

• ھۆھم نۇقتىلىرى:

1. ئىنساننى يوقتىن بار قىلغانلىقى ئاللاتائالانىڭ تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.
2. ھاياتىي دۇنيانىڭ سىناق دۇنياسى ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.
3. ئاللاتائالانىڭ پەيغەمبەرلەرنىڭ تىللىرى ئارقىلىق كىشىلەرگە ياخشىلىق يولى بىلەن يامانلىق يولىنى ئېنىق كۆرسەتكەنلىكى، ھەقىقە ئەگەشكەن كىشىلەرنىڭ بەختىيار بولىدىغانلىقى، باتىل يولدا ماڭغانلارنىڭ زىيان تارتىدىغانلىقى ۋە بەختسىز بولىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
4. ئاللاتائالانىڭ كۇففارلار ئۈچۈن زەنجىرلەرنى، تاقاقلارنى ۋە دوزاخلارنى تەييارلىغانلىقى، ياخشى بەندىلەرگە جەننەتنى ۋە تەسۋىرلەش مۇمكىن بولمايدىغان نېمەتلەرنى تەييارلىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ.
5. ئۆز ئۈستىگە ئالغان ۋەدىسىنى ئورۇنلاش، قىيامەت كۈنىنىڭ قاتتىقچىلىقلىرىدىن قورقۇش، ئاللاتائالانىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ،

تۆزى موھتاج تۇرۇقلۇق مسكىنگە، يېتىمگە، ئەسرگە ئاش - نان بەرمەك ياخشى بەندىلەرنىڭ سۈپەتلىرى ئىكەنلىكى بايان قىلىنىدۇ.

قَوْمُهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ
 وَلَقَهُمُ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا ⑪ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا
 جَنَّةً وَحَرِيرًا ⑫ مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ⑬ لَا
 يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ⑭ وَدَانِيَةً
 عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ⑮ وَ
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
 كَانَتْ قَوَارِيرًا ⑯ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدْحُومًا
 تَقْدِيرًا ⑰ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا
 زَنْجَبِيلًا ⑱ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ⑲ وَ
 يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ
 حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ⑳ وَإِذَا رَأَيْتَ شَمًّا رَأَيْتَ
 نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ㉑ عَلَيْهِمْ شِيَابٌ سُنْدُسٌ
 خَضَرٌ وَاسْتَبْرَقٌ زَوْحُلُوءٌ آسَورٌ مِنْ فِضَّةٍ ㉒ وَسَقَمُ
 رَبِّهِمْ شَرَابًا طَهُورًا ㉓ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَ
 كَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ㉔

تەرجىمىسى:

ئاللا ئۇلارنى شۇ كۈننىڭ شەرىدىن ساقلايدۇ، ئۇلارنىڭ يۈزلىرىگە نۇر، دىللىرىغا خۇشاللىق ئاتا قىلىدۇ(11). ئۇلارنىڭ سەۋر-تاقەتلىرى ئۈچۈن ئاللا ئۇلارنى جەننەت بىلەن ۋە (ئۇ يەردىكى) يىپەك (لباسلار) بىلەن مۇكاپاتلايدۇ(12). ئۇلار جەننەتتە تەختلەرگە يۆلىنىپ ئولتۇرىدۇ، ئۇلار جەننەتتە قاتتىق ئىسسىقلىق، قاتتىق سوغۇقلىق كۆرمەيدۇ(13). جەننەتتىكى (دەرەخ-لەرنىڭ) سايلىرى ئۇلارغا يېقىندۇر، جەننەتنىڭ مېۋىلىرىنى ئۈزۈش ئۇلارغا ئاسان قىلىنىدۇ(14). ئۇلارغا (تاماق قاچىلانغان) كۈمۈش تەخسىلەر، (مەي تولدۇرۇلغان) كۈمۈشتىن ياسالغان (شېشىدەك سۈزۈك) جاملار ئايلاندۇرۇپ سۈنۈلۈپ تۇرىدۇ، (ساقىلار ئۇلارنىڭ ئېھتىياجىغا قاراپ) لايىق ئۆلچەيدۇ (يەنى ئىچكۈچىلەرنىڭ ئېھتىياجىغا قارىتىپ) ئېشىمۇ قالمايدۇ، كېچىمۇ قالمايدۇ (15-16). ئۇلار يەنە جەننەتتە زەنجىبىل ئارىلاشتۇرۇلغان جام بىلەن (يەنى جامدىكى مەي بىلەن) سۇغىرىلىدۇ(17). جەننەتتە "سەلسەبىل" دەپ ئاتىلىدىغان بىر بۇلاقمۇ بار(18). قېرىماي ھەمىشە ياش تۇرىدىغان غىلمانلار نۆۋەت بىلەن ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ تۇرىدۇ، ئۇلارنى كۆرگەن چېغىڭدا (ئۇلارنىڭ گۈزەللىكى، سۈزۈكلۈكى ۋە نۇرلۇقلۇقىغا قاراپ) ئۇلارنى چېچىلىپ كەتكەن مەرۋايىتىمكىن دەپ قالىسەن(19). قاچانكى سەن قارايدىغان بولساڭ، بۇ يەردە (تەسۋىرلەپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان) نېمەتلەرنى ۋە كاتتا پادىشاھلىقنى كۆرسەن*(20).

* ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسالامنىڭ ھۇزۇرىغا

ئۇلارنىڭ ئۇچىدا يۇپقا يىپەك ۋە قېلىن يىپەكتىن (تەييارلانغان) يېشىل كىيىملەر بولىدۇ، (ئۇلار) كۈمۈش بىلەن يۈزۈكلەرنى تاقايدۇ، پەرۋەردىگارى ئۇلارنى پاك شاراب بىلەن سۇمىرىدۇ⁽²¹⁾. شۇبەھ-سىزكى، بۇ سىلەرگە بېرىلگەن مۇكاپاتتۇر، سىلەرنىڭ دېھنەتكارلار مەقبۇل بولدى⁽²²⁾.

بۇ ئايەتنىڭ يۇقىرىدىكى ئايەتلەر بىلەن «ۋاسىۋىتى»:

ئاللاتائالا ئۆزى موھتاج تۇرۇقلۇق مىسكىنگە، يېتىمگە ۋە ئەسرگە ئاش-نان بېرىدىغان مۆمىنلەرنىڭ قىيامەتتىن قورقىدىغانلىقىنى بايان قىلغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ قىيامەتتىكى مۈشكۈل ئەھۋاللاردىن قۇتۇلىدىغانلىقى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىدۇ، ئۇلارغا جەننەتنى ۋەدە قىلىدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۋەھى مەزەۋىتى:

ئاللاتائالا ياخشى بەندىلەرگە مەرھەمەت قىلىپ، ئۇلارنى

كەرگەن ئىدى. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خورمىنىڭ شېخىدىن توقۇلغان بورا ئۈستىدە ئۇخلاۋاتاتتى. بورا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بېقىنىغا يېتىپ كەتكەن ئىدى. ھەزرەتى ئۆمەر بۇ ھالنى كۆرۈپ يىغلاپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرەتى ئۆمەرگە نېمىشقا يىغلايمەن دېدى. ھەزرەتى ئۆمەر: مەن كىرانى ۋە ئۇنىڭ پادىشاھلىقىنى، ھورمۇزنى ۋە ئۇنىڭ پادىشاھلىقىنى، ھەبەشىستان پادىشاھىنى ۋە ئۇنىڭ پادىشاھلىقىنى ئەسلىدىم. سەن ئاللاننىڭ پەيغەمبىرى تۇرۇپ، خورمىنىڭ شېخىدىن توقۇلغان بورانىڭ ئۈستىدە ئۇخلايمەن؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: ئۇلارغا دۇنيا، بىزگە ئاخىرەت بېرىلگەنلىكىدىن مەنئۇن بولمامەن؟ دېدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئايەت نازىل بولدى.

قىيامەت كۈنىدىكى بەختسىزلىكتىن قۇتۇلدۇردى، ئۇلارنىڭ چىرايىنى، نۇرانە دىللىرىنى خۇشال قىلدى، ئۇلار ئاللاتائالانىڭ تائەت-ئىبادىتى ئالدىدا گۇناھلاردىن ساقلىنىشتا چىداملىق بولغانلىقى ئۈچۈن، ئاللا ئۇلارنى جەننەت بىلەن، چىرايلىق يىپەك كىيىملەر بىلەن مۇكاپاتلايدۇ. ئۇلار جەننەتتە نورمال ھاۋا ئاستىدا يەردىك تەختلەرگە يۆلىنىپ ئولتۇرىدۇ، ئۇلار بۇ يەردە ھاۋانىڭ ئىسسىقلىقىنىمۇ، سوغۇقلىقىنىمۇ سەزمەيدۇ، جەننەتتىكى دەرەخلەرنىڭ سايلىرى ياخشى بەندىلەرگە يېتىم بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە سايە تاشلاپ تۇرىدۇ، جەننەتنىڭ مېۋىلىرى ئۇلار قولىنى ئۇزاتسىلا ئاللايدىغان دەرىجىدە يېتىم بولىدۇ، جەننەتتىكى خىزمەتچىلەر شېشىدەك سۈزۈك كۈمۈش قاچىلاردا ۋە كۈمۈش جاملاردا شارابلارنى ئۇلارغا ئايلاندۇرۇپ تۇتۇپ تۇرىدۇ، بۇ كۈمۈش جاملار ئىچكۈچىنىڭ ھاجىتىگە يارىشا تولدۇرۇلغان بولىدۇ، ياخشى بەندىلەرنىڭ ئىچىدىغان شارابىغا زەنجىپىل ئارىلاشتۇرۇلغان بولىدۇ، ناھايىتى شېرىنلىكىدىن ئىچكۈچىلەرنىڭ گېلىدىن راۋان ئۆتىدىغانلىقى ئۈچۈن، بۇ جاملار سەلسەبىل دەپ ئاتىلىدىغان بىر بۇلاقتىن تولدۇرۇلىدۇ، بۇ قاچىلارنى ۋە شاراب جاملىرىنى ياخشى بەندىلەرگە ئايلاندۇرۇپ تۇتۇپ تۇرىدىغان چىرايلىق ئىلمانلار بولۇپ، زامانىنىڭ ئۆتۈشى ئۇلارغا تەسىر قىلمايدۇ، ئۇلار ئۆلمەيدۇ، ئۇلار گۈزەللىكتە، ياخشى بەندىلەرنىڭ خىزمىتىنى قىلىشتا، تارىلىپ تۇرۇشلىرىدا چېچىلىپ تۇرغان چىرايلىق مەرۋايىتىلارغا ئوخشايدۇ. ئاندىن ئاللا، ئائالا ئۆزىنىڭ مۈلكىنىڭ بۈيۈكلۈكىنى، سەلتەنتىنىڭ كەڭلىكىنى چۈشەندۈرۈش يۈزىسىدىن روسۇلىلاغا مۇنداق دەيدۇ: "ئى مۇھەممەد، بۇ يەردە جەننەتكە، جەننەتنىڭ كەڭلىكىگە، جەننەتتىكى

تۈرلۈك نازۇنمەتلەرگە قارايدىغان بولساڭ، ئاللاتائالا ياخشى بەندىلىرىگە بەرپا قىلغان ئاللاننىڭ چوڭ بىر مەملىكىتىنى، تەشۋىرلەپ بولغىلى بولمايدىغان ھەددى-ھېسابسىز نېمەتلەرنى كۆرسەن. بۇ نېمەتلەرنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشلىرى شۇنداقكى، ئەھلى جەننەتنىڭ ئۈچمىسىدا يۇپقا يىپەكتىن تىكىلگەن، بەدەنگە تېگىپ تۇرىدىغان كۆڭلەكتەك كىيىملەر، ئۈستىدىن كىيىۋالدىغان قېلىن يىپەكتىن تىكىلگەن تاشقى كىيىملەر بولىدۇ، ئۇلار كۈەۋش بىلەيزۈكلەرنى تاقايدۇ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىغان شارابى پاك شاراب بولۇپ، دۇنيانىڭ ھاراقلىرىغا ئوخشاش كىشىلەرنىڭ قوللىرى تەگكەن ئەمەستۇر. ئۇلار پەرىشتىلەرنىڭ ھۈرمەت سۆزلىرىنى ئاڭلاپ تۇرىدۇ، ئۇلار ئاللاتائالانىڭ: "شۈبھىسىزكى، بۇ سىلەرگە بېرىلگەن مۇكاپاتتۇر، سىلەرنىڭ مېھنىتىڭلار قوبۇل بولدى" دېگەن سۆزىنى ئاڭلايدۇ، ئۇلار ئاللاتائالانىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن تەييارلىغان تۈرلۈك نازۇنمەتلەرنى كۆرۈۋاتقان چاغلىرىدا، مەزكۇر سۆز ئۇلارغا ئېيتىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ دىللىرى خۇشاللىق بىلەن تولىدۇ، خۇشاللىق ئۇلارنىڭ چىرايلىرىدىن جىلۋىلىنىپ تۇرىدۇ، ئۇلار ئۇلۇغ پەرۋەردىگارنىڭ ئاتاسىدىن بەھرىمەن بولىدۇ.

ۋەھم نۇقتەلىرى:

1. جەننەتتە كۆز كۆرمىگەن، قۇلاق ئاڭلىمىغان، ئىنساننىڭ خىيالغا كەلمىگەن تۈرلۈك نازۇنمەتلەرنىڭ بولىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.
2. جەننەتتىكى تۈرلۈك نازۇنمەتلەرنى بايان قىلىشتىكى مەقسەت ئاللا ھىدايەت قىلماقچى بولغان ئادەمنى ئىمانغا تەرىپىپ.

قىلىشتۇر.

3. باقاسى يوق دۇنيانىڭ نەرسىلىرى بىلەن جەننەتنىڭ مەڭگۈلۈك نېمەتلىرى ئارىسىدىكى پەرقنىڭ زورلۇقى كۆرسىتىلدۇ.
4. ئاخىرەت مۇكاپاتلايدىغان ياكى جازالايدىغان يۇرتتۇر، ئاللاتائالا كۇففارلار ئۈچۈن دوزاخنى، زەنجىرلەرنى ۋە تاقاقلارنى تەييارلىغانغا ئوخشاش، ئۆزىنىڭ مۇمىن بەندىلىرى ئۈچۈن جەننەتنى ۋە نېمەتلەرنى تەييارلىغان.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٣٦﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مَنْهُمْ إِنَّمَا أَوْكَفُّورًا ﴿٣٧﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا ﴿٣٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ
لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَ
يَذُرُّونَ وِرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٤٠﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ
وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَلَا ذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ
تَبْدِيلًا ﴿٤١﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ
اتَّخِذْ إِلَيْنَا مِنْهُ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا
أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤٣﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ط وَالظَّالِمِينَ
أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٤٤﴾

تەرجىمىسى:

(ئى مۇھەممەد!) ھەقىقەتەن بىز ساڭا قۇرئاننى بۆلۈپ - بۆلۈپ نازىل قىلدۇق (23). سەن پەرۋەردىگار دىگەننىڭ ھۆكۈمىگە سەۋر قىلغىن، سەن ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ھېچبىر گۇناھكارغا ياكى كۇفرلىق قىلغۇچىغا بويىسۇنمىغىن (24). ئەتىگەن - ئاخشامدا پەرۋەردىگار دىگەننىڭ نامىنى ياد قىلغىن (يەنى ناماز ئوقۇغىن، پەرۋەردىگار دىگەننىڭ كۆپ تائەت - ئىبادەت قىلغىن) (25). كېچىنىڭ ئاز قىسمىدا ئۇنىڭغا سەجدە قىل، كۆپ قىسمىدا ئۇنىڭغا تەسبىھ ئېيت (26). شۇبەيسىزكى، بۇلار (يەنى مۇشرىكلار) دۇنيانى (ئاخىرەتتىن) ئارتۇق بىلىدۇ، كەلگۈسى - دىكى قىيىن بىر كۈنگە (يەنى قىيامەتكە) سەل قارايدۇ (27). بىز ئۇلارنى ياراتتۇق، ئۇلارنىڭ بەدىنىنى مەزمۇت قىلدۇق، ئەگەر بىز خالىساق، (ئۇلارنى ھالاك قىلىپ) ئورنىغا ئۇلارغا ئوخشاش باشقا ئادەملەرنى دەسىستەتتۇق (28). شۇبەيسىزكى، بۇ (ئايەتلەر) ۋەز - نەسەتتۇر (بۇ ۋەز - نەسەتتىن پايدىلىنىشنى) خالىغان ئادەم پەرۋەردىگارغا يەتكۈزىدىغان يولنى تۇتسۇن (29). پەقەت ئاللا خالىغاندىلا، ئاندىن سىلەر خالايسىلەر (يەنى ھەممە ئىش ئاللاننىڭ خاھىشىغا باغلىقتۇر). ئاللا ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (30). ئاللا خالىغان ئادەمنى رەھىمىتىنىڭ دائىرىسىگە كىرگۈزىدۇ، ئاللا زالىملارغا قاتتىق ئازابنى تەييارلىدى (31).

بۇ ئايەتنىڭ يۇقىرىدىكى ئايەتلەر بىلەن بولغان ھۇناسۋىتى:
 ئاللاتائالا ئەدلى جەننەتكە بەرگەن نېمەتلەرنى زىكرى قىلغاندىن

كېيىن، بۇ يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قۇرئان كەرىمىنى نازىل قىلىشتىن ئىبارەت مەرھىمىتىنى بايان قىلدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمى مەزەۋى:

ئاللاتائالا قۇرئان كەرىمىنى ئىنسانلارنىڭ ئېھتىياجى بويىچە ئايرىم-ئايرىم ۋە تەدرىجىي ھالدا نازىل قىلىش بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەرھەمەت قىلدى، قۇرئان كەرىمنىڭ ھەممىسىنى بىراقلا نازىل قىلمىدى، ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەرلىكنى يەتكۈزۈشتە، بۇ جەھەتتە يەتكەن جاپا-مۇشەققەت-لەرنى ۋە ئەزىيەتلەرنى كۆتۈرۈشتە ئاللاننىڭ قازاسىغا سەۋر قىلىشقا بۇيرۇدى، ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: "پەيغەمبەرلىكنى يەتكۈزۈشتىن سېنى توسىدىغان بولسا، كۇففارلارغا ۋە مۇناپىقلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۆز مەيدانىڭدا مۇستەھكەم تۇرغىن، ساڭا مال تەڭلەش ياكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئېسىل بىر ئادەمنىڭ قىزىنى ئېلىپ بېرىش قاتارلىق نەرسىلەرگە قىزىقتۇرسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ھەمىشە پەرۋەردىگارنىڭ نامىنى ياد ئەتكىن، نامازنى كېچە-كۈندۈز ئوقۇغىن."

كۇففارلار بۇ پانى دۇنيانى ۋە ئۇنىڭ باقاسى يوق نېمەتلىرىنى سۆيىدۇ، ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ مۇنداق قىلغانلىقىنى ئەيىبلەيدۇ، چۈنكى كۇففارلار ئۆزىنىڭ ئالدىدىكى قىيامەتنى، قىيامەتتە بولىدىغان ھېسابتى، قىيامەتنىڭ دەھشىتىنى ئويلاشنى تەرك ئەتكەن، ئۇلار قىيامەتكە ئىمان ئېيتىمىغان، قىيامەت ئۈچۈن ئىشلىمىگەن.

ئاللاتائالا ئۇلارنى يوقتىن بار قىلغان، ئۇلارغا كۈچ بەرگەن،

ئۇلارنى نېمەتلەر بىلەن تەمىنلىگەن، ئاللاتائالا ئۇلارنى ھالاك قىلىشنى ئىرادە قىلسا، ئۇلارنى ھالاك قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئورنىغا باشقىلارنى كەلتۈرىدۇ. ئاللاتائالا ھەر نەرسىگە قادىردۇر، ئۇلارغا مۆھلەت بەرسە، ئۇلارنىڭ ئورنىغا باشقىلارنى ئالماشتۇرسا، بۇ ئاللاتانىڭ مەرھەمەتلىرى، قازاسدۇر ۋە ھېكمەتلىرى.

بۇ سۈرىدىكى تەرىپى ۋە قورقۇتۇش، پەندە-نەسىھەت ۋە ئىبرەتلەر ھەربىر تەپەككۈر ئىگىسىگە قارىتىلغان. كىمكى ئۆزىگە دۇنيادا ۋە ئاخىرەتتە ياخشىلىقنى ۋە نىجاتلىقنى تىلەيدىكەن، ئۇ ئاللاتائالاغا ئائەت-ئىبادەت بىلەن يېقىنلاشسۇن، قۇرئانغا ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىشەنسۇن، مانا بۇ ئاللاتائالاغا ئېلىپ بارىدىغان يولدۇر. ئىنسان ئىرادە قىلماقچى بولغان ھەرقانداق ئىش ئاللاتائالانىڭ خاھىشىغا باغلىقتۇر. ئاللا خالىسا، ھەرقانداق كىشى ئۆزىنى ھىدايەت قىلىشقا، ئىمانغا كىرگۈزۈشكە، ئۆزى ئۈچۈن پايدا قازىنىشقا قادىر بولالمايدۇ.

ئاللاتائالا ھىدايەت تېپىشقا تېگىشلىك بولغان ئادەمنى ئوبدان بىلىدۇ، ھىدايەتنى ئۇنىڭغا مۇيەسسەر قىلىدۇ، گۇمراھ بولۇشقا تېگىشلىك بولغان ئادەمنى ئاللاتائالا ئۆزىنىڭ ئىنچىكە ھېكمىتى بويىچە ھىدايەتتىن بۇرۇپتىدۇ، پەرۋەردىگارىڭ ھېچ ئادەمگە زۇلۇم قىلمايدۇ. ئاللاتائالا خالىغان ئادەمنى ھىدايەت قىلىدۇ، خالىغان ئادەمنى گۇمراھ قىلىدۇ، ئاللا ھىدايەت قىلغان ئادەمنى ئازدۇرغۇچى بولمايدۇ، ئاللا ئازدۇرغان ئادەمنى ھىدايەت قىلغۇچى بولمايدۇ، ئاللاتائالا كۇففارلارغا مۆھلەت بېرىدۇ، ئۇلارغا قاتتىق ئازابنى تەييارلايدۇ.

هۆھىم نۇقتىسى:

1. ئاللاتائالانىڭ قۇرئان كەرىمىنى ئايرىم-ئايرىم تەدرىجىي نازىل قىلغانلىقى شۇكۇر قىلىشقا تېگىشلىك نېمەتتۇر.
2. سەۋرە گۈزەل سۈپەت بولۇپ، ئاللا پەيغەمبەر ئەلەيھىم-سالامنى پەرۋەردىگارى تاپشۇرغان پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىش يولىدا مۇشرىكلاردىن ۋە مۇناپىقلاردىن يەتكەن ئەزىيەت-لەرگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن سەۋر قىلىشقا ئەمىر قىلغان، ھەممە ۋاقىت ئاللاغا ئىبادەت قىلىش پەيغەمبەر ئەلەيھىم-سالامنىڭ پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشتىكى ياخشى ياردەمچىسى ئىدى.
3. كۇففارلارنىڭ دۇنيانىڭ باقاسى يوق نېمەتلىرىنى سۆيۈپ، قىيامەت كۈنى ۋە قىيامەت كۈنىدە بولىدىغان ھېسابىنى، دەھشەتلىك ئەھۋاللارنى تەرك ئېتىدىغانلىقى، ئاللاتائالانىڭ ئۇلارنى ھالاک قىلىشقا ۋە باشقا بىر قەۋمنى ئۇلارنىڭ ئورنىغا ئېلىپ كېلىشكە قادىر ئىكەنلىكى، بۇنىڭ بىلەن ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشنىڭ ئىسپاتلىنىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.
4. ئاللاتائالانىڭ خاھىشنىڭ بەندىنىڭ خاھىشىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقى، ئاللا ھىدايەت قىلغان ئادەمنى ھېچ ئادەم گۇمراھ قىلالمايدىغانلىقى، ئاللا گۇمراھ قىلغان ئادەمنى ھېچ ئادەمنىڭ ھىدايەت قىلالمايدىغانلىقى ئېيتىلىدۇ.

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ بِكَيْتَابِ (۷۷) كَذَلِكَ نَقُودُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝
 فَالْعَصْفِ عَصْفًا ۝
 وَالنَّشْرِ نَشْرًا ۝
 فَالْفِرْقِ فِرْقًا ۝
 فَالْمُلْقِيَةِ ذِكْرًا ۝
 عُدْرًا أَوْ تَذْرًا ۝
 إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٍ ۝
 فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝
 وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝
 وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ ۝
 وَإِذَا الرَّسُلُ أُنقِذَتْ ۝
 لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ۝
 يَوْمِ الْفَصْلِ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمِ الْفَصْلِ ۝
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
 أَلَمْ تُهْلِكِ الْوَالِيْنَ ۝
 ثُمَّ تَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝
 كَذَلِكَ نَفْعَلُ
 بِالْمُجْرِمِينَ ۝
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

تەرجەمى:

77. سۇرە مۇرسەلات

مەككىدە نازىل بولغان، 50 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئارقىمۇ ئارقا چىققۇچى (لەرزە) شاماللىرى بىلەن قەسەمكى (1)، قاتتىق چىققۇچى بورانلار بىلەن قەسەمكى (2)، (بۇلۇتلارنى ئاللا خالىغان تەرەپلەرگە) تارقانقۇچى شاماللىرى بىلەن قەسەمكى (3)، (ھەق بىلەن باتىلىنىڭ، ھارام بىلەن ھاللىنىڭ) ئارىسىنى ئايرىغۇچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (4)، (بەندىلەرگە) ئۆزى (قالدۇر-ماسلىق) ياكى (ئاللىنىڭ ئازابىدىن) ئاگاھلاندىرۇش ئۈچۈن ۋەھىنى (پەيغەمبەرلەرگە) ئېلىپ چۈشكۈچى پەرىشتىلەر* بىلەن قەسەمكى (5-6)، (ئى مەككە كۇففارلىرى!) سىلەر ئاگاھلاندىرۇلغان ئىش (يەنى قىيامەت، ھېساب ۋە جازا) چوقۇم مەيدانغا كەلگۈچىدۇر (7)، يۇلتۇزلار (نىڭ نۇرى) ئۆچۈرۈلگەن چاغدا (8)، ئاسمان يېرىلغان چاغدا (9)، تاغلار تىتىلىپ شامالدا (ئۆچۈپ يۈرگەن زەررىلەردەك) ئۆچۈپ يۈرگەن چاغدا (10)، پەيغەمبەرلەرگە (ئۇلار بىلەن ئۈمىد-ئىشى ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىلىشقا) ۋاقىت بەلگىلەنگەن چاغدا (ۋەدە قىلىنغان) قىيامەت مەيدانغا كېلىدۇ (11). (پەيغەمبەرلەرنىڭ قەۋم-لىرىگە ئائىت ئىشلار) قايسى بۈيۈك كۈنگە كېچىكتۈرۈلدى؟ (12) خالايمىنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىلىدىغان كۈن ئۈچۈن (تەخىر قىلىندى) (13). ھۆكۈم چىقىرىلىدىغان كۈننىڭ نېمىلىكىنى (يەنى ئۇنىڭ دەھشەتلىكىنى) قانداق بىلەلەيسەن؟ (14) بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (15) (پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغانلىقلىرى

* تۆۋەندىكى بەش ئايەتنىڭ مەنىسى ئۈستىدە مۇفەسسىرلەر نۇرغۇن ئىختىلاپ قىلىشتى، بەزىلەر ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى شامال دەپ چۈشەندۈرسە، بەزىلەر ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى پەرىشتە دەپ ئىزاھلىدى. بىر قىسىم مۇفەسسىرلەرنىڭ قارىشىغا ئاساسەن، ئالدىنقى ئۈچ ئايەت شامال، كېيىنكى ئىككى ئايەت پەرىشتە مەنىسىدە ئېلىندى.

ئۈچۈن) ئىلگىرىكىلەرنى ھالاك قىلمىدۇقمۇ؟⁽¹⁶⁾ ئاندىن ئۇلارغا ئەگەشتۈرۈپ كېيىنكىلەرنى ھالاك قىلدۇق⁽¹⁷⁾. گۇناھكارلارنى مۇشۇنداق قىلىمىز (يەنى جازا ئايمىز)⁽¹⁸⁾. بۇ كۈندە (ئۇ كۈنى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي!⁽¹⁹⁾.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا ياخشىلىق ۋە رىزىق بىلەن ئۆز دەرگاھىدىن ئەۋە- تىلىدىغان ۋە ئۆزلۈكسىز چىقىپ تۇرغان شاماللار بىلەن قەسەم قىلدى، چۈنكى بۇ شاماللار يامغۇرنى، كېمىلەرنى ھەيدەيدۇ، ئاللاتائالا قاتتىق چىقىدىغان بورانلار بىلەن قەسەم قىلدى، بۇلۇت- لارنى تارقىتىۋېتىپ، ئۆسۈملۈكلەرنى چاڭلاشتۇرغۇچى شاماللار بىلەن قەسەم قىلدى، يەنە ئاللاتائالا ھەق بىلەن باتىلنى ئايرىيدىغان، بەندىلەرگە ئۆزرە قالدۇرمايدىغان، بەندىلەرنى ئاگاھلاندۇرىدىغان، ئاللاتائالانىڭ دەرگاھىدىن ۋەھىي ئېلىپ چۈشكۈچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەم قىلدى، قىيامەتنىڭ قايسىم بولۇشى، قايتا تىرىلىش، ھەربىر ئىنساننىڭ ئۆز قىلمىشىغا يارىشا مۇكاپاتلىنىشى ياكى جازا- لىنىشى توغرىسىدىكى ئاللاتائالانىڭ ۋەدىلىرى شەكسىز رەۋىشتە چوقۇم ئىشقا ئاشىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئاللاتائالا مەزكۇر شەيئىلەر بىلەن قەسەم قىلدى، بۇلتۇزلارنىڭ نۇرى ئۆچكەن، ئاسمان يېرىلغان، تاغلار ئورۇنلىرىدىن قوزغىتىلىپ ھېچقانداق ئىز قالمىغان ۋاقىتتا قىيامەت بولىدۇ. پەيغەمبەرلەرگە بەلگىلەنگەن ۋاقىت يېتىپ كەلگەن چاغدا، پەيغەمبەرلەر قەۋملىرىگە پەيغەمبەرلىكنى يەتكۈزگەن- لىكىگە گۇۋاھ بولۇش ئۈچۈن يىغىلىدۇ، پەيغەمبەرلەر يىغىلىدىغان شۇ كۈن نېمىدېگەن بۈيۈك كۈن، ئۇ ھەممە ھازىر بولىدىغان كۈندۇر.

ئۇ ئاللاتائالا خالايقلارنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىدىغان قورقۇنچى-
لۇق مەيداندۇر. ئاندىن ئاللاتائالا قىيامەتنى يالغانغا چىقارغۇچى
كاپىرلارنى: "بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي"
دېگەن سۆزى بىلەن قورقتىدۇ.

ئاندىن كېيىن كۇفغارلارنى ئاد قەۋمى، سەمۇد قەۋمى ۋە باش-
قىلارغا ئوخشاش، پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغان ئۆتكەنكى ئۈمىد-
لەرگە كەلتۈرۈلگەن ئازابنىڭ چۈشۈشى بىلەن قورقتىدۇ، كېيىنكى
ئىنكار قىلغۇچىلارنىڭ ئىلگىرىكى ئىنكار قىلغۇچىلارغا ھالاك بولۇشتا
ئەگىشىدىغانلىقىنى ئېنىق بايان قىلىدۇ. قۇرەيشتىن يا ئۇلارنىڭ
غەيرىدىن باشقا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى ئىنكار قىلغان-
لارنىڭ ھەممىسىگە بۇ ئۇيغۇن كېلىدۇ، مۇشۇنداق ھالاك قىلغۇچى
ئازابقا ئو-شاش ئازابقا ھەربىر كاپىر مۇپتالا بولىدۇ. بۇ ئاللاتا-
ئالانىڭ مەخلۇقاتغا قارىتا تۇتقان يولىدۇر. ئاللاتانىڭ تۇتقان يولىغا
ھېچقانداق ئۆزگىرىش تاپالمايەن. شۇنىڭدەك ئاللاتائالا بۇ قور-
قۇتۇشنى: "بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي" دېگەن
سۆزى بىلەن ئاياغلاشتۇرىدۇ، بۇ ئىنكار قىلغۇچى گۇمراھلارنى ئۇلار-
نىڭ ھالاك بولۇشى ۋە قاتتىق ئازابقا قېلىشى بىلەن قورقۇتۇشتۇر.

ەۋھىم نۇقتىلىرى:

1. قايتا تىرىلىشكە ۋە ھېساب بېرىشكە ئىمان ئېيتىشنىڭ لازىم-
لىقى تەكىتلىنىدۇ.
2. يۇلتۇزلارنىڭ نۇرىنىڭ ئۆچۈشى، ئاسماننىڭ يېرىلىشى،
تاغلارنىڭ ئورۇنلىرىدىن قومۇرۇلۇشى قىيامەتنىڭ ئالامەتلىرىدىن
ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.

3. قىيامەت كۈنى ھەربىر كىشىنىڭ ئۆز قىلمىشىغا يارىشا مۇكا-
پاتلىنىشى ياكى جازالىنىشى ئۈچۈن، پەيغەمبەرلەرنىڭ ئۈمىدلىرىگە
تەبلىخ قىلغانلىقلىرىغا گۇۋاھ بولۇش ئۈچۈن يىغىلىدىغانلىقى بايان
قىلىندۇ.

4. ئاللاتائالا دۇنيادا نۇھ قەۋمى، ئاد قەۋمىگە ئوخشاش
پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغانلارنى ئازابلىغان، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن
مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى ئىنكار قىلغان قۇرەيشتىن
بولغانلارنىمۇ ھالاك قىلغان، قايسى ئەسىردە بولسۇن، مۇھەممەد
ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى ئىنكار قىلغان كۇففارلارمۇ شۇنداق
ھالاك قىلىندۇ، ئاللاتائالا ھۈرمەتلىك پەيغەمبەرگە تەسەللى
بېرىش ۋە كۇففارلارنى قورقۇتۇش يۈزىسىدىن يۇقىرىقىلارنى تىلغا
ئالغان.

الْم

تَخْلُقَكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿١٦﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ
مَّكِينٍ ﴿١٧﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٨﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
الْقَدْرُ ﴿١٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ
تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢١﴾ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٢﴾
وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَّ شِمَاخٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً
فُرَاتًا ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ أَنْطَلِقُوا
إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٥﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ
ظِلِّ ذِي تِلْكَ شَعْبٍ ﴿٢٦﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي
مِنَ الْهَيْبِ ﴿٢٧﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٢٨﴾
كَأَنَّهُ جُمَلٌ صُفْرٌ ﴿٢٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٠﴾
هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣١﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٢﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٣﴾

تەر جەمەسى:

سەلەرنى بىز ئاجىز مەنىدىن ياراتىدۇقۇمۇ؟ (20) ئۇنى بىز مەلۇم
ۋاقىتقىچە (يەنى تۇغۇلغۇچە) پۇختا ئارامگاھ (يەنى بەچچىدان) دا
قەلدۇق (21-22). بىز ئۇنى (ئابىمەنىدىن يارىتىشقا) قادىر بول-
دۇق، بىز (ئۇنى ئەڭ چىرايلىق شەكىلدە يارىتىشقا) نەمىدېگەن

ياخشى قادىر بولغۇچىمىز! (23) بۇ كۈندە ئۇ كۈننى ئىنكار قىلغۇ-
 چىلارغا ۋاي! (24) زېمىننى بىز ئۆز ئىچىگە ئالدىغان قىلمىدۇقۇمۇ؟ (25)
 (يەنى) تىرىكلەرنى ۋە ئۆلۈكلەرنى (ئۆز ئىچىگە ئالدىغان قىلمى-
 دۇقمۇ؟) (26). بىز زېمىنغا ئېگىز تاغلارنى ئورناتتۇق، سىلەرنى
 تاتلىق سۇ بىلەن سۇغاردۇق (27). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار
 قىلغۇچىلارغا ۋاي! (28) (ئۇلارغا دوزاخ مۇئەككەللىرى): "سىلەر
 (دۇنيادىكى چېغىڭلاردا) ئىنكار قىلغان (دوزاخ) ئازابغا بېرىڭلار،
 ئۈچ شاخلىق سايىغا بېرىڭلار" (دەيدۇ). (29-30). ئۇ سايە
 (جەھەننەمنىڭ تۈتۈنى بولۇپ، كىشىنى) سەگىدەتمەيدۇ، (جەھەن-
 نەمنىڭ) يالغۇننىمۇ توسمايدۇ (31). ئۇ يالقۇن قەسىرىدەك (چوڭ)
 ئۇچقۇنلارنى چىقىرىدۇ (32). ئۇ ئۇچقۇنلار قارا-سېرىق تۆگىلەرگە
 ئوخشايدۇ (33). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (34)
 بۇ كۈندە ئۇلار سۆز قىلالمايدۇ (35). ئۇلارنىڭ ئۆزى ئېيتىشىغا ئىزنى
 بېرىلمەيدۇ (36). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (37)

بۇ ئايەتلەرنىڭ يۇقىرىقى ئايەتلەر بىلەن بولغان ھۇناسۋىتى:

ئاللاتائالا كۇففارلارنىڭ قىيامەت كۈنىنى ئىنكار قىلغانلىقىنى زىكرى
 قىلغاندىن كېيىن، بۇ يەردە ئاللانىڭ ئىنساننى ۋە ئىنساننىڭ غەيرىنى
 يارىتىشقا قادىر ئىكەنلىكىنى، بۇنىڭغا قادىر بولغان زاتنىڭ ئۆلگەن-
 دىن كېيىن تىرىلدۈرۈشكۈمۇ قادىر ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھىي ھەزەۋىنى:

بىزنى دەسلەپتە ياراتقان زاتنىڭ بىزنى قايتا يارىتىشقا قادىر
 ئىكەنلىكى مۇقەررەلەشتۈرۈلىدۇ.

بىرىنچى قېتىم يارىتىشنىڭ باسقۇچلىرى ئومۇمىي رەۋىشتە بايان قىلىنىپ مۇنداق دېيىلىدۇ: "بىز سىلەرنى ئاجىز، خار مەنىدىن ياراتتۇق، بۇ مەنىنى بەچچىدىندىن ئىبارەت پۇختا ئارامگاھتا مۇئەييەن مۇددەتكىچە يەنى تۇقۇلغان ۋاقىتقىچە قارارلاشتۇردۇق. بۇ تۇغۇ-لۇش ۋاقتىدۇر، ئۇنى بىز پۇختا رەۋىشتە پىچىم قىلدۇق." ئىنساننى ئەڭ چىرايلىق شەكىلدە يارىتىشتا ئاللاننىڭ قۇدرىتى ئېنىقتۇر. ياراتقۇچى ئاللاتائالا ئۆزىنىڭ گۈزەل ھۈنىرىدە نېمىدېگەن بەلەن! ئىنكار قىلغۇچىلار ھالاكەتكە ۋە ئازابقا قالدۇ. ئاللاتائالانىڭ تىرىك ۋاقتىمىزدا بىزنى زېمىننىڭ ئۈستىدە قىلىشى، ئۆلگەن ۋاقتىمىزدا بىزنى زېمىننىڭ ئاستىدا قىلىشى، تەۋرەپ كەتمىسۇن دەپ زېمىنغا ئېگىز تاغلارنى ئورنىتىشى، بىزنى بۇلاقلارنىڭ، قۇدۇقلارنىڭ، دەريا-ئۆستەڭلەرنىڭ، يامغۇرلارنىڭ تاتلىق سۈيى بىلەن سۇغى-رىشى ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ ئالامەتلىرىدىندۇر. كۈچلۈك، ھەممىگە قادىر ئاللاتائالانىڭ بەرىكىتى بۈيۈكتۇر. قىيامەت كۈنى ئىنكار قىلغۇچى كۇففارلار ھالاك بولىدۇ، ئاللاتائالا ئىنكار قىلغۇچىلارغا شۇنداق نەرسىلەرنى تەييارلىدىكى، ئاللا قىيامەت كۈنى ئۇلارنى دۇنيادىكى چاغلىرىدا ئىنكار قىلغان ئازابقا بېرىشقا بۇيرۇيدۇ، ئۇلارنى ئۈچ شاخلىق سايغا بېرىشقا بۇيرۇيدۇ، بۇ جەھەننەمنىڭ تۈتۈنىدىن ئىبارەت بولۇپ، جەھەننەمنىڭ تۈتۈنى كۆتۈرۈلگەندە ئۈچ شاخچىغا بۆلۈنۈپ كېتىدۇ، بۇ سايە ئىسسىقتا سەگىدەتمەيدۇ، جەھەننەمنىڭ يالقۇنىنىمۇ توسمايدۇ، ئۇ يالقۇن چوڭلۇقتا قەسىردەك چوڭ ئۇچقۇنلارنى چىقىرىدۇ، ئۇ ئۇچقۇنلار سېرىق تۆگىلەرگە ئوخشايدۇ. ئاندىن بۇ ئايەتلەرمۇ يۇقىرىدىكى ئايەتلەرگە ئوخشاشلا، ئىنكار قىلغۇچىلارنى ھېساب كۈنى بولىدىغان ئازاب ۋە ھالاكەتتىن

قورقۇتۇش بىلەن ئاياغلىشىدۇ، بۇ ئىنكار قىلغۇچىلار قىيامەت كۈنى ئۆزلىرىنى قۇتقۇزىدىغان پايدىلىق سۆزلەرنى قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ، چۈنكى ئۇ كۈننىڭ دەھشىتى ئۇلارنى سۆزلىيەلمەس قىلىپ قويغان، ئۇلارنىڭ ئۆزى ئۆزى ئېيتىشىمۇ رۇخسەت قىلمايدۇ، پەرى-ۋەردىكارىدىن يۈز ئۆرۈگەن ۋە ئۇنىڭ نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلغاندا، ئۇلارنىڭ ئۆزىنىمۇ بولمايدۇ. بۇ بىر مەيداندىر. قىيامەتتە نۇرغۇن مەيدانلار بولىدۇ، ئۇ مەيدانلارنىڭ بەزىسىدە ئۇلار جەددە لىشىدۇ ۋە سۆزلىشىدۇ، بەزىسىدە ئاللا ئۇلارنىڭ ئېغىزلىرىنى پېچەتلىۋېتىدۇ، ئۇلار سۆزلىيەلمەيدۇ، بۇ كۈنى بۇ ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي!

دۇھم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ قايتا تېرىلدۈرۈشكە قادىر ئىكەنلىكىگە ئىمان ئېيتىشنىڭ لازىملىقى تەكىتلىنىدۇ.
2. ئاللاتائالانىڭ بىزنى يارىتىشى، تىرىك ۋاقتىمىزدا ئۈستىدە ياشىشىمىز، ئۆلگەندىن كېيىن ئاستىدا ياشىشىمىز ئۈچۈن زېمىننى يارىتىشى، زېمىننىڭ تەۋرەپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن تاغلارنى يارىتىشى، بىزگە بولمىسا ياشاش مۇمكىن بولمايدىغان تاتلىق سۇلارنى پەيدا قىلىپ بېرىشى ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ كۆرۈنۈشلىرىدىندۇر.
3. ئاللاتائالانىڭ شۈكۈر قىلىشىمىز ۋە ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىشىمىز ئۈچۈن، ئاللاننىڭ نېمەتلىرىنىڭ ئۇنىڭغا قىلىنىدىغان ئائەت ئىبادەتكە يول ھازىرلاپ بېرىشى ئۈچۈن، ئاللاتائالانىڭ بىزگە نۇرغۇن نېمەتلىرىنى ئاتا قىلىپ مەرھەمەت كۆرسەتكەن.
4. كۇففارلارنىڭ كۇفرىدىن قايتىپ پەرۋەردىگارىغا ئىمان

ئېيتىشى ئۈچۈن، ئۇلارنى كۈتۈپ تۇرغان قىيامەت كۈنىدىكى ئازاب بىلەن ئۇلار قورقۇتۇلدى.

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ
جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ
فَكِيدُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾ إِنْ
الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُوبٍ ﴿٣٩﴾ وَقَوَّاحٍ يَمَآ
يَشْتَهُونَ ﴿٤٠﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٢﴾
وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٣﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا
قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا
يَرْكَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ فَإِنَّ
حَدِيثًا بَعْدَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٨﴾

تەرجىمىسى:

بۇ (خالايقنىڭ ئارىسىدا) ھۆكۈم چىقىرىلىدىغان كۈندۈر،
(ئۇ كۈندە) سىلەرنى ۋە ئاۋۋالتىلارنى (يەنى ئۆتكەنكى ئۈممەتلەرنى)

(ئاراڭلاردا ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن) يىغىمىز (38). ئەگەر ئازابتىن قۇتۇلۇشقا) بىرەر چارەڭلار بولسا، چارە قىلىپ بېقىڭلار (39). بۇ كۈندە (ئۇ كۈنى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (40) شۈبھىسىزكى، تەقۋادارلار سايمىلاردىن، بۇلاقلاردىن ۋە كۆڭلى تارتقان مېۋىلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ (41-42). (ئۇلارغا): "دۇنيادا قالغان (ياخشى) ئەمەللىرىڭلار ئۈچۈن خۇشال-خۇرام يەڭلار ۋە ئىچىڭلار" (دېيىلىدۇ) (43). شۈبھىسىزكى، بىز ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق مۇكاپاتلايمىز (44). بۇ كۈندە (ئۇ كۈنى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (45) (كۆپقارلارغا): " (دۇنيانىڭ لەززەتلىرىدىن) ۋاقىتلىق يەڭلار ۋە بەھرىمەن بولۇڭلار، شۈبھىسىزكى، سىلەر گۇناھكار سىلەر" (دېيىلىدۇ) (46). بۇ كۈندە (ئۇ كۈنى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (47) ئۇلارغا: "رۇكۇ قىلىڭلار" دېيىلسە، ئۇلار رۇكۇ قىلمايدۇ (48)*. بۇ كۈندە (ئۇ كۈنى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (49) ئۇلار (شانلىق دەلىللەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، پاسا-ھەت-بالائەتتە ئەڭ يۇقىرى بولغان بۇ قۇرئانغا ئىشەنمەسە) باشقا قايسى سۆزگە ئىشىنىدۇ (50).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا قىيامەت كۈنى بۇ ئۇمەتنىڭ ئىنكار قىلغۇچىلىرى

* بۇ ئايەت سەقىلىكلەر ھەققىدە نازىل بولغان. ئۇلار نامازدىن باش تارتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: "نامازنى بىزدىن ئېلىپ تاشلىغىن، بىز ئېگىلىمىز، ئېگىلىش بىز ئۈچۈن ئەيىب" دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا رەددىيە بېرىپ: "نامازسىز دىندا خەبرىيەت بولمايدۇ" دېدى.

بىلەن ئۆتكەنكى ئۈمەتلەرنىڭ پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغۇچىلىرىنى يىغدىغانلىقى توغرىسىدا بەندىلىرىگە خىتاب قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: "بۇ قىيامەت كۈنى ھۆكۈم چىقىرىلىدىغان كۈندۇر، ئى ئىنكار قىلغۇچىلار، مېنىڭ چاڭگىلىمدىن قۇتۇلۇش ۋە قازىمىدىن خالاس تېپىش ئۈچۈن چارە - تەدبىرىڭلار بولسا قىلىپ بېقىڭلار، بىرەر نەرسىگە كۈچۈڭلار يەتسە ئۇنى قىلىپ بېقىڭلار، سىلەر بۇنىڭغا قادىر بولالمايدىسىلەر." بۇ كۈنى ئىنكار قىلغۇچىلار ھالاكەتكە ۋە ئازابقا قالدۇق. بۇ ئۇلارغا نىسبەتەن قاتتىق قورقۇتۇشتۇر. ئاندىن ئاللاتائالا تەقەۋادار بەندىلىرىنىڭ ئەھۋاللىرىنى بايان قىلىپ ئۇلارنىڭ جەننەتتە، دەرەخلەر ئاستىدا سايدايدىغانلىقىنى، جەننەتنىڭ بۇلاقلىرىدىن ئىچىپ ھۇزۇرلىنىدىغانلىقىنى، كۆڭلى تارتقان تۈرلۈك مېۋىلەردىن يەيدىغانلىقىنى زىكرى قىلىدۇ، ئۇلارغا ھۈرمەت ۋە مەرھەمەت يۈزىدىن: "بۇ مېۋىلەردىن يەڭلار، بۇ بۇلاقلاردىن ئىچىڭلار، بۇ سىلەرنىڭ دۇنيادا قىلغان ياخشى ئەمىلىڭلارنىڭ مۇكاپاتىدۇر" دېيىلىدۇ.

بۇنداق ئېسىل مۇكاپات ئاللاتائالا تاپشۇرغان ۋەزىپىلەرنى ئوبدان ئادا قىلغان كىشىلەرگە بېرىلىدۇ.

ئاللاتائالا تەرىپىدىن بولغان بۇ مۇكاپات ۋە بۇ ھۈرمەتنى ئىنكار قىلغۇچىلار قىيامەت كۈنى ھالاكەتكە ۋە ئازابقا قالدۇق. ئاندىن ئاللاتائالا كۇنۇڧارلارنى قورقۇتقان ھالدا ئۇلارغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: "بۇ پانى دۇنيادا يەڭلار ۋە ۋاقىتلىق بەھرىمەن بولۇڭلار، سىلەر كۇنۇڧىلىق قىلغانلىقىڭلار ۋە ئاللانى ئىنكار قىلغانلىقىڭلارنىڭ جازاسى ئۈچۈن ئاخىرەتتە ئازابقا ھەيدىدۇ. لىسىلەر، بۇ كۈندە سىلەرگە ۋە ئىنكار قىلغۇچى بارلىق كاپىرلارغا

ۋاي! سىلەرنى ھىدايەتكە دەۋەت قىلدۇق، ھىدايەتنى قوبۇل قىلمىدىڭلار، نامازدىن ۋە ئاسمانلارنى، زېمىننى ياراتقۇچى ئاللاغا بويسۇنۇشتىن باش تارتتىڭلار، ئاللاتائالانىڭ قىل دېگىنىنى ۋە قىلما دېگىنىنى ئىنكار قىلدىڭلار، ھالاكەت ۋە ئازاب قىيامەت كۈنى ئىنكار قىلغۇچىلارغا بولىدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا قۇرئان كەرىمنى ئىنكار قىلغان مۇشرىكلارنىڭ ھالىدىن تەئەججۇپ قىلىدۇ. مۇشرىكلار ھەرقانداق تەرەپتىن باتىل تەسىر قىلمايدىغان، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى، مەدھىيگە لايىق ئاللا تەرىپىدىن نازىل قىلىنغان، ۋەز-نەسەپتەلەر، ئىبىرەتلەر، ئەھكاملار، ئەدەب-ئەخلاقلار ۋە روشەن دەلىللەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ساماۋى دەستۇر قۇرئان كەرىمدىن پايدىلانمىدى. ئىنكار قىلغۇچى زالىم مۇشرىكلار قۇرئان كەرىمگە ئىمان ئېيتىمسا، ئۇلار ئۇلۇغ قۇرئاندىن باشقا قايسى كىتابقا ئىمان ئېيتىدۇ؟

ئۇلار قۇرئان كەرىمگە ئىمان ئېيتىمىغانكەن، ئىمان ئۇلارنىڭ دىلىغا ھەرگىزمۇ يولىمايدۇ، چۈنكى قۇرئان كەرىمدىنمۇ ياخشى كىتاب تېپىلمايدۇ.

ۋەھم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا ئىنكار قىلغۇچىلارنىڭ ئاجىزلىقلىرىنى ئۇلارنى ياراتقۇچى زاتنىڭ ئالدىدا ئاشكارىلاش ئۈچۈن، قىيامەت كۈنى بۇ ئۈمىدەتتىكى ۋە ئۆتكەنكى ئۈمىدەتلەردىكى ئىنكار قىلغۇچىلارنى يىغىدۇ.
2. ئاللاتائالا تەقۋادارلارغا ئاخىرەتتە تەييارلىغان نېمەت ۋە ھۈرمەتلەرنى بايان قىلىش بىلەن ئۇلارنى ياخشى ئەمەللەرنى

قىلىشقا تەرىغىپ قىلىدۇ.

3. دۇنيادا بەھرىمەن بولۇشنىڭ ئازغىنا ۋاقىت ئىكەنلىكى، دۇنياغا بېرىلىپ ئاللاغا ئىمان ئېيتىمىغان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلمىغانلار. نىڭ ئاخىرەتتە ئۆزلىرىنى ھالاكەتكە ۋە قاتتىق ئازابقا دۇچار قىلىدىغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ.

4. قۇرئانغا ئىمان ئېيتىمىغان مۇشرىكلارنىڭ ھالىدىن ئەجەب. لىنىش، ئاللاننىڭ ھەممىدىن ئارتۇق بولغان ئۇلۇغ كىتابغا ھەرگىز ئىمان ئېيتمايدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

سُورَةُ التَّوْحِيدِ (٨٠)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۚ عَنِ النَّبِإِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَهُمْ فِيهِ
 مُخْتَلِفُونَ ۗ كُلًّا سِيعَلُونَ ۚ ثُمَّ كُلًّا سِيعَلُونَ ۗ أَلَمْ نَجْعَلِ
 الْأَرْضَ مِهْدًا ۙ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۙ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۙ
 وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُباتًا ۙ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۙ وَجَعَلْنَا
 النَّهَارَ مَعَاشًا ۙ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۙ وَجَعَلْنَا
 سِرَاجًا وَهَاجًا ۙ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرِ مَاءً ثَمَّاجًا ۙ
 لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۙ وَجَعَلْنَا الْفَأْأَ

تەرجىمەسى:

78. سۇرە نەبە

مەككەدە نازىل بولغان، 40 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دەپەرىسان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(مۇشرىكلار) ئۆزئارا نېمە توغرىلۇق سورىشىدۇ؟ (1) ئۇلار چوڭ

بىر خەۋەر (يەنى قىيامەت توغرىلىق) سورىشىدۇ⁽²⁾. ئۇلار شۇ (يەنى قىيامەت) توغرىسىدا ئىختىلاپ قىلىشقۇچىلاردۇر⁽³⁾. ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى قىيامەت ئۇلارنىڭ ئويلىغىنىدەك يالغان ئەمەس)، ئۇلار (ھەقىقىي ئەھۋالنى) كەلگۈسىدە بىلىدۇ⁽⁴⁾. ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار (بېشىغا كەلگەن ئازابىنى) كەلگۈسىدە بىلىدۇ⁽⁵⁾. (زېمىننىڭ ئۈستىدە مۇقىملىشىشىڭلار ۋە كەڭ تۈزلەڭلىكلەرگە زىرائەت تېرىپ پايدىلىنىشىڭلار ئۈچۈن) زېمىننى بىتات قىلىدىدۇقمۇ؟⁽⁶⁾ (زېمىننىڭ تەۋرەپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن) تاغلارنى قوزۇق قىلىدىدۇقمۇ؟*⁽⁷⁾ سىلەرنى ئەر-ئايال قىلىپ ياراتتۇق⁽⁸⁾. ئۇيقۇنى سىلەرنىڭ (بەدىنى-ئىلار ئۈچۈن) راھەت قىلدۇق⁽⁹⁾. كېچىنى لىباس قىلدۇق⁽¹⁰⁾. كۈندۈزنى (سىلەر) تىرىكچىلىك قىلىدىغان (ۋاقىت) قىلدۇق⁽¹¹⁾. ئۈستۈڭلاردا مۇستەھكەم يەتتە ئاسماننى بىنا قىلدۇق⁽¹²⁾. (سىلەر-)

* تاغلار زېمىندا خۇددى زېمىنغا قېقۇۋەتكەن قوزۇقلاردەك چوقچىيىپ تۇرىدۇ، تاغلار زېمىننى سىلكىنىش ۋە تەۋرىنىشتىن مۇقىم ساقلاشتا چېدىرنىڭ ئەتراپىغا قېقىلغان، چېدىرنى ئۆرە تۇرغۇزۇپ تۇرغان قوزۇقلارغا ئوخشايدۇ. ئەگەر تاغلار بولىغان بولسا، زېمىن يەر قاتلاملىرىنىڭ ۋە ئۈستىدىكى ماددىلارنىڭ ئۆزگىرىپ تۇرۇشى ۋە ھەرىكىتى تۈپەيلىدىن داۋاملىق سىلكىنىپ ۋە تەۋرىنىپ تۇرغان بولاتتى.

بەزى مۇفەسسىرلەر: يەتتە ئاسمان مەشھۇر يەتتە پىلانېتىدىن ئىبارەت، ئەينى زامان كىشىلىرىگە ئۇ مەلۇم بولغانلىقتىن، ئاللاتائالا قۇدرىتى ئىلاھىنى بايان قىلىش يۈزىدىن ئۇلارنى تىلغا ئالىدۇ، دەيدۇ.

لەر ئۈچۈن) يېنىپ تۇرغان چىراغنى (يەنى كۈنى) ياراتتۇق (13).
 ئاشلىقلارنى، ئوت - چۆپلەرنى، دەرەخلىرى قويۇق باغچىلارنى
 ئۆستۈرۈش ئۈچۈن بۇلۇتلاردىن مول يامغۇر ياشدۇرۇپ
 بەردۇق (14-16).

يۇقىردىكى ئايەتلەرنىڭ ئوۋەھىيەتلىك مەزمۇنى:

ئاللاتائالا مۇشرىكلارنىڭ قىيامەت كۈنى ھەممىنىڭ قايتا
 تىرىلىدىغانلىقى توغرىسىدا ئۆزئارا سوراشقانلىقلىرىنى ئەيىبلەيدۇ.
 قىيامەتنىڭ بولىدىغانلىقىدىن ئىبارەت زور خەۋەر ئۈستىدە مۇشرىكلار
 ئۆزئارا ئىختىلاپ قىلىشتى، بەزىلىرى ئۇنى ئىنكار قىلسا، بەزىلىرى
 ئۇنىڭغا شەك كەلتۈردى. ئاللاتائالا قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ بېشىغا
 كېلىدىغان ئازاب - ئوقۇبەت بىلەن ئۇلارنى قورقۇتىدۇ. بۇ يەردە
 ئايەتنىڭ تەكرارلىنىشى ئۇلار ئىنكار قىلغان قىيامەتنىڭ چوققىم
 بولىدىغانلىقىنى تەكىتلەش ئۈچۈندۇر. بۇ ئايەتلەردە، ئاخىرەتتە
 پۈتۈن ئىشلار ئايان بولغاندا، ئۇلارنىڭ قىيامەتنى ئىنكار قىلغانلىق
 قىلىشىنىڭ ئاقىۋىتى قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلىدىغانلىقى ئېيتىلىدۇ.
 ئاندىن ئاللاتائالا ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ قۇدرىتىنى بايان قىلىدۇ. بۇنىڭدىن
 مۇشۇنداق چوڭ ئىشلارنى ئىجاد قىلىشقا قادىر بولغان ئاللاتائالانىڭ
 ئىنسانلارنى قايتا تىرىلدۈرۈشكە تېخىمۇ قادىر ئىكەنلىكى چىقىدۇ.
 ئاندىن ئاللاتائالا يەر يۈزىنى ئىنسانلارغا تۇرالغۇ بولۇشقا لايىق
 قىلىپ ياراتقانلىقىنى، زېمىنىنى تەۋرەپ كەتمەسۇن دەپ مۇستەھكەم
 قىلغانلىقىنى، مەخلۇقاتلىرىنى ئەركەك - چىشى قىلىپ ياراتقانلىقىنى،
 ئۇيغۇن تىرىكچىلىك يولىدا ھارغان - چارچىغان بەدەن ئۈچۈن
 راھەت قىلغانلىقىنى بايان قىلىدۇ ھەمدە كېچىنى كىشىلەرنى يوشۇرۇپ

تۇرسۇن دەپ قاراڭغۇ قىلغانلىقىنى*، ئەكسىچە كۈندۈزنى كىشىلەر تىرىكچىلىك قىلىۋالسۇن دەپ يورۇق قىلغانلىقىنى، يەتتە ئاسماننى ھېچقانداق يوپۇقسىز، نۇقسانسىز پۇختا ياراتقانلىقىنى، قۇياشنى نۇر چاچقۇچى قىلىپ ياراتقانلىقىنى، تۈرلۈك ئاشلىق، ئوت-چۆپلەرنى ئۆستۈرۈپ بېرىش ۋە ياپيېشىل باغۇبوستانلارنى، تۈرلۈك دېھقانلىق باغلىرىنى بەرپا قىلىپ بېرىش ئۈچۈن بۇلۇتتىن مول يامغۇرنى ياغدۇرۇپ بەرگەنلىكىنى بايان قىلدۇ.

ەۋھىم نۇتاتىمى:

1. قىيامەت كۈنى قايتا تىرىلىشكە ئىمان ئېيتىشنىڭ لازىملىقى بايان قىلىندۇ.
2. قايتا تىرىلىشنى ئىنكار قىلغان ياكى ئۇنىڭغا شەك كەلتۈرگەنلەر ئاگاھلاندىرۇلدى.
3. پاك ئاللاننىڭ ئۇلۇغلىقى، قۇدرىتى دەلىللەپ كۆرسىتىلدى.
4. ئاللا بەندىلىرىنى يالغۇز پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلسۇن، ئۇنىڭ بەرگەن نېمەتلىرىگە قاراپ شۈكۈر قىلسۇن ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلسۇن دەپ، ئۆزىنىڭ بەندىلىرىگە بەرگەن بىر قىسىم نېمەتلىرىنى ساناپ كۆرسىتىدۇ.

* كىسىم - كېچەك ئىنانى ئىسسىق - سوغۇقتىن ۋە ئەۋرەتلەرنىڭ ئېچىلىپ قېلىشىدىن ساقلىغاندەك، كېچىمۇ كىشىنى دۈشمەندىن ۋە يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ زىيانداشلىقىدىن ئۆزىنىڭ قاراڭغۇلۇقى بىلەن يوشۇرۇپ تۇرۇپ ساقلايدۇ.

هُنَّ يَوْمَ الْقَصْرِ
 كَانَ مِيقَاتًا يَوْمَ يَفْخُرُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۗ وَ
 فُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۗ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ
 سَرَابًا ۗ

تەرجىمىسى:

قىيامەت كۈنى ھەقىقەتەن (مۇكاپاتلاش ۋە جازالاش) ۋاقتىدە - دۇر (17). ئۇ كۈنى سۇر چېلىنىدۇ، سىلەر توپ-توپ بولۇپ كېلىسىلەر (18). ئاسمان ئېچىلىپ نۇرغۇن ئىشىكلەر پەيدا بولىدۇ* (19). تاغلار ھەرىكەتلەندۈرۈلۈپ سەراپتەك بولۇپ قالىدۇ (يەنى تاغلار توزۇپ، يىراقتىن قارىغۇچىغا سۇدەك تۇيۇلىدۇ) (20).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمىي ھەزەۋىنى:

ئاللاتائالا بەندىلەرنىڭ دىققىتىنى قايتا تىرىلىشنىڭ ھەقىقىتىنى تىسپاتلايدىغان شانلىق قۇدرەتنىڭ دەلىللىرىگە قاراتقاندىن كېيىن،

* قىيامەت كۈنى كائىناتنىڭ تۈزۈلۈشىدىكى قانۇنىيەت ئۆزگىرىدۇ. يۇقىرىدا ئاسمان، تۆۋەندە زېمىن دېگەن نەرسە بولمايدۇ، روھلارغا نىسبەتەن ئۇلار قايسى تەرەپكە يۈزلەنسە توسالغۇ بولمايدۇ. ئاخىرەت باشقىچە بىر ئالەم بولۇپ، بىز ياشاۋاتقان دۇنياغا ئوخشىمايدۇ، ئاخىرەت توغرىلۇق قورئان كەرىمدە ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدە قانداق دېيىلگەن بولسا شۇنداق ئېتىقاد قىلىشىمىز كېرەك.

ئىنكار قىلغانلار سوراشقان قىيامەت كۈنىنىڭ بۈيۈك كۈن ئىكەنلىكىدەن، ئۇنىڭ مۇئەييەن ۋاقتى بارلىقىدىن، شۇ كۈندە قايتا تىرىلىش ۋە كىشىلەرنىڭ ئۆز قەبرىلىرىدىن چىقىشى ئۈچۈن سۇر چېلىنىدىغانلىقىدىن*، بۇ چاغدا ھەر ئۈمىدكە تەۋە كىشىلەر ئۆزىنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن توپ-توپ بولۇپ مەھشەرگاھقا كېلىدىغانلىقىدەن، ئاسمان يېرىلىپ پەرىشتىلەرنىڭ چۈشۈشى ئۈچۈن يوللاردا دەرۋازىلار پەيدا بولىدىغانلىقىدىن، تاغلار ئورنىدىن قوزغىلىپ، يىراقتىن قارىغۇچىلارغا سەراپقا ئوخشاش كۆرۈنىدىغان ئەمما يېقىن كەلسە ھېچ نەرسە كۆرۈنمەيدىغان بىر ھالەتكە كېلىدىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. قىيامەت كۈنى سۇر چېلىنىدىغانلىقىغا، ھېساب بېرىش ئۈچۈن كىشىلەرنىڭ قەبرىلىرىدىن تۇرغۇزۇلىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىش بايان قىلىنىدۇ.
2. قىيامەت كۈنىنىڭ بۈيۈكلۈكى ۋە ئۇنىڭ بەكمۇ قورقۇنچلۇق ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.

* ئىمام مۇھەممەد ئەبدۇھ مۇنداق دەيدۇ: سۇر چېلىنىش قىيامەت كۈنى كىشىلەرنىڭ قايتا تىرىلىدىغانلىقىنىڭ تېزلىكىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن تەمسىلدۇر. سۇرنىڭ ماھىيىتىنى بىز بىلەلسەيمىز، مۇسۇلمان كىشىنىڭ بۇ ھەقتە ئىزدىنىشى پايدىسىز ئىشتۇر.

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ مَابًا ۝
 لِيُثَبِّتَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝
 إِلَّا حِيمًا وَغَسَاقًا جِزَاءً وَفَأَقَا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا لَيُرْجُونَ
 حِسَابًا ۝ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ
 كِتَابًا فَلَنْ نَزِيدَ كُمْ إِلَّا عَذَابًا إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
 مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا
 دِهَانًا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۝ جِزَاءً مِمَّنْ رَبُّكَ عَطَاءً
 حِسَابًا ۝

تەرجىمەسى:

جەھەننەم ھەقىقەتەن (كۇففارلارنى) كۈتۈپ تۇرىدۇ (21).
 جەھەننەم، شۈبھىسىزكى، گۇناھكارلارنىڭ جايىدۇر (22). ئۇلار
 جەھەننەمدە ئۇزاق مۇددەت قالدۇ (23). ئۇلار جەھەننەمدە
 جەھەننەمنىڭ ھارارىتىنى بېنىكلىتىدىغان) بىرەر سۆرۈنلۈككە ۋە
 (تەشئاللىقنى قاندۇرىدىغان) بىرەر ئىچىملىككە ئېرىشەلمەيدۇ (24).
 ئۇلارنىڭ ئېرىشىدىغىنى پەقەت يۇقىرى ھارارەتلىك قايناقسۇ ۋە
 يىرىگىدىنلا ئىبارەت بولىدۇ (25). بۇ (ئۇلارغا بېرىلىدىغان) مۇۋاپىق
 جازادۇر (26). چۈنكى ئۇلار (قىلمىشلىرىدىن) ھېساب ئېلىنىشتىن
 قورقمايتتى (27). ھەمدە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى قاتتىق ئىنكار
 قىلاتتى (28). ھەر نەرسىنى تولۇق خاتىرىلەپ قويىمىز (29). (ئۇلارغا
 ئېيتىمىزكى): "تەبىئىيەتتە! سىلەرگە پەقەت ئازابىلا زىيادە

قىلىمىز* (30). شۈبھىسىزكى، تەقۋادارلار نېمەتكە ئېرىشىدۇ (31).
 (ئۇ نېمەت) باغلار، ئۈزۈملەردۇر (32). تەڭتوش قىزلاردۇر (33).
 (شاراب بىلەن) تولدۇرۇلغان جاملاردۇر (34). ئۇلار جەننەتتە يالغان
 سۆز، بېھۇدە سۆز ئاڭلىمايدۇ (35). (ئەنە شۇلار) پەرۋەردىگارنىڭ
 بەرگەن مۇكاپاتى، بېتەرلىك ئاتاسدۇر (36).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا قىيامەت كۈنىنى ۋە ئۇ كۈندە بولىدىغان قورقۇنچلۇق
 ئەھۋاللارنى بايان قىلغاندىن كېيىن، كىشىلەرنىڭ دوزاخ ئۈستىدىن
 ئۆتىدىغانلىقىنى، كاپىرلارغا تەييارلانغان ئازابىلارنى، مۇتەقىيلەرگە
 تەييارلانغان نېمەتلەرنى زىكرى قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: دوزاخ
 ئاللىنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغان كاپىرلارغا تەييارلانغاندۇر.
 ئۇلار دوزاختا ئۇزۇن زامانلار قالدۇ. بىر زامان تۈگىسە، يەنە بىر
 زامان يېڭىلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇلار ھامان ئازابتا قېلىۋېرىدۇ. مۇشۇ
 مۇددەت داۋامىدا ئۇلار جەھەننەمدە ئۆزىنى سەگىتىدىغان، تەشۋىل-
 قىنى قاندۇرىدىغان بىرەر نەرسە تاپالمايدۇ، ئۇلار ئۈچۈن پەقەت
 يۈزلەرنى كۆيدۈرۈپ تاشلايدىغان قايناقسۇ ۋە ناھايىتى بەد بۇي،
 سېسىق يېرىڭلا بولىدۇ، ئۇلارغا بولىدىغان بۇ ئازاب كىشىلەرنىڭ
 دۇنيادا قىلغان ئەمەللىرىگە قاراپ بولىدۇ، چۈنكى ئۇلار ئاللىنى ۋە
 ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلاتتى. ئۇلار دۇنيادىكى چېغىدا
 قىلمىشلىرىدىن ھېساب ئېلىنىشتىن قورقمايتتى، قىلغان يامانلىقلىرى

* قەتادە مۇنداق دەيدۇ: دوزىخىلەرگە قارىتا بۇنىڭدىنمۇ قاتتىق ئايەت
 نازىل بولغىنى يوق.

ئۈچۈن جازاغا تارتىلىدىغان ئاخىرەتنىڭ بارلىقىغا ئىشەنمەيتتى. ئۇلار ئاللاننىڭ بىرلىكىنى، پەيغەمبەرلىكىنىڭ راستلىقىنى، ئۇلگەندىن كېيىن تىرىلىشنىڭ ھەقىقىيلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان دەلىللەرنى ۋە قۇرئاندا بايان قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئىنكار قىلاتتى. ئاللاتائالا بەندىلەرنىڭ ھەممە ئەمەللىرىنى تولۇق ھېسابلاپ ۋە خاتىرىلەپ تۇردى، شۇنىڭغا قاراپ، ياخشى بولسا، ياخشىلىقچە مۇكاپات، يامان بولسا، يامانلىقچە جازا بېرىدۇ. دوزاخ ئەھلىنىڭ ئازابىنىڭ تۈگىشىدىن ئۈمىد كۈتۈپ قالماستىن ئۈچۈن، ئۇلارغا تۈرلۈك ئازابلارنىڭ كۆپەيتىلىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلىش ئۈچۈن: "سىلەر كۆرۈۋاتقان، بېرىلىۋاتقان ئازابىنى تېتىڭلار!" دېيىلىدۇ. ئۇلارغا بولىدىغان ئازاب ھەمىشە زىيادە قىلىنىپ تۇرىدۇ. بۇ قورقۇنۇش ۋە قاتتىق ۋەز ئالانى ۋە ئاللاننىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغانلارغا، شەرىئەتنىڭ ئەمىرلىرىگە خىلاپلىق قىلغانلارغا قارىتىلغان. ئىتائەتمەن مۆمىنلەرگە تەييارلانغان نېمەتلەرگە ئېرىشىش ئۈچۈن، ئۆز دىنىدا چىڭ تۇرۇش، شەرىئەتنىڭ بۇيرۇقلىرىغا بويسۇنۇش مۇسۇلمان ئادەمنىڭ ئۆتەشكە تېگىشلىك ۋەزىپىسىدۇر. شۇنىڭدەك ئاللاتائالا بۇ ئايەتلەردە مۇستەقىلەرنىڭ ئاقىۋىتىنى بايان قىلىپ، ئۇلارنىڭ دوزاختىن نىجات تاپىدىغانلىقىنى، تۈرلۈك ھېۋىلەرگە تولغان باغلاردىن بەھرىمەن بولىدىغانلىقىنى، ياش-قۇرامى ئوخشاش، ساھىبجامال قىزلاردىن چورلىرى بولىدىغانلىقىنى شۇنىڭدەك ئۇلارنىڭ شاراب بىلەن تولىدۇرۇلغان جاملاردىن بەھرىمەن بولىدىغانلىقىنى زىكرى قىلىدۇ. لېكىن بۇ شاراب ئۇلارنىڭ ئەس-ھوشىنى يوقاتمايدۇ. بۇ دۇنيادا شاراب ئىچكۈچىلەردىن سادىر بولىدىغان بەھۇدە سۆز-ھەرىكەتلەر ئۇلاردىن

سادىر بولمايدۇ. ئاللا ئۇلارغا تەۋپىق بېرىش بىلەن، قىلغان ئەمەللىرىگە مۇكاپات بېرىش يۈزىدىن ئۆز پەزىلى مەرھەمىتى بىلەن بۇ مول ساۋابنى ئاتا قىلدى.

ۋەھم نۇقتىلىرى:

1. ھەددىدىن ئاشقان، قىيامەتتىكى ھېسابنى ئىنكار قىلغان كىشىگە بولىدىغان ئازابنىڭ قاتتىقلىقى، ئۇنىڭ ئاقىۋەت بارار جايىنىڭ جەھەننەم بولىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.
2. ئىنساننىڭ قىلمىشقا قاراپ جازا بېرىلىدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.
3. ئاللانىڭ ئىسمى كەڭ بولۇپ، ئۇنىڭ بەندىلەرنىڭ قىلغان ھەممە ئەمەللىرىنى تولۇق بىلىپ تۇرىدىغانلىقى زىكرى قىلىندۇ.
4. مۇتتەقىلەرگە ئۇلارنىڭ دوزاختىن نىجات تاپىدىغانلىقى، مەقسىتىگە يېتىدىغانلىقى ۋە نېمەتلەرگە ئېرىشىدىغانلىقى بىلەن ۋەدە قىلىندۇ.
5. بۇ دۇنيادا مەي ئىچكۈچىلەردە بولىدىغان ئەس-ھوشىنى يوقىتىش، بىۋەدە سۆز-ھەرىكەتلەرنى قىلىش ئەھۋاللىرى ئاخىرەتتە مەي ئىچكۈچىلەردىن سادىر بولمايدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
بِهِ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أُوذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ قَالًا صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ مَنْ
شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ يَمِ يَمَ مَابًا إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
الرُّعْمَاءُ مَا قَدَّمْت يَدَهُ وَيَقُولُ الْكُفْرُ يَلِيَّتِي كُنتُ تُرَابًا

تەرجىمى:

ئۇ ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەر-
نىڭ پەرۋەردىگارىدۇر. ناھايىتى شەپقەتلىكتۇر (ئۇ كۈندە ھېچ
كىشى) ئۇنىڭغا سۆز قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ (37). جىبرىئىل ۋە
پەرىشتىلەر سەپ بولۇپ تۇرۇپ كېتىدىغان كۈندە (يەنى قىيامەتتە).
ئۇلار (نىڭ ئارىسىدا) مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىزىگە ئېرىشكەن ۋە
توغرا سۆزنى قىلغانلاردىن باشقا ھېچ ئەھەدىنىڭ سۆز قىلىشىغا
بولمايدۇ (38). ئەنە شۇ چوقۇم بولىدىغان كۈندۇر. كىمكى (ئىمان
بىلەن، ياخشى ئەمەل بىلەن) پەرۋەردىگارىغا قايتىدىغان يولنى
تۇتۇشنى خالىسا (تۇتسۇن) (39). بىز سىلەرنى ھەقىقەتەن (يۈز
بېرىشى) يېقىن ئازابتىن (يەنى ئاخىرەت ئازابىدىن) ئاگاھلاندۇردۇق،
ئۇ كۈندە كىشى ئىلگىرى قىلغان ئەمەللىرىنى كۆرىدۇ، كاپىر: "كاش-
كى مەن تۇپراق بولۇپ كەتكەن بولسامچۇ!" دەيدۇ (40).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمىي مەزھۇنى:

ئاللاتائالا مۇتتەقىلەر ئۈچۈن ئاتا قىلغان ۋە ئۇلارغا تەييارلىغان

بۈيۈك نېمەتلىرىنى زىكرى قىلغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئۇلۇغلۇقىنى ، ئاسمان - زېمىننىڭ ۋە ئۇلاردىكى شەيئىلەرنىڭ ياراتقۇچىسى ئىكەنلىكىنى ، ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىپ تۇرغۇچى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ، شۇنىڭدەك ئۆزىنىڭ رەھىمىتىنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقىنى ، خالايتتىن ھېچ ئادەمنىڭ ئاللاغا خىتاب قىلىشقا قادىر بولالمايدىغانلىقىنى زىكرى قىلىدۇ. بۇ قىيامەت كۈنىدىكى ئىشلار بولۇپ، بۇ كۈندە جېبرىئىل ۋە پەرىشتىلەر سەپ - سەپ بولۇپ تۇرىدۇ، ئاللا تائالانىڭ رۇخسەتلىگەن ئېرىشكەن ۋە تۇغرا سۆزلىگەن ئادەمدىن باشقا ھېچ كىشى سۆزلەشكە قادىر بولالمايدۇ. ئاندىن ئاللا تائالا قىيامەت كۈنىنىڭ بۈيۈكلۈكىنى مۇنداق ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ: قىيامەت كۈنىنىڭ بولۇشىدا ھېچ شەك يوق، قىيامەت كۈنى ئامان بولۇشى خالىغان ئادەم ئۆزىنى پەۋقۇلئاددىن يېقىنلاشتۇرىدىغان، ئاللاننىڭ ئازابىدىن ئەمىن قىلىدىغان تائەت - ئىبادەتنى ۋە ياخشى ئەمەللەرنى ئامانلىقنىڭ ۋاسىتىسى قىلسۇن. ئاللا تائالا كۇففارلارنى قورقۇتۇپ ۋە ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ: بىز سىلەرنى دۇنيادىكى چېغىڭىزدا قىيامەت كۈنىدىكى ئازابىتىڭىزغا ئاگاھلاندۇردۇق، قىيامەت چوقۇم بولىدۇ، شۇڭا ئۆزىڭىز ۋاقتى يېقىن ھېسابلىنىدۇ. قىيامەت كۈنى ئىنسان بۇ دۇنيادىكى چېغىدا قىلغان ياخشى - يامان ئەمەللىرىنى كۆرىدۇ، مۇمىن ئادەم ئاللاننىڭ ياخشى مۇكاپاتلارنى ۋەدە قىلغانلىقتىن خۇرسەن بولىدۇ، كاپىر بولسا ئازابىنى، يامان قىلمىشلىرىنىڭ خاتىرىلەنگەنلىكىنى كۆرگەن چاغدا: "مەن كاشكى دۇنيادىكى چېغىمدا توپا بولۇپ كەتكەن بولسامچۇ! يارىتىلمىغان بولسامچۇ!" دەپ ئارمان قىلىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. بېيگانە ئاللاننىڭ ھەممىنى پەرۋىش قىلغۇچى ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.
2. ئاللانائالا ئىجازەت بەرگەن كىشىنىڭ شاپائەت قىلالايدىغانلىقى ئىسپاتلىنىدۇ.
3. قىيامەت كۈنىگە ئىمان ئېيتىشنىڭ زۆرۈرلۈكى بايان قىلىنىدۇ.
4. كاپىرلار قىيامەت كۈنىدىكى ئازابتىن قاتتىق قورقۇتۇلىدۇ، ئىخلاسەن مۆمىنلەرگە قىيامەت كۈنىنىڭ ئامانلىقى ۋەدە قىلىنىدۇ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۴۹﴾ سُوْرَةُ الزُّعْمِ مَكِّيَّةٌ (۸۱) اَيَاتُهَا ۳۶

وَالزُّعْمِ عَرَقًا ۝ وَاللَّيْطِ نَشْطًا ۝ وَالسَّيْحِ
سَبْحًا ۝ فَالسَّيْقِ سَبْقًا ۝ فَالْمُدْبِرِ اَمْرًا ۝ يَوْمَ
تَرْجُفُ الرَّايِفَةُ ۝ تَتَّبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوبٌ
يَوْمَئِذٍ وَّايِفَةٌ ۝ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝ يَقُولُونَ
ءَاِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَا فِرَةِ ۝ اِذْ اَكْتَا عِظًا مَّا نَجْرَةً ۝
قَالُوْا اِيْتِكَ اِذْ اَكْرَهُ خَاسِرَةً ۝ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاجِدَةٌ ۝
وَ اِذْ اَهُمُّ بِالسَّاهِرَةِ ۝

تەرجىمەسى:

79. سۈرە نازىئات

مەككەدە نازىل بولغان، 46 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(كۇففارلارنىڭ جانلىرىنى) قاتتىق تارتىپ ئالغۇچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (1)، (مۆمىنلەرنىڭ جانلىرىنى) سىلىق ئالغۇچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (2). (ئاللاننىڭ ئەمرىنى ئاسماندىن) تېز ئېلىپ چۈشكۈچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (3)، (مۆمىنلەرنىڭ جانلىرىنى) ئېلىپ جەننەتكە ئىلگىرىلىگۈچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (4). (ئاللاننىڭ ئەمرى بىلەن) كائىناتنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرغۇچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى، (سىلەر چوقۇم تىرىلدۈرۈلسىلەر، سىلەردىن چوقۇم ھېساب ئېلىنىدۇ) (5). بۇ كۈن (يەنى قىيامەت كۈن) دە زېمىن (ۋە ئۇنىڭدىكى شەيئىلەر قوشۇلۇپ) ئەۋرەيدۇ (6). ئۇنىڭ ئارقىسىدىنلا ئاسمان (ۋە ئۇنىڭدىكى شەيئىلەر قوشۇلۇپ) ئەۋرەيدۇ (7). بۇ كۈندە دىللارنى (يەنى كۇففارلارنىڭ دىللىرىنى) قورقۇنچ باسدۇ (8). شۇ (دىللارنىڭ ئىگىلىرىنىڭ) كۆزلىرى (قور-قۇنچتىن) تىكىلىپ قارىيالمايدۇ (9). ئۇلار ئېيتىدۇ: "راستلا بىز ئاۋۋالقى ھالىمىزغا قايتۇرۇلامدۇق؟ (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرى-لەمدۇق؟) (10). ئۇ بىزنىڭ چىرىگەن سۆڭەك بولۇپ قالغان ۋاقتىمىز ئەمەسمۇ؟" (11). ئۇلار ئېيتتى: "ئۇنداق بولىدىغان بولسا، بۇ (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىش) زىيانلىق قايتىشتۇر (يەنى بىز ئۆلگەندىن

كېيىن تىرىلىدىغان بولساق، دوزاخ ئەھلى بولغانلىقىمىز ئۈچۈن زىيان تارتقۇچىلارمىز) (12). بىر سەيپە (يەنى ئىسرافلىنىڭ سۇر چېلىشى) بىلەنلا ئۇلار (يەنى جىمى خالايسىق (يەر ئاستىدىن) زېمىننىڭ ئۈستىگە چىقىپ قالىدۇ (13-14).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمى ۋە زىددۇنى:

ئاللاتائالا قىيامەتنىڭ شەكسىز ھەق ئىكەنلىكىگە بۇ نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاتائالا مەخلۇقات ئىچىدىكى خالىغان نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلدى، ئەمما مەخلۇقلارنىڭ ئالادىن باشقىسى بىلەن قەسەم قىلىشى دۇرۇس ئەمەس. ئاللاتائالا ئۆزى ياراتقان ھۈرمەتلىك پەرىشتىلەر بىلەن ۋە ئۇلارنىڭ ئاللاننىڭ ئەمرىگە تولۇق بويسۇنىدىغانلىقىنى، ئاللاننىڭ ئەمرىنى ئىجرا قىلىشقا ئالدىرايدىغانلىقىنى كۆرسىتىدىغان ھەرىكەتلىرى بىلەن قەسەم قىلىدۇ. ئاللاتائالا پەرىشتىلەرنىڭ ئادەم بالىلىرىنىڭ جانلىرىنى ئالدىغانلىقىنى، يەنى كۇففارلارنىڭ جانلىرىنى ئۇلارنى قىيناش يۈزىدىن قاتتىق ئازاب بىلەن تارتىپ چىقىرىدىغانلىقىنى. مۆمىنلەرنىڭ جانلىرىنى بولسا مۇلايىملىق بىلەن ئاسان ئالدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ؛ پەرىشتىلەر مۆمىنلەرنىڭ جانلىرىنى ئېلىشتا ئۇلارنىڭ جىسمىدىن جاننى ئاستا سۇغۇرۇپ چىقىرىدىغانلىقىنى، ئاندىن ئۇنى راھەتلىنىشكە قويۇپ بېرىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ؛ مۆمىنلەرنىڭ جانلىرىنى جەننەتكە ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى، ئاللاننىڭ ئەمرى بويىچە پەرىشتىلەرنىڭ ئاسماندىن زېمىنغىچە بولغان ھەممە ئىشنى باشقۇرىدىغانلىقىنى، ئاللاتائالانىڭ بۇيرۇقى ۋە تەدبىرى بويىچە ھەربىر پەرىشتىنىڭ ئۆز ئەمەلىگە مۇئەككەل ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا قايتا تىرىلىش

بىلەن ھېساب بېرىش ئەھۋالىنىڭ مۇنداق بولىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ:

قىيامەت كۈنىدە يەر ۋە تاغلار تەۋرەيدۇ. دەسلەپكى سۇرنى ئاڭلاش بىلەن خالايقىلارنىڭ ھەممىسى ئۆلىدۇ. ئاندىن كېيىن ئىككىنچى قېتىملىق سۇر چېلىنىدۇ. ھەدىستە بايان قىلىنغاندەك، ئىككى سۇرنىڭ ئارىسىدا 40 يىل ۋاقىت ئۆتىدۇ، بىرىنچى قېتىملىق سۇر بىلەن ھەممە نەرسە ئۆلىدۇ، ئىككىنچى قېتىملىق سۇر چېلىنغاندا ئاللاننىڭ ئەمرى بىلەن ھەممە نەرسە تىرىلىدۇ. بەندىلەر ھېساب بېرىش ئۈچۈن مەھشەرگاھدا تۇرغان ۋاقىتدا، دۇنيادىكى چاغدا قايتا تىرىلىشنى ئىنكار قىلغان ۋە ئۇنى يىراق سانغان كۇففارلارنىڭ يۈرەكلىرىنى قورقۇنچ باسدۇ. ئۇلارنىڭ كۆزلىرى قىيامەتنىڭ دەھ-شەتەتلىرىدىن تىكىلىپ قارايالمايدۇ. ئۇلار قىيامەتكە ئىشەنمىگەنلىكلىرى ئۈچۈن قىيامەت كۈنىنى ئىنكار قىلىپ ۋە ئەجەبلىنىپ، "بىز ئۆلۈپ سۆڭەكلىرىمىز چىرىگەندىن كېيىن دەسلەپكى ھالىتىمىزگە قايتىپ تىرىلەمدۇق؟" دېيىشكەندى. ئۇلار يەنە: "ئۆلگەندىن كېيىن قايتا تىرىلىش راست بولىدىغان بولسا، ئۇ چاغدا بىز زىيان تارتقۇ-چىلارمىز، چۈنكى بىز ئۇنى ئىنكار قىلدۇق" دېيىشتى، بۇ ئۇلارنىڭ مەسخىرە قىلغانلىقى، كۇفۇرىدا چېكىدىن ئاشقانلىقى، قايتا تىرىلىشكە ئىشەنمىگەنلىكى ئىدى. ئاللاتائالا ئۇلارغا رەددىيە بېرىپ: ئاللاتائالا ئاخىرقى سۇر چېلىنىشقا بۇيرۇق قىلسا ئاللاننىڭ بۇيرۇقىنى ھېچكىم قايتۇرالمىدۇ، جىمى خالايق قەبرىلىرىدىن چىقىپ مەھشەرگاھقا ھازىر بولغان چاغدا زېمىننىڭ ئۈستىدە بولۇشىدۇ، دەيدۇ.

ہوہم نوٲتلسری :

1. ٹولوش ۛاقتدا کوففارلا رنك جانلری قینسلپ چقمدیغان۔
لقی بایان قلسندو۔
2. مؤمنلر نك جانلری مؤلایسملق بیلن ٹیلنسدو ۛ ٹوگای
چقمدیغانلقی بایان قلسندو۔
3. مؤمن ئادم ٹولگه نندن کپین ئاخره تتکی جاینی کوردد۔
غانلقى زکری قلسندو۔
4. ٹککلا قہتم چیلنسدیغان سۇرغا ئیمان ٹپیتش لازملقی
تہ کتلسندو۔
5. قیامت کونی قایتا ترلش دلبللہپ کورستلسدو۔

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۞

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ يَا لَوْلَا الْمُقَدِّسِينَ طُوى ۞ إِذْ هَبَّ إِلَىٰ

فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَعُ ۞ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ۞ وَ

أَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۞ فَأَرَاهُ الْكَبْرَىٰ ۞

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۞ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۞ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۞

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۞ فَأَخَذَهُ اللهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ

وَالْأُولَىٰ ۞ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ۞

تەرجىمىسى:

ساڭا مۇسا نىڭ خەۋىرى كەلدىمۇ؟ (15) ئۆز ۋاقتىدا ئۇنى پەرۋەر-
دىگارى تۇۋا ناملىق مۇقەددەس ۋادىدا* (مۇنداق دەپ) چاقىردى (16)
”سەن پىرئەۋنىنىڭ قېشىغا بارغىن، ئۇ ھەقىقەتەن ھەددىدىن
ئاشتى (17). ئۇنىڭغا: ‘(كۇفرىدىن ۋە گۇناھلاردىن) پاك بولۇشنى
خالامسەن؟ (18) سېنى پەرۋەردىگارىمنى تونۇشقا يېتەكلىشىمنى
خالامسەن؟ (ئۇنى تونۇساڭ پەرۋەردىگارىڭدىن) قورقسەن - دە،
(ياخشى ئەمەللەرنى قىلسەن) دېگىن“ (19). مۇسا پىرئەۋنىگە چوڭ
مۆجىزىنى كۆرسەتتى* (20). پىرئەۋنى (ئاللانىڭ پەيغەمبىرى مۇسаны)
ئىنكار قىلدى ۋە (ئاللانىڭ ئەمرىگە) ئاسىيلىق قىلدى (21). ئاندىن
پىرئەۋنى (مۇسادىن) يۈز ئۆرۈپ، (ھىيلە-مىكىر ئىشلىتىشكە)
كىرىشتى (22). (ئۇ سېھىرگەرلەرنى، ئەسكەرلەرنى، تەۋەلەرنى)
توپلىدى ھەم ئىدا قىلىپ (23) دېدى: ”مەن سىلەرنىڭ بۈيۈك پەرۋەر-
دىگارىڭلار بولمەن“ (24). ئاللا ئۇنى دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ ئازابى
بىلەن جازالىدى (25). شەك-شۈبھىسىزكى، ئاللادىن قورقىدىغانلار
بۇنىڭدىن ئىبەرەت ئالىدۇ (26).

* شام چۆلىدىكى تۇرسىنا تېغىنىڭ تۆۋەن تەرىپىگە جايلاشقان ۋادى.
* بۇ يەردە ئاللانىڭ تەرىپىدىن مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئاتا قىلىنغان
توققۇز خىل مۆجىزە ئىچىدىكى ئىككى مۆجىزە يەنى مۇسا ئەلەيھىسسالام
ھاسسىنى يەرگە تاشلىسا، ھاسەنىڭ ئەجدىھاغا ئايلىنىدىغانلىقى ۋە قولىنى
قوينغا سېلىپ چىقارسا ھېچقانداق ئىللەتسىز ئاپئاق بولۇپ كۆرۈنىدىغانلىقى
كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئىرەمىسى ۋە زەۋنى:

ئاللاتائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا قەۋمىنىڭ ئۇنى ئىنكار قىلغانلىقىغا تەسەللى بېرىش يۈزىدىن ئۆزىنىڭ پەيغەمبىرى مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ مىسىرنىڭ پادىشاسى پىرئەۋن بىلەن بولغان قىسسىنى بايان قىلدۇ. ئاللاتائالا پىرئەۋننى پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلىشقا ۋە ئاللاننى بىر دەپ تونۇشقا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن مۇسا ئەلەيھىسسالامنى ئۇنىڭغا ئەۋەتكەندى.

ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ”(تۇۋا دەپ ئاتالغان) پاك مۇبارەك ۋادىدا ئاللاننىڭ مۇساغا مۇنداق دېگەنلىكىدىن خەۋىرىڭ بارمۇ؟ (ئاللا مۇنداق دېگەن): ئى مۇسا، پىرئەۋنگە بارغىن، ئۇ كۇفىرىدا، زۇلۇمدا، تەكەببۇرلۇقتا ھەددىدىن ئاشتى، ئۇنىڭغا ئېيتقىڭكى، سەن كۇفىرلىقتىن پاك بولۇشتا ئۆزەڭنى پاكلىغۇچى پەرۋەردىگارىڭغا ئىتائەت قىلىدىغان يولغا مېڭىشقا قىزىقسەن؟ مەن سېنى پەرۋەردىگارىڭغا ئىبادەت قىلىشقا يېتەكلەيمەن، شۇنىڭ بىلەن قاساۋەتلىك دىلىڭ ئاللادىن قورقىدىغان، ئاللاغا ئىتائەت قىلىدىغان دىغا ئايلىنىدۇ.“ مۇسا ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ئاللا تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن راست پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە روشەن دەلىللەرنى كۆرسەتتى، شۇنداق تۇرۇقلۇق پىرئەۋن مۇسаны ئىنكار قىلدى، مۇسا ئېلىپ كەلگەن روشەن دەلىللەردىن ئىبارەت ھەقىقەتنى ئىنكار قىلدى. پىرئەۋن ئىمان ئېيتىمىدى، ئاللاغا ئاسىيلىق قىلدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە تەكەببۇرلۇق: ”مۇسا سېھىرگەر، ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگىنى شانلىق مۆجىزە ئەمەس، پەقەت سېھىردىنلا ئىبارەت“ دەپ بىلىجىرىلدى، زېمىندا

بۇزۇقچىلىق قىلىشقا باشلىدى. ئۇ مۇسا ئېلىپ كەلگەن مېڭىزگە سېھىر ئارقىلىق تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن سېھىرگەرلەرنى، لەشكەر- لەرنى ۋە ياردەمچىلىرىنى يىغدى، ئاندىن ئۇلارغا: مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار بولمەن، مېنىڭ ئۈستۈمدە ھېچقانداق پەرۋەر- دىگار يوق، دېدى. ئاللاتائالا ئۇنى شۇنداق جازالىدىكى، ئۇنى دۇنيادا دېڭىزغا غەرق قىلىش، ئاخىرەتتە دوزاخقا قاتتىق ئازابلاش بىلەن ئۇنىڭغا ئوخشاش كۇففارلارغا ئىبىرەت قىلدى. ئاللاتائالانىڭ پىرئەۋنىگە بەرگەن بۇ جازاسى ۋەز- نەسەت ئالغۇچىلار ئۈچۈن چوڭ ئىبىرەتتۇر.

ۋەھىم نۇقتەلىرى:

1. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قەۋمنىڭ ئۇنى ئىنكار قىلغانلىقىغا تەسەللى بېرىلىدۇ.
2. ئاللاتائالاغا ئۆز ئۇلۇغلىقىغا لايىق رەۋىشتە سۆزلەش سۈپىتى مۇقىملاشتۇرۇلىدۇ.
3. بەزى جايلار بەزى جايلاردىن ئۇلۇغ بولىدۇ.
4. مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ پەزىلى بايان قىلىنىدۇ.
5. ئاللاغا دەۋەت قىلىش ھېكمەت بىلەن ۋە مۇلايىملىق بىلەن بولىدۇ.

6. تەكەببۇرلۇق قىلغان ۋە خالايمىققا چوڭچىلىق قىلغانلار قاتتىق تازابقا دۇچار بولىدۇ.

عَٰنْتُمْ أَشَدَّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءِ بِنهَا ۖ رَفَعَ سَمَكُهَا
 فُسُوهَا ۖ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۖ وَالْأَرْضَ بَعْدَ
 ذَلِكَ دَحَاهَا ۖ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۖ وَالْجِبَالَ
 أَرْسَاهَا ۖ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنعَامِكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ
 الْكُبْرَىٰ ۖ يَوْمَ يَبْدَأُ كُفْرَ الْإِنسَانِ مَا سَعَىٰ ۖ وَيُرْتَبِ الْجَحِيمُ
 لِمَنْ يَرَىٰ ۖ فَأَمَّا مَنْ كُفَىٰ ۖ وَآثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ فَإِنَّ
 الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى
 النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ

تەرجىمەسى:

سىلەرنى يارىتىش مۇشكۇل-مۇ؟ ياكى ئاسماننى يارىتىش مۇش-
 كۇلمۇ؟ ئاللا ئاسماننى ياراتتى (27). ئۇنىڭ ئېگىزلىكىنى يۈكسەك
 قىلدى ۋە كەم-كۈتسىز قىلدى (28). ئۇنىڭ كېچىسىنى
 قاپقاراڭغۇ، كۈندۈزىنى يوپۇرۇق قىلدى (29). شۇنىڭدىن كېيىن
 زېمىننى (ئەھلى زېمىننىڭ تۇرۇشىغا لايىق قىلىپ) يايىدى* (30).
 زېمىندىن بۇلاقلارنى ئاقتۇردى، ئۆسۈملۈكلەرنى ئۆستۈردى (31).

* ئاللاتائالا بەزى پلانىتلارنىڭ ھەرىكىتى ئارقىلىق كېچە بىلەن
 كۈندۈزنىڭ ۋە تۆت پەسلىنىڭ ئالمىشىپ تۇرۇشىنى كەلتۈرۈپ
 چىقىرىپ، زېمىننى ئەھلى زېمىننىڭ ياشىشى ئۈچۈن لايىق قىلغان.

تاغلارنى (زېمىندا) مۇقىم قىلدى (32). ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ ھەممە-
 سىنى سەلەرنىڭ ۋە ھايۋانلىرىنىڭلا ئىنساننىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن
 (ياراتتى) (33). قىيامەت كەلگەندە (34)، (شۇ) كۈندە ئىنسان
 (ياخشى-يامان) قىلمىشلىرىنى ئەسلىدۇ (35). قارىغۇچىلارغا جەھەن-
 نەم ئوچۇق كۆرسىتىلىدۇ (36). كىمكى (كۇفۇردا، گۇناھتا) چېكىدىن
 ئاشىدىكەن (37)، دۇنيا تىرىكچىلىكىنى (ئاخىرەتتىن) ئارتۇق
 كۆرىدىكەن (38)، ئۇنىڭ جايى ھەقىقەتەن جەھەننەم بولىدۇ (39).
 پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىدا (سوراققا تارتىلىشتىن) قورقىدىغان،
 ئۆزىنى نەپسى خاھىشىغا بېرىلىشتىن (يەنە ھارام قىلىنغان نەرسە-
 لەردىن) چەكلىگەن ئادەمگە كەلسەك (40)، ھەقىقەتەن ئۇنىڭ جايى
 جەننەت بولىدۇ (41).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمى مەزھۇنى:

ئاللاتائالا ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشىنى ئىنكار قىلغۇچىلارنى
 ئەيىبلەيدۇ. ئۇلارغا قارىتا مۇنداق دەلىل كۆرسىتىلىپ: "سەلەرنىڭ
 قارىشىڭلارچە، ئۆلگەندىن كېيىن سەلەرنى تىرىلدۈرۈش قىيىنمۇ؟
 ياكى شۇنچە چوڭ ئاسماننى يارىتىش قىيىنمۇ؟ شۇنچە چوڭ ئاسماننى
 يارىتىلغان زات ئاجىز ئىنساننى يارىتىشقا قادىردۇر" دېيىلىدۇ ۋە
 ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ ئۇلۇغلىقى يەكۈنلىنىدۇ، قايتا تىرىلىشىنى
 ئىنكار قىلغۇچىلار مات قىلىنىدۇ. ئاللاتائالا ئاسماننىڭ قانداق
 رەۋىشتە يارىتىلغانلىقىنى بايان قىلىپ: "ئاللا ئاسماننى ئېگىز،
 تەپتەكشى، ھېچقانداق يوپۇقسىز ۋە قۇسۇرسىز ياراتتى. ئۇنىڭ كېچە-
 سىنى قاراڭغۇ، كۈندۈزىنى يورۇق قىلدى" دەيدۇ. ئاندىن ئاللا-
 تائالا زېمىننىڭ قانداق رەۋىشتە يارىتىلغانلىقىنى بايان قىلىپ،

ئاسماندىن كېيىن زېمىنى ياراتقانلىقىنى، زېمىندا مەيلى ئاشلىق، مېۋە - چېۋىگە ئوخشاش ئىنسان بالىلىرىنىڭ ئوزۇقى بولسۇن، مەيلى ئوت - چۆپلەرگە ئوخشاش ھايۋاناتلارنىڭ ئوزۇقى بولسۇن، تۈرلۈك گىياھلارنى ئۆستۈرگەنلىكىنى ئېيتىدۇ ھەمدە زېمىننىڭ تەۋرەپ كەت- مەسلىكى ئۈچۈن تاغلارنى ئۆز جايىدا مۇقىملاشتۇرۇپ، زېمىن ئۈچۈن ئۇنى خۇددى قوزۇق قىلغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ، شۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئەھلى زېمىننىڭ زېمىن ئۈستىدە ياشاش مەزگىلىدە پايدىلىنىشى ئۈچۈن ياراتقانلىقىنى ئېيتىدۇ.

ئاندىن ئاللاتائالا قىيامەت كۈنىدە ئۆلۈكلەرنىڭ تىرىلىدىغان- لىقىنىڭ شەكسىز ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت پەيغەمبەرلەرگە ۋەھىي قىلغان ئىشنىڭ راستلىقىنى بايان قىلىدۇ. ئىككىنچى قېتىملىق سۇر چېلىنغاندا، ئۆلۈكلەر تىرىلىپ قىيامەت قايم بولىدۇ. بۇ چاغدا ئىنسان پالىسى دۇنيادا قىلغان ياخشى- يامان ئەمەللىرىنى ئەس- لەيدۇ، دوزاخ ئاشكارا كۆرسىتىلىدۇ، كىشىلەر ئۇنى ئوچۇق كۆرىدۇ. كىمكى ئاسىيلىق قىلىشتا ھەددىدىن ئاشسا، دۇنيانى ئاخىرەتتىن ئارتۇق بىلسە، دۇنيانىڭ لەززىتىنى ئاخىرەتنىڭ ساۋابىدىن ئارتۇق كۆرسە، ئۇنىڭ جايى دوزاخ بولىدۇ. ئاللاتائالانىڭ دەرگاھىدا ھېساب بېرىشتىن قورققان، ئاللاھارام قىلغان نەرسىلەردىن ئاللاننىڭ ئەمرى بويىچە ئۆزىنى چەكلىگەن ئادەمنىڭ بارار جايى جەننەت بولىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ ئۇلۇغلىقىغا، ئاسماننى يارىتىشقا قادىر بولغان زاتنىڭ ئىنساننى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلدۈرۈشكە

- تېخىمۇ قادر ئىكەنلىكىگە دەلىل كەلتۈرۈلىدۇ.
2. ئاللاننىڭ ئۆز مەخلۇقاتىغا ياشاش يوللىرىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىش بىلەن ئۇلارغا قىلغان مەرھىمىتى ۋە ئاللاننىڭ ئۇنىڭدىكى ھېكمىتى بايان قىلىنىدۇ.
 3. قىيامەت كۈنىنىڭ ۋە شۇ كۈندە يۈز بېرىدىغان ئەھۋال-لارنىڭ دەھشەتلىك ئىكەنلىكى تەسۋىرلىنىدۇ.
 4. ھەددىدىن ئاشقان، دۇنياغا بېرىلىپ كېتىپ ئاخىرەتنى ئۇنۇتقان ئادەملەرنىڭ بارار جايىنىڭ دوزاخ بولىدىغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ.
 5. ئاللاتائالانىڭ دەرگاھىدا تۇرۇپ ھېساب بېرىشتىن قورققان، ئاللاتائالانىڭ ئەمرىنى بەجا كەستۈرۈپ، گۇناھلاردىن ئۆزىنى ساقلىغان ئادەمنىڭ بارار جايى جەننەت بولىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

يَسْأَلُونَكَ

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۗ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۗ
 إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۗ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ۗ
 كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۗ

تەرجىمىسى:

ئۇلار سەندىن قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى سورىيدۇ(42).
 سەن ئۇنى قانداقمۇ بايان قىلىپ بېرەلەيسەن؟(43) ئۇنى بىلىش

پەرۋەردىگارنىڭغا خاستۇر* (44). سېنىڭ ۋەزىپەڭ پەقەت قىيامەتتىن قورقىدىغان ئادەمنى ئاگاھلاندۇرۇشتۇر (45). ئۇلار قىيامەتنى كۆرگەن كۈندە، گويا ئۆزلىرىنى (دۇنيادا) پەقەت بىر كەچقۇرۇن ياكى بىر ئەتىگەن تۇرغاندەك (كۆمان قىلىدۇ) (46).

قىيامەت توغرىسىدىكى ئايەتنىڭ نازىل بولۇشى سەۋەبى:

مۇشرىكلار مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ مۇئەييەن ۋاقتىنى سورايتتى، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دېگەن: "پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىيامەتنى تىلغا ئېلىۋېرىشى، قىيامەت توغرىلۇق سوراۋېرىشى نەتىجىسىدە، ئاخىرى مۇشۇ ئايەت نازىل بولغان".

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللانائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇنداق دەيدۇ: ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشنى ئىنكار قىلغان جاھىللار سەندىن قىيامەتنىڭ قاچان

* يەنە بىر ئايەتتە ئاللا مۇنداق دەيدۇ: "ئۇلار سەندىن قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى سورايدۇ، ئېيتقىنى، ئۇنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى پەقەت پەرۋەردىگارم ئاللا بىلىدۇ، ئۇنى پەقەت ئۆزى بەلگىلىگەن ۋاقتتا مەيدانغا چىقىرىدۇ".

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامدىن قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى سورىغاندا، ئۇ: سورالغۇچى سورىغۇچىدىن ئارتۇق بىلمەيدۇ، دەپ جاۋاب بەرگەن.

بولدىغانلىقىنى سورايدۇ، سەن ئۇنى قانداق بايان قىلىپ بېرەلەيسەن؟ يەنى سەن ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلۈپ كەتكۈدەك ۋە ئۇنىڭ ۋاقتىنى ئېيتىپ بېرەلگۈدەك دەرىجىدە بىرنەرسە بىلمەيسەن. بەندىلەرنىڭ قىيامەتنىڭ ۋاقتىنى بىلىشى، دىنىي جەھەتتىن بولسۇن، دۇنياۋى جەھەتتىن بولسۇن، ئۇلارغا پايدىلىق ئەمەس. قىيامەتنىڭ قاچان بولۇشىنىڭ جىمى خالايمىقتىن مەخپىي تۇتۇلۇشى ئۇلارغا پايدىلىق. بۇنىڭ ۋاقتىنى ئاللا يالغۇز ئۆزىنىڭلا بىلىشىگە خاس قىلغان. سېنىڭ ۋەزىپەڭ قىيامەتنىڭ دەھشەتلىك ئەھۋالىنى بايان قىلىپ، بەندىلەرنى ئاللانىڭ ئازابىدىن قورقۇتۇش ۋە ئاگاھلاندۇرۇشتۇر. سېنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشۇڭ شۇ ئازابتىن قورقىدىغانلارغا پايدىلىق بولىدۇ. كاپىرلارغا كەلسەك، ئۇلار قىيامەت كۈنى قەبرىدىن لىرىدىن چىققان چاغدا بۇ دۇنيادا تۇرغان ۋاقتىنى قىستقا ھېس قىلىدۇ. گۇيا ئۇنى بىر كەچقۇرۇنچىلىك ياكى بىر چۈش ۋاقتىچىلىك گۇمان قىلىدۇ.

هۇھم نۇقتىلىرى:

1. قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى بىلىش ئاللاغا خاسدۇر، ئاللا مەخلۇقاتتىن ھېچ ئەھدىنى بۇنىڭدىن خەۋەردار قىلمىغان.
2. پايدىسى يوق نەرسە ئۈستىدە سوئال سوراش ئورۇنسىز.
3. مۆمىن ئادەمنىڭ ئۆز پەرۋەردىگارىنى رازى قىلىدىغان ئىشلار ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىشىنىڭ ۋە ئاللاغا مۇلاقات بولىدىغان كۈن ئۈچۈن ھازىرلىق قىلىشىنىڭ لازىملىقى كۆرسىتىلىدۇ.
4. كۇففارلارنىڭ قىيامەت دەھشىتى تۈپەيلىدىن بۇ دۇنيادا ياشىغان ۋاقتىنى قىستقا ھېس قىلىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ (٨٠) وَأَمَّا رُكُوعُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ اِنْ جَاءَهُ الرَّعْمَى ۖ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ
يُزَكَّى ۗ اَوْ يَدَّكَّرُ فَيَنْفَعُهُ الَّذِي كُفِيَ ۖ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ۗ
فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدَّى ۗ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزْكِي ۗ وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ
بِسَعٍ ۗ وَهُوَ يُخْتَصَى ۗ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ۗ

تەرجەمەسى:

80. سۈرە ئەبەسە

مەككەدە نازىل بولغان، 42 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئالانىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

يېنىغا ئەمما ئادەم كەلگەنلىكى ئۈچۈن (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام) تەرنى تۈردى ۋە يۈزىنى ئۆرۈۋالدى (1-2). (ئى مۇھەممەد!) نېچە بىلىسەن؟ (بەلكى) ئۇ (سەندىن ئالغان مەرىپەت بىلەن گۇناھ-لىرىدىن) پاكتلىنىشى مۇمكىن (3)، ياكى ۋەز-نەسەت ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشى مۇمكىن (4). ئۆزىنى (ئىماندىن) بەھاجەت ھېسابلايدىغان ئادەمگە كەلسەك، سەن ئۇنىڭغا يۈزلىنىسەن (يەنى

ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىپ تەبلىخ قىلىشقا كۆڭۈل بۆلسەن (5-6)، ئۇ (كۆڭۈرىدىن، گۇناھلاردىن) پاكلايمسا، ساڭا نېمە زىيىنى ئىدى (7) سەندىن مەرىپەت تېلەپ، ئاللادىن قورققان ھالدا يۈگۈرۈپ كەلگەن كىشىگە كەلسەك (8-9)، سەن ئۇنىڭغا قارىماي قويسەن (10).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى:

بۇ ئايەتلەر ئابدۇللا ئىبنى ئۇممۇ مەكتۇم توغرىسىدا نازىل بولغان، ئۇ ئەمما بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەنىدى. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيشنىڭ چوڭلىرىنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلىپ، ئاللا ئۇنىڭغا نازىل قىلغان دىننى بايان قىلىۋاتاتتى. ئابدۇللا ئىبنى ئۇممۇ مەكتۇم رەسۇلۇللاغا: "ئاللا ساڭا بىلدۈرگەن نەرسىلەرنى ماڭا تەلىم بەرگىن" دېدى. ھالبۇكى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇرەيش چوڭلىرىنى دىنغا دەۋەت قىلىش بىلەن مەشغۇل ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتى. ئىبنى ئۇممۇ مەكتۇم ھېلىقى سۆزىنى تەكرارلاۋەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا چىرايىنى تۇرۇپ، قارىماي قويدى. شۇنىڭ بىلەن يۇقىرىقى ئايەتلەر نازىل بولدى.*

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن، ئابدۇللا ئىبنى ئۇممۇ مەكتۇمنى ھۈرمەت قىلاتتى، ئۇنى كۆرگەن چاغدا: پەرۋەردىگارمىنىڭ ماڭا كايىشىغا سەۋەب بولغان كىشىنى قارشى ئالىمەن دەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى قېتىم غازاتقا چىقىپ كەتكەندە، ئۇنى مەدىنىدە ئۆز ئورنىدا خەلىپە قىلىپ قويغان.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمىد ۋە زەۋنى:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلگەن ئەمەلگەر چىرايىنى تۈرۈپ، ئۇنىڭغا قارىمىغانلىقىغا ۋە سورىغان سوئالغا ئاتىيات قىلمىغانلىقىغا ئاللاتائالا مۇشۇنداق نازۇك رەۋىشتە كايىدۇ. بۇ يەردە ئۈچىنچى شەخس ئۈستىدە كېتىپ بارغان سۆزنىڭ ئىككىنچى شەخسكە قارىتىلىشى كايىشنىڭ مۇبالىغلاشتۇرۇلۇشى ئۈچۈندۇر.

ئاندىن ئاللاتائالا مۇنداق دەيدۇ: "بۇ ئەمەلگەر ھالىنى نېمە بىلسەن؟ ئۇ سەندىن ئاڭلىغان قۇرئان بىلەن نادانلىقتىن ياكى گۇناھتىن پاكلىنىشى مۇمكىن، ئىماننى ۋە ساخا نازىل بولغان قۇرئاندىكى ئىلىملارنى ئۆزىگە ھاجەتسىز ھېسابلايدىغان ئادەمگە كەلسەك، سەن ئۇنىڭغا باقسەن، ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالسەن، ئۇنىڭ ھىدايەت تېپىشىغا كۆڭۈل بۆلسەن. بۇ ئۇنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىنى ۋە ئۇنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى بىلەن باشقىلارنىڭمۇ مۇسۇلمان بولۇشىنى ئۈمىد قىلغانلىقىڭ ئۈچۈندۇر. ئۇنىڭ ھىدايەت تېپىشى سېنىڭ مەجبۇرىيەتنىڭ ئەمەس، سېنىڭ ۋەزىپەڭ پەقەت تەبلىغ قىلىشتۇر. پەرۋەردىگارىدىن قورققان ھالدا ئالدىراپ ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن يېنىڭغا كەلگەن ئادەمگە كېلىدىغان بولساق، سەن ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپ باشقىلار بىلەن بولۇپ كېتىسەن."

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. مەۋھۇم پايدىنى دەپ، ئېنىق پايدىنى تەرك ئەتمەسلىك كېرەك.

2. ئىلىم تەلپ قىلغۇچىغا، ھىدايەت تەلپ قىلغۇچىغا ۋە ئىلىم بىلەن ھىدايەتكە موھتاج ھەم ھېزىس ئادەملەرگە باشقىلارغا قارىغاندا كۆپرەك كۆڭۈل بولۇش لازىم.
3. ئاللاھنىڭ دىنىغا دەۋەت قىلغۇچىلار دەۋەتتە مەرتىۋىلىك بىلەن مەرتىۋىسىزى، پەقەر بىلەن بايىنى، چوڭ بىلەن كىچىكىنى ئايرىپ قارىماسلىقى لازىم.

كَلَامًا

تَذَكَّرَ ۞ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۞ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۞ مَرْفُوعَةٍ
 مُّطَهَّرَةٍ ۞ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۞ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۞ قِيلَ الْإِنْسَانُ
 مَا أَكْفَرًا ۞ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۞ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ
 فَقَدَرَهُ ۞ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۞ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۞
 ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۞ كَلَّامًا يَفْضُ مَا أَمَرَهُ ۞

تەرجىمىسى:

(بۇنىڭدىن كېيىن) ئۇنداق قىلمىغىن، بۇ ئايەتلەر ۋەزدۇر (11).
 خالىغان ئادەم ئۇنىڭدىن ۋەز-نەس-مەت ئال-دۇ (12). ئۇ (يەنى
 قۇرئان ئايەتلىرى) قىممەتلىك، (قەدرى) يۇقىرى پاك سەھىپىلەرگە
 يېزىلغاندۇر (13-14). (ئۇ) ھۈرمەتلىك ياخشى (پەرىشتىلەردىن
 بولغان) پۈتۈكچىلەرنىڭ قولىدىدۇر (15-16). ئىنسانغا لەنەت
 بولسۇنكى، ئۇ ئەجەب كاپىر بولدى! * (17) ئاللا ئۇنى نېمىدىن

* ئىبنى مۇنزىر ئىكرەمەدىن مۇنداق دەپ زىۋايەت قىلدۇ: "ئىنسانغا

ياراتتى؟؟ (18) ئاللا ئۇنى ئابىمەندىن ياراتتى، (ئۇ تولۇق يارىتىلىپ بولغۇچە) ئاللا ئۇنى بىرقانچە باسقۇچقا بۆلۈپ، پەيدىنپەي ياراتتى (19)، ئاندىن ئۇنىڭغا (ھاڭغار) يولىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەردى (20). ئاندىن ئۇنى ۋاپات قىلدۇردى، ئۇنىڭغا (كۆمۈلىدىغان) قەبرىنى پەرىپا قىلدى (21). ئاندىن ئاللا ئۇنى خالىغان ۋاقىتتا تىرىلدۈردى (22). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى بۇ كاپىر ئىنسان تەكەببۇرلۇقىدىن يانسۇن)، ئۇ ئاللانىڭ بۇيرۇغانلىرىنى بەجا كەلتۈرمىدى (23).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا مۇنداق دەيدۇ: "قۇرئان كەرىمنىڭ ئايەتلىرى خالاپىق ئۈچۈن راستتىنلا ۋەز-نەسەتتۇر، خالىغان ئادەم ئۇنىڭدىن ۋەز-نەسەت ئالسۇن، قۇرئان كەرىمنىڭ ئايەتلىرى قەدرى-قىممىتى يۇقىرى بولۇپ، بۇلغىنىشتىن، ئوشۇق بولۇپ كېتىشتىن، كەمتۈك بولۇپ قېلىشتىن خالىي سەھىپىلەرگە ئورنىتىلغان. بۇ سەھىپىلەر پەرىشتىلەرنىڭ قولىدا دۇر، ئۇلار ئاللاتائالا بىلەن پەيغەم-بەرلەر ئارىسىدا ۋەھىي يەتكۈزگۈچى ئەلچىلەردۇر. پەرىشتىلەر خۇددى ئاللاتائالا تەرىپىگە نەزەر، ئاللانىڭ ئالدىدا ھۈرمەتلىكتۇر، ئەخلاقى ئېسىلدۇر، ئىشلىرى توغرا بولۇپ، ئۆزى ھېچقانداق گۇناھ بىلەن بۇلغانمىغاندۇر."

لەنەت بولسۇنكى، ئۇ ئەجەب كاپىر بولدى "دېگەن ئايەت ئۇقۇپە ئىبنى ئەبى لەھەب: يۇلتۇزنىڭ پەرۋەردىگارىنى ئىنكار قىلدىم، دېگەندە ئۇنىڭ ھەققىدە نازىل بولغان.

ئاندىن ئاللاتائالا قايتا تىرىلىشى ئىنكار قىلغۇچى كاپىرنى ئەيىبلەپ مۇنداق دەيدۇ: "بۇ ئىنسانغا لەنەت بولسۇنكى، ئۇنىڭ كۆڭرى نېمىدېگەن قاتتىق-ھە!" بۇ ئۇنىڭغا قىلىنغان دۇئايى بەدۇر. بۇ سۆز بىلەن دۇئايى بەد قىلىش ئەرەب-لەرنىڭ ئادىتى بولۇپ، ئۇلار "ئاللا ئۇنىڭغا لەنەت قىلسۇن" دەيتتى، بۇ ئاللاننىڭ شۇنچە كۆپ نېمەتلەرگە ۋە ئېھسانلارغا ئېرىشكەن ئىنساننىڭ كۆڭرىنى قەبىھ كۆرسىتىشىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاتائالا "ئۇنى ئاللا نېمىدىن ياراتتى" دېگەن سۆزى بىلەن ئەيىبلەدى. بۇ سوئال شەكىلدە كەلگەن ئىپاتلاشتۇر. بۇ سۆزنىڭ ئاخىرىدا ئۇنىڭ نېمىدىن يارىتىلغانلىقى، شەرھىلىنىپ، ئاللاننىڭ ئۇنى ئابىمەندىن ياراتقانلىقى، يارىتىشتا ئۇنى ئابىمەنگە، ئاندىن بىر پارچە، ئۇيۇل قانغا، ئاندىن بىر پارچە گۆشكە ئايلاندۇرۇپ، تاكى تۇغۇلۇپ چوڭ بولغانغا قەدەر بىر قانچە باسقۇچتىن ئۆتكۈزىدىغانلىقى، ئۇنىڭ ياخشى يولغا ياكى يامان يولغا مېڭىشىغا ئاللاتائالانىڭ مۇمكىنچىلىك تۇغدۇرۇپ بېرىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ. ئاندىن ئۇنىڭ ئەجەبلى يەتكەندە جېنىنىڭ ئېلىنىدىغانلىقى، ئاندىن قەبرىگە دەپنە قىلىنىدىغانلىقى*، قىيامەت بولۇپ كىشىلەر قەبرىلىرىدىن تۇرغۇزۇلغاندا ئۇمۇ تۇرغۇزۇلۇپ، ئۇنىڭدىن ھېساب ئېلىنىدىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ، كاپىر ئادەمنىڭ تەكەببۇرلۇق قىلىپ تەۋھىدىتىن باش تارتقانلىقى ۋە قىيامەتنى ئىنكار قىلغانلىقى ئەيىبلەندۇ.

* ئاللاتائالانىڭ ئۆلگەنلەرنىڭ جەسەتلىرىنى دەپنە قىلىشقا ئەمرى قىلىشى جەسەتنىڭ خار بولۇپ تاشلىنىپ قېلىشتىن ۋە قاغا-قۇرغۇن، يىرتقۇچ ھايۋانلارغا يەم بولۇشتىن ساقلىنىشى ئۈچۈندۇر. بۇ ئاللاننىڭ كاتتا نېمىتىدۇر. دەپنە قىلىشىنى ئىپادىلەيدىغان سۆزنىڭ "سۈمە

هۇھىم نۇقتىلىرى:

1. قۇرئان كەرىمنىڭ پەزىلەتلىرى ۋە ئۇنىڭ ئورنىنىڭ يۈكسەك-لىكى كۆرسىتىلىدۇ.
2. پەرىشتىلەرنىڭ پەزىلىتى كۆرسىتىلىدۇ.
3. روشەن ھەقىقەتكە قارشى تۇرغان ئىمانسىز ئادەمگە مالاھەت قىلىنىدۇ.
4. ئىنساننىڭ يارىتىلىشتىكى باسقۇچلىرى ۋە ئۇنىڭ بىر ھالىدىن

ئەقىبەرەھۇ (ئىم ئاقبەرە) سۆزى بىلەن ئەمەس، "فەئەقىبەرەھۇ (فاقبەرە)" سۆزى بىلەن كەلتۈرۈلۈشى مېيىتىنى كېچىكتۈرمەي چاپان دەپنە قىلىشنىڭ لازىملىقىنى كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدا مېيىت تېز دەپنە قىلىناتتى، ھەتتا كېچىسى جان ئۈزگەنلەرنى تاڭ يورۇغۇچە تەخىر قىلماستىن شۇ كېچىسىلا دەپنە قىلىۋېتىتتى، ھازىرقى ۋاقىتتىكىگە ئوخشاش، يىراق-يېقىندىكىلەرنى جىنازە نامىزغا دەۋەت قىلىپ، ئالدى-كەينى يىغىلىپ بولغۇچە مېيىتنى چىقارماي، بىر كۈن-يېرىم كۈن تەخىر قىلىدىغان ئىش يوق ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەدرى غازىنىغا چىقىپ كەتكەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەزرىتى ئوسماندىكى قىزى رۇقىيە كېسەل ئىدى، رۇقىيە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غازاتتىن قايتىپ كېلىشتىن بۇرۇن ۋاپات بولۇپ كەتتى، ھەزرىتى ئوسمان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۈتمەستىن دەپنە قىلىۋەتتى. ھەزرىتى ئوسماننىڭ رۇقىيىنى دەپنە قىلىپ قايتقان ۋاقتى روسۇللىلانىڭ بەدرى غازىتىدىن قايتقان ۋاقتىغا توغرا كەلدى. ھەزرىتى ئوسماننىڭ روسۇللىلانى چاقىرتىپ ئادەم ئەۋەتكەنلىكى، مېيىتنى چىقارماي، بىرئاز بولسىمۇ روسۇللىلانى كۈتۈپ تۇرغانلىقى ياكى روسۇللىلانىڭ بىزنى كۈتۈپ تۇرماپسەلەر دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغىنى يوق. مانا بۇ روسۇللىلانىڭ مېيىت ئۈزۈتۈشتىكى سۈلنىتىدۇر.

- ئىككىنچى ھالغا يۆتكىلىپ تۇرىدىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ.
5. ئىنسان ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇنى دەپنە قىلىشنىڭ شەرىئەت قائىدىسى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىنىدۇ.
6. ئاللائاتالانىڭ ئەمرلىرىنى ئادا قىلمىغان ۋە ئۇنىڭ نېمەت-لىرىگە شۈكۈر قىلمىغانلارغا مالاھەت قىلىنىدۇ.

فَلْيَنْظُرِ

الْإِنْسَانَ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۖ أَتَأْتَابِنَا الْمَاءَ صَبًّا ۖ ثُمَّ شَقَقْنَا
 الْأَرْضَ شَقًّا ۖ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۖ وَعَيْنًا وَقَضْبًا ۖ
 وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۖ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۖ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۖ
 مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِإِنْعَائِكُمْ ۗ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ۗ
 يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۗ وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ ۖ وَصَاحِبَتِهِ
 وَبَنِيهِ ۗ لِكُلِّ أُمَّرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعْنِيهِ ۗ
 وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۖ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۗ
 وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۖ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۗ
 أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۗ

تەرجىمىسى:

(بۇ كاپىر) ئىنسان ئۆزىنىڭ يېمەكلىكلىرىگە (ئىبىرەت نەزىرى بىلەن) قارىسۇن (24). (بىز بۇلۇتتىن) زور مىقداردا يامغۇر ياغدۇردۇق (25). ئاندىن زېمىنى (ئۇنىڭدىن) ئۆسۈملۈكلەرنى چىقىرىپ

رىش بىلەن) ياردۇق (26). سىلەرنىڭ ۋە ھايۋانلىرىڭلارنىڭ مەنبە-
 ئەتىلىشى ئۈچۈن، زېمىندا ئاشلىقلارنى، ئۈزۈمنى، ئوتپاشلارنى،
 زىيىتىنى، خورمىنى، دەرەخلىرى قوبۇق باغچىلارنى، تۈر-ۋاۋك
 مېۋىلەرنى، ئوت-چۆپلەرنى ئۆستۈردۇق (27-32). (قىيامەتنىڭ)
 قۇلاقنى گاس قىلغۇدەك قاتتىق ئاۋازى كەلگەن چاغدا (ھەممە
 ئادەم ئۆز ھالى بىلەن بولۇپ قال-دۇ) (33). ئۇ كۈندە كىشى
 ئۆزىنىڭ قېرىندىشىدىن، ئانىسىدىن، ئاتىسىدىن، خوتۇنىدىن ۋە
 بالىلىرىدىن قاچىدۇ (34-36). ئۇ كۈندە ھەر ئادەمنىڭ بىر ھالى
 بولىدۇكى، ئۇنىڭ باشقىلارغا قارشىغا (شۇ ھالى) يار بەرمەيدۇ (37).
 ئۇ كۈندە نۇرغۇن يۈزلەردىن نۇر، كۈلگە ۋە خۇشال-خۇرا-لىق
 يىغىپ تۇرىدۇ (38-39). يەنە بۇ كۈندە نۇرغۇن يۈزلەرنى چاڭ-
 توزان بېسىپ كەتكەن، قارىداپ كەتكەن بولىدۇ (40-41). بۇلار
 بولسا كاپىرلاردۇر، فاجىرلاردۇر (42).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئىدۇھىيە زەدۇنى:

ئاللاتائالا ئىنساننىڭ يارىتىلىشى ئۈستىدە توختالغاندىن كېيىن،
 ئۆزىنىڭ ئىنسانغا مۇيەسسەر قىلىپ بەرگەن رىزىقىنى ۋە بۇ رىزىقنى
 ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ ئاساسى قىلغانلىقىنى تەپسىلىي بايان قىلدى. ئاللا-
 تائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ ئۇلۇغلىقىنى ھەقىقىي بىلىشى ئۈچۈن، بۇ
 ھەقتە پىكىر يۈرگۈزۈشكە بۇيرۇدى.

بۇ ئايەتلەردە جانسىز پەردىن ئۆسۈملۈكلەرنى ئۈندۈرۈپ
 چىقىرىشقا قادىر بولغان زاتنىڭ چىرىپ پارچە-پارچە بۆلگەنلىكى
 ئايلىنىپ كەتكەن جەسەتلەرنى تىرىلدۈرۈپ، قەبرىلەردىن چىقىرىش-
 قىمۇ ئەلۋەتتە قادىر ئىكەنلىكى تەكىتلىنىدۇ. ئاللاتائالا بۇ ھەقتە

چوڭقۇر پىكىر قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، قاغىچىراق يەرگە بۇلۇتتىن يادىغۇر
ياغدۇرۇپ بەرگەنلىكىنى، زېمىنىنى يارىتىپ، ئۇنىڭدىن ئىنسانلار
ئوزۇقلىنىدىغان تۈرلۈك ئاشلىق - ئوزۇقلۇقلارنى ئۆستۈرۈپ بەرگەن-
لىكىنى، ئۇنىڭدىن ئۈزۈم-نى ۋە باشقا مېۋە-لەرنى يېتىشتۈرۈپ
بەرگەنلىكىنى، ئۇنىڭدىن ھايۋاناتلار ئۈچۈن ئوت - چۆپ-لەرنى ئۆس-
تۈرۈپ بەرگەنلىكىنى، شۇنىڭدەك زەيتۇن دەرىخىنى، خورمىنى،
خىلمۇخىل مېۋىلىك دەرىخىلەرگە تولغان گۈزەل باغلارنى يېتىش-
تۈرۈپ بەرگەنلىكىنى زىكرى قىلىدۇ. شۇنىڭدەك ئاخىرەتلىك ئۈچۈن
ياخشى ئەمەللەر بىلەن تەييارلىنىش لازىملىقى ئۈستىدە توختىلىدۇ.
ئاندىن ئاللا تائالا قىيامەتنىڭ ئەھۋالىدىن بولغان ئىككىنچى
قېتىملىق سۇرنىڭ قۇلاقنى گاس قىلغۇدەك ھەيۋەتلىك ھالدا چېلىنى-
دىغانلىقىنى، ئىنسانلار بۇنى ئاڭلىغان چاغدا ئۆزىنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك
كىشىلىرى بولغان قېرىندىشىدىن، ئانىسىدىن، ئاتىسىدىن، خوتۇنىدىن
قاچىدىغانلىقىنى، چۈنكى ئۇلارنىڭ قىيامەتنىڭ دەھشىتى ۋە ئېلىنى-
دىغان ھېساب بىلەن بولۇپ كېتىپ ئۇلارغا قارىيالمىدىغانلىقىنى،
بۇ چاغدا كىشىلەرنىڭ سائادەتمەنلەر، شەققىلەرگە يەنى ئەھلى
جەننەت ۋە ئەھلى دوزاختىن ئىبارەت ئىككىگە بۆلۈنىدىغانلىقىنى،
ئەھلى جەننەتنىڭ بەلگىسى ئۇلارنىڭ ئېرىشكەن مۇكاپاتلىرى،
كۆرگەن ئىززەت - ھۆرمەتلىرى يۈزىسىدىن ئۆزلىرى خۇشال -
خۇرام، يۈزلىرى نۇرلۇق چىلۋىلىنىپ تۇرۇشتىن ئىبارەت بولىدىغان-
لىقىنى، ئەھلى دوزاخنىڭ بەلگىسى ئۇلار ئۆز ئاقبۇتىنىڭ يامانلى-
قىنى كۆرىدىغانلىقى تۈپەيلىدىن يۈزلىرى قارىداپ كېتىش، چىرا-
يىنى غەم - قايغۇ بېسىشتىن ئىبارەت بولىدىغانلىقىنى، بۇلار دۇنيادا
كاپىر ۋە ئاللاغا بوھتان قىلغۇچى فاجىر بولغانلىقىلىرى ئۈچۈن ئاللا

ئۇلارغا مۇشۇنداق يامان ئاقىۋەتنى ۋەدە قىلغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا مەخلۇقاتىغا بەرگەن نېمەتلىرىنى ئەسلىتىدۇ.
2. ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ بۈيۈكلۈكى، جانسىز زېمىندىن گىياھلارنى ئۆستۈرۈشكە قادىر بولغان ئاللاننىڭ ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئىكەنلىكى كۆرسىتىلدى.
3. قىيامەت كۈنىنىڭ دەھشەتلىك ئىكەنلىكى كۆرسىتىلدى.
4. قىيامەت ئۈچۈن ياخشى ئەمەللەر بىلەن تەييارلىنىشقا رىغبەتلەندۈرۈلدى.
5. قىيامەت كۈنى مۆمىنلەرنىڭ ۋە كاپىرلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى بايان قىلىندى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 (۸۱) سُوْرَةُ التَّكْوِيْمِ كِيْمًا (۷) كُوْعِيْمًا

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَاِذَا النُّجُوْمُ اُنْكَدَّتْ ۝ وَاِذَا الْجِبَالُ
 سُيِّرَتْ ۝ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَاِذَا الْوُحُوْشُ خُسِّرَتْ ۝
 وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَاِذَا النُّفُوْسُ زُوْجَتْ ۝ وَاِذَا
 الْمَوْدُؤَةُ سُئِلَتْ ۝ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ وَاِذَا الصُّحُفُ
 نُشِرَتْ ۝ وَاِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَاِذَا الْجَبِيْمُ سُعِّرَتْ ۝
 وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا اَحْضَرَتْ ۝

تەرجەمى:

81. سۇرە تەكۋىر

مەككەدە نازىل بولغان، 29 ئايەت.*

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام مۇنداق دېگەن: قىيامەتنى خۇددى ئۆز
 كۆزى بىلەن كۆرگەندەك ئەينەن كۆرۈشتىن خۇشال بولىدىغان ئادەم
 «تەكۋىر» سۇرىسىنى، «ئىنقىتار» سۇرىسىنى ۋە «ئىنشاق» سۇرىسىنى
 ئوقۇسۇن.

باشلايمەن.

كۈنىنىڭ نۇرى ئۆچكەن چاغدا⁽¹⁾، يۇلتۇزلار تۆكۈلگەن چاغدا⁽²⁾، تاغلار گۇمران بولغان چاغدا⁽³⁾، بوغاز تۆگىلەر تاشلىۋېتىلگەن چاغدا⁽⁴⁾، ياۋايى ھايۋانلار توپلانغان چاغدا⁽⁵⁾، دېڭىزلار ئوت بولۇپ لاۋۇلىدىغان چاغدا⁽⁶⁾، جانلار (ئۆز قايالىرىغا) قوشۇلغان چاغدا⁽⁷⁾، تىرىك كۆمۈۋېتىلگەن قىز-دىن * سەن قايسى گۇناھ بىلەن ئۆلتۈرۈلدىڭ؟ دەپ سورالغان چاغدا⁽⁸⁻⁹⁾، نامە ئەماللار ئېچىلغان چاغدا⁽¹⁰⁾، ئاسمان ئېچىپ تاشلانغان چاغدا⁽¹¹⁾، دوزاخ قىزىتىلغان چاغدا⁽¹²⁾، جەننەت (تەقۋادارلارغا) يېقىنلاشتۇرۇلغان چاغدا⁽¹³⁾، ھەر ئادەم ئۆزىنىڭ قىلغان (ياخشى - يامان) ئىشلىرىنى بىلىدۇ⁽¹⁴⁾.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوۋۇمىي مەزىنى:

ئاللاتائالا بۇ يەردە قىيامەت كۈنى يۈز بېرىدىغان بىر قىسىم ئەھۋاللاردىن خەۋەر بېرىدۇ. ئۇ چاغدا قۇياش خۇددى سەللىدەك يۆگۈلۈپ غۇزىمەك بولۇپ قالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ نۇرى ئۆچىدۇ، يۇلتۇزلار تۆكۈلۈپ زېمىنغا چۈشىدۇ. تاغلار ئورنىدىن قوزغىلىپ تۇرۇپ كېتىدۇ. زېمىن تەپتەكشى تۈزلەڭلىككە ئايلىنىدۇ. ئەرەبلەرنىڭ نەزىرىدە ئەڭ قىممەتلىك مال ھېسابلانغان قورساقدا ئون ئايلىق بالىسى بار بوغاز تۆگىنىمۇ قىيامەتنىڭ دەھشىتى

* ئەرەبلەر ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىشتىن ئىلگىرى كەمبەغەللىشىپ قېلىشىدىن ياكى قىزلىرىنىڭ ئەسىرگە چۈشۈپ قېلىپ سەتچىلىككە قېلىشىدىن قورقۇپ، قىز بالىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ تاشلايتتى.

بىلەن بولۇپ تېلىپ باققىلى كىشى چىقمايدۇ. قۇرۇقلۇقتىكى ياۋايى ھايۋانلار بىر - بىرىدىن قىساس ئېلىش ئۈچۈن توپلىنىدۇ. دېڭىزلار لاۋۇلداپ يېنىپ تۇرغان ئوتقا ئايلىنىدۇ. مۆمىنلەر مۆمىنلەر بىلەن، كاپىرلار كاپىرلار بىلەن جۈپ بولىدۇ. ياخشى ئادەم ياخشى ئادەم بىلەن جەننەتتە، يامان ئادەم يامان ئادەم بىلەن دوزاختا بىللە بولىدۇ.

ناھەق تىرىك كۆمۈۋېتىلگەن قىز بالا ئۇنى كۆمگۈچىدىن قايسى گۇناھى سەۋەبىدىن تىرىك كۆمۈلۈشكە تېگىشلىك بولغانلىقىنى سورايدۇ. ئۇنىڭ سوئالى ئۆز قاتىلىنى ئەيىبلەش مەقسىتىدە قويۇلىدۇ. يەنە قىيامەت كۈنى قاتىلىنى ئەيىبلەش يۈزىسىدىن قىزنىڭ قايسى گۇناھى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلگەنلىكى سورالغاندا، ئۇ قىز: "مەن گۇناھسىز، ناھەق ئۆلتۈرۈلۈم" دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ھېساب ئېلىش ئۈچۈن كىشىلەرنىڭ نامە - ئەمالى ئېچىلىدۇ. ھەربىر ئادەم ئۆزىنىڭ نامە - ئەمالىنى ئوقۇيدۇ، ئۇنىڭدا خاتىرىلەنگەن ئەمەللىرىگە قاراپ مۇكاپاتقا ئېرىشىدۇ، ياكى جازاغا ئۇچرايدۇ. خۇددى پەردە ئېلىپ تاشلانغاندەك، ئاسمان ئۆز جايىدىن ئېلىپ تاشلىنىدۇ. ئاللاننىڭ دۈشمەنلىرىنى تازىلاش ئۈچۈن دوزاخ ياندۇرۇلىدۇ. ئاللاننىڭ دوستلىرىغا راھەت - پاراغەت ئۈچۈن جەننەت بېقىنلاشتۇرۇلىدۇ. يۇقىرىقى ئەھۋاللار يۈز بەرگەن چاغدا، ھەر ئادەم ياخشى - يامان قىلمىشىدىن خەۋەردار بولىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ ئەمەللىرى كۆز ئالدىدا ھازىر بولىدۇ. يەنە بەزى ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: "يۇقىرىقى ئەھۋاللارنىڭ ئالتىسى قىيامەتنىڭ ئالامەتلىرى شۈبھىسىدە دۇنيادا يۈز بېرىدۇ، ئۇلار: قۇياش نۇرىنىڭ ئۆچۈشى، يۇلتۇزلارنىڭ تۆكۈلۈشى، تاغلارنىڭ ئۆز جايىدىن قوزغىلىشى، قورسىقىدا ئون

ئايلىق بالىسى بار بوغاز تۆگىلەرنىڭ تاشلىنىپ قېلىشى، ياۋايى ھايۋانلارنىڭ قاتتىق قورقۇنچتىن توپلىنىشى، دېڭىزلارنىڭ قىزىتىلىشىدىن ئىبارەت. ئالتىسى بولسا ئاخىرەتتە يۈز بېرىدۇ، ئۇلار: كىشلەرنىڭ چۈپ بولۇشى، تىرىك كۆمۈلگەن قىزلارنىڭ سوئال قويۇشى، نامە - ئەماللارنىڭ ئېچىلىشى، ئاسماننىڭ ئېچىپ تاشلىنىشى، دوزاخنىڭ قىزىتىلىشى، جەننەتنىڭ يېقىنلاشتۇرۇلۇشىدىن ئىبارەت.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. قىيامەت كۈنى ۋە ئۇنىڭ باشلىنىشى تەسۋىرلىنىدۇ. قىيامەتنىڭ يېقىنلاشقانلىقىنى كۆرسەتكۈچى ئالامەتلەر بايان قىلىنىدۇ.
2. خالايمىق ئارىسىدا ئاللاتائالانىڭ ئادالىتىنىڭ كامىل بولىدىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ.
3. قىيامەت كۈنىگە ئىمان ئېيتىشنىڭ زۆرۈرلۈكى كۆرسىتىلىدۇ، قىيامەتكە ياخشى ئەمەللەر بىلەن تەييارلىنىشقا رىغبەتلەندۈرۈلىدۇ.

فَلَا

أُقِيمُ بِالْحَنِينِ ۝ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ۝
وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ ذِي قُوَّةٍ
عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝
وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ
رَّجِيمٍ ۝ فَإِنَّ تَذَهَبُونَ ۝ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
لِيُنذِرَ نَسَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا
أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

تەرجەمى:

كۈندۈزى يوشۇرۇنغۇچى يۇلتۇزلار بىلەن، پاتىدىغان ۋاقتىدا
يوشۇرۇندىغان يۇلتۇزلار بىلەن قەسەم قىلىمەن (15-16)، قاراڭ-
غۇلۇتقا چىدىگەن كېچە بىلەن قەسەم قىلىمەن (17)، يورۇشقا باشلىغان
سۈبەيى بىلەن قەسەم قىلىمەن (18)، قۇرئان ھەقىقەتەن ئىززەت-
لىك بىر ئەلچى (ئارقىلىق نازىل قىلىنغان ئاللاننىڭ سۆزىدۇر) (19)،
ئۇ (ئەلچى) كۈچلۈكتۇر، ئاللاننىڭ دەرگاھىدا مەرتىۋىلىكتۇر (20).
پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلغۇچىدۇر. بۇ يەردە (يەنى ئاسماندا)
ئۇ ئىشەنچلىكتۇر (21). سىلەرنىڭ ھەمراھىڭلار (يەنى مۇھەممەد
ئەلەيھىسسالام) مەجنۇن ئەمەستۇر (22). ئۇ (يەنى مۇھەممەد ئەلەي-
ھىسسالام) جىبرىئىلنى ھەقىقەتەن روشەن ئۇيۇقىنىڭ (شەرقىدە)

كۆردى (23)، ئۇ (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام غەيىبىنى) تەبلىغ قىلىشتا بېخىل ئەمەستۇر (24). ئۇ (يەنى قۇرئان) قوغلاندى شەيتاندا. نىڭ سۆزى ئەمەستۇر (25). قەيەرگە بارىسىلەر؟ (26) ئۇ (يەنى قۇرئان) پۈتۈن ئەھلى جاھانغا نەسەتتۇر (27). سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىن (دىن بارسىدا) راۋرۇس بولۇشنى خالايدىغانلارغا (قۇرئان) نەسەتتۇر (28). پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى. ئاللا خالىغاندا، ئاندىن سىلەر خالايسىلەر (يەنى ئاللا خالىمىغىچە سىلەرنىڭ خالىغىنىڭلارنىڭ ھېچ پايدىسى يوق) (29).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزىدۇنى:

ئاللاتائالا قىيامەتنىڭ بىر قىسىم ئەھۋالىنى زىكرى قىلغاندىن كېيىن، كۈندۈزدە ۋە يېتىش ۋاقتىدا يوشۇرۇنغۇچى يۇلتۇزلار بىلەن قەسەم قىلدى، قاراڭغۇلۇققا چۆمگەن ياكى كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن كېچە بىلەن ۋە يېرۇغان سۈبھى بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاتائالا مەخلۇقات ئىچىدىكى خالىغان نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلىدۇ. مەخلۇقاتنىڭ ئاللاننىڭ غەيرى بىلەن قەسەم قىلىشى دۇرۇس بولمايدۇ. ئاللاتائالا ھۈرمەتلىك ئەلچى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئارقىلىق قۇرئاننىڭ يەتكۈزۈلگەنلىكىنى بايان قىلىش يۈزىسىدىن يۇقىرىقى شەيئىلەر بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاننىڭ كالاھى بولغان قۇرئاننىڭ جىبرىئىلنىڭ سۆزى دېيىلىشى ئۇنى جىبرىئىلنىڭ يەتكۈزگەنلىكى ئۈچۈندۇر. جىبرىئىل پەرۋەردىگارىنىڭ ھۇزۇرىدا ھۈرمەتلىك، بۇيرۇلغان ئىشقا كۈچى يېتىدىغان، كۈچلۈك، ئاللاننىڭ دەرگاھىدا يۇقىرى مەرتىبىلىك، ئاسماندا گېپى ئۆتىدىغان، پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىدىغان، ئاللاندىن پەيغەمبەرلىرىگە ۋەھىي ئېلىپ كېلىشتە

ئىشەنچلىك دەپ تەسۋىرلىنىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى جىبرىئىلنىڭ ئورنىنى، شەرىپىنى، ئۇ ئېلىپ كەلگەن ۋەھىينىڭ شەرىپىنى كۆر-سىتىدۇ. ئاندىن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇشرىكلار تۆھمەت قىلغاندەك مەجنۇن ئەمەسلىكى بايان قىلىنىدۇ. بۇنىڭغا ئىشارەت قىلىپ، سىلەرنىڭ مۇئامىلە قىلىپ كېلىۋاتقان ۋە ئەقلىنىڭ كامىل-لىقىنى سىلەر تونۇغان ھەمراھىڭلار شۇ دەپ كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈنچىقىش ياقتا روشەن ئۇيۇقتا جىبرىئىلنى ئۇنى ئاللانىڭ خەلق ئەتكەن شەكلىدە كۆردى. جىبرىئىلنى كۆرگەن جاي بەتھا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللا تەرىپىدىن كەلگەن ۋەھىينى كىشىلەرگە ئۆگىتىشكە بېخىللىق قىلمايدۇ، بەلكى ئۇنى ھەممە ئادەمگە ئۆگىتىدۇ. قۇرئان قوغلاندى شەيتاننىڭ سۆزى ئەمەس، بەلكى ئۇنى جىبرىئىل ئېلىپ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغزىغا سالغان، سىلەرنىڭ يولۇڭلار توسۇلغان. دەلىل - پاكىتىڭلار يوق تۇرسا، نەگە بارىسىلەر؟ ھالبۇكى، ئۇنىڭ ئاللا تەرىپىدىن كەلگەن ھەقىقەت ئىكەنلىكى سىلەرگە ئايدىڭ ئىدىغۇ؟ قۇرئان توغرا بولۇشى، ھەقىقەتكە ئەگىشىشى ئىرادە قىلغان كىشى ئۈچۈن ۋەز-نەسىمەتتۇر. ھىدايەت تېپىش ياكى گۇمراھ بولۇش ئىشى سىلەرگە باغلىق ئەمەس، بەلكى سىلەرنىڭ خاھىشىڭلار پۈتۈن خالايدىقىنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاتائالانىڭ خاھىشىغا باغلىقتۇر. ئاللا ھىدايەت تاپقۇزماقچى بولغان ئادەمنى ھىدايەت يولىغا مۇۋەپپەقىيەت قىلىدۇ. ئايەتتىكى خىتاب قۇرئەش كافرلىرىغا ۋە ئىسلام دىنىنى ئىنكار قىلىشتا، گۇمراھلىقتا ئۇلارنىڭ يولىدا ماڭغانلارغا قارىتىلغان.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ بۈيۈكلۈكى تەسۋىرلىنىدۇ.
2. قۇرئانى كەرىمنىڭ شەرەپلىك ئىكەنلىكى ۋە ئۇنىڭ ئورنىنىڭ يۇقىرىلىقى كۆرسىتىلىدۇ.
3. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ پەزىلەتلىرى بايان قىلىنىدۇ.
4. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەزىلەتلىرى بايان قىلىنىدۇ.
5. خالاش دېگەن سۈپەت ئاللاتائالاغا ۋە ئاللاتائالانىڭ ئۇلۇغلىقىغا مۇناسىپ رەۋىشتە نىسبەت بېرىلىدۇ.

(۸۲) سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ (۸۲) كُرُوْعُهُمَا
(۸۲) سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ (۸۲) كُرُوْعُهُمَا
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اِذَا السَّمَاءُ اَنْفَطَرَتْ ۙ وَاِذَا الْكُوٰكِبُ اُنْتَثَرَتْ ۙ وَاِذَا الْاِبْحَارُ
 فُجِّرَتْ ۙ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۙ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
 وَاٰخَرَتْ ۗ يَا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَاعْرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِیْمِ ۙ
 الَّذِیْ خَلَقَكَ فَسُوِّكَ فَعَدَلَكَ ۙ فِیْ اٰیِّ صُوْرَةٍ مَّاشَاۗءَ
 رَكَّبَكَ ۗ كَلَّا بَلْ تُكَدِّبُوْنَ بِالذِّیْنِ ۙ وَاِنَّ عَلَیْكُمْ
 لِحٰفِظِیْنَ ۙ كِرٰمًا كَاتِبِیْنَ ۙ یَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ۙ

82. سۈرە ئىنقىتار

مەككىدە نازىل بولغان، 19 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە بەھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئاسمان يېرىلغان چاغدا⁽¹⁾، يۇلتۇزلار تۆكۈلگەن چاغدا⁽²⁾، دېڭىزلار بىر-بىرىگە قوشۇلغان چاغدا⁽³⁾، قەبرىلەر ئاستىن-ئۈستۈن قىلىنغان (يەنى ئۆلۈكلەر چىقىرىلغان) چاغدا⁽⁴⁾، ھەر ئادەم ئىلگىرى-كېيىن قىلغان ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى بىلىدۇ⁽⁵⁾. ئىنسان! سېنى مەرھەمەتلىك پەرۋەردىگارىڭغا ئاسىيلىق قىلىشقا نېمە ئالدىدى؟*⁽⁶⁾. ئۇ سېنى ياراتتى، (ئەزالىرىڭنى) بېجىرىم، قامىتىڭنى تۈز قىلدى⁽⁷⁾. سېنى ئۇ خالىغان شەكىلدە قۇراشتۇردى⁽⁸⁾. ھەر-گىز ئۇنداق قىلماڭلار (يەنى ئاللاننىڭ كەرەمىگە مەغرۇر بولماڭلار). (ئى مەككە كۇففارلىرى!) بەلكى سىلەر دىننى ئىنكار قىلىسىلەر⁽⁹⁾. ھالبۇكى، سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردا سىلەرنى كۆزىتىپ تۇرغۇچى پەرىشتىلەر بار⁽¹⁰⁾. ئۇلار (ئاللاننىڭ دەرگاھىدا) ھۈرمەتلىك پەرىشتىلەر بولۇپ، (سىلەرنىڭ سۆزلىرىڭلارنى ۋە ئەمەللىرىڭلارنى) يېزىپ تۇرىدۇ*⁽¹¹⁾. ئۇلار قىلمىشلىرىڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ⁽¹²⁾.

* ئەبۇ ھاتەمنىڭ ئەكرەمەدىن رىۋايەت قىلىشىچە، بۇ ئايەت ئۈمەييە ئىبنى خەلىق توغرىسىدا نازىل بولغان.
** بىز پەقەت بىزنىڭ ياخشى-يامان ئەمەللىرىمىزنى خاتىرىلەپ تۇرىدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا قىيامەتنىڭ ئالدىدا تۆۋەندىكى ئىشلارنىڭ يۈز بېرىدۇ. دىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ: ئاللاننىڭ ئەمرى بىلەن ئاسمان يېرىلىدۇ، يۇلتۇزلار تۆكۈلىدۇ، دېڭىزلار بىر-بىرىگە قوشۇلۇپ ھەممىسى بىر دېڭىزغا ئايلىنىدۇ، شور دېڭىزنىڭ سۈيى تاتلىق دېڭىز سۈيىگە قوشۇلىدۇ، قەبرىلەردىكى ئۆلۈكلەر تىرىلىدۇ. بۇ چاغدا يەنى يۇقىرىقى ئىشلار يۈز بەرگەندىن كىيىن، ھەربىر ئادەم يۇرۇن قىلغان ياخشى-يامان ئەمەللىرىنى بىلىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا كاپىرلارغا، گۇناھكار مۆمىنلەرگە مۇراجىئەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: "ئى ئىنسان، باتلىنى ساڭا قايسى نەرسە چىرايلىق كۆرسەتتى؟ ئاللا ساڭا يۈكلىگەن ۋەزىپىلەرنى ئادا قىلىدىنكى، پەرۋەردىگارىڭنىڭ كەرەمىگە مەغرۇر بولۇپ، ئوننىڭ

غان گۈزەتچى پەرىشتىلەر بار دەپ ئېتىقاد قىلىشىمىز، ئۇ پەرىشتىلەر-نىڭ ماھىيىتى ئۈستىدە توختالماسلىقىمىز لازىم، يەنى ئۇلارنىڭ نېمىدىن خەلق ئېتىلىگەنلىكى، بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىنى قانداق خاتىرىلەيدىغانلىقى، ئۇلار بىزگە تونۇشلۇق بولغان قەلەم، قەغەز، سىياھ قاتارلىق نەرسىلەرنى ئىشلىتىدۇ؟ ياكى ئەمەللەر چۈشۈرۈلىدىغان لەۋھىلەر بارمۇ؟ بىزگە تونۇشلۇق بولغان ھەرپ ۋە شەكىللەر بىلەن خاتىرىلەيدۇ؟ ياكى ئۇلار ئەمەللەر تەجەللى قىلىدىغان روھلار بولۇپ، ئۇلاردا ئەمەللەر تاكى قىيامەتكىچە سىياھ قەغەز يۈزىدە قالغاندەك قېپقالامدۇ؟ بۇلارنىڭ ھەممىسى بىز مۇنازىرە قىلىپ بىلىشكە تېگىشلىك بولغان ئىشلار ئەمەس، بىز پەقەت ئەمەللەرنى پەرىشتىلەرنىڭ خاتىرىلەپ تۇرىدىغانلىقىغا ئېتىقاد قىلىشىمىز، بۇنىڭ تەپسىلاتىنى ئاللاننىڭ ئۆزى بىلىدۇ دەپ قاراش بىلەنلا كۇپايىلىنىشىمىز كېرەك.

ئازىدىن خاتىرجەم بولدۇڭ، ئاللا سېنى يوقتىن بار قىلدى. سېنى چىرايلىق ياراتتى. قامىتىڭنى تۈز، ئەزالىرىڭنى بېجىرىم ياراتتى. ئىككى قولۇڭنىڭ بىرىنى يەنە بىرىدىن ئۇزۇن، بەزى ئەزالىرىڭنى ئاق، بەزىسىنى قارا قىلغىنى يوق. سېنى ئاللا ئۆز خاھىشىنىڭ تەقەززاسى بويىچە چىرايلىق ياكى سەت، ئۇزۇن ياكى قىسقا شەكىلدە قۇراشتۇردى، سېنى ئاتاڭغا ياكى ئاناڭغا ۋە ياكى تاغاڭغا ئوخشايدىغانراق قىلىپ ياراتتى.

ئاندىن ئاللاتائاللا گەپنى قىيامەتنى ئىنكار قىلغۇچى كۇففار-لارغا قارىتىپ، ئۇلارنى غەپلەتتىن، پەرۋەردىگارنىڭ كەرە-مىگە مەغرۇر بولۇپ كېتىشتىن مەنئى قىلدى. ئۇلارنىڭ كەرەملىك ئاللاغا گۇناھلار بىلەن يۈزلىنىشىنىڭ ئۆزى قىيامەتكە، قىيامەتتىكى جازاغا، ھېسابقا ئىشەنمىگەنلىكتىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى كۆرسەتتى. ئاللا ئۇلارغا ئەمەللىرىنى خاتىرىلەپ تۇرىدىغان پەرىشتىلەرنى مۇئەككەل قىلدى. ئۇلار ئاللانىڭ ھۆرمەتلىك پەرىشتىلىرى بولۇپ، بەندىلەرنىڭ قىلغان ياخشى-يامان ئەمەللىرىنى بىلىپ تۇرىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى.

1. قىيامەت كۈنىنىڭ بۈيۈكلۈكى ۋە دەھشەتلىكلىكى بايان قىلىندۇ.
2. پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى تولۇق ئادا قىلمىغان ۋە گۇناھ قىلىشقا جۈرئەت قىلغانلار قورقۇتۇلدى.
3. ئاللاتائالانىڭ ئىنساننى چىرايلىق شەكىلدە يارىتىش بىلەن ئۇنىڭغا بەرگەن نېمىتى زىكرى قىلىندۇ.
4. قايتا تىرىلىشنى ئىنكار قىلغانلارغا بېرىلىدىغان جازانى، قىيا-

مەتتىكى مۇكاپاتنى، ھېساب بېرىشنى ئىنكار قىلغانلار ئەيىبلەندۇ.
 5. ئەمەللەرنى خاتىرىلەپ تۇرغۇچى پەرىشتىلەرگە ئىمان
 ئېيتىشنىڭ لازىملىقى كۆرسىتىلدى.
 6. ئادەم بالىلىرىنىڭ ئەمەللىرىنىڭ خاتىرىلىنىپ تۇرىدىغانلىقى،
 قىيامەت كۈنى شۇنىڭغا ئاساسەن مۇكاپات، جازا بېرىلىدىغانلىقى
 بايان قىلىندۇ.

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾
 يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا
 أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾
 يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

تەرجىمىسى:

مۆمىنلەر شەك - شۈبھىسىز جەننەتتە بولىدۇ (13). كاپىرلار شەك -
 شۈبھىسىز دوزاختا بولىدۇ (14). ئۇلار قىيامەت كۈنى دوزاخقا
 كىرىدۇ (15). ئۇلار ھەرگىز دوزاختىن ئايرىلمايدۇ (16). قىيامەت
 كۈنىنىڭ (دەھشەتلىكلىكىنىڭ) قانداقلىقىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (17)
 قىيامەت كۈنىنىڭ (دەھشەتلىكلىكىنىڭ) قانداقلىقىنى قانداق بىلەلەي-
 سەن؟ (18) ئۇ كۈندە بىر ئادەمنىڭ يەنە بىر ئادەمگە ياردەم بېرىش
 قولىدىن كەلمەيدۇ. بۇ كۈندە ھۆكۈم ئاللاغا خاستۇر (19).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈۋەبى دەزەۋىنى:

ئاللاتائالا خالاپەتنىڭ تەقدىرىنىڭ ئاخىرەتتە قانداق بولىدىغانلىقىنى،

ئۇلارنىڭ ئاللاننىڭ ئەمر - پەرمانلىرىغا بويسۇنغان - بويسۇنمىغانلىقى ئېتىبارى بىلەن، ئاللاغا ئىتائەت قىلغان ياكى ئاللاننىڭ ۋەدىسىگە ئىشەنگەنلىكى ئېتىبارى بىلەن ئىككى تۈركۈمگە بۆلۈنىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: "ئاللاغا ئىتائەت قىلغۇچى، ئاللا ھارام قىلغان نەرسىلەردىن ساقلىنغۇچى ياخشى بەندىلەر جەننەتنىڭ نېمەتلىرىدىن بەھرىمەن بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئەكسىچە، ئاللاننىڭ شەرىئىتىنى تەرك ئەتكۈچى فاجىرلار، قىيامەت كۈنى دوزاخقا داخىل بولىدۇ. دوزاخنىڭ ئازابى تۈگىمەيدۇ".

"قىيامەت كۈنىنىڭ قانداقلىقىنى قانداق بىلەلەيسەن؟" دەپ تەك رار ئېيتىلىشى قىيامەتنىڭ دەھشەتلىكلىكىنى تەكىتلەش ئۈچۈندۇر. ئاندىن ئاللاتائالا: قىيامەت كۈنى ئادەمنىڭ ئادەمگە پايدا يەتكۈزەلمەيدىغانلىقىنى، ئادەمنىڭ ئادەمنى ئازابىتىن قۇتقۇزالمىدىغانلىقىنى، ھېچ كىشىنىڭ قولىدا ھوقۇقى بولمايدىغانلىقىنى، ھەممە ئىش ئاللاننىڭ قولىدا بولىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

هۆھم نۇقتىلىرى:

1. قىيامەت كۈنى ياخشىلارنىڭ بارار جايىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
2. ئىنسانلار جازاغا تارتىلىدىغان ۋە ئۇلاردىن ھېساب ئېلىنىدۇ. خان كۈنىنىڭ قورقۇنچىلۇق ئىكەنلىكى تەسۋىرلىنىدۇ.
3. قىيامەت كۈنى ھەممە ئىش ئاللاغا خاس بولىدىغانلىقى، ھەر بىر ئىنسان ئۆز ھالى بىلەن بولۇپ قالىدىغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ.
4. ئىنساننىڭ ئىبىرەت، ۋەز - نەسىھەت ئېلىشى لازىملىقى، قىيامەت كۈنىنىڭ ئازابىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ياخشى ئەمەللەرنى

داۋاملاشتۇرۇشنىڭ لازىملىقى بايان قىلىنىدۇ.

أَيَاتُهَا ٣٠ (٨٣) سُورَةُ الطَّافِقِينَ مَكِّيَّةٌ (٨٦) رُكُوعُهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَّوِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ ۝ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

تەرجىمىسى:

83. سۇرە مۇتەففەئىن*
مەككىدە نازىل بولغان، 36 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئۆلچەمدە ۋە تارازىدا) كەم بەرگۈچىلەرگە ۋاي! (1). ئۇلار كىشىلەردىن ئۆلچەپ ئالغان چاغدا تولۇق ئالدى (2). كىشىلەرگە

* بۇ سۇرىنى مەدىنىدە نازىل بولغان دېگۈچىلەرمۇ بار، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە قەدەم تەشرىپ قىلغان چاغلاردا، مەدىنىلىكلەر تارازا-ئۆلچەمدە ساختىلىق قىلىشتا ئۇچىغا چىققان ئىدى. بۇ ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن، ئۇلار ئۇنداق قىلمايدىغان بولغان.

ئۆلچەپ ياكى تارتىپ بەرگەن چاغدا كەم بېرىدۇ (3). ئۇلار بۈيۈك بىر كۈندە تىرىلىدىغانلىقىغا ئىشەنمەيدۇ؟ (4-5). ئۇ كۈندە ئىنسانلار ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ ھۇزۇرىدا تىك تۇرىدۇ (6).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي ھەزەۋى:

ئاللاتائالا يۇقىرىقى ئايەتلەردە تارازا-ئۆلچەمدە ساختىلىق قىلغۇچىلارنى ئېنىق تەرىپلەپ مۇنداق دەيدۇ: ئۇلار كىشىلەردىن ئالغان چاغدا تولۇق ئۆلچەپ ياكى تولۇق تارتىۋالىدۇ، كىشىلەرگە بەرگەندە كەم ئۆلچەپ، كەم تارتىپ بېرىدۇ. ئاللاتائالا مۇنداقلار ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابلىنىدۇ دەپ ۋەدە قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ قىلمىشىنى ئەيىبلەيدۇ، ئۇلارنىڭ مۇنداق قىلىشقا جۈرئەت قىلىشىدىن ئەجەبلىنىدۇ. ئۇلار ئاللاتائانىڭ ئۆزلىرىنى تىرىلدۈرىدىغانلىقىغا گۇپا ئىشەنمەيدىغاندەك ئىش قىلىدۇ. ئۇلار ئاللاتائانىڭ ئالدىدا تۇرۇپ، تارازىدا، ئۆلچەمدە قىلغان ساختىپەزلىكىدىن ۋە چوڭ-كىچىك قىلمىشلىرىدىن ھېساب بېرىشتىن قورقمايدۇ. قىيامەت كۈنى ئاللا ئۇلارنى تىرىلدۈرىدۇ. بۇ كۈنى ئىنسانلار پەرۋەردىگارىنىڭ مۇكاپاتىغا ئېرىشىش ياكى جازاسىغا ئۇچراش ۋە ھېساب بېرىش ئۈچۈن قەبرىلىرىدىن تۇرغۇزۇلىدۇ.

ھۆھم نۇقتىلىرى:

1. ئېلىشتا تولۇق ئېلىپ، بېرىشتە مەيلى ئاز، مەيلى كۆپ بولسۇن، كەم بەرگەنلەرگە قاتتىق ئازاب ۋەدە قىلىنىدۇ.
2. ئۆلچەم، تارازا ۋە گەز قاتارلىقلاردا كەم بېرىشنىڭ

- ھاراملىقى كۆرسىتىلىدۇ.
3. ئۆلچەم ۋە تارازا ئىشىنىڭ چوڭ ئىشى ئىكەنلىكى، چۈنكى ئۇلار بىلەن بولغان مۇئامىلە ئىشەنچ ۋە ئادالەتكە ئاساسلىنىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
4. ئۆلچەم ۋە تارازىدا كەم بېرىش باشقىلارنىڭ ھەققىگە قىلىنغان خىيانەت ۋە تاجاۋۇزچىلىق ھېسابلىنىدۇ.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ
 الْفَجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝ كِتَابٌ
 مَّرْقُومٌ ۝ وَيَلْوِي يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ يَكذِّبُونَ يَوْمَ
 الدِّينِ ۝ وَمَا يَكذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ إِذِ اتَّكَلُ
 عَلَيْهِ أَيْنُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ كَلَّا بَلْ عَرَّانَ
 عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ
 يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ
 يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

تەرجىمىسى:

ئۇلار (تارازىدا، ئۆلچەمدە) كەم بېرىشتىن يانسۇن، يامان ئادەملەرنىڭ نامە - ئەمالى چوقۇم سىجىندا بولىدۇ (7). سىجىن

دېگەن نېمە؟ ئۇنى قانداق بىلەلەيسەن؟⁽⁸⁾ ئۇ (يامان ئادەملەرنىڭ قىلمىشلىرى) خاتىرىلەنگەن بىر دەپتەردۇر⁽⁹⁾. بۇ كۈندە ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي!⁽¹⁰⁾ ئۇلار قىيامەت كۈنىنى ئىنكار قىلىدۇ⁽¹¹⁾. ئۇنى پەقەت (كۆفرىدا) ھەددىدىن ئاشقان، ئىنتايىن گۇناھكار ئادەملا ئىنكار قىلىدۇ⁽¹²⁾. ئۇنىڭغا بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز تىلاۋەت قىلىنسا، ئۇ: "بۇ قەدىمكىلەرنىڭ ھېكايىلىرىدۇر" دەيدۇ⁽¹³⁾. ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن دىللىرى قارىيىپ كەتكەن⁽¹⁴⁾. ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ھەقىقەتەن ئۇلار بۇ كۈندە پەرۋەردىگارىنى كۆرۈشتىن مەنى قىلىنغان⁽¹⁵⁾. ئاندىن ئۇلار ھەقىقەتەن دوزاخقا داخىل بولغۇچىلاردۇر⁽¹⁶⁾. ئاندىن (ئۇلارغا): "مانا بۇ سىلەر ئىنكار قىلغان نەرسە (يەنى ئازاب)دۇر" دېيىلىدۇ⁽¹⁷⁾.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئودۇھىي مەزھۇنى:

ئاللاتائالا تارازا - ئۆلچەمدە كەم بەرگۈچىلەرنى بۇ قىلمىشنى تاشلاشقا بۇيرۇيدۇ. ئاندىن گۇناھكارلارنىڭ، جۈملىدىن تارازا - ئۆلچەمدە كەم بەرگۈچىلەرنىڭ نامى - ئەمالنىڭ سىجىنىدا بولىدۇ. خالىقنى، سىجىننىڭ خەتلىرى ئېنىق يېزىلغان بىر دەپتەر ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ، ئۇلارغا قاتتىق ئازاب قىلىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلىدۇ، شۇنىڭدەك قىيامەتنى ئىنكار قىلغۇچىلارنىڭ سۈپەتلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: قىيامەتنى پەقەت ھەددىدىن ئاشقان، ھارام قىلىنغان ئىشلارنى قىلغان، سۆزلىرىدە ۋە ھەرىكەتلىرىدە گۇناھكار بولغان ئادەملا ئىنكار قىلىدۇ، ئۇ ئادەمگە قۇرئان تىلاۋەت قىلىنسا، يەنى ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

قۇرئان ئوقۇپ بەرسە، ئۇ ئىنكار قىلىپ: "بۇ پەقەت قەدىمكىلەرنىڭ ھېكايىلىرىدۇر. مۇھەممەد ئۇنى باشقىلاردىن ئۆگەنگەن، ئاللاننىڭ پەيغەمبەرگە نازىل قىلغان كالامى ئەمەس" دەيدۇ. ئاندىن ئاللا بۇ سۆزنى "كەللا" دېگەن سۆز بىلەن رەت قىلىپ، قۇرئان ئۇلار ئېيتقانداك قەدىمكىلەردىن قالغان ھېكايە ئەمەس، مۇنداق سۆزنى پەقەت قەلبى گۇناھلار بىلەن قارىيىپ كەتكەن، ھەق بىلەن باتىلنى ئايرىيالمايدىغان ئادەملەر ئېيتىدۇ، دەيدۇ.

ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "مۆمىن ئادەم بىرەر گۇناھنى قىلسا، ئۇنىڭ قەلبىدە قارا چېكىت پەيدا بولىدۇ، ئەگەر تەۋبە قىلىپ گۇناھتىن قول ئۈزۈپ، ئىستىغفار ئېيتسا، ئۇنىڭ قەلبى تازىلىنىدۇ. ئەگەر ئۇ كۆپ گۇناھ قىلسا، قارا چېكىت ئۇنىڭ قەلبىگە تارقىلىدۇ." قۇرئاندا تىلغا ئېلىنغان "ران" دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى ئەنە شۇدۇر. ئاندىن كېيىن ئاللانائالا ئۇلارغا تەييارلىغان تۈرلۈك ئازابلارنى، ئۇلارنىڭ ئۇلۇغ ئاللاننىڭ جامالىنى كۆرۈشتىن مەھرۇم قىلىنىدىغانلىقىنى ئېنىق بايان قىلىدۇ. ئاللاننىڭ جامالىنى كۆرەلمەسلىك چوڭ ئىشتىن مەھرۇم قىلىنغانلىق ھېسابلىنىدۇ، چۈنكى ئاخىرەتتە ئاللاننىڭ مۆمىن بەندىلىرى ئۇنىڭ جامالىنى كۆرۈشتىن بەھرىمەن بولىدۇ. ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: "سەلەر پەرۋەردىگارنىڭلارنى خۇددى 14 كۈنلۈك ئايىنى كۆرگەندەك كۆردۈسەلەر، ئۇنى كۆرگەنلىكىڭلار ئۈستىدە دە - تالاش قىلمايسەلەر." ئاندىن كۇففارلار دوزاخقا كىرىپ ئۇنىڭ ئازابىنى تېتىيدۇ. ئۇلارغا ئەيىبلەش يۈزىسىدىن: مانا بۇ دۇنيادا ئاللاننىڭ پەيغەمبەرلىرى خەۋەر قىلسا سەلەر ئىنكار قىلغان جازادۇر، مانا بۇ سەلەر يىراق سانىغان

ئازابتۇر، دېيىلىدۇ.

هۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاخىرەتتە گۇناھكارلارنىڭ تەقدىرىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
2. قىيامەت كۈنىنى ئىنكار قىلغان ۋە ئۇنىڭ بولۇشىنى يىراق سانغان كىشىلەر قورقۇتۇلىدۇ.
3. قىيامەتنى پەقەت تەكەببۇرلۇق ۋە تەرسالق قىلغان، ھەقىقەتتە تىن چىكىنگەن، گۇناھلارغا چۆمۈلگەن، ساماۋى كىتابلارغا ئىشەنمىگەن ئادەملەرنىڭلا ئىنكار قىلىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
4. مۆمىنلەرنىڭ ئاللاتائالانى ئاخىرەتتە كۆرىدىغانلىقىغا ۋە ئۇنى كۆرگەنلىكلىرى ئۈستىدە دە-تالاش قىلمايدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىش تەرغىپ قىلىنىدۇ. بۇنىڭ ئەھلى سۈننە ۋە لىجامائەنىڭ ئەقىدىسى ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.
5. ئاخىرەتتە كۈفەرلارلارنىڭ ئاللاننىڭ جامالىنى كۆرۈشتىن مەھرۇم قىلىنىدىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ.
6. گۇناھتىن ئاگاھلاندىرۇلىدۇ، گۇناھلارنىڭ دىلىنى پەيدىنپەي يېپىۋالىدىغانلىقى، شۇنىڭ بىلەن دىل قارىيىپ، ھەقىقىي ناھەق، ناھەقىنى ھەق دەپ تونۇيدىغان ئەھۋالنىڭ كېلىپ چىقىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ

الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝ كِتَابٌ
مَّرْقُومٌ ۝ يَشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝
عَلَى الْأَرْزَاقِ يُنظَرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ
النَّعِيمِ ۝ يُسْقُونَ مِنْ رَاحِقٍ مُخْتَمِرٍ ۝ خِتْمُهُ مِسْكَ ۝ فِيهِ
ذَلِكُ فَلْيَنْتَهِسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۝ وَمَرَاةٌ مِنْ تَيْمِيمٍ ۝
عَبْدًا يَتْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

تەرجىمەسى:

راستتىنلا ياخشى بەندىلەرنىڭ نامە - ئەمالى شەك - شۈبھىسىز
ئىللىيۇندا بولىدۇ (18). ئىللىيۇننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سەن قانداق
بىلەلەيسەن؟ (19) (ئۇ) ياخشىلارنىڭ ئەمەللىرى خاتىرىلەنگەن
دەپتەردۇر (20). ئۇنىڭغا ئاللاننىڭ يېقىن پەراشتىلىرى كۇۋاھ
بولىدۇ (21). ياخشىلار نېمەت ئىچىدە (يەنى جەننەتتە) بولىدۇ (22).
ئۇلار تەختلەر ئۈستىدە تۇرۇپ (ئاللاننىڭ جەننەتتە ئۇلارغا بەرگەن
تۈرلۈك نېمەتلىرىگە) قارايدۇ (23). ئۇلارغا قارايدىغان بولساڭ،
نېمەتنىڭ (ئۇلارنىڭ چىرايلىرىدىن چىقىپ تۇرغان) ئەسىرىنى

تونۇيسەن (24). ئۇلار ئاغزى پېچەتلەنگەن ساپ شاراب* بىلەن سۇغىرىلىدۇ. ئىچىشنىڭ ئاخىرىدا ئۇنىڭدىن ئىپارنىڭ ھىدى كېلىپ تۇرىدۇ. قىزىققۇچىلار شۇنىڭغا قىزىقسۇن (25-26). ئۇنىڭغا (يەنى ساپ شارابقا) تەسنىمنىڭ (سۈيى) ئارىلاشتۇرۇلغان (27). تەسنىم جەننەتتىكى بىر بۇلاق بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئاللاننىڭ يېقىن بەندىلىرى ئىچىدۇ (28).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۇدۇھىيە مەزەدۇنى:

ئاللاتائالا ئاخىرەتتە كۇففارلارنىڭ ھالىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بايان قىلغاندىن كېيىن، ياخشى بەندىلەرنىڭ ئەھۋالى ھەققىدە توختىلىپ، ئالدى بىلەن ياخشىلارنىڭ نامە - ئەمالىنىڭ ئۇلارنىڭ دەرىجىسىگە قاراپ جەننەتكە كىرگۈزۈلۈشىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ، ئۇلارغا بېرىلىدىغان نازۇنپەمەتلەرنى زىكرى قىلىدۇ. ياخشى بەندىلەر جەننەتتە كىشىنىڭ كۆزى كۆرمىگەن مۇقىم نېچەتلەرگە سازاۋەر بولىدۇ. ئۇلار چىرايلىق ئۆيلىرىدە، زىننەتلەنگەن، پەردىلەنگەن، ئېسىل تەختلەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، ئۇلۇغ پەرۋەردىگارىنىڭ جامالىغا قارايدۇ. مانا بۇ ئەڭ چوڭ مۇكاپاتتۇر،

* رەسۇلۇللانىڭ بىر ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلىدۇ: بىر مۆمىن چاڭقىغان يەنە بىر مۆمىنگە سۇ بېرىپ ئۇنىڭ تەشەنالىقىنى قاندۇرسا، قىيامەت كۈنى ئاللاتائالا ئۇنى ئاغزى پېچەتلەنگەن ساپ شاراب بىلەن سۇغىرىدۇ، بىر مۆمىن ئاچ قالغان بىر مۆمىننى غىزالاندۇرسا، ئاللا ئۇنى جەننەتنىڭ مېۋىلىرى بىلەن ئوزۇقلاندۇرىدۇ. بىر مۆمىن يالىڭاچ قالغان بىر مۆمىنگە كېم - كېچەك بەرسە، ئاللا ئۇنى جەننەتنىڭ يېشىملىقلىرى بىلەن پۇرەكەيدۇ.

دۆمىنىڭ قەلبى ئۈچۈن ئەڭ سۆيۈملۈكتۇر. ئۇلار ئۆزلىرى بەھرىدە مەن بولۇۋاتقان ئىزچىل نېمەتلەرگە قارايدۇ. دوزاخقا قاتتىق ئازاب چېكىۋاتقان دۈشمەنلىرىگە قارايدۇ. بۇ ياخشى بەندىلەرگە قارايدىغان بولساڭ، ئۇلارنىڭ چىرايىدىن نېمەتنىڭ ۋە خۇشاللىقنىڭ ئالامەتلىرى چىقىپ تۇرىدۇ. ئۇلار ھېچ كىشىنىڭ قولى تەگمىگەن، بېچەت-لەنگەن، سۈپسۈزۈك شارابلار بىلەن سۆمۈرىلىدۇ. ئۇ شارابلارنى ئىچكۈچىلەردىن ئىچىپ بولغاندا ئىپارنىڭ ھىدى كېلىپ تۇرىدۇ. ئۇلاردا بۇ دۇنيادا ھاراق ئىچكۈچىلەردە بولىدىغان بەتبۇيلىق بولمايدۇ. ئالدىرىغۇچىلار ۋە ياخشىلىققا قىزىققۇچىلارمۇ شۇنداق ساۋاب ۋە مۇكاپاتقا ئېرىشكە ئالدىرىسۇن. ئۇلار ياخشى ئىشلارنى قىلىپ جەننەتكە كىرىپ، مۇشۇنداق نېمەتكە ئېرىشىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا "رەھىق" دەپ ئاتىلىدىغان مەي ئۈستىدە توختىلىپ، بۇنىڭ تەسنىمىدىن ئېتىلىپ چىقىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ ۋە "تەسنىم"نى ئاللاننىڭ يېقىن بەندىلىرى ئىچىدىغان بۇلاق دەپ چۈشەندۈرىدۇ. "رەھىق" جەننەتتىكى ئەڭ ئېسىل شاراب بولۇپ، ئۇ ئاللاغا يېقىن بەندىلەرگە قۇيۇپ بېرىلىدۇ.

ۋەھم نۇقتىلىرى:

1. ياخشىلارنىڭ بارىدىغان جايى ۋە ئاللاننىڭ ئۇلارغا ئاخىرەتتە تەييارلىغان نېمەتلىرى بايان قىلىنىدۇ.
2. ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئالدىراشقا رىغبەتلەندۈرۈلىدۇ.
3. قىيامەت كۈنى ھۆمىنلەرنىڭ ئاللاتائالانى كۆرىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىش تەرغىپ قىلىنىدۇ.

إِنَّ الَّذِينَ اجْرَمُوا كَانُوا مِنَ
 الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣١﴾
 وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٤﴾ قَالَ يَوْمَ
 الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾ عَلَىٰ الْأَرَائِكِ
 يَنْظُرُونَ ﴿٣٦﴾ هَلْ تُؤِيبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

تەرجىمى:

كاپرلار ھەقىقەتەن مۆمىنلەرنى (مەسخىرە قىلىپ) كۆلەتتى * (29)
 (مۆمىنلەر) ئۇلارنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە، ئۇلار ئۆزئارا كۆز
 قىشىتتى (30)، ئۆيلىرىگە قايتقاندا (مۆمىنلەرنىڭ غەيۋىتىنى
 قىلىپ) مەززە قىلغان ھالدا قايتىشاتتى (31)، ھۆمىنلەرنى كۆرگەندە،
 "بۇلار شەكسىز ئاداشقانلار" دېيىشەتتى (32). ئۇلار ھۆمىنلەرنى
 كۆزىتىشكە ئېۋەتلىگىنى يوق (33). بۈگۈن (يەنى قىيامەت كۈنى)
 ھۆمىنلەر كاپرلاردىن كۆلدۇ (34). (كاپىرلار) نىڭ ھالىغا (ئېسىل)

* «مۆمىنۇن» سۈرىسىدە بۇ مەزمۇن مۇنداق شەرھلىنىدۇ: "ئۇلارنى
 مەسخىرە قىلىدىغانلار، ھەتتا ئۇلار سىلەرگە مېنىڭ زىكرىمنى ئۇنتۇۋال-
 دۇردى، سىلەر ئۇلاردىن كۆلەتتىڭلار، سەۋر قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن
 مەن ئۇلارنى بۈگۈن مۇكاپاتلىدىم، ئۇلار ھەقىقەتەن مەقسەتكە
 ئېرىشكۈچىلەردۇر."

تەختلەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ نەزەر تاشلايدۇ (35). (كاپىرلار مۆمىن-لەرنى) مەسخىرە قىلغان قىلمىشلىرىنىڭ جازاسىنى تارتتىمۇ؟ (36).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمىي مەزەۋى:

ئاللاتائالا مۆمىنلەرگە تەييارلىغان نازۇنپەتلىرىنى، كۇففار-لارغا قىلىدىغان ئازابلارنى بايان قىلغاندىن كېيىن، دۇنيادا مۇشرىكلارنىڭ مۆمىنلەرگە قىلغان مۇئامىلىسى، ئۇلارغا قارىغاندا مۆمىنلەرنىڭ ئاخىرەتتە قانداق مۇئامىلىدە بولىدىغانلىقى ھەققىدە توختىلىدۇ. كۇففارلار مۆمىنلەرنى مەسخىرە قىلىپ كۈلەتتى، مۆمىنلەر ئۇلارنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەن چاغدا كۆز ئىشارىسى قىلىپ، ئۇلارنى زاڭلىق قىلاتتى. كۇففارلار ئۆيلىرىگە قايتقان چاغلىرىدا، مۆمىنلەرنى زاڭلىق قىلىشىپ مەزىزە قىلىشاتتى. مۇشرىكلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنى ئۇلارنىڭ دىنىدا بولمىغانلىقى ئۈچۈن گۇمراھلار ۋە يولدىن چەتىگە نەزەر دېيىشەتتى. مۇشرىكلارغا مۆمىنلەرنىڭ ئىشى - ھەرىكىتىنى كۆزىتىش ۋە زىپىسى تاپشۇرۇلغان ئەمەس. قىيامەت كۈنى ئاللاتائالا كۇففارلاردىن مۆمىنلەرگە ئىنتىقام ئېلىپ بېرىدۇ. كۇففارلار دوزاختا ئازابلاندى. مۆمىنلەر جەننەتلەردە نازۇنپەتلىرىدىن ھۇزۇرلىنىدۇ. ئۇلار ئېسىل تەختلەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، ئازاب چېكىۋاتقان كۇففارلارغا قارايدۇ. ئۇلار دۇنيادا كۇففارلار، مۆمىنلەردىن كۈلگەندەك ئۇلاردىن كۈلىدۇ. كۇففارلارنىڭ دۇنيادا مۆمىنلەرنى مەسخىرە قىلىپ كۈلگەنلىكىگە بۇنىڭ بىلەن لايىق جازا بېرىلىدۇمۇ؟ ھەئە، ئۇلارغا تولۇق جازا بېرىلدى.

هۇھم نۇتەلىرى:

1. ھۆمىنلەرنى كەمىتىشنىڭ يا ئۇنى مەسخىرە قىلىشنىڭ ھارام-لىقى بايان قىلىندۇ.
2. ھۆمىنلەرنى مەسخىرە قىلغۇچىلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.
3. ئاللاتائالانىڭ ئادىلىقى، كىم قايسى ئىشنى قىلسا، ئۇنىڭغا شۇ ئىش بىلەن جازا بېرىدىغانلىقى زىكرى قىلىندۇ.

سُورَةُ الْاِنشَاقِ مَكِّيَّةٌ (۸۳) **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ**

اِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۙ وَاذِنْتَ لِرَبِّهَا وُحِّتٌ ۙ وَاِذَا
الْاَرْضُ مَدَّتْ ۙ وَاَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۙ وَاذِنْتَ
لِرَبِّهَا وُحِّتٌ ۙ يَا أَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلَىٰ رَبِّكَ
كَدًا حَافِلًا ۚ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبًا بِيَمِيْنِهٖ ۙ
فَسَوْفَ يَحٰسِبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۙ وَيُنْقَلِبُ اِلَىٰ اَهْلِهٖ
مَسْرُوْرًا ۙ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبًا وَّرَآءَ ظَهْرِهٖ ۙ فَسَوْفَ
يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ۙ وَيَصْلٰى سَعِيْرًا ۙ اِنَّهٗ كَانَ فِىْ اَهْلِهٖ
مَسْرُوْرًا ۙ اِنَّهٗ ظَنَّنَ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ۙ بَلٰٓءٌ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ
بِهٖ بَصِيْرًا ۙ

تەرجىمىسى:

84. سۈرە ئىنشاق

مەككىدە نازىل بولغان، 25 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللانىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئاسمان يېرىلغان (1)، پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى ئاڭلاپ ئىتائەت قىلغان، پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى ئاڭلاشقا، ئىتائەت قىلىشقا لايىق بولغان چاغدا (2)، زېمىن سوزۇلغان (3)، قوينىدىكى نەرسىلەرنى (يەنى ئۆلۈكلەرنى، مەدەنىلەرنى) سىرتقا چىقىرىپ قۇرۇق قىلىپ قالغان (4)، پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى ئاڭلاپ ئىتائەت قىلغان، پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى ئاڭلاشقا، ئىتائەت قىلىشقا لايىق بولغان چاغدا، (ئىنسان خىيالىغا كەلمىگەن دەھشەتلىك ئەھۋاللارغا يولۇقىدۇ) (5). ئىنسان! سەن ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارنىڭغا مۇلاقات بولغىنىڭغا دەەر (ئۆز ئىشىڭدا) سەئىيى - ئىجتىھات قىلسەن (يەنى ئەمەلىڭنىڭ نەتىجىسىنى كۆرسەن) (6). نامە - ئەمالى ئوڭ تەرىپىدىن بېرىلگەن ئادەمدىن ئاسان ھېساب ئېلىنىدۇ (7-8). ئۇ (جەننەتتىكى) ئائىلىسىگە خۇشال - خۇرام قايتىدۇ (9). نامە - ئەمالى ئارقا تەرەپتىن بېرىلگەن ئادەم (10)، "ۋاي!" دەپ توۋلايدۇ (يەنى ئۆلۈمنى ئارزۇ قىلىدۇ) (11)، دوزاخقا كىرىدۇ (12). چۈنكى ئۇ (دۇنيادىكى چېغدا) ئائىلىسىدە شاد - خۇرام ئىدى (13). ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا قايتمايمەن دەپ گۇمان قىلدى (14). ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا قايتىدۇ).

پەرۋەردىگارى ھەقىقەتەن ئۇنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (15).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمى مەزھۇنى:

ئاللاتائالا قىيامەت كۈنى يۈز بېرىدىغان ئىشلارنى — ئاسماننىڭ بېرىلىپ، بىر — بىرىدىن ئاجرىلىدىغانلىقىنى، بېرىلىش بىلەن ۋە بويسۇنۇش بىلەن پەرۋەردىگارىنىڭ ئەمرىنى ئاڭلايدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. شۇنداقلا زېمىننىڭ سوزۇلىدىغانلىقىنى، كېڭىيىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئۈستىدىكى تاغلارنىڭ ۋە ئىمارەتلەرنىڭ يوقىلىشى بىلەن زېمىننىڭ تۈزلەڭلىككە ئايلىنىدىغانلىقىنى، قوينىدىكى ئۆلۈك — لەرنى مەھشەرگاھقا بېرىش ئۈچۈن چىقىرىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ، زېمىننىڭ ئۆز پەرۋەردىگارىنىڭ ئەمرىنى ئاڭلايدىغانلىقىنى، ئاللاتا — ئالانىڭ ئەمرىگە ئىتائەت قىلىشقا تېگىشلىك ئىكەنلىكىنى، ئاللا ئۇلۇغ بولۇپ، ھەممە نەرسە ئۇنىڭ ئۇلۇغلىقىغا بويسۇنىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا پۈتۈن ئىنسانلارغا خىتاب قىلىپ: ئى ئىنسان، سەن تاكى ئەجىلنىڭ يەتكۈچە ھەقىقەتەن تىرىشىپ ۋە سەئىي قىلىپ تۇرسەن. ئاندىن سەن ھاياتىڭدا قىلغان ياخشى — يامان ئەمەللىرىڭگە مۇلاقات بولسەن، شۇلارغا قاراپ مۇكاپاتلىنسەن، يا جازالىنسەن؛ نامە — ئەمالى ئوڭ قولىدىن بېرىلگەن ئادەمدىن ئاسان ھېساب ئېلىنىدۇ، دەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلگەن: ئاللاتا — ئالا قىيامەت كۈنى بەندىنى ئۆزىگە ئەڭ يېقىن تۇرغۇزۇپ، سەن پالانى — پالانى ئىشلارنى قىلدىڭ دەپ، ئۇنىڭ گۇناھلىرىنى ساناپ كۆرسىتىدۇ. ئاندىن ئۇلارنى دۇنيادا ئاشكارىلىسىدىم، بۈگۈن ئۇنى مەغمىرەت قىلىمەن، دەيدۇ. ئۇ ئادەم جەننەتتىكى ئائىلىسىگە ئاللا —

ئىككى بەرگەن ئاتالرىدىن خۇشال ھالدا قايتىدۇ. ئۇنىڭ ئائىلىسى دېگەن سۆزدە ئۇنىڭ دۇنيا ئاياللىرىدىن، ھۇرلەردىن بولغان جەننەتتىكى ئاياللىرى كۆزدە تۇتۇلدى. نامە - ئەمەلى ئارقا تەرىپىدىن، سول تەرىپىدىن بېرىلسە (كاپىرنىڭ شۇنداق بولىدۇ)، ئۇ پەرىيات چېكىپ، ماڭا ۋاي دەيدۇ. ئۇ دوزاخقا تاشلىنىپ، ئۇنىڭ ھارارىتىدە كۆيىدۇ. چۈنكى ئۇ ئائىلىسىدە شاد - خۇرام بولۇپ، ئۆزىنىڭ ئاقىۋىتى ئۈستىدە ئويلىنمايتتى. بۇ قىسقا خۇشاللىق ئۇنىڭغا ئۇزۇن قايغۇ ئېلىپ كەلدى. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىپ ئاللاننىڭ دەرگاھىغا قايتىدىغانلىقىغا ئېتىقاد قىلمايتتى. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشى ئىنكار قىلىدىغانلاردىن ئىدى. ئاللاتا - ئاللاننىڭ بۇ ئېتىقادىغا رەدىيە بېرىپ، ئۇنى دەسلەپتە قانداق ياراتقان بولسا شۇنداق ئەسلىگە كەلتۈرۈپ بېرىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئەمەللىرىگە قاراپ جازا بېرىدىغانلىقىنى، چۈنكى ئاللاننىڭ ئۇنى كۆرۈپ تۇرىدىغانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ ئەمەللىرىدىن خەۋەردار ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتا ئاللاننىڭ ئۇلۇغلىقى، ئۇنىڭ ئەمرىگە ۋە ھەيۋىتىگە ھەممە نەرسىنىڭ بويىنىۋىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
2. قىيامەت كۈنىدىكى سائادەتمەنلەرنىڭ ئەھۋالى بايان قىلىنىدۇ.
3. قىيامەت كۈنىدىكى بەدبەختلەرنىڭ ئەھۋالى بايان قىلىنىدۇ.
4. قايتا تىرىلىشى ئىنكار قىلغۇچىنىڭ كاپىر بولىدىغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ.

5. ئەمەللەرنىڭ خاتىرىلىنىپ تۇرىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىش تەرغىپ قىلىنىدۇ.

6. قىيامەت كۈنى ھەر بىر ئادەمنىڭ نامە - ئەمالى ئۆزىگە بېرىلىدىغانلىقى، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنىڭ نامە - ئەمالى ئوڭ تەرەپتىن، يامان ئەمەللەرنى قىلغانلارنىڭ نامە - ئەمالى سول تەرەپتىن بېرىلىدىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ.

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۖ وَاللَّيْلِ وَمَا
وَسَقَى ۖ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَتْ ۖ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۗ^①
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ
لَا يَسْجُدُونَ ۗ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ ۗ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۗ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۗ إِلَّا
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۗ^②

تەرجىمى:

شەپەق (يەنى كۈن پاتقاندىن كېيىنكى ئۇپۇقتىكى قىزىلىق) بىلەن: كېچە ۋە ئۇنىڭ قاراڭغۇلۇقى باسقان نەرسىلەر بىلەن، نۇرى كامالەتكە يەتكەن ئاي (يەنى تولۇن ئاي) بىلەن قەسەمكى (16-18)، سىلەر جەزمەن بىر ھالدىن يەنە بىر ھالغا يۆتكىلىپ تۇرىسىلەر (19)، ئۇلا (يەنى مۇشرىكلار) نېمىشقا ئىمان ئېيتمايدۇ؟ (20) ئۇلارنىڭ يېنىدا قۇرئان ئوقۇلغان چاغدا نېمىشقا سەجدە قىلمايدۇ؟ (21) بەلكى

كاپرلار (ھەققەتىنى) ئىنكار قىلىدۇ (22). ئۇلارنىڭ دىللىرىدىكى يوشۇرۇن نەرسىلەرنى ئاللا ئوبدان بىلىدۇ (23). ئۇلارغا قاتتىق ئازاب بىلەن بېشارەت بەرگىن (24). پەقەت ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەر ئۈزۈلمەس ساۋابقا ئېرىشىدۇ (25).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا شەپەق بىلەن، كېچە بىلەن ۋە كېچىنىڭ جاھانىنى قاپلىغان قاراڭغۇلۇقى بىلەن قەسەم قىلدى، شۇنىڭدەك ئۇرى تاكا- مۇلاشقان ئاي بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللا مەخلۇقاتى ئىچىدىكى خالىغان نەرسە بىلەن قەسەم قىلىدۇكى، مەخلۇقاتلارغا ئاللادىن غەيرىي بىلەن قەسەم قىلىش دۇرۇس ئەمەس. ئاللانىڭ "بىلەر بىر ھالدىن يەنە بىر ھالغا يۆتكىلىپ تۇرىدىغانلىرى" دېگەن سۆزى سەكراتنى، قايتا تىرىلىشنى، ھېساب بېرىشنى، ئاندىن جازاغا تارتىلىشنى ياكى مۇكاپاتقا ئېرىشىشنى كۆرسىتىدۇ. ئاللاتائالا كۈنەقلەرگە ۋەز- نەسەت قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىمان ئېيتىمىغانلىقىدىن ئەجەبلىنىشنى ئىزھار قىلىدۇ، ئۇلارنى ئەيىبلەيدىغانلىقىنى سوئال تەرىقىسىدە بايان قىلىدۇ. بۇ قۇرئاننى ئۇلۇغ ھېسابلىغانلىقتۇر. ئاندىن ئاللاتائالا قانچە دەلىل كۆرسەتسىمۇ ھەقىقەتكە بويسۇنماسلىق كۇففارلارنىڭ ئادىتى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ دىلىدىكى كۇفۇرنى ئاللاتائالانىڭ ئوبدان بىلىدىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ. ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى لامنى ئۇلارنىڭ كۇفۇرى تۈپەيلىدىن ئۇلارغا تەييارلانغان قاتتىق ئازاب بىلەن ئۇلارنى خەۋەرلەندۈرۈشكە بۇيرۇيدۇ. بۇنداق خەۋەر- لەرنى ئۇلارنى مەسخىرە قىلىش يۈزىدىن بېشارەت تەرىقىسىدە

بايان قىلىدۇ. چىن دىلىلىرى بىلەن ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئىشلارنى قىلغانلارنى كۇففارلار قاتارىدىن مۇستەسنا قىلىپ، ئۇلارغا ئۈزۈلمەس ساۋاب بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ.

هۇھىم نۇقتىلىرى:

1. يالغۇز ئاللاتائالانىڭ ئۆز بەندىلىرىنى دانالىقى بىلەن باشقۇرۇپ تۇرىدىغان مەئبۇد بەرھەق ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.
2. تەكەببۇرلۇق قىلىپ قۇرئان كەرىمگە قارشى تۇرغۇچىلار ئەيىبلنىدۇ.
3. ئاللاتائالانىڭ ئىھاتىسىنىڭ كەڭلىكى بايان قىلىنىدۇ.
4. ئاللاننى ئىنكار قىلغان، ئاللاغا ھەقىقىي ئىشەنمىگەن كىشىلەر قىيامەت كۈنىدىكى قاتتىق ئازاب بىلەن قورقۇتۇلىدۇ.
5. ئاللاغا ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەرگە دائىمىي ساۋاب بىلەن مۇكاپات بېرىلىدىغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ.

آيَاتُهَا ۲۲ (۸۵) سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ (۲۴) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝ وَشَاهِدٍ
وَمَشْهُودٍ ۝ قِيلَ اصْحَبِ الْاِخْذُودِ ۝ النَّارِ ذَاتِ
الْوَقُودِ ۝ اِذْهُمْ عَلَيْهَا قَعُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ
بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ الْغَرِيْبِ الْحَمِيْدِ ۝ الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِيْنَ
وَالْمُؤْمِنٰتِ مِمَّ لَمْ يَتُوبُوْا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ
الْحَرِيْقِ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۝ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ۝

تەرجومەسى :

85. سۇرە بۇرۇج

مەككەدە نازىل بولغان، 22 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دەرھىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن

باشلايمەن.

بۇرۇنچىلارنىڭ* ئىگىسى بولغان ئاسمان بىلەن، قىيامەت كۈنى بىلەن، جۈمە كۈنى بىلەن، ھارپا كۈنى بىلەن قەسەمكى (1-3)، ئۆرەكلەرنىڭ ئىگىلىرىگە لەنەت بولسۇن (4). ئۇ ئۆرەكلەر لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتلار بىلەن تولدۇرۇلغان ئىدى (5). ئەينى ۋاقىتتا ئۇلار ئۆرەكلەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ مۆمىنلەرگە قىلىۋاتقان ئىشلىرىنى كۆرۈپ تۇراتتى (6-7). ئۇلار مۆمىنلەرنى پەقەت غالىب، مەدھىيىگە لايىق ئاللاغا ئىمان ئېيتقانلىقلىرى ئۈچۈنلا يامان كۆردى. ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى ئاللاغا خاستۇر. ئاللا ھەممە نەرسىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (8-9). مۆمىن ئەر ۋە مۆمىن ئاياللارغا زىيانكەشلىك قىلغاندىن كېيىن كۆفردى. دىن قايتىمىغانلار، شۈبھىسىزكى، جەھەننەمنىڭ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ، ئۇلارغا ئوت بىلەن ئازاب قىلىنىدۇ (10). ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار، شۈبھىسىزكى، ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە سازاۋەر بولىدۇ. بۇ چوڭ بەختتۇر (11).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمى ۋە زەۋنى:

ئاللاتائالا يۇلتۇزلار يۆتكىلىپ تۇرىدىغان بۇرۇنچىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئاسمان بىلەن قەسەم قىلىدۇ. چۈنكى ئۇ بۇرۇنچىلاردا ئاللاتائالانىڭ ھۈنرىنىڭ نەپىسلىكى ۋە ئاجايىپ تەدبىرى نامايان قىلىنغان. ئاللاتائالا يەنە ئاسمان، زېمىن ئەھلىنىڭ توپلىنىشى

* "بۇرۇچ" سۆزىنى چوڭ يۇلتۇزلار، "شاھىد" سۆزىنى قىيامەت كۈنى كۆۋاھلىق بەرگۈچى، "مەشھۇد" سۆزىنى كۆۋاھلىق بېرىملىكۈچى دەپ تەفسىر قىلغۇچىلارمۇ بار.

ۋەدە قىلىنغان قىيامەت كۈنى بىلەن قەسەم قىلدى، يەنە ئۇ جۈمە، ھارپا كۈنلىرىنىڭ ئۇلۇغ ۋە شەرەپلىك بولغانلىقى، مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇ كۈنلەردە جەم بولىدىغانلىقى ئۈچۈن شۇ كۈنلەر بىلەن قەسەم قىلدى. مەخلۇقاتقا ئاللاننىڭ غەيرىي بىلەن قەسەم قىلىش دۇرۇس بولمايدۇ. ئەسھابى ئۇخدۇد (خەندەك ئىگىلىرى) قىسسسىنى مەرھۇم ئىبنى كەسىر قىسقىچە مۇنداق بايان قىلغان: "بۇ بىر كۇففار قەۋم-نىڭ قىسسسى بولۇپ، ئۇلار يېنىدىكى مۆمىنلەرنى دىندىن يېنىشقا قىستىغان. مۆمىنلەر بۇنىڭدىن باش تارتقان. شۇنىڭ بىلەن كۇففارلار خەندەكلەرنى كولاپ، يېقىلغۇ تەييارلاپ، خەندەكلەرگە ئوت ياققان. ئاندىن ئۇلارنى كۇفرغا زورلىغان. ئۇلار كۇفردىن باش تارتقاندىن كېيىن ئۇلارنى ئوتقا تاشلىغان." كۇففارلارنىڭ مۇشۇ ئىشى ئۈچۈن ئاللا ئۇلارغا لەنەت قىلغان. ئۇلار خەندەكلەر-نىڭ چۆرىسىدە ئولتۇرۇپ، ئىماندىن قايتىمىغانلارنى خەندەكتىكى يېنىپ تۇرغان ئوتقا تاشلىغان. ئۇلار ئوتقا تاشلانغانلارنىڭ كۆيۈپ ئازابلىنىۋاتقانلىقىغا قاراپ تۇرۇشقان. ئۇلار مۆمىنلەردىن پەقەت غالىب ئاللاغا ئىمان ئېيتقانلىقلىرى ئۈچۈنلا ئىنتىقام ئېلىشقان. ئاللاتائالا سۆزىدە ۋە ھەرىكىتىدە مەدەيلىنىشكە لايىقتۇر، ئاسمان-زېمىندىكى ھەممە نەرسە ئاللاننىڭ مۈلكىدۇر. ئۇلارغا ئىگىدارچىلىق قىلىشتا ئاللاتائالاغا ھېچ كىشى شېرىك بولالمايدۇ. ئاللاتائالا مەخلۇقاتنىڭ ئىشلىرىنى بىلىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭغا ھېچ نەرسە مەخپىي ئەمەس.

ئاندىن ئاللاتائالا مۆمىنلەرنى ئازابلىغان ۋە كۆيدۈرگەن كۇففارلار تەۋبە قىلماي كاپىر پىتى دۇنيادىن كەتسە، ئۇلارنىڭ ئاخىرەتتە دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ.

شۇنىڭدەك ئاللاتائالا ئاخىرەتتە مۆمىنلەر ئۈچۈن تەييارلىغان نازۇ - نېمەتلەرنى بايان قىلىدۇ؛ ئاخىرەتتە ئۇلارغا ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان بۈيۈك باغلارنى تەييارلىغانلىقىنى، بۇ ئۆستەڭلەردە سۇ، تەمى ئۆزگەرمىگەن سۈت، مەي ۋە ھەسەللەر ئېقىپ تۇرىدۇ - خانلىقىنى، بۇ نازۇنېمەت ۋە ئىززەت - ھۈرمەتنىڭ ھېچقانداق بەختكە ئوخشىمايدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ كىشىلەر ئەسەۋۋۇر قىلغاندىنمۇ زور بەخت ئىكەنلىكىنى زىكرى قىلىدۇ.

ۈھىم نۇتەلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ كامىللىقى ۋە ھۈنرىنىڭ ئاجايىپ - لىقى زىكرى قىلىنىدۇ.
2. قىيامەت كۈنىنىڭ بۈيۈكلۈكى تەسۋىرلىنىدۇ.
3. جۈمە كۈنى بىلەن ھارپا كۈنىنىڭ پەزىلىتى سۆزلىنىدۇ.
4. مۆمىنلەر ئۆز ئىمانىدا مۇستەھكەم تۇرۇشقا تەرغىپ قىلىنىدۇ، ھەددىدىن ئېشىپ مۆمىنلەرگە چېقىلغان كۇففارلارغا ئاگاھلاندىرۇش بېرىلىدۇ.
5. ئۆتكەنكى مۆمىنلەرگە يەتكەن ئەزىيەتلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئاللا يولىدا چەككەن ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە سەۋر قىلغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
6. ئاللاتائالانىڭ پادىشاھلىقىنىڭ كەڭلىكى ۋە ئۇنىڭ ھەممە نەرسىدىن تولۇق خەۋەردار ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.
7. كۇففارلارغا ئالدىراپ ئازاب قىلماي، ئۇلارنى تەۋبىگە چاقىرغانلىق ئاللاننىڭ پەزىلى مەرھىمىتىنىڭ كەڭلىكىدىندۇر.
8. قىيامەت كۈنىدىكى كۇففارلارنىڭ ۋە مۆمىنلەرنىڭ ئاقىۋىتى

بايان قىلىنىدۇ.

إِنَّ

بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٣﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ ﴿١٤﴾ وَهُوَ
الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٥﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٦﴾ فَعَالٌ لِّمَا
يُرِيدُ ﴿١٧﴾ هَلْ أَمَّاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٨﴾ فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ﴿١٩﴾
بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٢٠﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ
مَحِيطٌ ﴿٢١﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢٢﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٣﴾

تەرجەمى:

پەرۋەردىگارنىڭ جازاسى شەك - شۈبھىسىز قاتتىقتۇر (12).
ئاللا (خالايىقنى) ھەقىقەتەن يوقتىن بار قىلىدۇ (يەنى ئۆلگەندىن
كېيىن ئۇلارنى) تىرىلدۈرىدۇ (13). ئاللا (ھۆمىن بەندىلەرنىڭ
گۇناھىنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارنى) دوست تۇتقۇچى -
دۇر (14)، ئەرشنىڭ ئىگىسىدۇر، ناھايىتى ئۇلۇغدۇر (15)، خالىغىنىنى
قىلغۇچىدۇر (16). (ئى مۇھەممەد!) سەن لەشكەرلەرنىڭ - پىرئەۋن
ۋە سەمۇدىنىڭ قىسسىدىن خەۋەر تاپتىڭمۇ؟ (17-18) (قۇرەيش
مۇشرىكلىرى ئاشۇ كاپىرلارغا نازىل بولغان ئازابىن ئىبرەت ئالماي)
داۋاملىق ئىنكار قىلىشۋاتىدۇ (19). ئاللا كاپىرلارنىڭ ئەتراپىنى
قورشاپ تۇرغۇچىدۇر (21). بەلكى (ئۇلار ئىنكار قىلغان نەرسە)
لەھۋىلەھفۇزدا ساقلانغان ئۇلۇغ قۇرئاندۇر (21-22).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈدۈمى مەزەۋنى:

ئاللاتائالانىڭ كۈچ - قۇدرىتى زور دۇر. ئۇ زالىملارنى قاتتىق جازاللايدۇ، ئىنسانلارنى دۇنيادا يېقىن بار قىلىدۇ؛ ئۇلاردىن ھېساب ئېلىش، ئۇلارنى مۇكاپاتلاش ۋە جازالاش ئۈچۈن، ئۆلگەندىن كېيىن قايتا تىرىلدۈرىدۇ. ئاللاتائالا دېمىن بەندىلەرنىڭ گۇناھلىرىنى ئاشكارىلىمايدۇ، ئۆزىنىڭ دوستلىرىنى دوست تۇتۇپ، ئۇلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ. ئاللا ئۇلۇغ ئەرشنىڭ ئىگىسىدۇر، خالايقىن ئۈستۈندۇر. ئاللاننىڭ پەزىلى كەرەمى چوڭ-دۇر، ئاللا خالىغىنىنى قىلغۇچىدۇر، ھېچ نەرسىدىن ئاجىز ئەمەستۇر. ئاللاتائالا زالىملارنى جازاللايدىغانلىقىنى مۇقىملاشتۇرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز قەۋمىنىڭ ئىنكار قىلىشىغا ئۇچرىغانلىقى-تىن، ئاللا ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىش ئۈچۈن، پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغان قەۋملەرنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تاپتىكمۇ؟ ئۇلار پىرىئەۋن ۋە سەمۇد قەۋملىرىدۇر، ئۇلارغا ئاللاننىڭ ئازابىنىڭ نازىل بولغانلىقىدىن خەۋىرىنىڭ بارمۇ؟ دەپ سورايدۇ. بۇ يەردە ئاللاننىڭ پىرىئەۋن بىلەن سەمۇدىنى ئالاھىدە زىكرى قىلىشى شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، سەمۇد ئەرەب زېمىنىدا ئۆتكەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ قىسسىسى مەككە مۇشرىكلىرىنىڭ ئارىسىدا مەشھۇر ئىدى؛ پىرىئەۋن بولسا ئەھلى كىتابنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ غەيرىنىڭ ئارىسىدا مەشھۇر ئىدى. ئاللا ئۇلارنىڭ ھالاك قىلىنغانلىقىنى بايان قىلىش ئارقىلىق شۇلارغا ئوخشاش پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغانلارنىڭ ھالاك بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئىنكار قىلغانلارمۇ شۇلارنىڭ قاتارىدا بولىدۇ. ئۇلار قۇرئاننىڭ ئايەتلىرىگە ئىشەنمىدى. ئۇلار

قارشىلىق قىلىپ، بۇنىڭدىن گۇمانلاندى. ئاللا ئۇلارنىڭ قىلمىش-لىرىنى تولۇق بىلىدۇ. پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغان بۇرۇنقى ئۆمەتلەرنى ھالاك قىلغاندەك، ئۇلارنىمۇ ھالاك قىلىشقا ئاللا قادىردۇر؟ ئۇلار ئىنكار قىلغان ئايەتلەر ئۇلار گۇمان قىلغىنىدەك سېھىرگەرلىك، كاھىنلىق ياكى توقۇلما سۆز ۋە ياكى بۇرۇنقىلارنىڭ ھېكايىسى ئەمەستۇر. ئۇ پەقەت ناھايىتى شەرەپلىك، ئۇلۇغ قۇرئان-دۇر. ئۇ ئاللانىڭ دەرگاھىدا شەيتانلار يېقىنلاشالمايدىغان لەۋھۇل-مەھفۇزدا يېزىقلىقتۇر.

دۆھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ زالىملارنى، كۇففارلارنى قاتتىق جازالمايدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.
2. "دوست تۇتۇش" دېگەن سۈپەت ئاللاتائالانىڭ ئۇلۇغلىقىغا مۇناسىپ رەۋىشتە ئىسپاتلىنىدۇ.
3. ئۈستۈنلۈك ئاللاتائالاغا نىسبەت بېرىلدى. ئەرش مەخلۇقاتلارنىڭ ئەڭ ئۈستۈندۇر، ئاللاتائالا ئۆزىگە، ئۆزىنىڭ ئۇلۇغلىقىغا لايىق رەۋىشتە ئەرشنىڭ ئۈستىدۇر.
4. كۇففارلار قاتتىق ئاگاھلاندىرىلدى.
5. قۇرئان كەرىمنىڭ شەرەپلىك ۋە ئۇلۇغ ئىكەنلىكى، ئاللاتائالانىڭ دەرگاھىدا قۇرئاننىڭ قەدىر-قىممىتىنىڭ يۇقىرىلىقى بايان قىلىندۇ.
6. لەۋھۇلمەھفۇزغا ۋە ئۇنىڭدا ئاللاتائالانىڭ كىتابىنى قويغانلىقىغا ئىمان ئېيتىشنىڭ لازىملىقى، بۇ ھەقتە بۇنىڭدىن چوڭقۇرراق توختىلىشنىڭ بىزگە لايىق ئەمەسلىكى كۆرسىتىلدى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 (۸۶) سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ (۳۶) تَرَكُّوعًا

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ
 الثَّاقِبُ ۝ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ
 الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ
 بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝
 يَوْمَ يَبْتِلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝

تەرجىمىسى:

36. سۇرە تارىق

مەككىدە نازىل بولغان، 17 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن
 باشلايمەن.

ئاسمان بىلەن، تارىق (يەنى كېچىدە ئاشكارا بولغۇچى يۇلتۇز)
 بىلەن قەسەم قىلىمەن (1). تارىقنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەسەن؟ (2) ئۇ
 يورۇق يۇلتۇزدۇر (3). ھەربىر ئادەم بىلەن (شۇ ئادەمنى) ساق-
 لىغۇچى (پەرىشتە) بار (4). ئىنسان نېسىدىن يارىتىلغانلىقىغا
 قارىسۇن (5). ئۇ ئېتىلىپ چىققۇچى مەندىن يارىتىلدى (6). ئۇ مەنى
 ئۇمۇرتقا بىلەن قوۋۇرغا سۆڭىكىنىڭ ئارىسىدىن چىقىدۇ (7). شەك-
 شۈبھىسىزكى، ئاللا ئۇنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە (يەنى تىرىل-

دۈرۈشكە) قانداق دۇر (8)، سىرلار ئاشكارا قىلىنىدىغان كۈندە (يەنى قىيامەتتە) (9)، ئۇنىڭدىن (يەنى ئىنساندىن ئازابىنى دەپمۇ قىلىدۇ-غان) ھېچ كۈچ ۋە ياردەمچى يوقتۇر (10).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمىي ھەزەھۇنى:

ئاللاتائالا ئاسمان بىلەن ۋە تارىق بىلەن قەسەم قىلدى، تارىقنى يورۇق يۇلتۇز دەپ ئىزاھلىدى. بۇ يەردە ئومۇمىي يۇلتۇزلار كۆزدە تۇتۇلدى. دېمەك، ئاللاتائالا بۇ يەردە ھەربىر ئاسمان، ھەربىر يۇلتۇز بىلەن قەسەم قىلغان بولىدۇ. ھەربىر ئادەم بىلەن بىللە ئۇنى ساقلىغۇچى پەرىشتە بولىدۇ. پەرىشتە ئۇنىڭ ئەمەلىنى كۆزىتىدۇ، ئۇنىڭ قىلغان ياخشى-يامان ئىشلىرىنى خاتىرىلەيدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا ئىنساننى ئۆزىنىڭ ئەسلى يارىتىشى ئۈستىدە پىكىر قىلىشقا يېتەكلەيدۇ، ئىنسانغا ئۇنى دەسلەپ ياراتقان زاتنىڭ قايتا تىرىلدۈرۈشكە قانداق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. ئىنساننى ۋە ئۇنىڭ ئەمەللىرىنى كۆزىتىپ تۇرىدىغان كۆزەتكۈچى پەرىشتىلەر بولغانلىقى ئۈچۈن، ئىنسانغا پەرىشتىلەر ئاقىۋەت ئۇنى خۇشال قىلىدىغان نەرسىلەرنى خاتىرىلەشكە لايىق دەپ ئاگاھلاندۇرىدۇ. يەنە ئىنساننىڭ ئەرنىڭ ئومۇرتقىسىدىن ۋە ئايالنىڭ قوۋرۇقىسىدىن بالا ياتقۇغا ئېتىلىپ چۈشكۈچى ئاجىز مەندىن ئىبارەت سۇدىن يارىتىلغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. شۇنىڭدەك ئاللاتائالا ئىنساننى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلدۈرۈشكە قانداق ئىكەنلىكىنى زىكرى قىلىدۇ. شۇ نەرسە ناھايىتى ئوچۇق مەلۇمكى، مۇشۇنداق ئاجىز نەرسىدىن ئىنساننى ياراتقان زات قىيامەت كۈنى ئۇنىڭغا قايتا جان كىرگۈزۈشكە قانداق دۇر. قىيامەت كۈنى كىشىلەرنىڭ يوشۇرغان سىرلىرى ئاشكارا

بولدۇ. بۇ بۈيۈك كۈندە ئىنسانغا ياردەم بېرىدىغان ياردەمچى بولمايدۇ. ئۇنى ئاللاننىڭ نازابىدىن قۇتقۇزۇۋالدىغان ھېچقانداق كۈچ بولمايدۇ.

ھۆھم نۇقتىلىرى:

1. كىشىلەرنىڭ ياخشى-يامان ئەمەللىرىنى خاتىرىلەپ تۇرىدۇ-غان پەرىشتىلەرگە ئىمان ئېيتىشنىڭ لازىملىقى سۆزلىنىدۇ.
2. ئاللاتائالانىڭ ئىنساننى دەسلەپ ياراتقانلىقى ئۈستىدە پىكىر قىلىشنىڭ زۆرۈرلۈكى، ئۇنى ئاجىز نەرسىدىن ياراتقان ئاللاتائالا-نىڭ ئۆلگەندىن كىيىن جازالاش-مۇكاپاتلاش، ھېساب ئېلىش ئۈچۈن قىيامەت كۈنى ئۇنى قايتا تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئىكەنلىكى بايان قىلىنىدۇ.

3. قىيامەت كۈنى دىللاردا يوشۇرغان سىرلارنىڭ ئاشكارا بولىدىغانلىقى، بۇ چاغدا ئىنسان ھېچ كۈچ-قۇۋۋەتكە ئىگە بول-مىغانلىقتىن ئۆزىنى قوغداشتىن ئاجىز قالىدىغانلىقى زىكرى قىلىنىدۇ.

وَالسَّمَاءِ

ذَاتِ الرَّجْبِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ

فَصْلٌ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝

وَإَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهْلِكِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا ۝

تەرجىمىسى:

يامغۇرلۇق بۇلۇت بىلەن قەسەمكى (11)، يېرىلىپ (كىياھلارنى

ئۇندۇرۇپ بېرىدىغان) زېمىن بىلەن قەسەمكى (12)، قۇرئان شەك - شۈبھىسىز (ھەق بىلەن باتىلنى ئايرىغۇچى) سۆزدۇر (18). ئۇ چاق - چاق ئەمەستۇر (14). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار قۇرئاننى يوققا چىقىرىش ئۈچۈن) ھەقىقەتەن ھىيلە - مىكر ئىشلىتىدۇ (15). مەن ئۇلارنىڭ ھىيلە - مىكرىگە ئاقىل تۇرىمەن (16). (ئى مۇھەممەت!) كاپىرلار - نىڭ ھالاك بولۇشىغا ئالدىرىمىغىن، ئۇلارغا ئازراق مۆھلەت بەرگىن (ئۇزاققا قالماي، ئۇلارغا قانداق قىلىدىغانلىقىنى كۆرسەن) (17).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا يامغۇر ياغدۇرىدىغان بۇلۇت بىلەن، ئۆسۈملۈكلەر، دەل - دەرەخلەر ئۈنۈپ بېرىدىغان يەر بىلەن قەسەم قىلىدۇ. بۇنىڭدىن مەقسەت ئەرەبلەرگە ئۇلارنىڭ كۆزلىرى كۆرۈپ تۇرىدە - ھان نەرسىلەر بىلەن مۇراجىئەت قىلىشتۇر. قۇرئان ھەق بىلەن ناھەقىنى ئايرىپ بېرىدىغان ھەل قىلغۇچ سۆزدۇر، ئۇ ئويۇن - چاقچاق ۋە يالغان ئەمەستۇر. كاپىرلار بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا لامغا ھىيلە - مىكر ئىشلىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشىنى يوققا چىقىرىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا قارشى تۈرلۈك چارە - تەدبىرلەرنى كۆرىدۇ. ئاللا ئۇلارنى بىلمىگەن يەرلىرىدىن قايىمۇقتۇرۇپ، ئۇلار - نىڭ ئەمەلىنى يوققا چىقىرىدۇ، ئۇلارنى ھالاك قىلىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كۇففارلارنىڭ ھالاك بولۇشى ئۈچۈن دۇئايى بەد قىلىشقا ئالدىراپ كەتمە دەپ بۇيرۇيدۇ. ئۇلارغا مۆھلەت بېرىپ، كەلگۈسىدە ئازاب نازىل قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ.

هۇھم نۇقتىلىرى:

1. قۇرئان كەرىمنىڭ شەرەپلىك ۋە ئۇلۇغ ئىكەنلىكى بايان قىلىنىدۇ.
2. قۇرئان كەرىمنى ئوقۇغان، ئاڭلىغان ئادەمنىڭ قۇرئاننى ھۈرمەتلەش ۋە ئۇلۇغلاش يۈزىدىن ئۇنى ئۇلۇغ بىلىشى، ئۇنى ئويۇن - چاقچاقتىن يىراق تۇتۇشى لازىملىقى تەكىتلىنىدۇ .

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ (٨٤) رُكُوعًا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ قَسْوَى ۝ وَالَّذِي
قَدَّرَ فَهْدَى ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً
أَحْوَى ۝ سُنُقِرْكَ فَلَ تَنْسَى ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ طَارَهُ
يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَيَسِّرْكَ لِلْيُسْرَى ۝ فَذَكِّرْ
إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ سَيِّدُكُمْ مَنْ يَخْشَى ۝ وَ
يَتَجَبَّبُهَا الْأَشْفَى ۝ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ
لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝

تەرجىمىسى:

87. سۈرە ئەئلا*

مەككىدە نازىل بولغان، 19 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللانىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ھەممىدىن ئۈستۈن پەرۋەردىگارنىڭ نامىنى پاك ئېتىقاد قىلغىن (1). ئۇ (پۈتۈن مەخلۇقاتنى) ياراتتى، (ئۇلارنى) بېجىرىم (يەنى چىرايلىق ۋە مۇناسىپ شەكىلدە) قىلدى (2). مەخلۇقاتقا پايدىلىق ئىشلارنى (تەقدىر قىلدى، ئۇلارغا پايدىلىنىش يوللىرىنى) كۆرسەتتى (3). ئىرت - چۆپلەرنى ئۆستۈرۈپ بەردى (4). ئاندىن ئۇلارنى قارامتۇل قۇرۇق ئوت - خەسكە ئايلاندۇردى (5). (ئى مۇھەممەد!) ساڭا (قۇرئاننى) ئوقۇتىمىز، ئاللا (نەسخى) قىلماقچى بولغان نەرسىدىن باشقىنى ئۇنتۇمايسەن. ئاللا (بەندىلەرنىڭ) ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن (سۆز - ھەرىكەتلىرىنى) بىلىپ تۇرىدۇ (6-7). سېنى بىز ئاسان يولغا (يەنى ئىسلام شەرىئىتىگە) مۇۋەپپەقىيەت قىلىمىز (8). ۋەز - نەسەت پايدىلىق بولىدىغان بولسا، (كىشىلەرگە) قۇرئان بىلەن ۋەز - نەسەت قىلغىن (9). ئاللادىن (قورققان)

* نۇتمان ئىبنى بەشىردىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام ئىككى ھېيت ۋە جۈمە نامازلىرىدا «ئەئلا» سۈرىسى بىلەن «غاشىيە» سۈرىسىنى ئوقۇيتتى. ھېيت بىلەن جۈمە بىر كۈندە كېلىپ قېلىپ ئىككىلىسىدە مەزكۇر ئىككى سۈرىنى ئوقۇغان ۋاقىتلىرىمۇ بولغان.

ئادەم ۋەز - نەسەتتى قوبۇل قىلىدۇ (10). ئەڭ شەقى ئادەم ۋەز - نەسەتتىن قاچىدۇ (11). ئۇ كاتتا ئوتقا (يەنى دوزاخقا) كىرىدۇ (12). ئاندىن ئۇ ئوتتا ئۆلمەيدۇ ۋە (ئوبدان) ياشمايدۇ (13).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋى:

ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى "سۇبھانە رەببىيەل ئەئالا" دېيىشكە بۇيرۇدى، ئاندىن خالايقنى خەلق ئەتكەنلىكىنى، ھەربىر مەخلۇقنى چىرايلىق شەكىلدە ياراتقانلىقىنى بايان قىلدى. ئىنسان ئاللاننىڭ مەخلۇقاتلىرىنىڭ جۈملىسىدىن بولۇپ، ئاللا ئۇنى بوينى تۈز، راۋرۇس قىلىپ ياراتتى. ياخشىلىق بىلەن يامانلىقنى تەقدىر قىلدى. ئاللاتائالا ھايۋاناتلار يەيدىغان تۈرلۈك يېشىل، سېرىق، قىزىل، ئاق ئوت - چۆپلەرنى ئۆستۈرۈپ بەردى. ئوت - چۆپلەر ياپىيىش كۆكەرگەندىن كېيىن ئاللا ئۇنى قۇرۇتۇپ قارا تۈسكە كىرگۈزىدۇ. ئوت - چۆپلەر قۇرۇپ پارچىلىنىپ كەتسە قارىداپ كېتىدۇ.

ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىتىپ: ئۇ قۇرئاننى ئوقۇپ ئۇنتۇمايدۇ. دەيدۇ. بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇجىزىسى ئىدى. ئۇ ئومۇمىي تۇرۇپ، جىبرىئىل ئۇنىڭغا ئوقۇپ بەرگەن ئايەتلىرىنى ئۇنتۇمايتتى. بۇ ئوقۇلۇشى مەنۇخ قىلىنغان، ئاللا ئۇنتۇشنى خالىغان ئايەتلەردىن باشقىنى ئۇنتۇ - ماسلىققا ئاللاننىڭ ئۇنىڭغا بەرگەن ۋەدىسى بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. ئاللاتائالا ئۇنى ئوڭاي شەرىئەتكە مۇۋەپپەقىيەت قىلىدۇ. ئاللاتائالا ئۇنى ۋەز - نەسەت پايىدىلىق ئورۇنلاردا قۇرئان بىلەن ۋەز - نەسەت قىلىشقا بۇيرۇدى. ئاللادىن قورقىدىغان ئادەم ۋەز -

نەسەتتىن پايدىلىنىدۇ. چوڭ ئوتقا كىرىپ ئۇنىڭ ئازابىنى تېتىي-
دىغان شەقى ئادەم ۋەز - نەسەتتىن قاچىدۇ. ئاللاتائالا دۇنيانىڭ
ئوتىغا قارىغاندا دوزاخنىڭ ئوتىنى چوڭ ئوت دەپ ئاتىدى.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "سىلەرنىڭ يېقىۋاتقان بۇ
ئوتۇڭلار جەھەننەم ئوتىنىڭ 70 پارچىسىنىڭ بىر پارچىسىدۇر. بۇ
شەقى دوزاخقا كىرگەن چاغدا پاراكەندە، ئەنسىز بولىدۇ. بۇ
يەردە ئازابتىن ئارام تېپىش ئۈچۈن ئۇ ئۆلىدىغان ھەمدە ئوبدان
ياشايدىغان ئىش يوق.

ەۋھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالاغا ھەمدۇسانا ئېيتىشقا، ئاللاتائالانى ئۇنىڭ
ئۇلۇغلىقىغا لايىق بولمايدىغان نەرسىلەردىن پاك دەپ بىلىشكە
ئەمر قىلىنىدۇ.
2. ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىگە ئىسپات كۆرسىتىلىدۇ.
3. ئاللا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇ ئۇنتۇمايدىغان ئىلىمىنى -
شەرىئەتنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىش بىلەن بېشارەت بېرىدۇ.
4. ئىلىم تارقىتىش ۋە ۋەز - نەسەت قىلىشنىڭ ئۇسۇلى ۋەز -
نەسەتنى پەقەت پايدىلىنىدىغان ئادەملەرگە قىلىشتىن ئىبارەت.
5. شەرىئەتكە ئەگىشىشتىن يۈز ئۆرۈگەنلەرنى ئاللاننىڭ قانتىق
ئازابلايدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝^{١٤}
 ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ بَلْ تُؤَثِّرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝^{١٥}
 وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝^{١٦}
 صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝^{١٧}

تەرجىمەسى:

(كۇفرىدىن ۋە گۇناھتىن) پاك بولغان ئادەم مەقسىتىگە يەتتى (14). ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ نامىنى ياد ئەتتى. ئاندىن ناماز ئوقۇدى (15). سىلەر دۇنيا تىرىكچىلىكىنى ئارتۇق كۆرسىلەر (16). ئاخىرەت ياخشىدۇر ۋە باقىدۇر (17). بۇ (يەنى بۇ سۈرىدىكى ۋەزىلەر) شەك - شۈبھىسىز بۇرۇنقى كىتابلاردا - ئىبراھىم ۋە مۇسالانىڭ كىتابلىرىدا باردۇر (18-19)

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۇدۇمى ھەزەۋنى:

ئاللاتائالا ئاللاغا شېرىك كەلتۈرۈشتىن ۋە گۇناھلاردىن پاك بولغان. پەرۋەردىگارنى داۋاملىق ياد ئەتكەن، ئاللاتانىڭ رازىلىقىنى تىلەش، ئۇنىڭ ئەمرىنى ئورۇنلاش يۈزىدىن پەرز نامازلارنى ئادا قىلغان ۋە ئۇنىڭ ۋاقتىغا رىئايە قىلغان ئادەملەرنىڭ بەختىگە ئېرىشىدىغانلىقىنى ئەسلىتىدۇ. شۇنىڭدەك ئاللاتائالا بەخت دېگەن ئاخىرەتلىك ئىشلاردا تۇرسىمۇ، دۇنيانى ئاخىرەتتىن ئەلا بىلىش ئىنسانلارنىڭ تەبىئىتى ئىكەنلىكىنى، دۇنيانى ئاخىرەتتىن ئەلا بىلىشنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. ئاندىن كېيىن، پاكلاڭ.

غۇچىنىڭ ۋە ناماز ئوقۇغۇچىنىڭ بەختىگە ئېرىشىدىغانلىقىنى، ئاخىرەت ياخشى تۇرسىمۇ كىشىلەرنىڭ دۇنيانى ئاخىرەتتىن ئەۋزەل بىلىدىغانلىقىنى، بۇ مەزمۇنلارنىڭ ئۆتكەنكى پەيغەمبەرلەرنىڭ كىتابلىرىدا بايان قىلىنىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتدۇ.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرلىرىنى ئورۇنلىغان ۋە پەرز نامازلارنى ئادا قىلغانلارنىڭ بەختىگە ئېرىشىدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.
2. دۇنيانى ئاخىرەتتىن ئەۋزەل بىلگەنلەرنىڭ كايىشقا ئۇچرايدىغانلىقى تىلغا ئېلىندۇ.
3. ئاللاننىڭ دىنىنىڭ بىر ئىكەنلىكى، پۈتۈن پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەممىسى ئىنسانلارنى بىر ئاللاغا ئىبادەت قىلىشقا، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بەختلىك بولۇش يولىغا يېتەكلەيدىغانلىقى، گەرچە شەرىئەتلەر ۋە ئىبادەتلەرنىڭ شەكلى ئوخشاش بولمىسىمۇ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ شەرىئىتىنىڭ ئۆتكەنكى شەرىئەتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئەمەلدىن قالدۇرغانلىقى بايان قىلىندۇ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٍ ۝
 عَامِلَةٌ تَأْسِبُ ۝ تَصَلُّ نَارًا حَامِيَةً ۝ تَسْقَى مِنْ
 عَيْنٍ آيِيَّةٍ ۝ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۝ لَا يُبْرَأُونَ
 وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝ وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝
 لَسِبَتْهَا رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا تَسْمَعُ فِيهَا
 لَاجِيَةً ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝
 وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَزُرَابِي
 مَبْنُوتَةٌ ۝

تەرجەمىسى:

88. سۇرە غاشىيە

مەككەدە نازىل بولغان، 26 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد!) ساخا ھەقىقەتەن قىيامەتنىڭ خەۋىرى كەلدى (1). بۇ كۈندە نۇرغۇن ئادەملەر خار بولغۇچىدۇر (2). ئۇلار دۇنيادا گۇناھ قىلغۇچىلاردۇر، (ئاخىرەتتە) جاپا تارتقۇ-چىلاردۇر (3). ئۇلار ھارارىتى قاتتىق دوزاخقا كىرىدۇ (4). (سۆلىرى) قايناپ تۇرغان بۇلاقتىن سۇغىرىلىدۇ (5). ئۇلار ئۈچۈن

زەرىئەدىن (يەنى بەتبۇي، ئاچچىق تىكەندىن) باشقا يېمەكلىك بولمايدۇ⁽⁶⁾. زەرىئە كىشىنى سەمىمەيدۇ ۋە ئاچچىقنى پەسەيت-مەيدۇ⁽⁷⁾. بۇ كۈندە نۇرغۇن كىشىلەر باركى، ئۇلار نېمەت بىلەن خۇشالدۇر⁽⁸⁾. نە دۇنيادا قىلغان (سەئىيى - ئەمەللىرىدىن) مەمنۇن-دۇر⁽⁹⁾. ئۇلار ئالىي جەننەتتە دۇر⁽¹⁰⁾. ئۇ يەردە پامان سۆز ئاڭ-لەمايدۇ⁽¹¹⁾. ئۇ يەردە بۇلاقلار ئېقىپ تۇرىدۇ⁽¹²⁾. ئۇ يەردە ئېگىز تەختلەر، قاتار تىزىلغان قەدەھلەر، رەت - رەت قويۇلغان ياستۇقلار، سېلىنغان ئېسىل بىساتلار بار⁽¹³⁻¹⁶⁾.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمى مەزەۋى:

ئاللاتائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسالامغا «غاشىيە» (يەنى قىيامەتنىڭ خەۋىرى كەلگەنلىكى) بىلەن خىتاب قىلىدۇ. قىيامەت ئۆزىنىڭ دەھشىتى بىلەن ھەممە نەرسىنى قاپلىۋالدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ «غاشىيە» دەپ ئاتالدى. شۇ كۈنى بەزى كىشىلەرگە خارلىق ۋە رەسۋالىق يەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ يۈزلىرىدىن خارلىق چىقىپ تۇرىدۇ. بۇ كۇففارلارنىڭ يۈزلىرى بولۇپ، ئۇلار دۇنيادا گۇناھ قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئاخىرەتتە دوزاختا جاپا چېكىدۇ. ئۇلار ھارارىتى يۇقىرى ئوت بىلەن كۆيدۈرۈلىدۇ، غايەت قىزىق بۇلاقتىن سۇغىرىلىدۇ. ئۇلارنىڭ تامىقىغا كېلىدىغان بولساق، زەرىئە دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل ئۆسۈملۈكتىن باشقا نەرسە بولمايدۇ. ئۇلار ئۇنى تاماقنىڭ ئورنىغا يەيدۇ. ئۇ بەدەنگىمۇ پايدا قىلمايدۇ، ئاچچىقنىمۇ باسمايدۇ. ئاللاتائالا كۇففارلارنىڭ ھالىنى ۋە ئۇلارنىڭ دوزاختىكى ھاياتىنى زىكرى قىلغاندىن كېيىن، مۆمىنلەرنىڭ ناز - نېمەتتىكى ھالىنى زىكرى قىلىپ، مۆمىنلەر قىيامەت كۈنى ناز -

نېمەت ئىچىدە بولىدۇ، ئۇلارنىڭ چىرايىدىن ناز-نېمەتنىڭ ئەسىرى چىقىپ تۇرىدۇ، ئۇلار جەننەتكە كىرگەن چاغدا، ئۇ يەردە ئېرىشكەن نېمەتلەردىن مەنۇن بولىدۇ دەيدۇ، ئاندىن نېمەتنىڭ تۈرلىرىنى بايان قىلىپ: ئۇلار يۇقىرى دەرىجىلىك جەننەتلەردە بولىدۇ، ئۇ يەردە ئۇلار بىئۇدە سۆزلەرنى ئاڭلىمايدۇ، ئۇ يەردە ئېتىلىپ چىقىپ تۇرغان بۇلاقلار، نۇرغۇن بىساتلار سېلىنغان يۇمشاق ئالىي تەختلەر، ئىچكۈچىلەر ئۈچۈن تەييارلانغان شاراب قاچىلىرى بولىدۇ، ئۇ يەردە بىر-بىرىگە قاتار قىلىپ تىزىلغان ياستۇقلار، نۇرغۇن جايلارغا سېلىنغان كۆپلىگەن ئېسىل بىساتلار بولىدۇ، دەيدۇ.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. قىيامەتنىڭ دەھشىتىنىڭ قاتتىقلىقى تەسۋىرلىنىدۇ.
2. قىيامەت كۈنى ئىنسانلارنىڭ ئىككى قىسمىغا بۆلۈنىدىغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ.
3. شەقى ئادەملەرگە بېرىلگەن جازانىڭ قاتتىقلىقىدىن ئۇلارنىڭ ئازاب چېكىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
4. ئاللا مۆمىن بەندىلىرىگە تەييارلىغان ناز-نېمەتلەر ۋە خۇشال-خۇراملىقلار بايان قىلىنىدۇ.

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْرَةِ كَيْفَ خُلِقَتْ ^{١٧} وَقَفَّهٗ
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ^{١٨} وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
 نُصِبَتْ ^{١٩} وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ^{٢٠} فَذَكِّرْ إِنَّمَا
 أَنْتَ مُذَكِّرٌ ^{٢١} لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ^{٢٢} إِلَّا مَن
 تَوَلَّى ^{٢٣} وَكَفَرٌ ^{٢٤} فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ^{٢٥} إِنَّ
 إِلَيْنَا يَا بَنِي آدَمَ ^{٢٦} ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا جِسْمَهُمْ ^{٢٧}

تەرجىمەسى:

ئۇلار قارىما-مادۇكى، تۆگىلەر قانداق يارىتىلدى (17). ئاسمان
 قانداق ئېگىز قىلىندى (18)، تاغلار قانداق تۇرغۇزۇلدى (19)، زېمىن
 قانداق يېپىتىلدى (20). سەن (ئۇلارغا) ۋەز - نەسەھەت قىلغىن،
 سەن پەقەت (ئۇلارغا) ۋەز - نەسەھەت قىلغۇچىسىن (21). سەن
 ئۇلارغا مۇسەللەت (يەنى ئۇلارنى ئىمانغا مەجبۇرلىغۇچى) ئەمەس -
 سەن (22). لېكىن كىمكى (ۋەز - نەسەھەتتىن) يۈز ئۆرۈپ، (ئاللاننى)
 ئىنكار قىلىدىكەن (23). ئاللا ئۇنى قاتتىق ئازابلايدۇ (24). ئۇلار
 (ئۆلگەندىن كېيىن) ھەقىقەتەن بىزنىڭ دەرىھىمىزغا قايتىدۇ (25).
 ئاندىن ئۇلاردىن ھېساب ئېلىشقا بىز مەسئۇلمىز (26).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ تۆۋەنسى ھەزەۋىنى:

ئاللاتائالا ئەھلى جەننەتنىڭ ھالىنى ۋە ئۇلارغا بېرىدىغان
 نېمەتلەرنى، ئەھلى دوزاخنىڭ ھالىنى ۋە ئۇلارغا بېرىدىغان ئازابىنى

زىكرى قىلغاندا، كۇففارلار ئۇنىڭدىن ئەجەبلەندى ۋە ئىشەنمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ ئەڭ قىممەتلىك مېلى بولغان تۆگىنى يارىتىشتىكى قۇدرىتىنى ئەسلىتىپ مۇنداق دېدى: سىلەر بەدەن قۇرۇلۇشى، كۈچ-قۇۋۋەت، يۈك كۆتۈرۈش جەھەتلىرىدە ئاجىز بولغان يېتىلگۈچىگە بويسۇنىدىغان، مېڭىشى ئاجايىپ تۆگىگە قارىمىسىلەر؟ دۇنيادا مۇشۇنداق قىلالىغان ئاللاتائالا ئەھلى جەننەتكە يۇقىرىقىدەك تۈرلۈك نېمەتلەرنى بېرىشكە قادىردۇر. ئاندىن ئاسماننى ئاللاتائالانىڭ قانداق قىلىپ تۈۋرۈكسىز، شۇنچە ئېگىز قىلىپ ياراتقانلىقىغا قارىمىسىلەر؟ تاغلارنى زېمىن تەۋرەپ كەتمىسۇن دەپ زېمىن ئۈستىدە مەزمۇت قىلىپ تىكىلىگەنلىكىگە قارىمىسىلەر؟ زېمىننى ئۈستىدە ھەممە نەرسە تۇرالايدىغان قىلىپ ياراتقانلىقىغا قارىمىسىلەر؟

ئاللاتائالا ئەرەبلەرنىڭ دىققىتىنى ئۇلار داۋاملىق كۆرۈپ تۇرىدىغان كۆز ئالدىدىكى نەرسىلەرگە جەلپ قىلدى، بۇ نەرسىلەر بولسا ئۇلار مىنىدىغان تۆگىلەر، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى ئاسمان، ئۇلارنىڭ ئالدىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان تاغلار، ئۇلار ئاياغلىرى بىلەن مېڭىپ تۇرغان زېمىندىن ئىبارەت ئىدى. ئاللا بۇ نەرسىلەرنى ياراتقان ئاللا دېگەن بىر ياراتقۇچىنىڭ بارلىقىنى، باشقىسى ئەمەس، پەقەت ئاللاننىڭلا ئىبادەتكە لايىق ئىكەنلىكىنى زىكرى قىلدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ ئېيتتى: سەن كىشىلەرگە قۇرئان بىلەن ۋەز-نەسىھەت قىلغىن. سەن ئۇلارغا مۇسەلەت ئەمەسەن، ئۇلارنىڭ دىلىغا ئىماننى سېلىش ياكى ئۇلارنى ئىمانغا زورلاش سېنىڭ قولۇڭدىكى ئىش ئەمەس، لېكىن قۇرئانغا ئەمەل قىلىشتىن باش تارتقانلار، ۋەز-نەسىھەت قىلىنغاندىن كېيىن ھەقىنى

ئىنكار قىلىپ ئۇنىڭغا ئىشەنمىگەنلەر ئاللاتائالانىڭ ئىلكىدىدۇر.
ئاللاتائالا ئۇلارنى جەھەننەمدە قاتتىق ئازاب بىلەن جازالايدۇ.
ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن، ئاللاننىڭ دەرگاھىغا قايتىدۇ. ئاللا ئۇلارغا
جازا بېرىشكە مەسئۇلدۇر.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاننىڭ كۆز ئالدىمىزدا تۇرغان مەخلۇقاتلىرى ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزۈشكە، شۇنىڭ بىلەن ئاللاتائالانىڭ قۇدرىتىنىڭ چوڭلۇقىنى، ھېچ نەرسىدىن ئاجىز ئەمەسلىكىنى دەلىللەپ كۆرسىتىشكە بۇيرۇيدۇ.
2. ۋەز - نەسەت قىلىشقا بۇيرۇيدۇ.
3. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىللارنى باشتۇرۇشقا مەسئۇل ئەمەسلىكى، بۇ ئىشنىڭ پەقەت ئاللاغا تەئەللۇق ئىكەنلىكى بايان قىلىنىدۇ.
4. ھەقىقەتكە ئەگىشىشتىن باش تارتقان ۋە يۈز ئۆرۈگەنلەر قورقۇتۇلىدۇ.

آيَاتُهَا ٣٠ (٨٩) سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ (١٠) وَكُلُّهَا ١٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْفَجْرِ ۝ وَيَالِ يَوْمِئَاتٍ ۝ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝ وَالْيَلِ إِذَا
 يَسِرُّ ۝ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ
 فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝ الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ
 مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ۝ وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝
 وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝ الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ ۝
 فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
 عَذَابٍ ۝ إِنَّ رَبَّكَ لَيَالِيمُرْصِدٌ ۝

تەرجىمەسى:

89. سۇرە فەجر

مەككىدە نازىل بولغان، 30 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

سۈبھى بىلەن (زۈلھەججىنىڭ دەسلەپكى) ئون كېچىسى بىلەن، قۇربانلىق كۈنى بىلەن، ھارپا كۈنى بىلەن، (كائىناتنىڭ ئاجايىپ ھەرىكىتى بىلەن)، ئۆتكەن كېچە بىلەن قەسەمكى، (كاپىرلارغا چوقۇم ئازاب قىلىمىز) (1-4). ئەقىل ئىگىسىگە بۇنىڭدا (يەنى

يۇقىرىقى نەرسىلەردە قانائەتلىنەرلىك) قەسەم بارمۇ؟⁽⁵⁾ پەرۋەر-
دىگارنىڭ ئادەم كۈچلۈك ئىرىمىنى قانداق جازالىغانلىقىنى
كۆرىمىدۇمۇ؟⁽⁶⁻⁷⁾ مۇنداق ئادەملەر باشقا شەھەرلەردە يارىتىلمىغان
ئىدى⁽⁸⁾. شۇنىڭدەك ۋادى قۇرادا تاشلارنى كېسىپ (ئۆيلەرنى بىنا
قىلغان) سەمۇدىنى ئاللا قانداق جازالىدى⁽⁹⁾. شۇنىڭدەك قوزۇقلار
ئىگىسى پىرىئەۋنىنى قانداق جازالىدى⁽¹⁰⁾. ئۇلار شەھەرلەردە
(زۇلۇم قىلىشتا) ھەددىدىن ئاشتى⁽¹¹⁾. ئۇ يەرلەردە بۇزغۇنچىلىقنى
كۆپ قىلدى⁽¹²⁾. پەرۋەردىگارنىڭ ئۇلارغا قاتتىق ئازابىنى نازىل
قىلدى⁽¹³⁾. پەرۋەردىگارنىڭ (بەندىلەرنى) ئەلۋەتتە كۆزىتىپ
تۇرغۇچىدۇر⁽¹⁴⁾.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئىدۇمىي ھەزەۋىنى:

ئاللاتائالا سۈبىي بىلەن، زۇلھەججە ئېيىنىڭ دەسلەپكى ئون
كېچىسى بىلەن، قۇربانلىق كۈنى بىلەن، ھارپا كۈنى بىلەن ۋە
كېلىپ-كېتىپ تۇرغان كېچە بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاتائالا
يۇقىرىقى قەسەملەرگە ئۇلاپلا: بۇ قەسەملەر ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن
قانائەتلىنىدۇرەلگىمۇ؟ دەيدۇ. ئاندىن ئاد ئىبنى ئىرەم قىسسىسىنى
زىكرى قىلىپ، مەككە مۇشرىكلىرىنى قورقۇتىدۇ. بۇ يەردىكى ئاد*
دەسلەپكى ئاد بولۇپ، ھۇد ئەلەيھىسسالامغا ئاسىيلىق قىلغانلىقى
ئۈچۈن ئاللا ئۇلارنى ھالاك قىلغان، مەككە كۇففارلىرىغا قارىغاندا
ئۇلار ئۆزى ئۇزۇن ۋە كۈچلۈك ئىدى. ئاللاتائالا بۇ يەردە
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ: ئىي پەيغەمبەر، پەرۋەر-

* ئاد ئىبنى ئىرەم دەپ ئاتالغان ئاد قەدىمكى زاماندا يەمەندىكى
ئەھقاق دېگەن جايدا تۇراتتى.

دىگارنىڭ دەسلەپكى ئاد قەۋمىنى قانداق ھالاك قىلغانلىقىنى بىلمەمسەن؟ دەيدۇ. ئۇلار ئاد ئىبنى ئىرمەنىڭ ئەۋلادى بولۇپ، پەيغەمبىرى ھۇدىنى ئىنكار قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنى ئاللا كۈچلۈك بوران بىلەن ھالاك قىلغان، ھۇدى ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتقان مۆمىنلەرنى ھالاك بولۇشتىن ئامان قالدۇرغانىدى. مۆمىنلەر ئۇلاردىن ئىبرەت ئالسۇن دەپ ئاللا ئۇلارنىڭ قىسسىنى قۇرئاندا بايان قىلدى. ئاللاتائالا سالھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى سەمۇدىنىمۇ* ئاد قەۋمىنى ھالاك قىلغاندەك ھالاك قىلغان. ئاللاتائالا سەمۇدى قەۋمىنى ۋادى قۇرادا تاشلارنى كېسىپ، ئۇنىڭدىن ئۆي ياسىغان دەپ سۈپەتلىدى. ئاللاتائالا ئاد ۋە سەمۇدى قەۋملىرىنى ھالاك قىلغاندەك، پىرئەۋنلەرنى دېڭىزدا غەرق قىلىپ ھالاك قىلغان. پىرئەۋن مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئاسىيلىق قىلغانىدى. پىرئەۋننى قوزۇقلارنىڭ ئىگىسى دەپ سۈپەتلىشىدىكى سەۋەب شۇكى، پىرئەۋننىڭ نۇرغۇن قوزۇقلىرى بولۇپ، ئۇ ئۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنى قىيناتتى. ئاندىن ئاللاتائالا ئاد، سەمۇدى قەۋملىرىنىڭ ۋە پىرئەۋنلەرنىڭ يەر يۈزىدە پىتئە - پاسات قىلغانلىقلىرى، زۇلۇمدا ھەددىدىن ئاشقانلىقلىرى، كىشىلەرگە ئازار - كۈلپەت قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى جازالىغانلىقىنى خەۋەر قىلدى. بۇ يەردىكى پىتئە - پاسات دېگەن سۆز ئۇلارنىڭ قىلغان تۈرلۈك گۇناھلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئاللاتائالا كۇففارلارنى، ئەمىرىگە خىلاپلىق قىلغۇچىلارنى كۆزىتىپ تۇرىدىغانلىقى بىلەن قورقۇتسۇدۇ.

* سەمۇدى قەۋمى مۇنقەرز بولۇپ كەتكەن قەدىمكى ئەرەب قەبىلىلىرىدىن بولۇپ، مەدىنە مۇنەۋۋەرە بىلەن سۈرىيە چۆللىرى ئارىسىدىكى ھىجر دېگەن جايدا ياشايتتى.

ئاللاتائالا مەخلۇقاتنىڭ ئىشلىرىنى كۆزىتىپ تۇرىدۇ. ئاللاتائالا خالايقىلار ئۇنىڭغا ھېساب بېرىدىغان چاغدا ھەربىر ئادەمنى قىلغان ئەمەلگە ۋە ھەرىكىتىگە قاراپ مۇكاپاتلايدۇ ياكى جازالايدۇ، ئۇلار ئۈستىدە ئادىل ھۆكۈم چىقىرىدۇ.

«ۋەھم نۇقتىلىرى»:

1. بۇ يەردە ئاللاتائالا سۈبە ۋە قۇربانلىق كۈنى قاتارلىق نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۇلۇغلىقىنى بىلدۈرىدۇ. ئاللاتائالا بىرەر نەرسە بىلەن قەسەم قىلسا، بۇ ئۇنىڭ ئۇلۇغلىقىنى ۋە شەرەپلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.
2. ئاللاتائالا مەخلۇقاتى قانچە كۈچلۈك بولمىسۇن، ھامان ئۇ ئاللاتائالا ئازابىدىن قۇتۇلالمايدۇ.
3. ئاللاتائالا ئۇنىڭغا ئاسىيلىق قىلغان ۋە بەندىلىرىگە يوغانلىق قىلغانلارنىڭ قىلمىشلىرىنى خاتىرىلەپ تۇرۇپ، ئۇلارنى شۇنىڭغا قاراپ جازا بېرىدىغانلىقى بىلەن قورقۇتىدۇ.
4. ئىنسانلارنىڭ بۇ ئايەتلەردىن ئىبەرەت، ۋەز-نەسىھەت ئېلىشىنىڭ، بۇ پاسىق قەۋەملەرگە نازىل بولغان ئازابقا قالماسلىق ئۈچۈن يامان سۈپەتلەردىن يىراق بولۇشنىڭ لازىملىقىنى كۆرسىتىدۇ.

فَمَا لِلْإِنْسَانِ إِذَا
 مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾
 وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي
 أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَأَتَكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْضُونَ
 عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثِ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾
 وَتُجِبُونَ الْمَالَ حُبًّا جَبًّا ﴿٢٠﴾

تەرجىمەسى:

پەرۋەردىگارى ئىنساننى سىناپ ئەزىز قىلسا ۋە ئۇنىڭغا نېمەت بەرسە، ئۇ: "پەرۋەردىگارىم مېنى ئەزىز قىلدى" دەيدۇ (15). پەرۋەردىگارى ئىنساننى سىناپ رىزقىنى تار قىلسا، ئۇ: "پەرۋەر-دىگارىم مېنى خار قىلدى" دەيدۇ (16). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، سىلەر يېتىمنى* ھۆرمەت قىلمايسىلەر (17). بىر-بىرىڭلارنى مەسكەنە ئاش، نان بېرىشكە تەرغىپ قىلمايسىلەر (18). مىراسنى (ھالال-ھارام دېمەستىن) ھە دەپ يەيسىلەر (10). مالنى (ھېرىسلىق بىلەن) ناھايىتى دوست تۇتسىلەر (20).

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلگەن: مۇسۇلمانلار ئائىلىلىرى ئىچىدىكى ئەڭ ياخشى ئائىلە ئۆزىدە بىرەر يېتىم بار بولۇپ، ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلغان ئائىلىدۇر؛ ئائىلىلەر ئىچىدىكى ئەڭ يامان ئائىلە ئۆزىدە يېتىم بالا بار بولۇپ، ئۇنىڭغا يامان مۇئامىلە قىلغان ئائىلىدۇر.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزھۇنى:

پەرۋەردىگارى كۆزىتىپ تۇرغان ئادەم ئۆزىنىڭ ئاقىۋىتىنى بەختىيار قىلىدىغان ئىشلارنى قىلىشى، دۇنياسىنى مەنسىتمەسلىكى كېرەك. لېكىن ئىنسان دۇنياغا بېرىلىپ، دۇنياۋى نېسۋىسىگە ئەھمىيەت بېرىپ كېتىدۇ. ئاللاتائالا بەرگەن نېمىتىمگە شۈكۈر قىلسۇن دەپ، ئىنساننى كەڭ رىزىق ۋە پۇل، مال بېرىپ سىنسا، ئۇ: رەببىم مېنى ئۈستۈن قىلدى، ھۈرمەتلىدى، دەيدۇ. ئاللا ئۇنى سەۋر قىلىپ، ساۋاب تاپسۇن دەپ، كەمبەغەل قىلىش بىلەن، رىزىقىنى تار قىلىش بىلەن سىنسا، ئۇ: رەببىم مېنى خار قىلدى، دەيدۇ. ئاللاتائالا ئىنساننىڭ بۇنداق قارشىنى رەت قىلىپ، ئاللاتائالا تەرىپىدىن بولىدىغان ھۈرمەت ۋە خارلىق مالىنىڭ ئاز-كۆپ بولۇشىدا ۋە رىزىقنىڭ تار-كەڭ بولۇشىدا ئەمەس؛ ئاللاتائالانىڭ بەندىگە بولغان ھۈرمىتى ئاللاتائالانىڭ ئۇنى ئاللانىڭ تائەت-ئىبادىتىگە مۇۋەپپەقىيەت قىلىشىدۇر، خارلىق دېگەن بەندىنىڭ ئاللا-تائالانىڭ تائەت-ئىبادىتىدىن خالىي بولۇشىدۇر، دەيدۇ. ئاللاتائالا ئىنساننىڭ سۆزلىرىنى يۇقىرىقىدەك ئەيىبلەيدۇ، ئاندىن ئۇنىڭ ھەرىكەتلىرىنى ئەيىبلەپ مۇنداق دەيدۇ: سىلەرنىڭ ھەرىكەتلىڭلار سۆزلىرىڭلاردىنمۇ ياماندۇر. سىلەر بايلىق بىلەن ھۈرمەت قىلىنساڭلار، يېتىمنى ھۈرمەتلەش، ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىش قاتارلىق ئۈستۈڭلارغا يۈكلەنگەن مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلمايسىلەر؛ ئۆزئارا مەسكىنلەرگە ئاش، نان بېرىلىپ دەپ تەرغىپ قىلىشماي-سىلەر؛ سىلەر پۇل، مالغا تېخىمۇ ھېرىسمەنلىك قىلىپ، ئۇنى ھالالدىنمۇ، ھارامدىنمۇ يىغىستىلەر؛ ئاياللارنىڭ ۋە كىچىك بالىلارنىڭ

مىراسىتىكى نېسۋىسىنى ئۆز نېسۋە ئىلارغا قوشۇۋالسىلەر، قايسى يول بىلەن بولىسۇن، ھەتتا ھەق ئىگىلىرىنى ئۆز ھەققىدىن مەھرۇم قىلىش بىلەن بولىسۇمۇ، مال يىغىشىنى ھەددىدىن ئارتۇق ياخشى كۆرسىلەر.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. بەندە ئاللاتائالانىڭ نېمەتلىرىگە شۈكۈر قىلىشى، ئۇ نېمەتلىرىنى ئۆزەنىڭ ئابرويى ۋە پەزىلىتىدىن كەلگەن دەپ بىلمەي، ئاللاننىڭ پەزىلىتىدىن كەلدى دەپ تونۇشى لازىم.
2. ئىنسان ئاللاتائالانىڭ كەمبەغەللىك بىلەن ۋە رىزقىنى تار قىلىشى بىلەن سىنىغانلىقىغا سەۋر قىلىشى، بۇنى ئاللاننىڭ خارلىغانلىقى دەپ چۈشەنمەسلىكى لازىم.
3. پۇل، مالنىڭ كۆپ بولۇشى ياكى ئاز بولۇشى بەختنىڭ ياكى ياكى بەختسىزلىكنىڭ ئالامىتى ئەمەس، بۇ يەردىكى ئۆلچەم پەقەت ئاللاتائالانىڭ تائەت - ئىبادىتىدىكى پەرىقتۇر.
4. يېتىملارنى، مىسكىنلەرنى خارلىغان ياكى ئۇلارنىڭ ھەققىگە سەل قارىغانلارغا قاتتىق بولۇش لازىم.
5. پۇل، مالغا قاتتىق مۇھەببەت باغلىغان، قايسى يول بىلەن بولىسۇن، ئۇنى توپلاشقا بېرىلگەنلەرنى قاتتىق ئەيىبلەش كېرەك.

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
 دَكًّا⁽²¹⁾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا⁽²²⁾ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ
 يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ لَا يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى⁽²³⁾
 يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي⁽²⁴⁾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ
 عَذَابُهُ أَحَدًا⁽²⁵⁾ وَلَا يُؤْتِيهِمْ شِقَاقَ أَحَدٍ⁽²⁶⁾ يَا أَيَّتُهَا
 النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ⁽²⁷⁾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً⁽²⁸⁾
 فَادْخُلِي فِي عِبَادِي⁽²⁹⁾ وَادْخُلِي جَنَّاتِي⁽³⁰⁾

تەرجەمىسى:

(ئى غاپىلار!) بۇنىڭدىن يېنىڭلار، زېمىن ئارقىمۇ ئارقا تەۋرىتىلگەن چاغدا⁽²¹⁾، پەرۋەردىگارىڭ كەلگەن ۋە پەرىشتىلەر سەپ-سەپ بولۇپ كەلگەن چاغدا⁽²²⁾، (كۇناھكارلارنىڭ كۆرۈشى ئۈچۈن) جەھەننەم كەلتۈرۈلگەن چاغدا، شۇ كۈندە ئىنسان (يەنى كاپىر) (دۇنيادىكى قىلمىشلىرىنى) ئەسلەيدۇ، (بۇ چاغدا) ئەسلىگەننىڭ ئۇنىڭغا نېمە پايدىسى بولسۇن⁽²³⁾. ئۇ ئېيتىدۇ: "كاشكى مەن (دۇنيادىكى) ھايات ۋاقتىدا ياخشى ئىشلارنى قىلغان بولسامچۇ؟!"⁽²⁴⁾. شۇ كۈندە ھېچ ئەھدى (ئاللاغا ئاسىيلىق

* ئىمام ئەھمەد ھەنبەل جۈبەيرىدىن، جۈبەيرە مۇھەممەد ئىبنى ئۆمرەدىن رىۋايەت قىلىدۇ: مۇھەممەد ئىبنى ئۆمرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن ئىدى، ئۇ مۇنداق دېگەن: بىر ئادەم تۇغۇلغان كۈنىدىن تارتىپ ۋاپات بولغۇچە تائەت-ئىبادەت

قىلغانلارنى) ئاللا جازالىغاندەك جازالىمايدۇ (25) ھەمدە ھېچ ئەھدى ئاللا باغلىغاندەك باغلىمايدۇ (26). ئى ئارام تاپقۇچى جان! * (27) سەن پەرۋەردىگارنىڭدىن مەمنۇن، پەرۋەردىگارنىڭ سەندىن رازى بولغان ھالدا ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقىن (28). سەن مېنىڭ (ياخشى) بەندىلىرىم قاتارىغا قوشۇلغىن (29). مېنىڭ جەننىتىمگە كىرگىن (30).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزھۇنى:

ئاللاتائالا يۇقىرىدا ئىنساننىڭ سۆزلىرىنى ۋە ھەرىكەتلىرىنى ئەيىبلەنگەندىن كېيىن، قىيامەتنىڭ بىر قىسىم دەھشەتلىك ئەھۋالىنى، ئۇنىڭ ئارقىسىدىنلا دۇنيادا ھەددىدىن ئاشقان ئىنساننىڭ قىيامەتنىڭ دەھشىتىنى كۆرگەن چاغدىكى چەككەن ھەسرىتىنى بايان قىلىدۇ. ئاللاتائالا مۇنداق دەيدۇ: زېمىن ئارقىسىمۇ ئارقا تەۋرەيدۇ، زېمىن ئۈستىدىكى تاغ، ئىمارەت، دەل - دەرەخ قاتارلىق ھەممە نەرسە چېلىنىدۇ. ئاللاتائالا بەندىلەرنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئۇلۇغلۇقىغا لايىق سۈپەتتە كېلىدۇ. پەرىشتىلەر ئاللاتائالانىڭ دەرگاھىغا سەپ - سەپ بولۇپ كېلىدۇ. ھەدىستە بايان قىلىنغاندەك، جەھەننەم كەلتۈرۈلىدۇ.

ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىپ:

بىلەن مەشغۇل بولغان بولسۇ، قىيامەت كۈنى قىلغان ئىبادىتىنى ئاز چاغلىغانلىقتىن، دۇنياغا قايتىپ تائەت - ئىبادەت قىلىپ تېخىمۇ كۆپ ساۋابقا ئېرىشىشى ئارزۇ قىلىدۇ.

* بۇ ئايەتنى بەزى مۇفەسسىرلەر ھەزرىتى ئوسمان ھەققىدە ۋە بەزى مۇفەسسىرلەر ھەزرىتى ھەمزە ھەققىدە نازىل بولغان دەيدۇ.

دۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "جەھەننەم كەلتۈرۈلۈدۇ. بۇ چاغدا ئۇنىڭ 70 مىڭ چۆلۈۋرى بولىدۇ. ھەربىر چۆلۈۋرىنى 70 مىڭ پەرىشتە تۇتۇپ، جەھەننەمنى سۆزەيدۇ." قىيامەت كۈنى ئىنسان ئۆزىنىڭ خاتالىقلىرىنى، دۇنيادا قىلغان ئەمەللىرىنى ئەسلەيدۇ. كاپىرمۇ ئىبىرەت ئالىدۇ ۋە تەۋبە قىلىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ تەۋبىسى قانداقمۇ قوبۇل بولسۇن؟ ئۇنىڭ ئالغان ئىبىرىتى قانداقمۇ پايدا بەرسۇن؟ ئاسى ئىنسان ئۆزىنىڭ قىلغان گۇناھلىرىغا پۇشايمان قىلىدۇ. "دۇنيادىكى چېغىمدا ئاخىرەتلىكىم ئۈچۈن ياخشى ئەمەللەرنى قىلمايمچۇ!" دەپ ئارزۇ قىلىدۇ. ئاللاغا ئاسىيلىق قىلغانلارنى شۇ كۈنى ئاللادىنمۇ قاتتىق ئازابلايدىغان ئەھەدى بولمايدۇ. ئاللاغا كاپىر بولغانلارنى ئاللادىنمۇ قاتتىق باغلايدىغان ئەھەدى بولمايدۇ. كۇفۇرلار ۋە زۇلۇم قىلغۇچىلارلا مۇشۇنداق ئازابقا ۋە جازاغا دۇچار بولىدۇ. قورقۇنچىسى يوق، خاتىرجەم تىنچ مۇمىن ئادەمگە: ئى ئىنسان، ئۆزۈڭمۇ رازى بولغان، ئاللامۇ سەندىن رازى بولغان ھالدا پەرۋەردىگارىڭنىڭ دەرگاھىغا، ساۋابىغا، جەننەتكە، بەندىلىرى ئۈچۈن تەييارلىغان نېمىتىگە قايتقىن دېيىلىدۇ ھەمدە ئۇنىڭغا ئاللانىڭ ياخشى بەندىلىرى قاتارىغا كىرگىن، ئاللانىڭ بەندىلىرىنى ھۈرمەتلەيدىغان يۇرت — جەننەتكە كىرگىن دېيىلىدۇ. بۇ گەپلەر ئۇنىڭغا قەبىزى روھ بولىدىغان ۋاقىتتا ۋە قىيامەت كۈنى ئېيتىلىدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللانا ئالانىڭ كېلىش سۈپىتىنى ئۇنىڭ ئۇلۇغلىقىغا لايىق رەۋىشتە، ھېچقانداق تەئۋىل قىلماستىن، بىرەر نەرسىگە ئوخشاش-

- ماستىن، بىرەر شەكىلگە كىرگۈزمەستىن، ئەھلى سۈننە ۋە لىجەماتەنىڭ ئىسپات قىلغىنى بويىچە ئىسپاتلاش لازىم.
2. قىيامەتنىڭ دەھىشتى، ئۇنىڭ ئۈچۈن ياخشى ئەمەللەر بىلەن تەييارلىنىشنىڭ لازىملىقى زىكرى قىلىندۇ.
3. دۇنياغا ۋە ئۇنىڭ لەززەتلىرىگە مەغرۇر بولۇپ كېتىشتىن ھەزەر قىلىش لازىم.
4. ئاللاتائالاغا ئاسىيلىق قىلغان ۋە زىممىسىگە يۈكلەنگەن ۋە زىپىلەرنى ئادا قىلمىغانلارنىڭ قاتتىق ئازابلىنىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.
5. قىيامەت كۈنى مۆمىنلەرنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى تەسۋىرلىنىدۇ.

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ (٣٥) رُكُوعُهَا ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقِيمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝ وَ
 وَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝
 أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا
 لُبَدًا ۝ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَوْهُ أَحَدٌ ۝

تەرجىمىسى:

90. سۈرە بەلەد

مەككىدە نازىل بولغان، 20 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن

باشلايمەن.

بۇ شەھەر (يەنى مەككە) بىلەن قەسەم قىلىمەن (1). (ئى
 مۇھەممەد!) بۇ شەھەردە (ئۇرۇش قىلىش) ساڭا ھالالدۇر (2).
 ئادەم (ئەلەيھىسسالام) ۋە (ئۇنىڭ ياخشى) پەرزەنتلىرى بىلەن
 قەسەم قىلىمەن (3). بىز ئىنساننى ھەقىقەتەن جاپا - مۇشەققەت
 ئىچىدە قىلىپ ياراتتۇق (4). ئۇ (يەنى فاجىر، شەقىي ئادەم) ماڭا
 ھېچ كىشىنىڭ كۈچى يەتمەيدۇ دەپ ئويلامدۇ؟ (5) ئۇ: "كۆپ مال
 سەرپ قىلدىم" * دەيدۇ (6). ئۇ ئۆزىنىڭ (مال) سەرپ قىلغانلىقىنى
 ھېچ كىشى كۆرمىدى دەپ ئويلامدۇ؟ (7).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا مەككىنىڭ ھۈرمىتى ۋە ئۇنىڭ قەدىرىنىڭ ئۇلۇغلىقى
 يۈزسىدىن، ئۆزى ئۈچۈن ئەڭ سۆيۈملۈك بولغان مەككە بىلەن
 قەسەم قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇنىڭدا ئۇرۇش قىلىشنى
 ھالال قىلىپ بېرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ئاللاتائالا
 پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەككىنىڭ پەتىھى قىلىنىدىغان كۈنى
 ئۇنىڭدا ئۇرۇش قىلىشنى ھالال قىلىپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىس-

* ئىمام مۇھەممەد ئەبىدۇھ بۇ ئايەتنىڭ تەفسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: بۇ
 شۇنداق پىخسىق، رىياكار بايلاردۇركى، ئۇلار پۇل - مال توپلاپ
 پەقەت ئۆزلىرىنىڭ ھۈزۈرى ۋە شەھۋانىي يوللىرىغا سەرپ قىلىدۇ،
 ئۇلار خەيرىيەت ئىشلىرىغا پۇل سەرپ قىلىشقا چاقىرىلسا، بىز:
 سىلەر دېگەن يولدىن باشقا يوللارغا كۆپ پۇل خەجلىيمىز،
 دېيىشىدۇ. بۇ بايلار قىلمىشلىرىمىزنى ھېچ ئادەم كۆرمىدى،
 نىيىتىمىزنى ئاللا بىلمەيدۇ، دەپ ئويلايدۇ.

ئالام مۇنداق دېگەن: "ئاللاتائالا ئاسماننى ۋە زېمىننى ياراتقان كۈنى مەككىدە ئۇرۇش قىلىشنى ھارام قىلغانىدى، ئۇنىڭدا ئۇرۇش قىلىش مەندىن بۇرۇن ھېچ كىشىگە ھالال قىلىنمىغان، مەندىن كېيىنمۇ ھېچ كىشىگە ھالال قىلىنمايدۇ. ئۇنىڭدا ئۇرۇش قىلىش ماڭمۇ پەقەت كۈندۈزنىڭ مەلۇم ۋاقتىدىلا ھالال قىلىنغان. ئۇنىڭدا ئۇرۇش قىلىش ئاللاننىڭ بېكىتىشى بىلەن قىيامەتكىچە ھارام قىلىنغاندۇر." ئاندىن ئاللاتائالا ئىنسانلارنىڭ بوۋىسى ئادەم ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى بىلەن قەسەم قىلدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا پەيغەمبەرلەر، ياخشى بەندىلەر ۋە ئاللاتائالاغا دەۋەت قىلغۇچىلار بار ئىدى. يۇقىرىقى قەسەمنىڭ جاۋابى "بىز ھەقىقەتەن ئىنساننى جاپا-مۇشەققەت ئىچىدە قىلىپ ياراتتۇق" دېگەن سۆزدۇر. بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى شۇكى، ئاللاتائالا ئادەم بالىسىنى قىيىنچىلىق، جاپا-مۇشەققەت ئىچىدە ياراتتى. ئىنسان دۇنيانىڭ جاپا-مۇشەققەتلىرىنى تارتىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئاخىرەتنىڭ قاتتىقچىلىقلىرىنى بېشىدىن كەچۈرىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا ئۆزى بەرگەن نېمەتلەرگە ئىنساننىڭ مەغرۇر بولۇپ كەتكەنلىكىنى مۇنداق ئەسلىتىدۇ: ھەرقانداق بىر ئادەم ھەرقانچە كۈچلۈك بولۇپ كەتكەندىمۇ ماڭا كۈچى يەتمەيدۇ. ئۇ ئادەم ئاللا ھېنى تىرىلدۈرۈشكە ۋە جازالاشقا قادىر ئەمەس دەپ ئويلامدۇ؟ ئۇ مەن ناھايىتى كۆپ مال سەرپ قىلدىم، كىم ھېنىڭدىن ئۇنىڭ ھېسابىنى ئالىدۇ دەپ ئويلامدۇ؟ ئۇ ئاللا ھېنى كۆرمەيدۇ ۋە ھېنىڭ سەرپ قىلغان ھېلىنىڭ مىقدارىنى بىلمەيدۇ دەپ ئويلامدۇ؟

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. مەككىنىڭ شارابىتى ۋە ئۇنىڭ قەدىرىنىڭ ئۇلۇغلىقى بايان

قىلىندۇ.

2. مەككىدە ئۇرۇش قىلىشنىڭ ھاراملىقى، ئاللاتائالانىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن ئۇنىڭدا پەقەت كۈندۈزنىڭ مەلۇم ۋاقتىدىلا ئۇرۇش قىلىشنى ھالال قىلغانلىقى كۆرسىتىلدى.
3. ئىنساننىڭ چەككەن جاپالىرى بايان قىلىندۇ.
4. ئاللاتائالانىڭ بەرگەن نېمەتلىرىگە مەغرۇر بولۇپ كېتىشتىن ھەزەر قىلىش كېرەك.
5. ئۆزىنىڭ شەھۋەتلىرى ئۈچۈن پۇل، مال سەرپ قىلىپ پەخىرلەنگەن ۋە دېنىڭ بۇ ئىشىنى كۆزىتىپ تۇرغۇچى يوق دەپ قارىغان ئادەملەرگە تەنبە بېرىلىدۇ.

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ
 عَيْنَيْنِ ۝۱۰ وَلِسَانًا وَشَفْتَيْنِ ۝۱۱ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝۱۲
 فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝۱۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝۱۴
 فَكَّ رِجْلَهُ ۝۱۵ وَأَطْعَمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝۱۶ يَتِيمًا
 ذَا مَقْرَبَةٍ ۝۱۷ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝۱۸ ثُمَّ كَانَ مِنَ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَةِ ۝۱۹
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝۲۰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَا أَيُّهَا
 هُمْ أَصْحَابُ الشِّمَّةِ ۝۲۱ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۝۲۲

تەرجىمىسى:

ئىنسان ئۈچۈن ئىككى كۆز، بىر تىل، ئىككى كالىپۇك ياراتمىدۇقۇمۇ؟ ئۇنىڭغا ياخشى يول بىلەن يامان يولنى كۆرسەتمىدۇقۇمۇ؟ (8-10) ئۇ داۋان ئاشمىدى (11)، داۋان ئېشىنىڭ نېمىلىكىنى قانداق بىلەتتىڭ؟ (12) (داۋان ئېشىش دېگەن) قۇل ئازاد قىلماقتۇر* (13)، ياكى ئاچارچىلىق كۈندە تۇغقانچىلىقى بولغان يېتىمگە ياكى توپىدا ياتقان مەسكىن (يەنى ھالى ناچار كەمبەغەل) گە تاماق بەرمەكتۇر (14-16). شۇنىڭ بىلەن بىللە (يەنى يۇقىرىقىلارنى قىلىش بىلەن بىللە) ئىمان ئېيتقانلاردىن، ئۆزئارا سەۋر قىلىشقا تەۋسىيە قىلىشقانلاردىن، ئۆزئارا مەرھەمەت قىلىشقانلاردىن** بولماقتۇر (17). ئەنە شۇلار (يەنى يۇقىرىدىكى ئىشلارنى قىلغان كىشىلەر) سائادەتمەن كىشىلەردۇر (18). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلار بەتبەختلەردۇر (19). ئۇلار دوزاخقا سولىنىدۇ (20).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا ئىنساننى شۈكۈر قىلسۇن دەپ، ئۇنىڭغا بەرگەن بىر

* ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: كىمكى بىر مۆمىن قۇلنى ئازاد قىلىدىكەن، ئاللا ئۇنىڭ ھەربىر ئەزاسىنىڭ بەدىلىگە ئازاد قىلغۇچىنىڭ بىر ئەزاسىنى دوزاختىن ئازاد قىلىدۇ، ھەتتا ئۇنىڭ قولى بەدىلىگە قولىنى، پۇتى بەدىلىگە پۇتىنى، جان يېرى بەدىلىگە جان يېرىنى ئازاد قىلىدۇ.

** ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: رەھىمى قىلغۇچىلارغا مەرھەمەتلىك ئاللا رەھىمى قىلىدۇ. سىلەر زېمىندىكىلەرگە رەھىم قىلىڭلار، سىلەرگە ئاسماندىكى زات رەھىم قىلىدۇ.

قىسىم نېمەتلەرنى زىكرى قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئىنسانغا نەرسىلەرنى كۆرىدىغان ئىككى كۆز ئاتا قىلىدۇمۇ؟ سۆزلەپ مەقسىتىنى ئۇقتۇرىدىغان تىل ئاتا قىلىدۇمۇ؟ سۆزلەشكە ۋە تاماق يېيشكە ياردەم قىلىدىغان، يۈزىگە ۋە ئاغزىغا ھۆسن بەغشلايدىغان ئىككى لەۋ ئاتا قىلىدۇمۇ؟ ئۇنىڭغا ياخشىلىق بىلەن يامانلىقنىڭ، ھەق بىلەن ناھەقنىڭ، ھىدايەت بىلەن گۇمراھلىقنىڭ يوللىرىنى بايان قىلىدۇمۇ؟ ئۇنىڭغا داۋان ئېشىش ئۈچۈن، ئاللاننىڭ رازىلىقىنى دەپ بۇ نېمەتلەر بەدىلىگە پۇل-مال سەرپ قىلىش لايىق ئەمەسمۇ؟ ئاندىن ئاللاتائالا سوئال تەرىقىسىدە داۋاننىڭ شەئىنى چوڭ كۆرسەتتى، تۆۋەندىكى بىرقانچە ئىشنى يەنى قوللارنى ئازاد قىلىش، ئاچارچىلىق كۈنلەردە يېقىن يېتىملەرگە تاماق بېرىش، ھېچ نەرسىسى يوق، گويىكى يوقسىزلىقتىن توپىغا مىلىنىپ كەتكەن كەمبەغەللەرگە ئاب-ئاش بېرىشكە ئوخشاش ئىشلارنى قىلسا داۋان ئاشقان ھېسابلىنىدىغانلىقىنى كۆرسەتتى. ئۇلارنىڭ يۇقىرىقىدەك ياخشى ئىشلارنى قىلىشى، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە بۇرۇن قىلغان ياخشى ئەمەللىرىنىڭ ساۋابىنى ئاللاننىڭ دەرگاھىدىن تىلەيدىغان، بىر-بىرىنى ئاللاغا تائەت-ئىبادەت قىلىشقا چىداملىق بولۇشقا تەۋسىيە قىلىدىغان، گۇناھ ئالدىدا ئۆزىنى تۇتۇۋالالايدىغان، بەشىغا كەلگەن ھادىسە-بالاغا ۋە كىشىلەردىن يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلىدىغان، ئۆزئارا رەھمەتلىك بولۇش، كىشىلەرگە مۇلايىم بولۇش ئۈستىدە بىر-بىرىگە تەۋسىيە قىلىشىدىغان مۇمىنلەردىن بولۇشى لازىملىقىنى زىكرى قىلدى.

يۇقىرىقى سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلەنگەنلەر نامە-ئەمالى ئوڭ تەرىپىدىن بېرىلىدىغان كىشىلەردۇر. ئاللاننىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار

قېلىپ كاپىر بولغانلار نامە - ئەمالى سول تەرىپىدىن بېرىلىدىغانلار ۋە دوزاخقا سولىنىدىغان كىشىلەر بولۇپ، ئۇلار دوزاختىن چىقىدىغان ۋە قۇتۇلىدىغان ئىش بولمايدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا بەندىلىرىم شۈكۈر قىلسۇن دەپ ئۇلارغا بەرگەن نېمە تلىرىنى ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ.
2. قۇللارنى ئازاد قىلىش، ئاچارچىلىق ۋاقتلىرىدا باشقىلارنى ئاب - ئاش بىلەن تەمىنلەش، سىلە - رەھىم قىلىش، يېتىملەرنىڭ ۋە كەمبەغەللەرنىڭ بېشىنى سىلاش قاتارلىق ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈلىدۇ.
3. ياخشى ئىش قىلغان سادىق مۇمىنلەرنىڭ ئاقىۋىتى بايان قىلىنىدۇ.
4. ئىنكار قىلغۇچى كۇففارلارنىڭ ئاقىۋىتى بايان قىلىنىدۇ.

آيَاتُهَا ١٥
سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ (٢٦)
رُكُوعُهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۝ وَالنَّهَارِ
 إِذَا جَلَّهَا ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ وَالسَّمَاءِ وَمَا
 بَنَاهَا ۝ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝ وَنَفْسٍ مَّا سَوَّاهَا ۝
 فَالْهَمَّهَا كُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝
 وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۝

تەرجىمەسى:

91. سۈرە شەمس

مەككىدە نازىل بولغان، 15 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قۇياش بىلەن ۋە ئۇنىڭ نۇرى بىلەن قەسەمكى (1)، قۇياشقا ئەگەشكەن چاغدىكى ئاي بىلەن قەسەمكى (2)، قۇياشنى ئاشكارا قىلغان كۈندۈز بىلەن قەسەمكى (3)، قۇياشنى يوشۇرغان چاغدىكى كېچە بىلەن قەسەمكى (4)، ئاسمان بىلەن ۋە ئۇنى بىنا قىلغان زات بىلەن قەسەمكى (5)، زېمىن بىلەن ۋە ئۇنى بىنا قىلغان زات بىلەن قەسەمكى (6)، روھ بىلەن ۋە ئۇنى چىرايلىق قىلىپ ياراتقان، ئۇنىڭغا ياخشى - يامانلىقنى بىلدۈرگەن زات بىلەن قەسەمكى (7-8)، روھنى پاك قىلغان ئادەم چوقۇم مۇرادىغا يېتىدۇ (9). نەپسىنى (كۆڭۈرى ۋە پىسىقى - فۇجۇر بىلەن) كەمستكەن ئادەم چوقۇم ناتۇمىد بولىدۇ (10).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئىۋەۋمىي ەزەۋنى:

ئاللاتائالا بۇ يەردە بىر تۈركۈم نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلدى: قۇياش بىلەن، قۇياش نۇرىنىڭ كۆتۈرۈلۈشى بىلەن قەسەم قىلدى، قۇياشقا ئەگىشىپ ئۇنىڭ نۇرىنىڭ ئورنىنى باسقان ئاي بىلەن قەسەم قىلدى، بۇ ھال ئاينىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا كۆرۈلىدۇ. بۇ چاغدا قۇياش يېتىپ ئاي ئۇنىڭغا ئەگىشىدۇ، يەنى قۇياش پاتقاندىن كېيىنلا ئاي چىقىپ، ئۇنىڭ نۇرى قۇياش نۇرىنىڭ ئورنىنى باسدۇ. ئاللا

زېمىندىكى قاراڭغۇلۇقنى كۆتۈرۈۋەتكەن كۈندۈز بىلەن قەسەم قىلدى، كۈننى يېپىپ جاھاننى قاراڭغۇلاشتۇرغان كېچە بىلەن قەسەم قىلدى، ئاسمان بىلەن ۋە ئۇنى ياراتقان زات ئاللا بىلەن قەسەم قىلدى، زېمىن بىلەن ۋە زېمىننى يايپاڭ قىلىپ، ئۇنى تۇرالغۇ بولۇشقا لايىق قىلغان زات بىلەن قەسەم قىلدى، روھ بىلەن قەسەم قىلدى. بۇ يەردىكى روھ پۈتۈن جىنلارنى ۋە ئىنسانلارنى كۆرسەتتى. ئاللا ئۇنى چىرايلىق، ئەزالىرىنى بېجىرىم قىلىپ ياراتتى، ئۇنىڭغا ياخشى-يامان يوللارنى كۆرسەتتى. ئۇنداق قىلىش ئاللاننىڭ تەقدىرى بويىچە ئۇنىڭ ئۆزى خالىغان يولدا دېڭىشى ئۈچۈندۇر. ئاللاتائاللا: گۇناھلاردىن ئۆزىنى پاك تۇتقان ئادەم بەختكە ئېرىشىدۇ، ئۆزىنى گۇناھلار بىلەن ۋە كۇفىرى بىلەن خار قىلغان ئادەم زىيان تارتىدۇ دەيدۇ.

مۇھىم نۇقتىلەر:

1. ئاللاتائاللاننىڭ بۇ مەخلۇقاتلار بىلەن قەسەم قىلىشى ئۇلارنىڭ شەرەپلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش ئۈچۈندۇر.
2. ئاللاتائاللاننىڭ بۇ بۈيۈك مەخلۇقاتلارنى پۇختا ياراتقانلىقتىن ئىبارەت قۇدرىتى ئىلاھىيىسى، پەقەت ئاللاننىڭلا بەندىلەرنىڭ ئىبادەت قىلىشىغا لايىق زات ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.
3. كىشى نەپسىنى پاكلاشقا رىغبەتلەندۈرۈلىدۇ.
4. گۇناھلارنى ۋە ناچار ئىشلارنى قىلماسلىققا ئاگاھلاندۇرۇلىدۇ.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝١٦
 إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝١٧ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ
 اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝١٨ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۝١٩ فَدَمْدَمَ
 عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذَّوْنِهِمْ فَنَسَوْنَهَا ۝٢٠ وَلَا يَخَافُ
 عُقْبَاهَا ۝٢١

تەرجىمەسى:

سەمۇد* ھەددىدىن ئاشقانلىقى ئۈچۈن (پەيغەمبەرنى) ئىنكار قىلدى (11). ئەينى زاماندا سەمۇدنىڭ ئەڭ بەتەخت ئادىمى

* سەمۇد قەۋمى مۇنقەرز بولۇپ كەتكەن قەدىمكى ئەرەب قەبىلىلىرىدە دىندۇر. ئاللا ئۇلارغا سالىم ئەلەيھىسالامنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتە كەندە، ئۇنىڭ راستلىقى ئۈچۈن مۆجىزە تەلپ قىلىشتى، ئاللاتائالا سالىم ئەلەيھىسالامنىڭ مۆجىزىسى سۈپىتىدە تاشنىڭ ئارىسىدىن بىر بالىلىق تۆگە چىقىرىپ بەردى. سەمۇد قەۋمى ئىچىدىغان سۈنى ئاللا نىۋەت بىلەن بىر كۈنى سەمۇد قەۋمى، بىر كۈنى تۆگە ئىچىشكە بۇيرۇدى، شۇنىڭدەك ئاللا ئۇ تۆگىگە ھېچ كىشىنىڭ چىقىلماسلىقىنى ئۇنى ئەركىن قويۇۋېتىشىنى چەكلىدى، ئەگەر سەمۇد قەۋمى تۆگىگە چىقىلىدىغان بولسا، ئۇلار ئاللانىڭ ئازابىغا قالىدىغانلىقى بىلەن ئاگاھلاندىرۇلدى، بۇنىڭغا قارىماي، قەدار ئىبنى سالىق ناملىق بىر شەخس ئالدى بىلەن تۆگىگە ھۇجۇم قىلىپ ئۇنى ئۆلتۈردى، تۆگە يەرگە يىقىلغاندىن كېيىن يەنە ئۇلاردىن توققۇز ئادەم تۆگىگە قېلىچ سېلىپ ئۇنى پارچىلاپ تاشلىدى. تۆگە ئۆلتۈرۈلۈپ ئۈچ كۈندىن كېيىن ئاللاتائالا سالىم ئەلەيھىسالامنىڭ قەۋمىنى ھالاك قىلدى.

(مۆجىزە بولۇپ كەلگەن تۆگىنى) ئۆلتۈرۈشكە ئالدىرىدى (12). ئۇلارغا ئاللاننىڭ پەيغەمبىرى (يەنى سالىھ ئەلەيھىسسالام): "ئاللاننىڭ تۆگىسىگە چېقىلماڭلار، ئۇنى سۇ ئىچىشتىن توسماڭلار" دېدى (13). ئۇلار پەيغەمبەرنى (يەنى سالىھ ئەلەيھىسسالامنى) يالغانچى قىلدى، تۆگىنى ئۆلتۈردى. گۇناھى تۈپەيلىدىن ئاللا ئۇلارنى تەلتۆكۈس ھالدا قىلدى. ئومۇمىيۈزلۈك ھالدا قىلدى (14). ئاللا ئۇنىڭ (يەنى ئۇلارنى ھالدا قىلغانلىقىنىڭ) ئاقىۋىتىدىن قورقمايدۇ (15).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

قۇرەيش مۇشرىكلەرنىڭ ئۆز پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغان ئۆتكەنكى ئۈممەتلەر تارتقان ئازابنىڭ كېلىشىدىن قورقۇپ ئىبرەت ئېلىشى ۋە روسۇلىلانى ئىنكار قىلىشتىن يېنىشى ئۈچۈن، ئاللا-ئائالا سالىھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى سەمۇدىنىڭ قىسسىسىنى بايان قىلدۇ. ئاللا ئائالا سەمۇد قەۋمىنىڭ ئاسىيلىق قىلىپ، ئاللاننىڭ پەيغەمبىرى سالىھ ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى يالغانغا چىقارغانلىقىنى خەۋەر قىلدۇ. سەمۇد قەۋمىدىكى ئەڭ بەتەبەخت ئادەم ئاللا ئائالا ھۆججەت قىلىپ ئەۋەتكەن تۆگىنى بوغۇزلىماقچى بولغاندا، سالىھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئاللاننىڭ ئازابىغا دۇچار بولىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلغانىدى. سالىھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ تۆگىنى ئۆلتۈرۈشىنى مەنئى قىلىپ: ئاللاننىڭ تۆگىسىنى ئۆلتۈرۈشتىن ھەزەر قىلىڭلار، بەلگىلىگەن كۈنى ئۇنى سۇ ئىچىشكە قويۇپ بېرىڭلار، ئۇنىڭغا چېقىلماڭلار، دېدى. ئۇلار سالىھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاگاھ-لاندىرۇشىغا قارىماي، تۆگىنى ئۆلتۈرۈشكە جۈرئەت قىلدى، ئاللا-ئائالا ئۇلارنى ئۈزۈل-كېسىل ھالدا قىلدى، ئۇلاردىن بىر كىشىمۇ

قۇتۇلۇپ قالدى. چۈنكى ئۇلار تۆگىنى ئۆلتۈرۈشتە، پەيغەمبەرنى ئىنكار قىلىشتا بىرلىككە كەلگەنىدى، ئاللاتائالا ئۇلارنى ئازابقا ئورتاق دۇچار قىلدى. ئاللاتائالا ئۇلارنى ھالاك قىلىشتا ئاقىۋىتىدىن ھېچكىمدىن قورقۇپ قالدى. ئاللاتائالا ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر. ئاللاتائالانىڭ قىلغان ئىشى سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ.

ەۋھىم نۇقتىلىرى:

1. پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلماڭلار دەپ ئاگاھلاندۇرۇش بېرىلدى، چۈنكى ئاللاتائالانىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلىش دۇنيادا ئازابقا قېلىشنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.
2. ئاللا غالىبتۇر، مەغلۇپ بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئازابىدىن ھېچ كىشى قۇتۇلۇپ قالالمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسان ئاللاننىڭ ئازابىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ئاللاننىڭ پەيغەمبەرلىرى ئېلىپ كەلگەن ئەھمىيەتلىك پەرمانلارغا ئىتائەت قىلىشى، پەرۋەردىگارىنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ئورۇنلىشى كېرەك.

سُورَةُ النَّازِعَاتِ (٩٢) سُوْرَةُ النَّازِعَاتِ (٩) رَبُّكَ عَالِمُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 وَالْبَلَدِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝ وَمَا خَلَقَ
 الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ
 وَاتَّقَىٰ ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝ فَسَنِّيْرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۝ وَ
 أَمَّا مَنْ يَخُلُوعُ وَاسْتَعْتَبَ ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝ فَسَنِّيْرُهُ
 لِلْعُسْرَىٰ ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝
 إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝

تەرجەمەسى:

92. سۇرە نەزىل

مەككەدە نەزىل بولغان، 21 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قاراڭغۇلۇقى ئالەمنى قاپلىغان كېچە بىلەن قەسەمكى (1)،
 يورۇغان چاغدىكى كۈندۈز بىلەن قەسەمكى (2)، ئەر-ئايالنى ياراتقان
 زات ئاللا بىلەن قەسەمكى (3)، سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلار شەك-شۈبھە-
 ھەسز خىلمۇخىلدۇر (4)، (پۇل-دېلىنى ئاللاننىڭ رازىلىقى ئۈچۈن)

سەرپ قىلغان*، تەقۋادارلىق قىلغان، (كەلىمە تەۋھىدى) تەستىق قىلغان ئادەمگە كەلسەك (5-6)، ئۇنىڭغا بىز ياخشى يولنى مۇيەسسەر قىلىپ بېرىمىز (7). بېخىللىق قىلىپ (ئاللانىڭ ساۋابىدىن) ئۆزىنى بەھاجەت ھېسابلىغان، كەلىمە تەۋھىدىنى ئىنكار قىلغان ئادەمگە كەلسەك (8-9)، بىز ئۇنىڭغا يامان يولنى مۇيەسسەر قىلىپ بېرىمىز (10). ئۇ (دوزاخقا) تاشلانغان چاغدا، ئۇنىڭ ھېلى ھېچ نەرسىگە ئەسقاتمايدۇ (11). توغرا يولنى كۆرسىتىشكە شەك - شۈبھە - سىز بىز مەسئۇلىمىز (12). دۇنياۋە ئاخىرەت شەك - شۈبھىسىز بىزنىڭ ئىلكىمىزدىدۇر (13).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي ەزەھۇنى:

ئاللاتائالا قاراڭغۇلۇقى بىلەن كۈندۈزنى يېپىپ، ئۇنىڭ يورۇقىنى يوق قىلىۋېتىدىغان كېچە بىلەن قەسەم قىلدى، نۇرى بىلەن يورۇتىدىغان كۈندۈز بىلەن قەسەم قىلدى، ئاللاتائالا ئۆزى بىلەن قەسەم قىلدى، ئاللاتائالا ئەر - ئايالنى بىر خىل سۇدىن ياراتتى، ئاللاتائالا مەخلۇقات ئىچىدىكى خالىغان نەرسىلەر بىلەن قەسەم

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر ھەدىسىدە مۇنداق دېيىلگەن: "ھەر كۈنى ئىككى پەرىشتە: ئى ئاللا، سېخنىڭ باشقىلارغا بەرگەن مېلىنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇپ بەرگەن، مۇسكىنىڭ مېلىنى تىرىپىن قىلىۋەتكەن، دەپ نىدا قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ نىداسىنى ئىنى جىندىن باشقا بارچە مەخلۇقات ئاڭلايدۇ." يوقسۇللارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالغان، خەير - ساخاۋەت يوللىرىغا پۇل - مال سەرپ قىلغان ئادەم سېخى ھېسابلىنىدۇ، ئۆزىنىڭ يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك ۋە ھاۋايى - ھەۋەس يوللىرىغا كەڭ قوللۇق بىلەن پۇل خەجلىگەن ئادەم سېخى ھېسابلىنىمايدۇ.

قىلىدۇ، مەخلۇقاتلارغا ئاللاننىڭ غەيرىي بىلەن قەسەم قىلىش دۇرۇس بولمايدۇ. ئاللاتائالا بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىنىڭ خىلمۇ-خىل، بىر-بىرىگە زىت بولىدىغانلىقى بىلەن يەنى بەزىلەرنىڭ ياخشىلىق قىلىدىغانلىقى ۋە بەزىلەرنىڭ يامانلىق قىلىدىغانلىقى بىلەن قەسەم قىلدى. ئاندىن بۇ ھەقتە تەپسىلىي توختىلىپ مۇنداق دېدى: پۇل-ئەپلىنى ئاللاننىڭ يولىدا سەرپ قىلغان، ئاللا بەلگىلىگەن زاكاتنى بەرگەن، ئاللادىن قورقۇپ، ئۇ چەكلىگەن ئىشلارنى قىلمىغان، كەلىمە تەۋھىدىنى تەستىق قىلىپ شۇ بويىچە ئىشلىگەن كىشىنى دۇنيادا ئاللا ئۆزى رازى بولىدىغان ئەمەلگە مۇۋەپپەقىيەت قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئەكسىچە، ياخشىلىق يوللىرىغا پۇل-مال سەرپ قىلىشقا بېخىللىق قىلىدىغان، ئاللاننىڭ ساۋابىدىن ئۆزىنى بىھاجەت ھېسابلاپ، ئۇنىڭغا قىزىقمايدىغان، جەننەتنى ئىنكار قىلىدىغان كىشىنى ئاللا رازى بولمايدىغان ئىشلارنى قىلىپ، دوزاخقا تېگىشلىك بولۇش ئۈچۈن يامان يولغا سالىدۇ. ھەدىستە مۇنداق كەلگەن: "ئىشلەڭلار، ھەر ئادەم نېمە ئىشقا يارىتىلغان بولسا، ئۇنىڭغا شۇ ئىش مۇيەسسەر قىلىنىدۇ." شەقىي بولسا شەقىيلەرنىڭ ئەمەلگە مۇۋەپپەقىيەت قىلىنىدۇ، سائادەتمەن بولسا سائادەتمەنلەرنىڭ ئەمەلىي مۇيەسسەر قىلىنىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا بۇ بېخىل ئۆلۈپ جەھەن-نەمگە كىرگەن چاغدا ئۇنىڭغا ئەسقاتىدىغان نەرسە نېمە؟ دەيدۇ. ئاندىن كېيىن ئاللاتائالا توغرا يولغا سېلىشنىڭ، تەۋپىق ۋە ھىدايەت ئاتا قىلىشنىڭ ئۆزىنىڭ ئىلكىدە ئىكەنلىكىنى خەۋەر قىلىدۇ. ئاللاتائالا دوستلىرىنى ئۆزىگە ئىتائەت قىلىدىغان ئەمەللىرىنى قىلىشقا باشلاشنى، دۈشمەنلىرىنى ئۆزىگە ئىتائەت قىلىدىغان ئەمەللىرىدىن توسۇشنى ئۆز ئۈستىگە ئالغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ.

شۇنىڭدەك دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ ئاللاننىڭ ئىلكىدە ئىكەنلىكىدىن،
ئۇلارنى ئاللاننىڭ غەيرىدىن تەلەپ قىلغان كىشىنىڭ خاتا يولدا
هېچمۇ قالدىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ.

هۇھم نۇقتىلىرى:

1. كىشىلەرنىڭ ئەمەللىرىنىڭ خىلمۇخىل ۋە قارىمۇقارشى
بولدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.
2. ئاللاغا ئىتائەت قىلغان، ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئالدىرىغان
كىشىنىڭ ياخشىلىقلارغا مۇۋەپپەقىيەت قىلىنىدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.
3. ئاللاغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتقان، ئالا تاپشۇرغان
ۋە زىپىلەرنى ئادا قىلمىغان ئادەمنىڭ زىيانكار ئىكەنلىكى كۆرسىتىلدى.
4. مال ئىگىسى بولغان ئادەم ئالادىن قورقۇمسا، ئۇنىڭ ھېلىنىڭ
ئۇنى دوزاختىن قۇتقۇزالمايدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.
5. ھىدايەتنىڭ ئاللاننىڭ قولىدا ئىكەنلىكى، دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ
مۈلكى ئىكەنلىكى زىكرى قىلىندۇ.

فَإِنَّ رَبَّكُمُ نَارًا تَلْقَوْنَ ۖ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۖ
الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۖ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۖ الَّذِي
يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۖ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
نِعْمَةٍ تُجْزَى ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۖ
وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۗ

تەرجمىسى:

سېلىرىنى لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتتىن ئاگاھلاندىۇردۇم (14). ئۇنىڭغا پەقەت (ھەقىقى) ئىنكار قىلغان، (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈگەن ئادەملەر كېرىدۇ (15-16). پاكلىنىش ئۈچۈن مال-مۈلكىنى (ياخشىلىق يوللىرىغا) سەرپ قىلىدىغان ئادەم ئۇنىڭدىن (يەنى ئوتتىن) يىراق قىلىنىدۇ (17-18)، ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقى بىراۋنىڭ ياخشىلىقىنى ياندۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، پەقەت ئۇلۇغ پەرۋەردىگارنىڭ رازىلىقى ئۈچۈندۇر (19-20). ئۇ (يەنى ئېھسان قىلغۇچى ئادەم) (پەرۋەردىگارنىڭ بەرگەن مۇكاپاتىدىن) چوقۇم رازى بولىدۇ (21).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ مۇئەييەن مەزھۇنى:

ئاللاتائالا پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئىنكار قىلغانلارنى دوزاخ ئازابى بىلەن قورقىتىدۇ، دوزاخنىڭ لاۋۇلداپ يېنىپ تۇرىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭغا پەقەت پەيغەمبەرنى ئىنكار قىلغان، ئىماندىن يۈز ئۆرۈگەن بەتبەخت ئادەمنىڭ كېرىدىغانلىقىنى، دوزاخ-تىن ئۆزىنى ساقلاش ئۈچۈن پەرۋەردىگارنىڭ تائەت-ئىبادىتىگە پۇل-دېلىنى سەرپ قىلىدىغان، رىيا قىلمايدىغان تەقۋادار ئادەمنىڭ دوزاختىن يىراق قىلىنىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ*. بۇ ئادەم ئەبۇ

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: "باش تارتقانلاردىن باشقا مېنىڭ ئۈمىتىم-دىكىلەرنىڭ ھەممىسى جەننەتكە كىرىدۇ" دېگەن، ساھا بىلەر ئې روسۇلىللا، جەننەتكە كىرىشتىن كىمۇ باش تارتىدۇ؟ دەپ سورىغاندا، روسۇلىللا: "كىمكى ماڭا ئىتائەت قىلسا، ئۇ جەننەتكە كىرىدۇ، كىمكى ماڭا ئىتائەت قىلمىسا، ئۇ كىشى جەننەتكە كىرىشتىن باش تارتقان بولىدۇ" دەپ جاۋاب بەرگەن.

بەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدۇر. ئۇ مۇسۇلمان قۇللارنى سېتىۋېلىپ، قۇرەيشلەرنىڭ قەينىشىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئۇلارنى ئازاد قىلاتتى. بۇ ئايەتنىڭ مەزمۇنى ئومۇمىي بولۇپ، ياخشىلىق قىلىش باشقا بىر ئادەمدىن كۆرگەن ياخشىلىقنى قايتۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئاللانىڭ ئاخىرەتتە بېرىدىغان ساۋابىنى ئۈمىد قىلىش يۈزىسىدىن ئاللانىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ياخشىلىق قىلىدىغان ۋە ياخشى خىسلەتلەرگە ئىگە بولغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسىگە ئۇيغۇن كېلىدۇ. جەننەتلەرنىڭ باغچىلىرىدا مەرھەمەتلىك پەرۋەردىگار ئاللانىڭ جامالىغا قاراش ئاللانىڭ بەرگەن ساۋابىنىڭ جۈملىسىدەندۇر. بۇ ياخشىلىق قىلغۇچى ئادەم دۇنيادىكى ۋاقتىدا قىلغان ياخشى ئىشلىرى ئۈچۈن ئاللانىڭ ئاخىرەتتە بەرگەن ساۋابىدىن مەمنۇن بولىدۇ.

هۆھىم نۇقتىلىرى:

1. دوزاختىن ۋە دوزاخقا تاشلىنىشقا سەۋەبچى بولىدىغان ئىشلاردىن ھەزەر ئەيلەش لازىم.
2. ھەقىقىي ئىنكار قىلغان، پەرۋەردىگارنىڭ تائەت - ئىبادىتىدىن يۈز - ئۆرۈگەن ئادەمنىڭ بارار جايى دوزاخ بولىدۇ.
3. ئاللاغا ئىتائەت قىلغان، ئاللانىڭ ھەققىنى ئادا قىلغانلارغا ئۇلارنىڭ دوزاختىن يىراق قىلىنىدىغانلىقى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىلىدۇ.
4. ئەمەللەرنى ئىخلاسى بىلەن قىلىش ئەمەللەرنىڭ قوبۇل بولۇشىنىڭ ۋە ئۇلارغا ساۋاب بېرىلىشىنىڭ شەرتىدۇر.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ ۖ فَمَا قَلَىٰ ۝
 وَلَا آخِرَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَىٰ ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
 فَهَدَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا
 تَقْهَرُ ۝ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرُ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثُ ۝

تەرجىمەسى:

93 سۇرە زۇھا

مەككەدە نازىل بولغان، 11 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

چاشگاھ ۋاقتى بىلەن قەسەمكى (1)، قاراڭغۇلۇقى (ئەتراپنى قاپلىغان) چاغدىكى كېچە بىلەن قەسەمكى (2)، (ئى مۇھەممەد!) پەرۋەردىگارنىڭ سېنى تاشلىۋەتكىنىمۇ يوق، يامان كۆرۈپ قالغىنىمۇ يوق* (3). سائىغا ئاخىرەت ئەلۋەتتە دۇنيادىن ياخشىدۇر (4).

* شۇنداق رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نازىل بولۇۋاتقان ۋەھىي 15 كۈن توختاپ قالغان. كۇففارلار: مۇھەممەدنى پەرۋەردىگارى تاشلىۋەتتى، يامان كۆردى دېگەن سۆزلەرنى قىلغان، شۇنىڭ بىلەن بۇ سۇرە نازىل بولغان.

پەرۋەردىگارنىڭ ساڭا (ئاخىرەتتە ساۋاب، ھۈرمەت ۋە شاپائەت قاتارلىقلارنى) ئانا قىلىدۇ، سەن مەمنۇن بولسەن (5). ئۇ سېنى يېتىم بىلىپ پاناھ بەرمىدىمۇ؟ (6) قايىمۇققان بىلىپ ھىدايەت قىلىدىمۇ؟ (7) سېنى يوقسىز بىلىپ (كىشىلەردىن) بىھاجەت قىلىدىمۇ؟ (8) يېتىمنى خارلىما (9). سائىلغا قوپاللىق قىلما (10). پەرۋەردىگارنىڭ (ساڭا بەرگەن) نېمىتىنى (كىشىلەرگە) سۆزلەپ بەرگەن. (چۈنكى نېمەتنى سۆزلەپ بەرگەنلىك نېمەتكە شۈكۈر قىلغانلىق بولىدۇ) (11)*.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا چاشگاھ ۋاقتى بىلەن، قاراڭغۇلۇقى ھەممە نەرسىنى قاپلىغان چاغدىكى كېچە بىلەن قەسەم قىلدى، ئاللاتائالا ئۆز پەيغەمبىرىنى پەيغەمبەرلىككە تاللىغاندىن تارتىپ، ئۇنى تاشلاپ ئەتكىنى يوق، ئۇنى دوست تۇتقاندىن باشلاپ يامان كۆرۈپ قالغىنىمۇ يوق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاننىڭ تاللانغان دوستىدۇر. ئاخىرەت يۇرتىدا ئۇ بەلەن ئورۇنغا — ھەۋزى كەۋسەرگە، يۇقىرى دەرىجىلەرگە ۋە ئۇنى دۇنياغا ۋە دۇنيادىكى نەرسىلەرگە قىزىق-تۇرمايدىغان نېمەتلەرگە ئېرىشىدۇ. ئۇنىڭغا ئاخىرەت دۇنيادىن

* ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنئۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "كىشىلەرگە تەشەككۈر ئېيتىش ئادەم ئاللاغمۇ شۈكۈر قىلمايدۇ." بۇ سۈرە نازىل بولغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەكبىر ئېيتقان، شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ سۈرە ئوقۇلغاندىن كېيىن تەكبىر ئېيتىش سۈننەت بولۇپ قالغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۈرىدىن كېيىنكى سۈرىلەرنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىنمۇ تەكبىر ئېيتىشقا بۇيرۇغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان.

ياخشىدۇر. ئاللا ئۇنىڭغا ئاخىرەتتە يۇقىرىقى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئاتا قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ مەنۇن بولىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا ئۆز پەيغەمبەرگە ئۇنىڭ كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپ ئاتا قىلىپ كەلگەن نېمەتلىرىنى ساناپ ئوتتى. بۇ ئۇنىڭ يۇقىرىقى نېمەتلەرگە كېلەچەكتە ئېرىشىدىغان نېمەتلەرنى سېلىشتۇرۇپ خۇشال بولۇشى، ئاللاغا بولغان ئۈمىدىنىڭ كۈچىيىشى ئۈچۈندۇر. ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دېدى: سەن ئاتا-ئاناڭدىن كىچىككە يېتىپ قالغان ئىدىڭ، سېنى پەرۋەردىگارنىڭ تاغاك ئەبۇ تالىپنىڭ پاناھىغا ئالدۇرۇپ تەربىيە قىلدۇرمىدىمۇ؟ سەن شەرىئەتنى بىلىشتە تېڭىرقاپ قالغان ئىدىڭ، سېنى شەرىئەتكە ھىدايەت قىلدى، سەن بېقىر ئىدىڭ، سېنى خۇدادىن باشقىدىن بىھاجەت قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بايلىقى شۇ ئىدىكى، ئاللا ئۇنىڭغا قانائەتچانلىقنى ئاتا قىلغان. ئۇ ئاللانىڭ بەرگىنىگە قانائەت قىلغان، ھەدىستە مۇنداق كەلگەن: "بايلىق دېگەن پۇل - مالنىڭ كۆپلۈكى ئەمەس، ھەقىقىي بايلىق دېگەن روھىي بايلىقتۇر." ئاندىن ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۈچ تۈرلۈك نەرسىنى تەۋسىيە قىلدى. بۇ يەردىكى خىتاب ھەممىگە قارىتىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېتىمىنى خارلىماسلىقنى، ئۇنىڭ ھەققىگە چېقىلماسلىقنى، ئۇنىڭغا مۇلايىم بولۇشنى ۋە ياخشىلىق قىلىشنى تەۋسىيە قىلدى؛ ئۇنىڭغا تىلەمچىنى سىلكىمەسلىكىنى، ئۇنى مۇلايىملىق بىلەن قايتۇرۇشنى تەۋسىيە قىلدى؛ ئۇنىڭغا يەنە ئاللانىڭ ئۇنىڭغا بەرگەن نېمەتلىرىنى سۆزلەشنى تەۋسىيە قىلدى. بۇ يەردە ئاللانىڭ روسۇلىلاغا بەرگەن نېمەتلىرىنىڭ ھەممىسى جۈملىدىن پەيغەمبەرلىك نېمىتى، قۇرئاندىن

ۋە شەرتەتتىن تەلىم بېرىشلارمۇ كۆزدە تۇتۇلىدۇ؛ ئەنە شۇ تەلىم بېرىشلەر نېمەتنى سۆزلەشنىڭ مەنىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تەبلىغىدىندۇر.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. پەرۋەردىگارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاشلىۋەتمىگەنلىكى ۋە يامان كۆرۈپ قالمىغانلىقى ئىزھار قىلىنىش بىلەن، ئۇ خاتىرجەم ۋە خۇشال قىلىنىدۇ.
2. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاخىرەتتە تەييارلانغان نەرسىلەرنىڭ دۇنيادىن ۋە دۇنيادىكى نەرسىلەردىن ياخشى ئىكەنلىكى بىلەن بېشارەت بېرىلىدۇ.
3. ئاللاتائالا بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا بەرگەن بەزى نېمەتلىرىنى ساناپ ئۆتۈش بىلەن ئۆزىنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان مەرھەمەتلىرىنى ئەسلىتىدۇ.
4. يېتىمنىڭ بېشىنى سىلاش ۋە ئۇنىڭغا سىلىق مۇئامىلىدە بولۇش تەۋسىيە قىلىنىدۇ.
5. سائىلىنى قوپاللىق بىلەن قايتۇرۇش مەنىسى قىلىنىدۇ؛ بۇ يەردىكى سائىل نەرسە سورىغۇچىنىمۇ، ئىلىم تەلەپ قىلغۇچىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.
6. ئاللاتائالاغا ھەمدى ئېيتىش ۋە شۈكۈر قىلىش يۈزىدىن ئاللاتائالانىڭ نېمەتلىرىنى سۆزلەشكە بۇيرۇلىدۇ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١٣٣﴾ سُوْرَةُ الْمُنَشَّرِ مَكِّيَّةٌ (١٣٣) وَكُوْعُهُا ٨

الْمُنَشَّرِ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝
 الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ
 مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا
 فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

تەرجىمىسى:

94. سۇرە ئىنشىراھ

مەككەدە نازىل بولغان، 8 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد!) سېنىڭ كۆكسۈڭنى (ھىدايەت، دېكمەت ۋە قۇرئانىنىڭ نۇرى بىلەن) كەڭ قىلىپ قىلىدۇق؟ (1) سېنىڭ بېلىڭنى ئېگىۋەتكەن ئېغىر يۈكنى ئۈستۈڭدىن ئېلىپ تاشلىدۇق (2-3). سېنىڭ شۆھرىتىڭنى ئۈستۈن قىلدۇق (4). ئەلۋەتتە ھەربىر مۇشكۈل-لۈك بىلەن بىر ئاسانلىق بار (5). ئەلۋەتتە ھەربىر مۇشكۈللۈك بىلەن بىر ئاسانلىق بار (6). (ئى مۇھەممەد! دەۋەتتىن) بوشىغان

چېغىڭدا (ئاللاغا) ئىبادەت قىلىشقا تىرىشقىن (7). پەرۋەردىگارنىڭغا يۈزلەنگىن (8).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئىۋەۋەمى مەزەۋنى:

كۆكسۈڭنى كەڭ قىلمىدۇقمۇ؟ دېگەن سوئال شەكىلىدە كەلگەن سۆز كەڭ قىلدۇق دېگەن مەنىدەدۇر، يەنى ئاللاتائالا پەيغەمبەرنىڭ كۆكسۈڭنى كەڭ قىلدى. كۆكسۈڭنى كەڭ قىلىش ئۇنىڭغا ئىلمىنى سىغدۇرۇش، ئۇنى ھېكمەت بىلەن، مەرىپەت بىلەن نۇرلاندۇرۇشتىن ئىبارەت. كېيىنكى ئايەتلەردە ئاللاتائالانىڭ ئۆز پەيغەمبەرلىكىگە بەرگەن نېمەتلىرى ساناپ ئۆتۈلىدۇ. ئاللاتائالا ئۆز پەيغەمبەردىن يۈكۈنى ئېلىپ تاشلىدى، جاھىلىيەت زامانىدا ئۇنىڭدىن ئۆتكەن سەھۋى - خاتالىقلارنى يوققا چىقاردى. بۇ ئاللاتائالانىڭ: "ئاللا - تائالا سېنىڭ ئۆتكەنكى ۋە كېلەچەكتىكى گۇناھلىرىڭنى مەغپىرەت قىلدى" دېگەن سۆزىگە ئوخشايدۇ. بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يەلكىسىنى بېسىپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن ئېغىر يۈككە ئوخشاپ قالغان ئىدى. ئاللاتائالا ئۇنىڭدىن بۇ يۈكۈنى ئېلىپ تاشلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىنى ئۈستۈن قىلدى، ئاللاننىڭ ئىسمى تىلغا ئېلىنسا، ئەزەلدا، خۇتبىدە، تەشەھھۇدتا، دۇئادا ۋە باشقىلاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامى ئاللاننىڭ نامى بىلەن بىللە تىلغا ئېلىنىدىغان بولدى. مانا بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەننىڭ ئەڭ ئۈلۈڭلۈقىنى كۆرسىتىدۇ. ئاللاتائالا ئۆزىنىڭ نېمەتلىرىنى ساناپ ئۆتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇشرىكلار بىلەن جىھاد قىلىشتىكى قىيىنچىلىقلارغا چىداشقا ۋە مۇشرىكلاردىن يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلىشقا تەسەللى بېرىدۇ. ئاللاتائالا

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يۇقىرىقى نېمەتلەرنى بەرگەنلىكىنى ۋە ئۇ تۇرۇۋاتقان قىيىن شارائىتىنى ۋە تارتىۋاتقان ئېغىرچىلىقلارنى ئۆزگەرتىپ بېرىدىغانلىقىنى بايان قىلدى. ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىدۋارلىقى زور بولسۇن دەپ ، ئۇنىڭغا بەرگەن ۋەدىسىنى تەكرارلايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئايەت نازىل بولغان چاغدا مۇنداق دېدى: سىلەرگە بېشارەت... سىلەرگە ھەقىقەتەن ئاسانلىق كەلدى، بىر مۇشكۈللۈك ئىككى ئاسانلىقنى ھەرگىز يېڭەلمەيدۇ.

ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەرگەن نېمەتلىرىنى ساناپ كۆرسەتكەندىن كېيىن ۋە ئۇنىڭغا ئاسانلىقنى ، دۈشمەنلىرى ئۈستىدىن غەلبە قىلىشنى ۋەدە قىلغاندىن كېيىن، ئۇنى پەرۋەردىگارنىڭ ئىبادىتى بىلەن بولۇشقا، بىرەر ئىبادەتتىن پارىغ بولغاندىن كېيىن ئاللاغا ئىتائەت قىلىش ۋە شۈكۈر قىلىش يۈزىسىدىن ئىككىنچى بىر ئىبادەتكە كىرىشىشكە ئەمر قىلدى ھەمدە ھەممە ھالەتتە ھېچ كىشىگە ئەمەس، قەلبى بىلەن پەقەت يالغۇز بىر ئاللاغا بېرىلىشىگە بۇيرۇدى.

ھۇم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەرگەن نېمەتلىرىنى ساناش بىلەن ئۇنىڭغا قىلغان مەرھەمەتلىرى كۆرسىتىلدى.
2. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم ۋە ئۈمىدى چوڭ بولۇشى ئۈچۈن ئۇنىڭغا ھەرقانداق مۇشكۈللۈك ئارقىسىدا بىر ئاسانلىق بولىدىغانلىقى بىلەن بېشارەت بېرىدۇ.

آيَاتُهَا ٨ (٩٥) سُورَةُ التَّيْنِ مَكِّيَّةٌ (٢٨) وَكُوعَمَاهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سَيْنِينَ ۝ وَهَذَا الْبَلَدِ
 الْأَمِينِ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ
 تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا
 يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

تەرجەمى:

95. سۇرە تەن *

مەككەدە ئازىل بولغان، 8 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەنجۇر بىلەن ۋە زەيتۇن بىلەن قەسەمكى (1)، سىنا تېغى بىلەن قەسەمكى (2)، بۇ تىنچ شەھەر (يەنى مەككە مۇكەررەمە) قەسەمكى (3)، بىز ئىنساننى شەك - شۈبھىسىز ئەڭ چىرايلىق شەكىلدە

* بەرا ئىبنى ئازىب رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىم-سالام سەپەر ئۈستىدە ناماز ئوقۇپ، ئىككى رەكئەتنىڭ بىرىدە «تەن» سۈرىسىنى ئوقۇغانىدى. ئۇنىڭدىن ئاۋازى چىرايلىق ۋە بەلەن ئوقۇيدىغان ئادەمنى ئۇچراتمىدىم.

ياراتتۇق⁽⁴⁾. ئاندىن ئۇنى (چرايلىق ياراتقانلىق نېمىتىدىگە شۈكۈر قىلماي ئاسىيلىق قىلغانلىقتىن) دوزاخقا قايتۇردۇق⁽⁵⁾. پەقەت ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا. بۇلارغا ئۈزۈلمەس ساۋاب بېرىلدۇ⁽⁶⁾. (ئى ئىنسان!) بۇنىڭدىن كېيىن (يەنى روشەن دەلىللەر بايان قىلىنغاندىن كېيىن) يەنە نېمىشقا قىيامەتنى ئىنكار قىلسەن؟⁽⁷⁾ ئاللا ئەڭ ئادىل ھۆكۈم قىلغۇچى ئەمەسمۇ؟⁽⁸⁾.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈۋەھىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا زەيتۇن دەرىخى بىلەن ئەنجۈر دەرىخىنىڭ مېۋىسى كۆپ بولغانلىقى ۋە بۇ دەرىخىلەرنىڭ ئېپسا ئەلەيھىسالامغا پەيغەم- بەرلىك كەلگەن جاي يەنى شام زېمىنىدا ئۆسكەنلىكى ئۈچۈن ئۇ ئىككىسى بىلەن قەسەم قىلدى ھەمدە مۇسا ئەلەيھىسالامغا پەيغەم- بەرلىك كەلگەن جاي يەنى سىنا تېغى بىلەن مۇھەممەد ئەلەيھىس- سالامغا پەيغەمبەرلىك كەلگەن تىنچ شەھەر يەنى مەككە بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاتائالا پەيغەمبەرلەرنىڭ ئەڭ ئەۋزەللىرى ئەۋەتىل- گەن بۇ مۇقەددەس جايلار بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاتائالا بۇ جايلارنى تاللىغان ۋە بۇ يەرلەردىن پەيغەمبەرلەرنىڭ ئەۋزەللىرىنى چىقارغان ئىدى. كېيىنكى ئايەتتە ئاللاتائالا ئىنساننى ھايۋانلارنىڭ ئەكسىچە چرايلىق شەكىلدە ئوتتۇرا بوي، تىك تۇرىدىغان قىلىپ خەلق قىلغانلىقىنى بايان قىلدى. لېكىن ئىنسان ئاللاننىڭ ئۇنى باشقا مەخلۇقاتلاردىن ئالاھىدە قىلىپ ياراتقانلىقىدىن غاپىل بولۇپ، ئاللا ئالدىدا كۇناھ بولىدىغان ئىشلارنى قىلدى، ئاخىرەتتە ئۆزىگە پايدىلىق بولىدىغان ئىشلاردىن يۈز ئۆرۈدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەگەر

ئۇ گۇمراھلىقىدا ئەزۋەيلىسە، پەرۋەردىگارنىڭ ئىبادىتى بىلەن بولمىسا ۋە پەرۋەردىگارنىڭ پەيغەمبەرلىرىگە ئەگەشمەسە، ئاللا ئۇنىڭ بارىدىغان جايىنى ئاخىرەتتە دوزاخ قىلىدۇ. ياخشى ئەمەللەرنى قىلىدىغان مۆمىن ئادەم دوزاخقا تاشلانمايدۇ، بەلكى مۇكاپاتلاش يۈزىسىدىن، ئۇنىڭ ئەمەللىرىگە ئۈزۈلۈپ قالمايدىغان ساۋاب بېرىلىدۇ. ئاندىن ئاللا ئىنسانغا مۇنداق مۇراجىئەت قىلىدۇ: ئى ئىنسان، سېنىڭ يارىتىلىشىڭدا، بىر ھالەتتىن ئىككىنچى ھالەتكە يۆتكىلىشىڭدە روشەن دەلىللەر تۇرسا نېمە سەۋەبتىن قىيامەتنى ۋە كىشىنىڭ ئەسلىگە قاراپ مۇكاپات ياكى جازا بېرىلىشىنى ئىنكار قىلسەن؟ ئىنساننى يارىتىشقا قادىر بولغان زات ئۇنى قايتا تىرىلدۈرۈشكە قادىردۇر. ئاللاتائالا ھۆكۈم چىقىرىشتا ئەڭ ئادىل ئەمەسمۇ؟ زۇلۇم قىلغۇچىدىن زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن قىيامەتنى ياراتقانلىقى ئاللاتائالانىڭ ئادالەتلىكىدۇر.

هۇھم نۇقتىلىرى:

1. ئەنجۈر ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن تىلغا ئېلىنغان نەرسىلەر بىلەن قەسەم قىلىش ئۇلارنىڭ شەرەپلىك بولغانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ چىقىدىغان جايلىرىنىڭ ئۇلۇغ بولغانلىقى ئۈچۈندۇر.
2. ئاللاتائالانىڭ ئىنساننى ئەڭ چىرايلىق شەكىلدە ياراتقانلىقى ئاللاتائالانىڭ ئىنسانغا بەرگەن نېمىتىدۇر.
3. ئاللادىن يۈز ئۆرۈگەن ۋە ئۇنىڭ نېمەتلىرىگە شۈكۈر قىلمىغان ئادەمنىڭ بارار جايى دوزاخ بولىدۇ.
4. ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىنىڭ دائىم

- نېمەتكە ۋە تۈگمەس ساۋابقا ئېرىشىدىغانلىقىغا ۋەدە بېرىلىدۇ.
5. قايتا تىرىلىشى ۋە جازاغا تارتىلىدىغانلىقىنى ئىنكار قىلغانلار ئەيىبلەندۇ.
6. ئائالائاتالانىڭ ھۆكۈمدە ئەڭ ئادىل ئىكەنلىكى مۇقەررەرلەشتۈرۈلىدۇ.

(۹۶) سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (۱۱) آيَاتُهَا ۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۙ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۚ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۙ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۙ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۙ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَن لِّيَطْغَى ۙ إِنَّ رَأَا أَسْتَعْتَبُ ۙ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ۙ

تەرجىمىسى:

96. سۈرە ئەلەق

مەكككە نازىل بولغان، 19 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئالانىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ياراتقان پەرۋەردىگارنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن (1). ئۇ ئىنساننى لەختە قاندىن ياراتتى (2)، ئوقۇغىن، پەرۋەردىگارنىڭ ئەڭ كەرەم.

لىكتۇر (3). ئۇ قەلەم بىلەن (خەت يېزىشنى) ئۆگەتتى (4). ئىنسانغا بىلىمگەن نەرسىلەرنى بىلدۈردى * (5). شەك - شۈبھىسىز ئىنسان ئۆزىنى باي ساناپ (ئاللاغا بويىسۇنۇشتىن باش تارتىپ)، راستلا ھەددىدىن ئاشدۇ (6-7). (ئى ئىنسان!) بارىدىغان يېرىڭ پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدۇر (قىلمىشىڭغا قاراپ جازاغا ياكى مۇكاپاتقا ئېرىشسەن) (8).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي مەزەۋىنى:

بۇ ئايەتتىكى "ئوقۇغىن" دېگەن سۆز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىتىلغان. ئۇ روسۇللىغا نازىل بولغان دەسلەپكى ۋەھىي ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىرا غارىدا ئىستىقامەت قىلىۋاتقان چاغدا، جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئاللا تەرىپىدىن "پەرۋەردىگارنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن" دېگەن سۆز بىلەن باشلانغان ۋەھىينى ئېلىپ كەلگەن، يەنى ساڭا نازىل قىلىنغان قۇرئاننى پۈتۈن مەخاۋقاتلارنى ياراتقان پەرۋەردىگارنىڭ ئىسمى بىلەن باشلاپ ئوقۇغىن دېگەن. بۇ يەردە ئاللاتائالا مەخاۋقاتلار ئارىسىدا ئىنسانغا شەپقەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى ئالاھىدە تىلغا ئالغان. ئاللا ئىنساننىڭ يارىتىلغانلىقىنى تەپسىلىي بايان قىلىپ، ئۇنىڭ تۇيۇل قاندىن

* بۇخارىينىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، بۇ سۇرىنىڭ بېشىدىكى بەش ئايەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ ئاۋۋال نازىل بولغان ئايەتلەردۇر. قۇرئان كەرىمدىكى ئەڭ ئاۋۋال نازىل بولغان سۇرىدە ئوقۇش بىلەن ئوقۇتۇشنىڭ تىلغا ئېلىنىشى ئىلىم ئۆگىنىشى ۋە يېزىشنىڭ ئەھمىيىتىنىڭ چوڭلۇقىنى كۆرسىتىشى ۋە ئىنسانلارنى ئىلىم-بىلىمگە تەرغىپ قىلىشى ئۈچۈندۇر.

يارتىلغانلىقىنى زىكرى قىلدۇ. ئاندىن كېيىن، "ئوقۇغىن" دېگەن بۇيرۇقنى تەكىتلەش ئۈچۈن تەكرارلاپ، "ئوقۇغىن، پەرۋەردىگارنىڭ ئەڭ كەرەملىكتۇر" دەيدۇ، يەنى پەرۋەردىگارنىڭ ئەڭ مۇلايىم، ئەڭ كەرەملىك بولۇپ، بەندىلىرىنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ، بەلكى ئۇلارنى كەچۈرىدۇ، ئۇلارنىڭ يامانلىقلىرىنى ئەپۇ قىلىدۇ. ئاللاتائالانىڭ ئىنسانغا قەلەم بىلەن خەت يېزىشىنى ئۆگەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇنى نادانلىق، قاراڭغۇلۇقتىن ئىلىنىشكە نۇرغا ئېلىپ چىقىشى ئاللاتائالانىڭ ئىنسانغا قىلغان چوڭ نېمەتلىرى ۋە مەرھەمەتلىرى جۈملىسىدندۇر. يېزىق بولمىغان بولسا، ئىلىسلار مەيدانغا كەلمىگەن بولاتتى، دىننىڭ ۋە دۇنيانىڭ ئىشلىرى توغرىلانمىغان بولاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاتائالا "ئىنسانغا بىلمىگەن نەرسىلەرنى ئۆگەتتى" دەيدۇ. يەنى ئۇنىڭغا يېزىق ئارقىلىق، ئۇ بۇرۇن بىلمەيدىغان پايدىلىق ئىلىملەرنى، ساماۋى كىتابلارنى بىلدۈردى. ئاندىن ئاللاتائالا ئىنساننىڭ ھالىدىن ۋە ئۇنىڭ نادانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ. بايلىقنىڭ ئىنساننى يولدىن چىقىرىشى شۇ نادانلىقنىڭ دەلىلىدۇر. ئاللا بۇنى "كەللا" يەنى "راستلا" دېگەن سۆز بىلەن باشلايدۇ. يەنى ئىنسان ئۆزىنىڭ پۇل، مېلى كۆپ بولغانلىقىنى، چوڭ بايلىققا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرگەندە، نېمەتكە چۆمۈپ، ھەددىدىن ئېشىپ يولدىن چىقىدۇ. بەزى رىۋايەتتە بۇ ئايەت ۋە بۇنىڭدىن كېيىنكى ئايەتلەر ئەبۇ جەھىلگە قارىتىلغان دېيىلىدۇ. بۇ ئايەتلەر مەيلى ئەبۇ جەھىلگە، مەيلى باشقىلارغا قارىتىلسۇن، ئۇنى ئاللا قورقۇتۇپ، قايتىپ بارىدىغان جاي ئاللاننىڭ دەرگاھىدۇر، ھەربىر ئىنسان ئۆزىنىڭ مېلىنى قەيەردىن جەملىگەنلىكى ۋە نېمىلەرگە سەرىپ قىلغانلىقى ئۈستىدە ھېساب بېرىدۇ، دەيدۇ.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى پۈتۈن كائىناتنى ياراتقۇچى ئاللاتائالانىڭ ئۆزىنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇشقا ئەمە قىلغانلىقى ئاللاتائالانىڭ ئۇنىڭغا بەرگەن چوڭ نېمەتلىرى جۈملىسىدىندۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىتىگە تا قىيامەت قايىم بولغانغا قەدەر نېمەتلەر ۋە پەزىلەتلەر بارلىقى مەلۇم بولىدۇ.
2. ئاللاتائالانىڭ ئىنساننى يوقىتىن بار قىلىشى، ئانىسىنىڭ قارىندىكى چېغىدا ئۇنى باسقۇچلارغا بۆلۈپ يارىتىشى ئۇنىڭغا ئاللاتانىڭ كۆرسەتكەن مەرھەمەتدۇر.
3. ئاللاتائالا ئەڭ كەرەملىك سۈپەتلەندى، ئۇنىڭ ئىنسانغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە پايدىلىق نەرسىلەرنى بىلدۈرۈشى ئۇنىڭ كەرەمىدىندۇر.
4. ئاللاتائالانىڭ بەرگەن نېمەتلىرىنى گۇناھ ئۈچۈن ئىشلەتكەن، ئاللاتائالانىڭ دەركارىغا قايتىشىنى ئۇنتۇغان كىشىلەر قورقۇتۇلىدۇ.

أَرَعَيْتَ الَّذِي
يَنْهَى ① عَبْدًا إِذَا صَلَّى ② ۖ أَرَعَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى
الْهُدَى ③ ۖ أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَى ④ ۖ أَرَعَيْتَ إِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى ⑤
أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ⑥ ۖ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ ⑦ لَنَسْفَعًا
بِالنَّاصِيَةِ ⑧ ۖ نَاصِيَةٌ كَازِبَةٌ خَاطِئَةٌ ⑨ ۖ فَلْيِدْعُ نَادِيَهُ ⑩
سَدِّعُ الرَّبَّانِيَّةَ ⑪ ۖ كَلَّا ۖ لَا تُطْعَمُهُ ۖ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ⑫

تەرجىمىسى:

ناماز ئوقۇۋاتقان بەندىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى) توسقان ئادەمنىڭ (ھالىنى) ماڭا ئېيتىپ بەرسەڭچۇ؟ (9-10) ماڭا (ئۇنىڭ ھالىنى) ئېيتىپ بەرسەڭچۇ؟ ئەگەر ئۇ (ھەددىدىن ئاش-قۇچى، نامازنى توسۇشنىڭ ئورنىغا) توغرا يولدا بولغان بولسا (11)، ياكى تەقۋادارلىققا ئەمىر قىلغان بولسا (بۇ ئۇنىڭ ئۆزى ئۈچۈن ياخشى بولماسمىدى؟) (12)، ماڭا ئېيتىپ بەرسەڭچۇ؟ ئەگەر ئۇ (قۇرئاننى) ئىنكار قىلسا، ئىماندىن (يۈز ئۆرۈسە) (13)، ئاللاننىڭ (ئۇنى) كۆرۈپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلمىدىمۇ؟ (14) ئۇ، گۇمراھلىقتىن يانسۇن، ئەگەر ئۇ بۇنىڭدىن يانمىسا، چوقۇم ئۇنىڭ كوكولىسىدىن - يالغانچى گۇناھكارنىڭ كوكولىسىدىن تۇتۇپ (جەھەننەمگە) سۆرەيمىز (15-16). ئۇ ئۆزىنىڭ سورۇنداشلىرىنى (ياردەمگە) چاقىرسۇن! (17). بىز زابانىيىلەر (يەنى جەھەننەمنىڭ كۈچلۈك - قاتتىق قول پەرىش-تىلىرى)نى چاقىرىمىز (18). (بۇ فاجىر گۇمراھلىقتىن) يانسۇن! ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلمىغىن، (ئاللاغا) سەجدە قىلغىن، (شۇنىڭ بىلەن ئاللاغا) يېقىنلىق ھاسىل قىلغىن (19)*.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى:

رىۋايەت قىلىنىشىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەيتۇللانىڭ

* بۇ سۈرىدىكى ئەڭ ئاخىرقى ئايەت سەجدە ئايىتى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئوقۇغان چاغدا سەجدە قىلاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىدە: "ئىنسان سەجدە قىلىۋاتقان چاغدا پەرۋەردىگارىغا ئەڭ يېقىن ھالەتتە بولىدۇ" دېيىلگەن.

يېنىدا ناماز ئوقۇۋاتقاندا، ئەبۇ جەھىل ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتكەن ۋە ئۇ: سېنى ناماز ئوقۇشتىن توسىدىممۇ؟ دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قوپال سۆز قىلغان، ئەبۇ جەھىل سەن مېنى قايسى نەرسە بىلەن قورقۇتسەن؟ ئاللا بىلەن قەسەمكى، مەككە بويىچە مېنىڭ سورۇنداشلىرىم ئەڭ كۆپتۇر، دېگەن. شۇنىڭ بىلەن ئاللا-تائالا يۇقىرىقى ئايەتلەرنى نازىل قىلغان. گەرچە يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى ئەبۇ جەھىلنىڭ روسۇلىلانى نامازدىن توسۇشى ۋە روسۇلىلانا ئازار-كۈلپەت قىلىشى بولسىمۇ، ئۇنىڭ مەزمۇنى يولدىن ئازغان ئادەملەر ئۈچۈن ئومۇمىدۇر.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋى:

ئاللاتائالا بۇ ئايەتلەردە روسۇلىلانىڭ يېقىن تۇغقانلىرىدىن بولغان ئەبۇ جەھىلنىڭ دۈشمەنلىكىنىڭ بىر قىسمىنى بايان قىلىدۇ. بۇنى "ئېيتىپ بەرسەڭچۇ" دېگەن سۆز بىلەن باشلايدۇ. يەنى ئېيتىپ باققىنا، سېنى بەيتۇلانىڭ يېنىدا ناماز ئوقۇشتىن توسقان ئادەم پەرۋەردىگارىڭنىڭ ھىدايتىدە بولسا بولماسمىدى، ياكى ئۇ ئىخلاققا ۋە تەۋھىدكە بۇيرۇسا بولماسمىدى؟ نامازدىن توسقۇچى ئادەم ھالاك بولمامدۇ؟ دەيدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا نامازدىن توسقۇچىنى قورقۇتۇپ مۇنداق دەيدۇ: ئۇ ئاللاتائانىڭ ئۇنى كۆرۈپ تۇردى-دىغانلىقىنى، قىلمىشلىرىنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى، سۆزلىرىنى ۋە ئۇنىڭ سالغان تەھدىتىنى ئاڭلاپ تۇرىدىغانلىقىنى، شۇنىڭغا ئاساسەن ئۇنى جازالايدىغانلىقىنى بىلمەمدۇ؟

ئاندىن ئاللاتائالا ئۇنى تېخىمۇ قورقۇتۇپ، ئەگەر ئۇ پەيغەمبەرگە ئەزىيەت يەتكۈزۈشتىن ۋە ئۇنى ئىنكار قىلىشتىن يانمىسا،

قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ كوكولىسىدىن تۇتۇپ دوزاخقا تاشلايمىز، ئۇ قەۋم - قېرىنداشلىرىنى چاقىرسۇن، ئەگەر ئۇلار ياردەم بېرەلسە، ئۇلاردىن ياردەم تىلىسۇن، بىز كۈچلۈك، قوپال ئازاب پەرىشتىلىرىنى چاقىرىمىز، دەيدۇ. ئېنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: "ئەگەر ئەبۇ جەھىل ئۆزىنىڭ سورۇنداشلىرىنى چاقىرغان بولسا، ئازاب پەرىشتىلىرى ئۇنى چوقۇم ھالاك قىلغان بولاتتى." ئاندىن ئاللاتائالانى ئۆز پەيغەمبىرىنى نامازدىن توسقۇچى بۇ گۇناھكارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىماسلىققا بۇيرۇدى ھەمدە ئۇنى ئاللاغا ئىلتىجا قىلىشقا، ناماز ئوقۇشقا بۇيرۇدى، بۇ يەردە نامازنىڭ بىر قىسمى بولغان سەجدىدىن ناماز كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ياخشىلىقنى توسقان، يامانلىققا بۇيرۇغان ئادەم ئەيىبلەنىدۇ. ئۇ ئاللاتائالانىڭ ئۇنىڭ ئىشلىرىنى كۆرۈپ تۇرىدىغانلىقى ۋە ئۇنى قىيامەت كۈنى جازالايدىغانلىقى بىلەن قورقۇتۇلىدۇ.
2. ئۆزىنىڭ يامان ئىشلىرىنى داۋاملاشتۇرىدىغان، ۋەز - نەسەت قىلمايدىغان ئادەملەر ئاللاننىڭ ئازابىغا قالدۇرغانلىقى بىلەن قورقۇتۇلىدۇ.
3. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگارىنىڭ ئىبادىتىنى ۋە ۋە ئۇنىڭغا يېقىنلىشىشنى داۋاملاشتۇرۇشقا، ئاللاننىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپلىق قىلغۇچىلار بىلەن كارى بولماسلىققا ئەمىر قىلىنىدۇ.

آيَاتُهَا (94) سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ (25) رُؤُوعَهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَأَخَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ
 فِيهَا يُأْذَنُ رَبِّيَ لِمَن كَانَ مِنْكُمْ سَاهِقًا لِّحَدِيثِهِ حَتَّىٰ يُطَافَ الْبُجَيْرُ ۚ

تەرجەمىسى:

97. سۇرە قەدر

مەكككە نازىل بولغان، 5 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

بىز قۇرئاننى ھەقىقەتەن شەبى قەدر دە نازىل قىلدۇق (1). شەبى قەدرنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلەمسەن؟ (2) شەبى قەدرى (شەرەپ ۋە پەزىلەتتە) مىڭ ئايدىن ئارتۇقتۇر (3). پەرىشتىلەر ۋە جىبرىئىل شۇ كېچىدە پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرى بىلەن (زېمىنغا ئاللا تەقدىر قىلغان) بارلىق ئىش ئۈچۈن چۈشىدۇ (4). شۇ كېچە تاڭ يورۇغانغا قەدەر پۈتۈنلەي تىنچ - ئامانلىقتىن ئىبارەتتۇر (5).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈۋمى مەزەۋنى:

ئاللانالا قۇرئان كەرىمىنى شەبى قەدر دە نازىل قىلغانلىقىنى

خەۋەر قىلىدۇ. ئىبنى ئابباس ۋە باشقىلار مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: ئاللاتائالا قۇرئانىنى لەۋھىل مەھفۇزدىن دۇنيانىڭ ئاسمىدىكى بەينۇلىئىزەتكە بىريوللا نازىل قىلغان. ئاندىن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا 23 يىل ئىچىدە يۈز بەرگەن ۋە قەلەرگە قاراپ، تەدرىجىي نازىل قىلغان، بۇ كېچىنىڭ شەبى قەدرى دەپ ئاتىلىشى ئاللاننىڭ نەزىرىدە شۇ كېچىنىڭ قەدرىنىڭ ۋە پەزىلىتىنىڭ چوڭ بولغانلىقى ھەمدە شۇ كېچىدە كىشىلەرنىڭ شۇ يىل ئىچىدىكى ئەمەللىرى، رىزقىلىرى، شۇ يىلدا بولىدىغان ئىشلارنىڭ ھەممىسى تەقدىر قىلىنىدىغانلىقى ئۈچۈندۇر. شۇڭا ئاللاتائالا شەبى قەدرىنىڭ شەنىنى چوڭ كۆرسىتىپ: "شەبى قەدرىنىڭ (يەنى قەدرى كېچىسىنىڭ) نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەمسە؟" دەيدۇ، شۇنىڭدەك ئۇنىڭ پەزىلىتىنىڭ مىقدارىنى "شەبى قەدرى مىڭ ئايدىن ئارتۇقتۇر" دېگەن سۆز بىلەن بايان قىلىدۇ، بۇ شەبى قەدرىدە ئىبادەت قىلىش، ئۇنى تائەت-ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزۈش شەبى قەدرى بولمىغان مىڭ ئايلىق ئىبادەتكە تەڭ كېلىدۇ دېگەنلىكتۇر. ئاندىن ئاللاتائالا شەبى قەدرىنىڭ پەزىلىتىنىڭ زىيادىلىكىدىن ۋە بەرىكىتىنىڭ كۆپلۈكىدىن خەۋەر بېرىپ: بۇ كېچىدە پەرىشتىلەر كۆپ چۈشىدۇ، جىبرىئەلمۇ ئۇلار بىلەن بىللە چۈشىدۇ، ئۇلار ئاللاتائالا تەقدىر قىلغان ياخشى-يامان ئىشلار توغرىسىدىكى بۇيرۇقنى ئېلىپ چۈشىدۇ، ئۇلارنىڭ چۈشۈشى ئاللاننىڭ بۇيرۇقى بىلەن بولىدۇ، دەيدۇ. شۇنىڭدەك ئۇنىڭ پەزىلىتىنى تېخىمۇ زىيادە قىلىپ: ئۇ كېچە تاڭ سۈزۈلگەنگە قەدەر ھېچقانداق يامانلىق يوق، پۈتۈنلەي تىنچ-ئامانلىق ۋە ياخشىلىقتىنلا ئىبارەت بولىدۇ، ئۇ كېچىدە پەرىشتىلەر يەر يۈزىدە مۆمىنلەرگە سالام بېرىدۇ، دەيدۇ. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامدىن شەبى قەدرنى ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزۈشنىڭ پەزىلىتى توغرىسىدا مۇنداق سەھمە ھەدىس رىۋايەت قىلىندۇ: “كىمكى شەبى قەدرنى ئىخلاص بىلەن ئىبادەت قىلىپ ئۆتكۈزسە، ئۇنىڭ ئىلگىرىكى گۇناھلىرى مەغپىرەت قىلىندۇ.” پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شەبى قەدرنىڭ ۋاقتى توغرىسىدا مۇنداق دېگەن: “شەبى قەدرنى رامزاننىڭ ئاخىرقى ئون كۈنىنىڭ تاق كېچىلىرىدىن تېپىڭلار.”*

ھۆھم نۇقتىلىرى:

1. قۇرئان كەرىمنىڭ پەزىلىتى، ئۇنىڭ قەدرىنىڭ يۇقىرىلىقى، ئۇنىڭ شەبى قەدرىدە نازىل قىلىنغانلىقى بايان قىلىندۇ.
2. شەبى قەدرنىڭ پەزىلىتى ۋە ئۇنىڭ ئۇلۇغلىقى، ئۇنىڭ شەبى قەدرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان مىڭ ئايغا تەڭ كېلىدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.
3. مۇشۇ شەرەپلىك كېچىگە ئوخشاش ياخشىلىق پەيتلەرنى غەنىيەت بىلىشكە رىغبەتلەندۈرۈلدى.

* شۇنىڭ ئۈچۈن شەبى قەدرنىڭ رامزان ئېيىنىڭ ئاخىرقى ئون كۈنى ئىچىدە بولۇشنىڭ دەلىلى كۈچلۈكتۇر. كۆپچىلىك ئۆلىمالارنىڭ قارىشىچە، شەبى قەدرى رامزان ئېيىنىڭ 27 - كېچىسىدۇر.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 (٩٨) سُورَةُ الْبَيْتَةِ مَدِينَةً (١٠٠) رُكُوعًا ٨ آيَاتَهَا

لَمْ يَكُن لَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ
 حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝
 فِيهَا كُتِبَ الْقِيمَةُ ۝ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا
 لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۝ حُنْفَاءً وَيُقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ۝

تەرجەمىسى:

98. سۇرە بەيىئە

مەككەدە نازل بولغان، 8 ئايەت*.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن
 باشلايمەن.

* ئەنەس ئىبنى ماللىكىدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
 ئۇ بەي ئىبنى كەئبگە: ئاللا مېنى ساغدا «لەم يەكۇن» (يەنى بەيىئە
 سۈرىسى)نى ئوقۇپ بېرىشنى ئېيتتى دېگەن. ئۇ بەي: ئاللا ساغدا
 مېنىڭ ئىسمىنى ئاتايدۇ دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:
 ھەئە، دېگەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇ بەي يىغلاپ كەتكەن.

ئەھلى كىتابتىن (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالاردىن) كاپىر بولغانلار ۋە مۇشرىكلار ئۆزلىرىگە روشەن دەلىل كەلگەنگە قەدەر كۇفرىدىن ئايرىلغۇچى بولمىدى (1). (ئۇ روشەن دەلىل) پاك سەھىپىلەرنى تىلاۋەت قىلىپ تۇرىدىغان، ئاللا تەرىپىدىن كەلگەن پەيغەمبەردۇر (2). ئۇ سەھىپىلەر توغرا ئەھكاملارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان (3). كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) پەقەت ئۆزلىرىگە روشەن دەلىل كەلگەندىن كېيىنلا ئىختىلاپ قىلىشتى* (4). ئۇلار پەقەت ئىبادەتنى ئاللاغا خالىس قىلغان، ھەق دىنغا ئېتىقاد قىلغان ھالدا (يالىغۇز) ئاللاغلا ئىبادەت قىلىشقا بۇرۇلدى. نامازنى ئادا قىلىشقا، زاكاتنى بېرىشكە (بۇيرۇلدى). ئەنە شۇلار (يەنى ئىبادەت، ئىخلاس ناماز، زاكاتلار) توغرا دىندۇر (5).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمى مەزھۇنى:

ئاللاتائالا ئەھلى كىتاب ۋە مۇشرىكلارنىڭ ئۇلارغا روشەن دەلىل بولغان روسۇلىلا كەلگەنگە قەدەر كۇفرىدىن ئايرىلمىغانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ. روسۇلىلا ئۇلارغا قۇرئاننى ئېلىپ كەلدى، ئۇلارنى ئىسلامغا ۋە ئىمانغا دەۋەت قىلدى، ئىككى گۇرۇھنىڭ ھەربىرىدىن بىر قىسىم كىشى ئىمان ئېيتتى، ئاندىن ئاللاتائالا روشەن دەلىلنى:

* ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: شۇبھىسىزكى، يەھۇدىيلار 71 پىرقىغە ناسارالار 72 پىرقىگە بۆلۈنگەن، مېنىڭ ئۈمىتىم 73 پىرقىغە بۆلۈندۇ. بىر پىرقىدىن باشقا ئۇلارنىڭ ھەممىسى دوزىخىدۇر. ساھابىلەر: ئىي روسۇلىلا، ئۇلار (يەنى جەننىتىي بولغان پىرقە) كىملىرى دەپ سورىغاندا، روسۇلىلا: ئۇلار مېنىڭ ۋە ساھابىلىرىمنىڭ يولىدا بولغان. لادۇر، دەپ جاۋاب بەرگەن.

(ئۇ) "پاك سەھىپىلەرنى تىلاۋەت قىلىپ تۇرىدىغان پەيغەمبەردۇر، يەنى روسۇلىلا قۇرئان ئوقۇيدۇ، قۇرئان بولسا باتىلدىن پاك بولغان سەھىپىلەرگە يېزىلغان، شۇ سەھىپىلەردە ئادىل، توغرا ھۆكۈملەر يېزىلغان" دەپ بايان قىلدى. سەھىپىلەردىن ھالال - ھارام ۋە باشقا ھۆكۈملەر يېزىلغان قۇرئان كۆزدە تۇتۇلدى. ئاندىن كېيىن، ئاللا - تائالا ئەھلى كىتابنىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنىڭ راستلىقىغا ئورتاق پىكىردە ئىكەنلىكىدىن، چۈنكى ئۇلار كىتابلىرىدىن روسۇلىلانىڭ راست پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى بىلىدىغانلىقىدىن، روسۇلىلا پەيغەمبەر بولۇپ كەلگەندە ئىخلاس قىلىشىپ، بەزىنىڭ ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتقانلىقىدىن ۋە بەزىنىڭ ئۇنى ئىنكار قىلغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ. شۇنىڭدەك ئاللاتائالا ئەھلى كىتابنىڭ ئۆز كىتابلىرىدا پەقەت بىر ئاللاغا ئىبادەت قىلىشقا، ئۇنىڭ ھەق دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا، پۈتۈن پەيغەمبەرلەرگە ئىمان ئېيتىشقا، ناتوغرا دىنلارنى تاشلاپ ھەق دىنغا بۇرۇلۇشقا بۇيرۇلغانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ ھەمدە ئۇلارنىڭ ناماز ئوقۇشقا، نامازنى ئادا قىلىشقا، بەلگەلەنگەن زاكاتنى بېرىشكە بۇيرۇلغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ. مانا مۇشۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى توغرا، ھەققانىي دىندىن ئىبارەتتۇر.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئەھلى كىتاب ۋە مۇشرىكلارنىڭ تاكى ئۇلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگەنگە قەدەر كۇفرىدا تۇرغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
2. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر بولۇپ كەلگەندىن كېيىن، ئەھلى كىتابنىڭ مۇمىن ۋە كاپىر دەپ ئىككى قىسىمغا بۆلۈنگەنلىكى زىكرى قىلىنىدۇ.

3. قۇرئان كەرىمنىڭ پەزىلىتى ۋە ئۇنىڭ يالغاندىن ۋە باتىلدىن ساغلام ئىكەنلىكى كۆرسىتىلدى.
4. پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتىپ كىتابلارنى نازىل قىلىشتا كۆزدە تۇتۇلغان غايە يالغۇز ئاللاغا ئىبادەت قىلىشتىن ۋە ئۇنىڭغا تەۋھىدىنى خالىس قىلىشتىن ئىبارەت ئىكەنلىكى كۆرسىتىلدى.
5. ناماز بىلەن زاكاتنىڭ ئىسلامنىڭ تۈۋرۈكلىرىدىن ئىكەنلىكى، ئۇلارنىڭ ئىسلامنىڭ دۇرۇس بولمايدىغانلىقى بايان قىلىندى.

إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّنَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۗ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۗ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۗ

تەرجىمەسى:

ئەھلى كىتابتىن ۋە مۇشرىكلاردىن كاپىر بولغانلار ھەقىقەتەن دوزاخقا كىرىدۇ، دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ، ئەنە شۇلار مەخلۇقاتلارنىڭ يامىندۇر (6). ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار — ئەنە شۇلار مەخلۇقاتلارنىڭ ياخشىدۇر (7). ئۇلارغا پەرۋەردىكارنىڭ دەرگاھىدا بېرىلىدىغان مۇكاپات (ئۇلارنىڭ) تۇرار جايى بولغان،

ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەردۇركى، ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالىدۇ، ئاللا ئۇلاردىن رازى بولىدۇ، ئۇلارمۇ ئاللادىن مەمنۇن بولىدۇ. بۇنىڭغا پەرۋەردىگار دىن قورققان ئادەم ئېرىشىدۇ (8).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا ئاخىرتتىكى شەقىيلەرنىڭ ۋە سائادەتمەنلەرنىڭ ھالىدىن خەۋەر بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: ئەھلى كىتاب ۋە مۇشرىك-لاردىن بولغان كاپىرلارنى ئاللاتائالا ئاخىرەتتە دوزاخقا كىرگۈزىدۇ، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ، ئازاب ئۇلاردىن ئۆكسىمەيدۇ. ئۇلار كۆڧرى بىلەن روسۇللانى ئىنكار قىلىپ، ئەڭ يامان مەخلۇقاتلارغا ئايلىنغان. شۇڭا ئۇلارنى ئاللاتائالا جەھەننەمدە قاتتىق ئازاب بىلەن جازالايدۇ. ئۇلارنىڭ ئەكسىچە، ياخشى ئەمەللەرنى قىلىپ، شۇ ئارقىلىق ئاللاغا يېقىنلىشىدىغان مۆمىنلەر مەخلۇقاتلار ئىچىدىكى ئەڭ ياخشىلاردۇر. ئاللاتائالا ئۇلارنى ئاخىرەتتە جەننەتكە كىرگۈزۈش بىلەن مۇكاپاتلايدۇ. ئۇلار جەننەتتىن ئايرىلمايدۇ، جەننەتنىڭ ئاخىرلىشىدىغان ۋاقتى بولمايدۇ. ئاللاتائالا بۇ جەننەتلەرنى "ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدۇ، جەننەتكە كىرگۈچىلەر جەننەتتە مەڭگۈ قالىدۇ، ئۇلار ئۆلمەيدۇ ۋە جەننەتتىن كۆچۈپ كەتمەيدۇ" دەپ سۆيەتلىدى. ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى قوبۇل قىلىش بىلەن ئۇلاردىن رازى بولىدۇ. ئۇلارمۇ جەننەتتە ئاللاتائالانىڭ بەرگەن ساۋابىغا ئېرىشىش بىلەن تەڭ ئاللاتائالادىن مەمنۇن بولىدۇ. ئاللاتائالانىڭ بۇ رازىلىقىغا، بۇ ياخشى مۇكاپاتىغا دۇنيادىكى چېنىدا پەرۋەردىگار دىن قورققان، گۇناھلاردىن

چەكلەنگەن ھەربىر ئادەم ئېرىشىدۇ.

دۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا كۇففارلارنى مەخلۇقاتلارنىڭ يامىنى دەپ سۈپەت-لىدى ۋە ئۇلارنىڭ بارار جايىنىڭ دوزاخ بولىدىغانلىقى، دوزاختا مەڭگۈ قالىدىغانلىقى ۋە دوزاخنىڭ يامان جايى ئىكەنلىكىنى بايان قىلدى.
2. ئاللاغا ئىمان ئېيتقان ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىگە تەستىق قىلغانلارنىڭ مەخلۇقاتلارنىڭ ياخشىسى ھېسابلىنىدىغانلىقى، ئۇلارنىڭ بارار جايىنىڭ جەننەت بولىدىغانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ جەننەتتە مەڭگۈ قالىدىغانلىقىنى بايان قىلدى.
3. رازىلىق دېگەن سۈپەت ئاللاتائالانىڭ ئۇلۇغلىقىغا لايىق رەۋىشتە ئىسپاتلىنىدۇ.

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ مَدَنِيَّةٌ (٩٣) رَكْعَتَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ
 أَثْقَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۖ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ
 أَخْبَارَهَا ۗ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۗ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ
 أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۗ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
 خَيْرًا يَرَهُ ۗ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۗ

تەرجىمىسى:

99. سۈرە زەلزەلە

مەككىدە نازىل بولغان، 8 ئايەت*.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

زېمىن قاتتىق تەۋرىتىلگەندە⁽¹⁾، زېمىن (قوينىدىكى) يۈكلىرىنى (يەنى مەدەنىلەر، ئوتلار، ئۆلۈكلەرنى) چىقارغاندا⁽²⁾، ئىنسان (يەنى كاپىر) ئۇنىڭغا (يەنى زېمىنغا): "نېمە بولدى؟" دېگەندە⁽³⁾، بۇ كۈندە زېمىن ئۆزىنىڭ خەۋەرلىرىنى (يەنى ئۆزىنىڭ ئۈستىدە ئىشلەنگەن ياخشى-يامان ئىشلارنى) مەلۇم قىلىدۇ⁽⁴⁾. (ئۇنىڭ مەلۇم قىلىشى) پەرۋەردىگارنىڭ ئۇنى شۇنداق قىلىشقا ئەمر قىلغانلىقىدىن دۇر⁽⁵⁾. بۇ كۈندە كىشىلەر قىلغان ئەمەللىرىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرۈش يەنى (نەتىجىسىگە ئېرىشىش) ئۈچۈن توپ-توپ بولۇپ تارىلىپ كېتىدۇ⁽⁶⁾. كىمكى زەررەچىلىك* ياخشى ئىش قىلىدىكەن، ئۇنىڭ مۇكاپاتىنى كۆرىدۇ⁽⁷⁾. كىمكى زەررەچىلىك يامان ئىش قىلىدىكەن، ئۇنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ⁽⁸⁾.

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، «ئىزا زۇلزىلەت» قۇرئانىنىڭ يېرىمىغا تەڭ كېلىدۇ، دېگەن.

** پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: يېرىم خورما چاغلىق نەرسە بىلەن، ياخشى سۆز بىلەن بولسىمۇ دوزاختىن ساقلىنىڭلار.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۇدۇمى ۋە زەۋنى:

ئاللاتائالا ئېيتىدۇكى، قىيامەتنىڭ قايسىم بولغانلىقى ئۈچۈن، زېمىن قاتتىق تەۋرىگەن چاغدا، زېمىن قوينىدىكى ئۆلۈكلەرنى، مەدەنلەرنى چىقىرىپ ئۈستىگە ئاتقان چاغدا، ئىنسان تىنچ زېمىننىڭ قالايمىقانلاشقانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا نېمە بولغانلىقىنى ئۇقالمىغان چاغدا، يەنى قىيامەت كۈنى زېمىن ئىنسانلارنىڭ قىلغان ئەمەللىرىنى سۆزلەپ بېرىدۇ، مەلۇم قىلىدۇ ۋە ئۇلارغا گۇۋاھلىق بېرىدۇ. ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام "بۇ كۈنى زېمىن ئۆزىنىڭ خەۋەرلىرىنى مەلۇم قىلىدۇ" دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ: "زېمىننىڭ خەۋەرلىرىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلەم... سىلەر؟" دېدى. ساھابىلەر بۇنى ئاللا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ئوبدان بىلىدۇ، دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: "زېمىننىڭ خەۋەرلىرى شۇكى، ھەربىر بەندىنىڭ زېمىن ئۈستىدە قىلغان ئىشلىرىغا زېمىن گۇۋاھلىق بېرىپ، مېنىڭ ئۈستۈمدە مۇنداق ئىشلارنى قىلدى، دەيدۇ. مانا بۇ زېمىننىڭ خەۋەرلىرىدۇر" دېگەن. زېمىننىڭ كىشىلەرنىڭ ئىشلىرىنى بۇنداق مەلۇم قىلىشى ئاللاتائالانىڭ ئۇنىڭغا شۇنداق قىلىشىنى بىلدۈرگەنلىكى ۋە ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلغانلىقى ئۈچۈندۇر.

ئاندىن ئاللاتائالا شۇ كۈنى كىشىلەرنىڭ ھېساب مەيدانىدىن شەقىي ۋە سائادەتمەن بولۇپ تۈركۈملەرگە بۆلۈنۈپ قايتىدىغانلىقى، ئوڭ تەرەپتىكىلەرنىڭ جەننەتكە، سول تەرەپتىكىلەرنىڭ دوزاخقا بارىدىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئەرەساتتىن قوزغىلىشى ئۆزلىرىنىڭ دۇنيادا قىلغان ئەمەللىرىگە يارىشا بېرىلگەن مۇكاپاتنى

ياكى جازانى كۆرۈش ۋە جەننەتتىكى ياكى دوزاختىكى مەنزىلگاھ-
لىرىغا چۈشۈش ئۈچۈندۇر. كىمكى دۇنيادا ئەڭ كىچىك چۈمۈلە
چاغلىق ياخشىلىق ياكى يامانلىق قىلىدىكەن، ئاخىرەتتە ئۇنىڭ
مۇكاپاتىنى ياكى جازاسىنى كۆرىدۇ.

ەۋھىم نۇقتىلىرى:

1. قىيامەت كۈنىنىڭ بۈيۈكلۈكى ۋە ئۇنىڭ دەھشىتىنىڭ قاتتىق-
لىقى تەسۋىرلىنىدۇ.
2. زېمىن ئۈستىدە قىلىنغان ياخشى-يامان ئىشلارغا پەرۋەردى-
گارنىڭ ئەمرى بويىچە قىيامەت كۈنى زېمىننىڭ گۇۋاھ بولىدىغانلى-
قىغا ئىمان ئېيتىش تەكىتلىنىدۇ.
3. قىيامەت كۈنى كىشىلەرنىڭ ئىككى گۇرۇھقا- بىر گۇرۇھ
جەننەتكە، بىر گۇرۇھ دوزاخقا بۆلۈنىدىغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ.
4. ياخشى ئىشلارنى ئاز بولسىمۇ قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈش،
يامان ئىشلارنى كىچىككىنە بولسىمۇ قىلىشتىن ھەزەر قىلدۇرۇش
كېرەك.

سُورَةُ الْعَدِيَّتِ مَكِّيَّةٌ (١٠٠) وَالْمَوْعِظَاتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْعَدِيَّتِ صَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا ۝ فَالْغَيْرِثِ
 صُبْحًا ۝ فَاتْرَنَ بِهِ نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ
 ذَلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝
 أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ وَحُصِّلَ
 مَا فِي الصُّدُورِ ۝ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ
 لَّخَبِيرٌ ۝

تەرجىمىسى:

100. سۇرە ئادىيات

مەككىدە نازىل بولغان، 11 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(غازىلارنىڭ دۈشمەنگە ھۇجۇم قىلىشىدا) ھاسراپ يۈگۈرگۈچى،
 (قاتتىق يۈگۈرگەنلىكتىن) تۇۋاقلاردىن ئوت چىقارغۇچى، ئەتىگەندە
 (دۈشمەن ئۈستىگە) باستۇرۇپ كىرگۈچى، (قاتتىق چاپقانلىقتىن)
 توپا-چاڭ چىقارغۇچى، شۇ توپا-چاڭ بىلەن دۈشمەن توپى ئىچىگە

كۈرۈپ كەتكۈچى ئاتلار بىلەن قەسەمكى (1-5)، ئىنسان ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارنىڭ (نېمەتلىرىنى) شەكسىز ئىنكار قىلغۇچىدۇر (6). ئىنسان ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا (يەنى ئاللاننىڭ نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلىقىغا) ئەلۋەتتە ئۆزى گۇۋاھدۇر (7). ئىنسان پۇل - مالغا ئىنتايىن ھېرىستۇر (8). قەبرىلەردىكى ئۆلۈكلەر (سىرتقا) چىقىرىلغان، دىللاردىكى سىرلار ئاشكارا قىلىنغان چاغدا، ئۇلارنىڭ ھەممە ئەھۋالىدىن پەرۋەردىگارنىڭ ھەقىقەتەن خەۋەردار ئىكەنلىكىنى (بۇ نادان ئىنسان) بىلىمەدۇ؟ (9-11)

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمىدۋەن مەزەۋى:

ئاللاتائالا ئاللا يولىدىكى غازاتقا ئىگىلىرىنى ئېلىپ قاتتىق ھاسىراپ يۈگۈرگۈچى ئاتلار بىلەن، قاتتىق يۈگۈرگەنلىكتىن تۇۋاقلرى تاشقا تېگىپ ئوت چاقىتىپ يۈگۈرگۈچى ئاتلار بىلەن، سەھەردە ھۇجۇمغا ئۆتۈپ چاڭ - توزان چىقىرىپ، ئىگىلىرىنى دۈشمەن توپى ئارىسىغا ئېلىپ كىرگۈچى ئاتلار بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاتائالا ئىنساننىڭ ئۆز پەرۋەردىگارنىڭ نېمەتلىرىنى چوقۇم ئىنكار قىلىدىغانلىقىغا يۇقىرىقىلار بىلەن قەسەم قىلدى. ئاللاتائالا ئىنساننىڭ ئۆز پەرۋەردىگارنىڭ نېمەتلىرىگە كۇفرلىق قىلغانلىقىغا ئەلۋەتتە گۇۋاھتۇر. ئىنسان پۇل - مالغا تولا ھېرىستۇر، پۇل - مالنى ھەددىدىن ئارتۇق سۆيگەنلىكتىن بېخىلىدۇر. ئاللاننىڭ نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلغۇچى، مالنى ھەددىدىن ئارتۇق سۆيگۈچى بۇ ئىنسان قىيامەت كۈنى قەبرىلەرنىڭ يېرىلىپ، قىيامەت كۈنى ئۈچۈن قوينىدىكى ئۆلۈكلەرنى چىقىرىدىغانلىقىنى بىلمەدۇ؟ ئاللاتائالا دىللاردىكى يوشۇرۇن سىرلارنى ئاشكارىلايدۇ، شۇنىڭغا قاراپ،

قىيامەت كۈنى بەندىلەردىن ھېساب ئالدى، ئۇلارنى جازا لايىدۇ ۋە مۇكاپاتلايدۇ. ئۇ قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ ھالىنى بىلىپ تۇرىدۇ، ئاللاغا ئۇلارنىڭ ھېچ ئىشى مەخپىي قالمايدۇ.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاتنىڭ ئاللانىڭ يولىدا جىھاد قىلىشتا پايدىسى زور بولغانلىقىنى، ئۇنىڭ پەزىلىتىنى، باشقا ھايۋانلار ئارىسىدا ئۇنىڭ ئورنىنىڭ يۇقىرىلىقىنى كۆرسىتىدۇ.
2. ھۇجۇم قىلىش ۋاقتىدىكى، ئۇرۇش مەيدانىدىكى ئاتنىڭ سۈپىتى، ئاتنىڭ ئۇرۇشتىكى رولى بايان قىلىنىدۇ.
3. ئاللاننىڭ نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىش، ئۆزىنىڭ تېگىشلىك ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشقا سەل قاراش ئىنساننىڭ خاراكتېرىدۇر. پەقەت ئاللا ھىدايەت قىلغان ۋە تەۋپىقى بەرگەن ئادەملەر بۇنىڭدىن مۇستەسنادۇر.
4. ئاللاتائالاننىڭ نېمەتلىرىنىڭ ئىنكار قىلغۇچىنى ئاللاتائالا ئۆزىنىڭ كۆرۈپ تۇرىدىغانلىقى بىلەن قورقۇتىدۇ.
5. پۇل - مالنى سۆيۈش ۋە ئۇنىڭغا قاتتىق ھېرىسلىق قىلىش ئىنساننىڭ تەبىئىتى ئىكەنلىكى كۆرسىتىلدى.
6. قىيامەت كۈنى ئەسكە سېلىنىدۇ ۋە ئاللاننىڭ پۈتۈن سىرلەرنى، دىللاردىكى يوشۇرۇن نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقى ئەسلىتىپ ئۆتۈلىدۇ.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ (١٠١) رُكُوعَهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ
الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝
فَأُمَّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ۝ نَارُ حَامِيَةٍ ۝

تەرجەمىسى:

101. سۇرە قارىئە

مەككەدە نازىل بولغان، 11 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قىيامەت (1)، قىيامەت نېمەدۇر (2). قىيامەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (3) شۇ كۈندە ئىنسانلار تارىلىپ كەتكەن پەرۋا-ئىدەك بولۇپ كېتىدۇ (4)، تاغلار ئېتىلغان يۇڭدەك بولۇپ كېتىدۇ (5). تارازسى ئېغىر كەلگەن (يەنى ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ چۈشكەن) ئادەمگە كەلسەك، ئۇ كۆڭۈللۈك تۇرمۇشتا (يەنى ناز-نېمەتلىك جەننەتتە) بولىدۇ (6-7). تارازسى يېنىك كەلگەن (يەنى

يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەن يا ياخشىلىقى يولمىغان) ئادەمگە كەلسەك، ئۇنىڭ جايى ھاۋىيە بولىدۇ (8-9). ھاۋىيەنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سەن قانداق بىلەلەيسەن؟ (10) ھاۋىيە قىزىق ئوتتۇر (11).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۆزۈمى مەزەۋى:

“قارىئە” دېگەن قىيامەتنىڭ ناملىرىدىن بىرى، قىيامەتنىڭ مۇنداق دەپ ئاتىلىشى ئۇنىڭ يۈرەكلەرنى قورقۇنچقا سېلىپ قاقىدۇ. غانلىقى ئۇچۇندۇر. “قارىئە” دېگەن سۆزنىڭ ئۈچىنچى ئايەتتە تەكرارلىنىشى قىيامەتنىڭ شەننى چوڭ كۆرسىتىش ئۈچۈندۇر. ئاللا- ئائالا كىشىلەرنىڭ قىيامەت كۈنىدىكى تارقىلىش، چېچىلىپ كېتىش، كېلىپ- كېتىپ يۈرۈش، تېخىرقاپ قېلىش قاتارلىق ئەھۋاللىرىنى تارىلىپ كەتكەن پەرۋانگە ئوخشاتتى. شۇنىڭدەك تاغلارنىڭ تىتما- تالاڭ بولۇپ يەر بىلەن تەڭ بولۇپ قېلىشىنى ئېتىلغان يۇڭغا ئوخشاتتى. ئاندىن ئاللاتائالا ئۇنىڭدىن كېيىن بولىدىغان ئەمەل- لىرىنىڭ تارازىسى ئېغىر كەلگەنلەرنىڭ، ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ چۈشكەنلەرنىڭ جەننەتتە ئۆزى مەمنۇن بولغۇدەك كۆڭۈللۈك تۇرمۇشتا بولىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئەكسىچە، ئەمەللىرىنىڭ تارازىسى يەڭگىل كەلگەن، يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەرنىڭ جايى دوزاخ بولىدىغانلىقىنى بايان قىلدى.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. قىيامەت كۈنى ۋە شۇ كۈنى بولىدىغان قورقۇنچلۇق ئەھۋاللار بايان قىلىندۇ.
2. ئەمەللەرنىڭ قىيامەت كۈنى تارتىلىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىش تەكىتلەندۇ.
3. نارازىسى ياخشى ئەمەللەر بىلەن ئېغىر كەلگەنلەرنىڭ سائا-دەتمەن بولىدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.
4. يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەرنىڭ بەتپەخت بولىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.
5. دوزاخ دەھشەتلىك قىلىپ كۆرسىتىلدى ۋە ئۇنىڭ بىلەن قورقۇتۇلدى.

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ (۱۰۲) سُوْرَةُ التَّكْوِيْنِ (۱۶) كُوْنُهَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اَلْهٰكُمُ التَّكْوِيْنُ ۙ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۗ كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۗ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۗ كَلَّا لَوِ تَعْلَمُوْنَ
عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۗ لَتَرُوْنَ الْجَحِيْمَ ۗ ثُمَّ لَتَرُوْنَهَا
عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۗ ثُمَّ لَنَسْئَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۗ

تەرجىمىسى:

102. سۈرە تەكاسۇر

مەككىدە نازىل بولغان، 8 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

تاكى قەبرىلەرنى زىيارەت قىلغىنىڭلارغا* (يەنى قەبرىلەرگە كۆمۈلگىنىڭلارغا) قەدەر (پۇل - مال، بالىلار بىلەن) پەخىرلەنمەك سىلەرنى غەپلەتتە قالدۇردى (1-2). راستلا كەلگۈسىدە بىلىسىلەر (3). ئاندىن راستلا كەلگۈسىدە بىلىسىلەر (4). ئەگەر سىلەر راستلا ھەقىقىي بىلىسىلەر (غەپلەتتە قالماڭلار) (5). سىلەر چوقۇم جەھەن - نەمنى كۆرىسىلەر (6). ئاندىن ئۇنى چوقۇم ئۆز كۆزۈڭلار بىلەن كۆرىسىلەر (7). ئاندىن (دۇنيادا سىلەرگە بېرىلگەن) نېمەتلەردىن سوئال - سوراق قىلىنىسىلەر (8).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمۈمىي مەزمەنى:

ئاللاتائالا مۇنداق دەيدۇ: سىلەرنىڭ پۇل - مېلىڭلارنىڭ ۋە ئەۋلادىڭلارنىڭ كۆپلۈكى بىلەن پەخىرلىنىشىڭلار سىلەرنى ئاللا

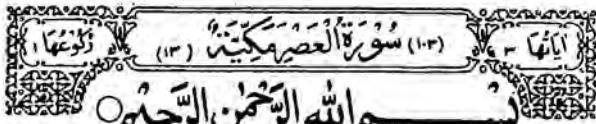
* ئەنەس ئىبنى مالىكتىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: مېنىڭ ئۈچ نەرسە ئەگىشىپ بارىدۇ، ئۇلاردىن ئىككىسى قايتىپ كېلىدۇ، بىرى ئۇنىڭ بىلەن قېپقالدۇ: ئۇنىڭ بالا - چاقىسى، مېلى ۋە ئەمەلى ئەگىشىپ بارىدۇ. ئۇنىڭ بالا - چاقىسى بىلەن مېلى قايتىپ كېلىدۇ، ئەمەلى ئۇنىڭ بىلەن قېپقالدۇ.

تائالاغا تائەت - ئىبادەت قىلىشتىن، ئاللاننىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇردۇر - دىغان ئىشلارنى قىلىشتىن غەپلەتتە قالدۇردى. سىلەر ئۆلۈپ قەبرىدە - لەرگە كۆمۈلگىنىڭلارغا قەدەر يۇقىرىقى نەرسىلەر بىلەن ئەزۋەيىلەپ كەتتىڭلار. ئاندىن ئاللاتائالا پۇل - مېلىنىڭ ۋە ئەۋلادىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن پەخىرلەنگۈچىلەرنى قورقۇتۇپ، " راستلا كەلگۈسىدە بىلىسە - لەر،" يەنى پۇل - مېلىنىڭلار ۋە ئەۋلادىڭلارنىڭ كۆپلۈكى بىلەن پەخىرلىنىپ، ئاخىرىدا غەپلەتكە چۆكۈپ كەتكەنلىكىڭلارنىڭ ئاقىۋەت - تىنى سىلەر ئۆلۈم كەلگەن چاغدا بىلىسىلەر، دېدى؛ شۇنىڭدەك ئۆلگىنىڭلاردىن كېيىنكى ئاقىۋىتىڭلارنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلىسەڭلار، بۇ سىلەرنى پۇل - مال، ئەۋلاد بىلەن پەخىرلىنىشتىن توساتتى، دېدى. ئاندىن ئاللاتائالا بەندىلىرىنى ئاخىرەتتە دۇزاخنى ئۆز كۆزلىرىدە كۆرىدىغانلىقى بىلەن قورقۇتتى، يەنى ئۇنى جەزمەن كۆرىسىلەر، قىيامەت كۈنى ئاللاتائالا سىلەرگە بۇ دۇنيادا بەرگەن تۈرلۈك ناز - نېمەتلەردىن سوئال - سوراق قىلىنىسىلەر، دەيدۇ.

هۇھم نۇقتىلىرى:

1. دۇنيانىڭ ئىشلىرى بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئاللاتائالاغا تائەت - ئىبادەت قىلالىمىغانلار ئەيىبلنىدۇ.
2. قەبرىنىڭ ئاخىرەت مەنزىللىرىنىڭ بىرىنچىسى ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ جەننەت باغچىلىرىدىن بىر باغچا ياكى دوزاخ چوقۇرلىرىدىن بىر چوقۇر ئىكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ.
3. قايتا تىرىلىشكە، ئەمەللەرگە مۇكاپات ۋە جازا بېرىلىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىش تەكىتلىنىدۇ.
4. ياخشى ئەمەللەرگە ئالدىراشقا، ئاللاننىڭ زىكرىدىن غەپلەتتە

- قالدۇرىدىغان نەرسىلەرنى تەرك ئېتىشكە قىزىقتۇرۇلدۇ.
5. ئىنساننىڭ قىيامەت كۈنى دوزاخنى كۆزى بىلەن كۆرىدىغانلىقى تەكىتلىنىدۇ.
6. قىيامەت كۈنى ئىنساندىن ئاللاننىڭ نېمە تىلىرى ئۈستىدە سورىلىدىغانلىقى، ئاللانائالاغا شۈكۈر قىلىش يۈزىسىدىن ئۇنىڭ بەرگەن نېمە تىلىرىدىن تائەت-ئىبادەت ئۈچۈن پايدىلىنىشىنىڭ لازىملىقى كۆرسىتىلىدۇ.

 سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ (١٠٣)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ

تەرجىمەسى:

103. سۈرە ئەسر

مەككىدە نازىل بولغان، 3 ئايەت*.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن

* تەبەرانى ئابدۇللا ئىبنى ھەبىدىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دېگەن:
 پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن ئىككىسى بىر-بىرى بىلەن
 ئۇچراشسا، ئۇلارنىڭ بىرى ئىككىنچىسىگە «ئەسر» سۈرىسىنى باشتىن
 ئاخىر ئوقۇپ ئاندىن سالام بەرمىگۈچە ئايرىلىشمايتتى.

باشلايمەن.

زامان بىلەن قەسەمكى (1)، ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، بىر- بىرىگە ھەقىتى تەۋسىيە قىلىشقان، بىر- بىرىگە سەۋرىنى تەۋسىيە قىلىشقان كىشىلەردىن باشقا ھەممە ئادەم چوقۇم زىيان ئىچىدە دۇر (2-3).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئىككىنچى مەزھەبى:

زاماندا تۈرلۈك ئىبرەتلىك ۋە ئاجايىپ ئىشلارنىڭ بولىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئاللاتائالا ھەممە ئىنساننىڭ زىيان ۋە ھالاكەت ئىچىدە تۇرىدىغانلىقىغا زامان بىلەن قەسەم قىلدى. ئاندىن ئومۇمىي ئىنسانلار ئىچىدىن چىن قەلبىدىن ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، بىر- بىرىگە ھەقىتى يەنى تەۋھىدىنى، ئىماننى ۋە تائەت- ئىبادەتلەرنى چىڭ تۇتۇپ ئادا قىلىشنى تەۋسىيە قىلىشقان، مۇسە- بەتلەردە بىر- بىرىگە سەۋر قىلىشنى، ئەمىرىيە رۇپ، نەھىيى- مۇنكەر قىلغان چاغدا يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلىشنى تەۋسىيە قىلىشقان كىشىلەرنى بۇنىڭدىن مۇستەسنا قىلدى.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. بۇ سۈرىدە تەرىپلەنگەن تۆت خىسلەتتىكى كىشىلەردىن باشقا ئادەملەرنىڭ زىيانكار ئىكەنلىكى بايان قىلىندۇ.

ئىمام شافىئى رەھىمەتۇللا ئەلەيھى مۇنداق دېگەن: كىشىلەر «ئەسر» سۈرىسىنىڭ مەزمۇنىنى ئوبدان ئويلىسا، بۇ سۈرە ئۇلارغا كۆپايە قىلاتتى.

2. ھەق ئۈستىدە ئۆزئارا تەۋسىيە قىلىشنىڭ ۋە نەسىھەت قىلىشنىڭ ئىماننى كامالەتكە يەتكۈزىدىغانلىقى كۆرسىتىلدى.
3. مۇمىن ئادەمگە ئاللاتائالانىڭ تائەت... ئىبادىتىگە چىداملىق بولۇشنىڭ، گۇناھلار ئالدىدا ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشنىڭ ۋە مۇسەپەتلەرگە سەۋر قىلىشنىڭ، باشقىلارنىمۇ شۇنداق قىلىشقا تەۋسىيە قىلىشنىڭ لازىملىقى بايان قىلىندۇ.

(۱۰۳) سۇرە ھەزرىتى مەككىيە (۳۲) رۇئۇعھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝ نَارُ اللَّهِ الْمُبْقَدَةُ ۝ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِيَّةِ ۝ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوْصَدَةٌ ۝ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝

تەرجىمەسى:

104. سۇرە ھۈمەزە

مەككىدە نازىل بولغان، 9 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(كىشىلەرنى) ئەيىبلەشكۈچى سۆخەنچىگە ۋاي! (1) * ئۇ مال توپلىدى ۋە ئۇنى (ياخشىلىق يوللىرىغا سەرپ قىلماي ساقلاش ئۈچۈن) ساندى (2). ئۇ مېلى ئۆزىنى (دۇنيادا) مەڭگۈ قالدۇرىدۇ دەپ ئويلايدۇ (3). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇ چوقۇم ھۈتەمەگە تاشلىنىدۇ (4). ھۈتەمەنىڭ نېمىلىكىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (5) ئۇ ئاللاننىڭ ياندۇرغان ئوتىدۇركى، (ئۇنىڭ ئەلىمى) يۈرەكلەرگە يېتىپ بارىدۇ (6-7). ئۇلار چوقۇم دوزاخقا سولىنىدۇ (8). ئېڭىز تۈۋرۈكلەرگە باغلىنىدۇ (9).

بۇ سۈرە ۋەلىد ئىبنى مۇغىرە ھەققىدە نازىل بولغان. ۋەلىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەسخىرە قىلىدىغان قۇرەيش زومىگەر-لىرىدىن ئىدى. بۇ سۈرە شۇنداق قىلغانلارنىڭ ھەممىسىگە قارىتىلغان.

يۇقىرقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋى:

كىشىلەرنى ئەيىبلەشكۈچىلەر ۋە سۆخەنچىلەر ماھىيىتىنى بىلىپ بولمايدىغان قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ. ئۇلار كىشىلەرنىڭ ئابرو-يىنى تۆكۈپ، ئۇلارنىڭ شەنىگە داغ تەڭگۈزۈپ، ئۇلارنىڭ ئىشلەرنى كەمستىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۆز ئەمىلىدىن ھۇزۇرلىنىدۇ. بۇنداق قىلغاندا، ئادەمنىڭ مەنەئىلىكى، ئۆزىنىڭ توپلىغان مېلىغا بولغان

* گەرچە بۇ سۈرە ئومۇمىيە ئىبنى خەلق، ئەخسەس ئىبنى شۇرەيىق ۋەلىد ئىبنى مۇغىرە قاتارلىقلارنىڭ ھەققىدە نازىل بولغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ھۆكىمى ئومۇمىي بولۇپ، ۋۇجۇدىدا مۇشۇنداق يامان سۈپەتلەر تېپىلىدىغان ئادەملەرنىڭ ھەممىسىگە قارىتىلغان.

مەغرۇرلۇقى، ئۇ مالنى ئۆزى ئۈچۈن قورال ھېسابلىغانلىقى ئۇنى مۇشۇنداق قىلىشقا ئېلىپ كەلگەن بولىدۇ. ئۇ مېلىم دۇنيادا مېنى مەڭگۈ ياشاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ دەپ ئويلاپ، لەززەتلەنگەن ھالدا ئۇنى تەكرار-تەكرار سانايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۆلمەيدىغان ئادەمدەك ئىش قىلىدۇ. ئاللاتائالا ئۇنىڭ ئىشقا ئاشمايدىغان بۇنداق ئاساسسىز ئويىنى "كەللا" دېگەن سۆز بىلەن رەت قىلىدۇ، ئۇنىڭ توپىلىغان مال-مۈلكى ئۇنى دۇنيادا مەڭگۈ ياشاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلالمايدۇ، شۇ قىلمىشى تۈپەيلىدىن ئۇ جەھەننەمگە تاشلىنىدۇ. جەھەننەم تاشلانغان نەرسىلەرنى پاقچىلاپ تاشلايدىغان ۋە دەم تارتىپ يۇتۇۋېتىدىغانلىقى ئۈچۈن "ھۈتەمە" دەپ ئاتالدى، "ھۈتەمە" ئاللا تەرىپىدىن يېقىلغان، لاۋۇلداپ تۇرىدىغان ئوت دەپ چۈشەندۈرۈلىدۇ. ئاندىن ئاللاتائالا ئۇ ئوتنىڭ دۇنيا ئوتىغا ئوخشىمايدىغانلىقى، ئۇنىڭ ئازابىنىڭ قاتتىق بولىدىغانلىقىنى تەسۋىرلەپ، بىرىنچىدىن، ئۇنىڭ ھارارىتىنىڭ يۈرەكلەرگە يېتىپ بارىدىغانلىقىنى، ئىككىنچىدىن، ئەھلى دوزاخ ئۈچۈن ئۇنىڭ دەرۋازىلىرىنىڭ ئېتىپ تاشلىنىدىغانلىقىنى، ئەھلى دوزاخنىڭ قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۇنىڭدىن چىقىپ كېتەلمەيدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. شۇنىڭدەك ئۇلارنى تېخىمۇ قاتتىق ئازابلاش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئوتتىن قىلىنغان تۆمۈر تۇۋرۇكلەرگە باغلىنىدىغانلىقىنى زىكرى قىلىپ ئۆتىدۇ.

۱. ھۈم نۇقتىلىرى:

1. نوپۇزنىڭ چوڭلۇقى، مېلىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن مۇسۇلمانلارغا چوڭچىلىق قىلىپ، سۆزى ياكى ھەرىكىتى ئارقىلىق مۇسۇلمانلارغا

ئەزىيەت يەتكۈزىدىغانلار قورقۇتۇلدۇ.

2. پۇل - مال بىلەن بولۇپ كېتىپ، پەرۋەردىگارغا تائەت - ئىبادەت قىلماي غەپلەتتە قالغۇچىلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ دوزاخ بولىدۇ - غانلىقى كۆرسىتىلدۇ.

3. دوزاخ ئازابىنىڭ قاتتىقلىقىنى كۆرسىتىش بىلەن، كىشىنى دوزاخقا ئېلىپ بارىدىغان ئەمەللەردىن ھەزەر قىلدۇرىدۇ.

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ (١٩) زُكُوعَهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَ تَرَكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝
الَّذِينَ جَعَلْ
كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝
وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝
تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝
فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝

تەرجىمەسى:

105. سۈرە فىل

مەككىدە نازىل بولغان، 5 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

پەرۋەردىگارنىڭ پىل ئىگىلىرىنى قانداق قىلغانلىقىنى كۆر -
مىدىڭمۇ؟ (1) ئۇ ئۇلارنىڭ ھىيلە - مىكرىنى بەربات قىلىدىمۇ؟ (2) ئۇ

ئۇلارنىڭ ئۈستىگە توپ - توپ قۇشلارنى ئەۋەتتى (3). قۇشلار ئۇلارغا ساپال تاشلارنى (4). ئۇلارنى چاينىۋېتىلگەن ساماندەك قىلىۋەتتى (5)*.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي ھەزەردى:

«ئەسھابى فىل» (پىل ئىگىلىرى) قىسمى مەشھۇر بولۇپ، تەفسىر كىتابلىرىدا تەپسىلىي بايان قىلىنغان. بۇنىڭدىكى ئىبرەت بەيتۇللانى بۇزۇش نىيىتىدە كەلگەنلەردىن ئاللانىڭ ئۇنى ساقلىغانلىقىدۇر. بۇ بەيتۇللانىڭ قوشنىسى بولغان قۇرەيشكە ئاللانىڭ بەرگەن نېمىتى ئىدى، ئاللا ئۇلارنى ئاللاتائالانى بىر دەپ بىلىشكە ۋە ئۇنىڭغا تائەت - ئىبادەت قىلىپ شۈكۈر قىلىشقا ئۈندەيدۇ. ئاللا - تائالا بۇ سۆزنى «كۆرمىدىڭمۇ؟» دېگەن سۆز بىلەن باشلايدۇ. بۇ سۆز روسۇللاغا قارىتىلغان بولسىمۇ، ئۇ ئۇنىڭ ئۈمىتىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، يەنى كەبىنى بۇزۇش ئۈچۈن كەلگەن پىل ئىگىلىرىگە قانداق قىلغانلىقىنى بىلىدىڭمۇ؟ دەيدۇ. بۇ ئاللاتائالانىڭ مەرھىمىتىنىڭ چوڭلۇقىنى كۆرسىتىدۇ. پىل ئىگىلىرى ھەبەشلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ قوماندانى ئەبرەھە دەپ ئاتالغۇسى. ئۇنىڭ چوڭ

* بۇ ۋەقە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇغۇلغان يىلى (مىلادى 570 - يىلى) يۈز بەرگەندى. يەمەننىڭ ۋالىيسى ئەبرەھە ئىبنى ئەشرەم سەئىدا بىر چىركاۋ ياساپ، تامام خەلقنى بەيتۇللانى تاۋاپ قىلىش - تىن توسۇپ، ئۇلارنى مەزكۇر چىركاۋدا ئىبادەت قىلدۇرماقچى بولدى. كىنانە قەبىلىسىدىن بىر ئادەم چىركاۋغا تاھارەت سۇندۇرۇپ قويدى. ئەبرەھە بۇ ئىشتىن غەزەپلىنىپ كەبىنى چىقىشقا قەسەم قىلىپ، ئۇنى ۋەيران قىلىش ئۈچۈن ئاتلاندى.

بىر پىلى بولۇپ، ئۇلار بۇ پىلغا نىسبەت بېرىلىپ، "ئەسھابى فىل" يەنى پىل ئىگىلىرى دېيىلگەنىدى. ئۇلار ئۆز پىلانىنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا قادىر بولالمىدى. ئۇلار بەيتۇللاغا يېتىپ بېرىشتىن بۇرۇنلا ئۇلاردىن ئىنتىقام ئالدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئاللاتائالا ئۇلارنىڭ ھىيلە-مىكرىنى بەربات قىلىدىمۇ؟ دەيدۇ. ئاللاتائالا-ئۇلارغا ئەڭ ئاجىز مەخلۇقاتى بولغان توپ-توپ قۇشلارنى ئەۋەتتى، قۇشلار كەڭلىنى بۇزۇشنى قەستلىگەن بۇ تاجاۋۇزچىلارنى جەھەننەمدە قىزىتىلغان ئايلىنىپ كەتكەن چالما بىلەن ئېتىپ، يەنجىلگەن سامان-دەك قىلىۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئاللا كەڭلىنى ئۇلارنىڭ سۇيىقەستىدىن ساقلىدى.

ەۋھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ كىچىك-قۇدرىتىنىڭ بۈيۈكلۈكى ۋە ئۇنىڭ زالىملاردىن ئىنتىقام ئالدىغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ.
2. بەيتۇللانىڭ ھۈرمىتى ۋە ئۇنىڭ شان-شەرىپى كۆرسىتىلىدۇ.
3. قۇرەيشنىڭ دۈشمەنلىرىنى ئارقىسىغا چېكىت-دۈرۈش بىلەن ئاللاتانىڭ قۇرەيشكە بەرگەن نېپىتى بىلدۈرۈلىدۇ، ئاللاتائالانىڭ مۇقەددەس جايلىرىغا چېقىلغان ياكى ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغانلارنى قاتتىق جازالاش بىلەن ئۇلارغا ۋە ئۇلارغا ئوخشاشلارغا ئاگاھلاندۇرۇش بېرىلىدۇ.

أَنبَا ۳ (۱۰۶) سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ (۲۹) كُتُبُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَيْفِ قُرَيْشٍ ۝ الْفِيهِمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصِّيفِ ۝
 فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ
 جُوعٍ ۝ وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

تەر جەمئىسى:

106. سۈرە قۇرەيش

مەككىدە نازىل بولغان، 4 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قۇرەيش قوغداغانلىقلىرى ئۈچۈن (1)، ئۇلار قىشلىق ۋە يازلىق سەپىرىدە قوغداغانلىقلىرى ئۈچۈن (2)، بۇ ئۆي (يەنى بەيتۇللا) نىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلسۇنكى، ئۇ ئۇلارنى ئاچلىقتا ئوزۇقلاندۇردى، ئۇلارنى قورقۇنچتىن ئەمىن قىلدى (3-4).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمىي مەزەۋىنى:

مەككە قۇرەيشلىرى ھەر يىلى تىجارەت ئۈچۈن ئىككى قېتىم سەپەر قىلاتتى، يەنى قىشتا يەمەنگە، يازدا شامغا سەپەر قىلاتتى. ئۇلار ھەرەم ئاھالىسى، ئۇلۇغ بەيتۇللانىڭ باشقۇرغۇچىلىرى بولغان.

لىقى ئۈچۈن، ئۆز سەپىرىدە تىنچ-ئامان بولاتتى، ئۇلارغا ھېچ ئادەم چېقىلمايتتى. ھالبۇكى، باشقا كىشىلەر بۇلاڭ-تالاڭغا ئۇچراپ تۇراتتى، ئۇلارنىڭ ئاللاتائالاغا خالىس ئىبادەت قىلىشلىرى ئۈچۈن، ئاللا ئۇلارغا بۇ نېمىتىنى ئەسلىتىپ ئۆتتى. ئاللاتائالانىڭ ئۇلارنى شان-شەرەپكە ئېرىشتۈرگەن كەئىبىنىڭ پەرۋەردىگارى ئىكەنلىكىنى، ئۇلار گىياھ ئۈنمەيدىغان ۋادىدا ياشىسىمۇ، ئىبراھىم خەلىلۇلانىڭ دۇئاسى بىلەن ئۇلارنىڭ رىزقىنىڭ تەرەپ-تەرەپتىن كېلىپ تۇرىدىغانلىقىنى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ قەمەتچىلىكتىن كېيىن توقچىلىققا ئېرىشكەنلىكىنى، ئاللاتائالانىڭ ئۇلارنى خەۋپ-خەتەرلەردىن ئامان قىلغانلىقىنى، مەيلى مەككىدە بولسۇن، مەيلى سەپەر ئۈستىدە بولسۇن، ئۇلار ھەرەم ئاھالىسى بولغانلىقلىرى ئۈچۈن ھېچ ئادەمنىڭ ئۇلارغا چېقىلمايدىغانلىقىنى ئەسلىتىپ ئۆتتى، بۇنىڭدىن بۇ نېمەتلەرنى ئىنتام قىلغۇچى ئاللاتائالاغا كۆپ شۈكۈر قىلىشنىڭ لازىملىقى چىقىدۇ. شۈكۈرنىڭ ئەڭ چوڭى ئاللاتائالاغا خالىس ئىبادەت قىلىش، ئاللاتائالا ئالدىدا ۋاستىچىلەر ۋە شاپائەتچىلەر بار دەپ قارىماسلىق، ئۇلارنىڭ ئىبادەت قىلغىنىغا ئوخشاش بۇتلارغا ئىبادەت قىلماسلىقتۇر.

ھۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالا ئۇلۇغ كەئىبىنىڭ قوشنىلىرى بولغان قۇرەيش-لەرنى تىنچ-ئامان، ھۈرمەتلىك قىلىش بىلەن ئۆزىنىڭ ئۇلارغا قىلغان مەرھەمىتىنى كۆرسىتىدۇ.
2. قۇرەيشلەرنى ئاللاتائالاغا شۈكۈر قىلىش يۈزىدىن خالىس ئىبادەت قىلسۇن دەپ، ئاللاتائالانىڭ بەرگەن بۇ نېمەتلىرى

ئۇلارنىڭ ئېسىگە سېلىنىدۇ.

3. پاراۋان تۇرمۇش ۋە خەۋپ-خەتەرلەردىن ئامان بولۇش ئاللاتائالاغا شۇكۇر قىلىشقا تېگىشلىك بولغان دۇنيانىڭ چوڭ نېمەتلىرىدىن ئىكەنلىكى بايان قىلىنىدۇ.

(۱۰۷) سُوْرَةُ الْمَاعُونِ كَيِّمًا (۱۷) رُكُوْعَاهَا ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَرَّيْتِ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْذِّیْنِ ۙ فَاذٰلِكَ الَّذِي يَدْعُ
الْیَتِیْمَ ۙ وَلَا یَحِضُّ عَلٰی طَعَامِ الْمَسْكِیْنِ ۙ قَوْلِیْ
لِلْمُصَلِّیْنَ ۙ الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۙ
الَّذِیْنَ هُمْ یُرَآءُوْنَ ۙ وَیَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۙ

تەرجىمەسى:

107. سۈرە مائۇن

مەككىدە نازىل بولغان، 7 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

دىننى ئىنكار قىلغان ئادەمنى كۆردۈكمۇ؟ (1) ئۇ يېتىمنى دۈش-كەلەيدىغان مەسككىگە تاماق بېرىشنى تەرغىپ قىلمايدىغان ئادەم-دۇر (2-3). شۇنداق ناماز ئوقۇغۇچىلارغا ۋايىكى، ئۇلار نامازنى

غەپلەت بىلەن ئوقۇيدۇ (4-5)، نامازنى رىيا بىلەن ئوقۇيدۇ (6)،
ئۇلار قولغا بەرمەيدۇ (7).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھۇمىي ھەزەۋىنى:

ئاللاتائالا بۇ كالامنى "دىننى ئىنكار قىلغۇچىنى كۆردۈڭمۇ؟" دېگەن سوئال بىلەن باشلىدى. ئاندىن ئاللاتائالا دىننى ئىنكار قىلغۇچىنىڭ سۈپەتلىرىنى بايان قىلىپ: ئۇ يېتىنى قاتتىق دۈشكەلەيدۇ، يېتىم بىرەر نەرسە، ياكى ئۆز ھەققىنى تەلەپ قىلىپ كەسە، ئۇنى سىلكىيدۇ، قىيامەتنى ئىنكار قىلغانلىقتىن مەسكىگە تاماق بېرىشنى تەرىخىپ قىلمايدۇ، ئۆزىمۇ تاماق بەرمەيدۇ، دەيدۇ. سۆزنىڭ بېشىدىكى خىتاب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىتىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئۇنىڭ پۈتۈن ئۈمىتىگە ئومۇمىدۇر. ئاندىن ئاللاتائالا باشقا بىر تۈركۈم كىشىلەرنىڭ سۈپەتلىرىنى بايان قىلىپ، ئۇلارنى ئەيىبلەيدۇ، ئۇلارنى ئازابتىن قورقۇتىدۇ. ئۇلار مۇناپىقلار بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىرىنچى سۈپىتى "نامازنى غەپلەت بىلەن ئوقۇش" بولۇپ، بۇنى "نامازنى رىيا بىلەن ئوقۇيدۇ" دېگەن سۆز بىلەن چۈشەندۈرىدۇ، يەنى ئۇلار بىزنى مۇسۇلمان دېسۇن، ياخشى دېسۇن دەپ، نامازنى كىشىلەر كۆرگەندە ئوقۇيدۇ، كىشىلەر كۆر-مىگەندە ئوقۇمايدۇ. چۈنكى ئۇلار نامازغا ئىشەنمەيدۇ. ئۇلار نامازنى تەرك ئېتىشى بىلەن ئۇنىڭدىن غەپلەتتەدۇر؛ نامازنى باشقىلار بار ئوقۇش بىلەن رىياكاردۇر. ئۇلارنىڭ ئىككىنچى سۈپىتى شۇكى، ئۇلار ئۆزئارا ھەمكارلىشىپ، قاچا-قومۇچقا ئوخشاش كىچىك نەرسىلەرنى ھاجەتمەنلەرگە ئارىيەت بېرىپ، بەندىلەرگە ياخشىلىق قىلمايدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. يېتىملەرگە، مسكىنلەرگە كاش - نان بېرىشكە ۋە ئۇلارغا مۇلايىم بولۇشقا قىزىقتۇرۇلدۇ ۋە تەرغىپ قىلىندۇ.
2. نامازنى ۋاقىتىدا ئوقۇش، نامازنى ۋە باشقا ئەمەللەرنى ئىخلاس بىلەن ئادا قىلىش بايان قىلىندۇ.
3. ئاللاتائالا بېخىللىقنى ئەيىبلەنگەنلىكى ئۈچۈن، ياخشىلىق قىلىشقا، قاچا - قومۇچ، كىتاب، قەغەزگە ئوخشاش ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلەرنى ئارىيەت بېرىپ تۇرۇشقا تەرغىپ قىلىندۇ.

(۱۰۸) سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ (۱۵) آيَاتُهَا ۳
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَاَنْحَرِ
 اِنَّ شَايْنَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ

تەرجىمىسى:

108. سۈرە كەۋسەر*

مەككەدە نازىل بولغان، 3 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنغان بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: كەۋسەر جەننەتتىكى بىر ئۆستەك بولۇپ، ئۇنىڭدا كۆپ

باشلايمەن.

- بىز ساڭا ھەقىقەتەن نۇرغۇن ياخشىلىقلارنى ئاتا قىلدۇق (1).
پەرۋەردىگارنىڭ ئۈچۈن ناماز ئوقۇغىن ۋە قۇربانلىق قىلغىن (2).
ھەقىقەتەن سېنىڭ دۈشمىنىڭنىڭ نام - نشانى قالمايدۇ (3).

بۇ سۈردىنىڭ نازىل بولۇشى سەۋەبى:

ئاسىق ئىبنى ۋائىل قۇرەيشكە: "مۇھەممەدىنى تاشلاڭلار، ئۇنىڭ بالىسى يوق، ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ نامى تۈگەيدۇ" دەيتتى.
ئاللاتائالا ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى يالغانغا چىقىرىش ئۈچۈن بۇ سۈردىنى نازىل قىلغان.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۈمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا بۇ سۈردىنى بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نۇرغۇن ياخشىلىقلارنى ئاتا قىلىپ مەرھەمەت كۆرسەتكەنلىكى بىلەن باشلىدى، ئاللاتائالا ئۆزىنىڭ پەيغەمبىرىگە دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە نۇرغۇن ياخشىلىقلارنى ئاتا قىلدى. ئاللاتائالا پەيغەمبىرىگە كەۋسەرنى ئاتا قىلىش بىلەن باشقىغا ئەمەس، پەقەت يالغۇز ئاللاغلا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇدى. پەرز بولسۇن، نەپلە

خەيرلىك بار، پەرۋەردىگارم ماڭا ئۇنى ۋەدە قىلغان، ئۇنىڭ سۈيى ھەسەلدىنمۇ تاتلىق، سۈتتىنمۇ ئاق، قاردىنمۇ سوغۇق، قايماقتىنمۇ يۇمشاق، ئۇنىڭ ئىككى قېشى زەبەرچەتتىن، قاقچىلىرى كۈمۈشتىن بولۇپ، ئۇنىڭ سۈيىدىن بىر ئىچكەن كېشى تەشنا بولمايدۇ. كەۋسەرنى جەننەتتىكى بىر كۆل دېگۈچىلەرمۇ بار.

بولسۇن، نامازنىڭ ھەممىسىنى ئاللاتائالا ئۈچۈن خالىس ئوقۇشقا بۇيرۇدى. مۇشرىكلارنىڭ بۇتلارغا ۋە باشقا نەرسىلەرگە قۇربانلىق قىلىشىنىڭ ئەكسىچە، قۇربانلىقنى خالىس ئاللا ئۈچۈن قىلىشقا بۇيرۇدى. بۇ يەردىكى خىتاب پۈتۈن ئۈممەتكە قارىتىلغان. ئاندىن ئاللاتائالا: "تەۋھىد ۋە دىننى يالغۇز ئاللاغا خالىس قىلىش بارسىدا روسۇللانىڭ ئۈمىتى ئىچىدە ئۇنىڭ يولىدا ماڭمىغانلار- نىڭ نامى- نىشانى قالمايدۇ" دەيدۇ.

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. ئاللاتائالانىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە نۇرغۇن ياخشىلىقلارنى جۈملىدىن ھەۋزى كەۋسەرنى ئاتا قىلىش بىلەن مەرھەمەت كۆرسەتكەنلىكى بايان قىلىنىدۇ.
2. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئىبادەتنى جۈملىدىن نامازنى، قۇربانلىقنى ئاللاتائالاغا خالىس قىلىشقا بۇيرۇدى.
3. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى شەرىئەتتىكى ئۆلچەم بويىچە دوست تۇتۇشنىڭ لازىملىقى كۆرسىتىلىدۇ.
4. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى دۈشمەن تۇتقان ۋە ئۇنىڭغا ھۈرمەتسىزلىك قىلغانلار ئەيىبلەندۇ.

أَنفَاهَا
(١٠٩) سُورَةُ الْكَافِرِينَ مَكِّيَّةٌ (١٨) كُرْهُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۚ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۚ وَلَا
أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۚ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۚ وَلَا
أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۚ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينٌ ۚ

تەدر جەمەسى:

109. سۈرە كافرۇن *

مەككەدە نازىل بولغان، 6 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد! سېنى بۇتلارغا چوقۇنۇشقا ئۈندىگۈچى كۇففار-
 لارغا) ئېيتقىنكى، "ئى كاپىرلار! (1) سىلەر چوقۇنۇۋاتقان بۇتلارغا
 مەن چوقۇنمايمەن (2). سىلەرمۇ مەن ئىبادەت قىلىۋاتقان ئاللاغا
 ئىبادەت قىلمايسىلەر (3). سىلەر چوقۇنغان بۇتلارغا، ھېنىڭ چوقۇن-
 غىنىم يوق (4). سىلەرنىڭمۇ مەن ئىبادەت قىلغان ئاللاغا ئىبادەت
 قىلغىنىڭلار يوق (5). سىلەرنىڭ دىنىڭلار ئۆزەڭلار ئۈچۈن، ھېنىڭ

* پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «كافرۇن» سۈرىسىنى قۇرئاننىڭ تۆتىنچى بىرىگە تەڭ (يەنى بۇ سۈرىنى ئوقۇسا قۇرئاننىڭ تۆتىنچى بىرىنى ئوقۇغاننىڭ ساۋابى بولىدۇ) دېگەن.

دېنمۇ ئۆزەم ئۈچۈن“ (6).

بۇ سۈرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى:

قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزلىرىنىڭ ئىلاھلىرىغا بىر يىل ئىبادەت قىلىشنى، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىمۇ ئاللاتائالاغا بىر يىل ئىبادەت قىلىشنى، شۇنىڭ بىلەن ئۆزئارا ياخشى مۇناسىۋەتتە بولۇشنى تەلەپ قىلدى. ئاللاتائالا بۇ ھەقتە بۇ سۈرنى نازىل قىلدى.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋى:

ئاللاتائالا ئۆز پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى مۇشرىك-لارغا خىتاب قىلىشقا، ئۇلاردىن ۋە ئۇلارنىڭ مەئبۇداتلىرىدىن ئادا-جۇدا بولۇشقا بۇيرۇدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرۋەر-دىگارى ئۇنىڭغا ئەمر قىلغاندەك، دەرھال ئۇلارنىڭ مەئبۇدلىرىغا ئىبادەت قىلىشتىن ئادا-جۇدا بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئاللا مۇشرىكلارغا ئۇلارنىڭ يالغۇز ئاللاغا ئىبادەت قىلىش دەۋاسىنىڭمۇ يالغان ئىكەنلىكىنى خەۋەر قىلدى. ئاندىن روسۇلىلانىڭ ئۇلارنىڭ مەئبۇدلىرىدىن كېلەچەكتە ئادا-جۇدا بولىدىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ بولسا كېلەچەكتىمۇ ھەرگىز ئادا-جۇدا بولمايدىغانلىقىنى، بەلكى ھامان ئاللانى ئىنكار قىلىدىغانلىقىنى، ئۆزلىرىنىڭ يالغان مەئبۇد-لىرىغا ئىبادەت قىلىشنى داۋاملاشتۇرىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلدى. چۈنكى ئاللاغا شېرىك كەلتۈرۈپ تۇرۇپ، يالغۇز ئاللاغا ئىبادەت قىلدىم دېيىشكە بولمايدۇ. ئاللا يەنە ئۇلارغا ئۇلارنىڭ مۇشرىكلىقتىن ئىبارەت ئىختىيار قىلغان دىننىڭ بارلىقىنى، ئۇنىڭمۇ ئۆزىنىڭ

ئاللا ئىختىيار قىلغان تەۋھىددىن ئىبارەت دىننىڭ بارلىقىنى خەۋەر قىلدى. بۇ سۈرىدىكى بۇ خىتاب ئاللاننىڭ ئىلمىي ئەزىلىسىدە ئىمان ئېيتمايدۇ ۋە ھىدايەت تاپمايدۇ دەپ بېكىتىلگەن كىشىلەرگە قارىتىلغان دېيىلىدۇ.

ھۆھم نۇقتىلىرى:

1. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەۋھىد تە ۋە ئۇنىڭغا دەۋەت قىلىشتا چىڭ تۇرغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
2. بۇ سۈرىدە خىتاب قىلىنغانلارنىڭ ھىدايەت تاپمايدىغانلىقى، بەلكى ئۇلارنىڭ مۇشرىكىلىك بىلەن ئۆلىدىغانلىقى بايان قىلىنىدۇ.
3. ئىنساننىڭ ئۆز دىنىدا ۋە ئەقىدىسىدە چىڭ تۇرۇشىنىڭ، باشقا دىندىكىلەر ئۆز دىنىنى ھەرقانچە ئەۋج ئالدۇرسىمۇ، باتىل دىنلارغا قارىمىسلىقىنىڭ لازىملىقى تەكىلىنىدۇ.

سُورَةُ النَّصْرِ مَكِّيَّةٌ (۱۱۰) كُرْعَانًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
 يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ
 رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

تەرجىمىسى:

110. سۈرە نەسر
مەككەدە نازىل بولغان، 3 ئايات.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئاللاننىڭ ياردىمى ۋە غەلبىسى كەلگەن ۋە سەن ئاللاننىڭ دىنىغا كىشىلەرنىڭ توپ-توپ بولۇپ كىرگەنلىكىنى كۆرگىنىڭدە (1-2)، رەببىڭغا تەسبىھ ئېيتقىن، ھەمدى ئېيتقىن ۋە ئۇنىڭدىن مەنپەرەت تىلىگىن، ئاللا ھەقىقەتەن تەۋبىنى بەك قوبۇل قىلغۇچىدۇر (3).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئۇمۇمىي مەزمۇنى:

ئاللان ئېيتىدۇ: مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشى ۋە ئۇنىڭ ئىسلام يۇرتىغا ئايلىنىشىدىن ئىبارەت دېنىڭ ساخا قىلغان ياردىمىنى ۋە قوللىشىنى كۆرگەن، پۈتۈن كىشىلەرنىڭ توپ-توپ بولۇپ ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكىنى كۆرگەن چىنغۇدا، "رەببىڭگە تەسبىھ ئېيتقىن، ھەمدى ئېيتقىن"، يەنى "سۇبھانەللاھى ۋە بەھەمدىيى سۇبھانە كەللاھۇمە ۋە بىھەمدىكە..." قاتارلىقلارنى ئېيتقىن، ئىستىغپارنى كۆپ ئېيتقىن، ئاللا ھەقىقەتەن تەۋبىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دېگەن: بۇ سۈرە نازىل بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇسىلا مۇنداق دەيتتى: "سېچانك ربنا وبعجمك اللهم اغفرلى" (سۇبھانەكە

رەببەنا ۋە بىھەمدىكە ئەللاھۇمە غفرلى). بۇ سۈرە نازىل بولغاندا،
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە نۇرغۇن ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىس-
سالامنىڭ ئەجلىنىڭ يېقىنلاشقانلىقىنى باگاھەندى.

هۇھم نۇقتىلىرى:

1. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئاللاتائالانىڭ نۇسرىتى، مەككىنىڭ پەتىتى قىلىنىدىغانلىقى ۋە كىشىلەرنىڭ دىنىغا توپ- توپ بولۇپ كىرىدىغانلىقى بىلەن بېشارەت بېرىلىدۇ.
2. ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئاللاتائالانىڭ يۇقىرىقى نېمەتلىرىگە شۈكۈر قىلىشقا، پەرۋەردىگارىغا تەسبىھ ئېيتىشقا، ھەمدى ئېيتىشقا، ئىستىغفار ئېيتىشقا ئەمر قىلىدۇ.
3. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەجلىنىڭ يېقىنلاشقانلىقىغا ئىشارەت قىلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ سۈرە نازىل قىلىنغان چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: "دېنىڭ ۋاپات بولىدىغان خەۋىرىم يەتكۈزۈلدى" دېگەن.

(۱۱۱) سُورَةُ الْاَلْهَبِ مَكِّيَّةٌ (۶) رُكُوْعًا اَحَدًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تَبَّتْ يَدَا اَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۗ مَا اَنْغَمَ عَنْهُ مَالُهُ وَاَمَّا
كَسْبًا ۗ سَيَصْلٰٓ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۗ وَاَمْرَاتُهُ
حَمٰلَةَ الْحَطَبِ ۗ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۗ

تەرجىمىسى:

111. سۈرە مەسەد

مەككەدە نازىل بولغان، 5 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەبۇ لەھەبىنىڭ ئىككى قولى قۇرۇپ كەتسۇن! (ئەمەلدە) قۇرۇپ كەتتى (1). ئۇنىڭغا مال - مۈلكى ۋە ئېرىشكەن نەرسىلىرى ئەسقات - مىدى (2). ئۇ لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتقا (يەنى دوزاخقا) كىرىدۇ (3). ئۇنىڭ ئوتتۇن توشۇغۇچى (يەنى سۇخەنچى) خوتۇنىمۇ لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتقا كىرىدۇ (4). ئۇنىڭ بويىنىدا مەھكەم ئېشىلگەن ئارغامچا بولىدۇ (5).

بۇ سۈرىنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساپا تېغىغا چىقىپ قۇرەيشنىڭ ئايماق - لىرىنى توۋلىدى، قۇرەيشلەر يىغىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا، سىلەرنى مەن قاتتىق ئازابتىن ئاگاھلاندۇرغۇچىمەن، دېدى. ئۇنىڭ تاغىسى ئەبۇ لەھەب ئورنىدىن تۇرۇپ قولىنى قېقىپ تۇرۇپ: ئۆلگۈر، بىزنى مۇشۇنىڭ ئۈچۈن يىغدىڭمۇ؟ دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئاللاتائالا بۇ سۈرىنى نازىل قىلدى.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا ئەبۇ لەھەب ھالاك بولدى، ئۇنىڭ ھالاك بولۇشى

ئەمەلدە كۆرۈلدى، دەيدۇ. ھالاك بولسۇن دېگەن سۆز ئەبۇ لەھەب ئۈچۈن دۇئايى بەددۇر. ھالاك بولدى دېگەن سۆز ئۇنىڭ چوقۇم ھالاك بولىدىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىشتۇر. ئەبۇ لەھەبنىڭ ئىسمى ئابدۇلئۇززا بولۇپ، ئۇ روسۇللانىڭ تاغلىرىدىن بىرى ئىدى. ئۇ روسۇللانىڭ ئەشەددىي دۈشمىنى ئىدى. ئۇ مالدار، كۆپ بالىلىق ئىدى، ئۇ ئۆزىنى پۇل-ئەبلى ۋە بالىلىرى بىلەن كۈچلۈك چاغلىدى، ئۇ، قېرىندىشىمنىڭ ئوغلىنىڭ ئېيتقانلىرى راست بولىدىغان بولسا، مەن ئۇنىڭغا جېنىمنى، ئەلىمنى، بالىلىرىمنى پىدا قىلاتتىم، دېدى، ئاللاتائالا ئۇنىڭغا رەددىيە بېرىپ، ئۇ ھالاك بولدى ۋە زىيان تارتتى، مېنىڭ ئازابىمنى ئۇنىڭدىن ھېچ نەرسە - ئۇنىڭ «ئەلىمۇ، بالىلىرىمۇ دەپتى قىلالمايدۇ، دېدى. ئۇنىڭ لاۋۇلداپ تۇرغان دوزاخقا كىرىدىغانلىقى، دوزاخقا ئۇنىڭ خوتۇنى، ئەبۇ سۇفیاننىڭ ھەمىشىسى بولغان ئۇمى جەملىنىڭمۇ كىرىدىغانلىقى ئېيتىلدى. رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، ئۇمى جەملى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەزىيەت يەتكۈزۈش ئۈچۈن، ئۇنىڭ يولىغا يانتاقلارنى تاشلاپ قوياتتى. ئاللاتائالا بۇ يەردە ئۇمى جەملىگە دوزاختا بولىدىغان بىر تۈرلۈك ئازابىنى بايان قىلدى. ئۇ بولسىمۇ ئۇنىڭ بويىنى مەھكەم ئېشىلگەن دوزاخنىڭ ئارغامچىلىرى بىلەن باغلىنىدىغانلىقىدىن ئىبارەت.

ئۇمى جەملىنىڭ ئۇقتىلىرى:

1. ئەبۇ لەھەب بىلەن ئۇنىڭ خوتۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى دۈشمەن تۇتقانلىقى، ئۇنىڭ دەۋىتىگە قارشى تۇرغانلىقى ئۈچۈن ئەيىبلەندۇ.

2. پۇل - دېلىنىڭ ۋە بالىلىرىنىڭ بولۇشى ئالانى ئىنكار قىلغان. لارنىڭ دوزاخقا كىرىشىنى توسۇپ قالالمايدۇ.

3. بۇ سۈرىدە ئاللاتائالانىڭ كۆرسەتكەن شانلىق بىر مۆجىزىسى بار. ئاللاتائالا بۇ سۈرىنى نازىل قىلغان چاغدا ئەبۇ لەھەب بىلەن ئايالى تېخى ئۆلۈپكەندى. ئاللا ئۇلارنىڭ دوزاختا چوقۇم ئازاب چېكىدىغانلىقىدىن خەۋەر بەرگەن. بۇنىڭدىن ئۇلارنىڭ سالامەت قالمايدىغانلىقى چىقاتتى، ئەھۋال ئاللاتائالا خەۋەر بەرگەندەك بولغان.

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ (۱۱۲) كُوْعَمَاءُ ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝ وَ لَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝

تەرجىمەسى:

112. سۈرە ئىخلاس

مەككەدە نازىل بولغان، 4 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە دېھرىبان ئاللاتانىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، ئۇ ئاللا بىردۇر (1). ھەممە ئاللاغا موھتاجدۇر (2). ئاللا بالا تاپقانمۇ ئەمەس، تۇغۇلغانمۇ ئەمەس.

(3). ھېچ كىشى ئۇنىڭغا تەكشۈش بولالمايدۇ (4).

بۇ سۈرىنىڭ نازىل بولۇشى سەۋەبى:

مۇشرىكلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا، بىزگە پەرۋەردىگارنىڭ نەسلىنى بايان قىلىپ باق، دېگەن ۋە ئۇلارنىڭ بەزىسى بىزگە پەرۋەردىگارنى سۈپەتلىپ بەرگىنى دېگەن، شۇنىڭ بىلەن ئاللا بۇ سۈرىنى نازىل قىلغان.

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزەۋىنى:

ئاللاتائالا ئېيتىدۇ: ئى مۇھەممەد! جەزمە قىلغان، ئېتىقاد قىلغان، مەنسىنى چۈشەنگەن ھالدا "ئاللا بىردۇر، ئۇنىڭ ئوخشىشى ۋە مىسلى يوقتۇر" دەپ ئېيتقىن، ئاللاتائالاغا پۈتۈن خالايىقنىڭ ھاجىتى چۈشىدۇ، پايدىنى تىلەش، زىياندىن ساقلىنىشتا ئۇلار ئاللاغا ئىلتىجا قىلىدۇ، مانا شۇلار ھەقىقىي مەبۇد ئاللانىڭ سۈپەتلىرىدۇر. ئاللاتائالانىڭ بالىسى، ئاتا-ئانىسى، خوتۇنى يوقتۇر، ئاللاتائالاغا ھېچ كىشى تەكشۈش ئەمەستۇر، ھېچ نەرسە ئاللاتائالاغا ئوخشىمايدۇ، ئاللا ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرىدۇ، كۆرۈپ تۇرىدۇ.

بۇ سۈرىنىڭ «سۈرە ئىخلاس» دەپ ئاتىلىشى شۇنىڭ ئۈچۈن-دۇركى، بۇ سۈرە ئەۋمەد يەنى ئاللاتائالانىڭ بىرلىكى بارىدىكى ئىسىملىرىنى، سۈپەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۈرىنىڭ پەزىلىتى ھەققىدە مۇنداق دېگەن: "سۈرە ئىخلاس قۇرئاننىڭ ئۈچتىن بىرىگە تەڭ كېلىدۇ".

ۋەھىم نۇقتىلىرى:

1. بۇ ئۇلۇغ سۈرە ئاللاتائالانىڭ بىرلىكىگە دائىر ئىسىملىرىنى ۋە سۈپەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. ئاللاتائالا ئۆزىگە قايىسى سۈپەتلىرىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن بولسا، ياكى ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئەييەنلەشتۈرگەن بولسا، ئەھلى سۈننە ۋە لىجەما ئەمۇ شۇنى مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. ئاللا ئۆزى ئۈستىدە ئاللا ئىنكار قىلغان ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنكار قىلغان نەرسىلەرنى ئىنكار قىلىدۇ. ئاللاتائالانىڭ سۈپەتلىرى مەخلۇقاتنىڭ سۈپەتلىرىگە ئوخشىمايدۇ. ئۇ سۈپەتلەر شەكىلگە كىرگۈزۈلمەيدۇ، ئۆزگەرتىلمەيدۇ ۋە ئۇلار كېرەكسىز قىلىپمۇ قويۇلمايدۇ.
2. بۇ سۈرىدە ئاللاتائالاغا بالا نىسبەت بەرگەن مۇشرىك، گۇمراھ تائىپلەرنىڭ ھەممىسىگە رەددىيە بېرىلىدۇ.
3. كامالەت سۈپەتلىرىنىڭ ھەممىسىگە ئاللاتائالا لايىقتۇر. نۇقسان سۈپەتلىرىنىڭ ھەممىسىدىن ئاللاتائالا پاكئور.

آیاتھا ۵ (۱۱۳) سۈرە الفلق مَكِّيَّةٌ (۲۰) رُكُوعَهَا ۱
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَ
 مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثِ
 فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۵

تەرجىمىسى:

113. سۈرە فەلق

مەككىدە نازىل بولغان، 5 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

”مەخلۇقاتنىڭ شەرىدىن، قاراڭغۇلۇقى بىلەن كىرگەن كېچىنىڭ شەرىدىن، تۈگۈنلەرگە دەم سالغۇچى سېھىرگەرلەرنىڭ شەرىدىن، ھەسەتخورنىڭ ھەسەت قىلغان چاغدىكى شەرىدىن سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارى (ئاللا) غا سىغىنىپ پاناھ تىلەيمەن“ دېگەن (1-5).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئوھى مەزەۋنى:

ئاللاتائالا ئۆز پەيغەمبىرىنى سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىلتىجا قىلىشقا، ئۇنىڭغا سىغىنىشقا بۇيرۇدى، پۈتۈن مەخلۇقاتنىڭ شەرىدىن، قاراڭغۇلۇقى جاھاننى قاپلىغان كېچىنىڭ شەرىدىن ئاللاغا سىغىنىپ پاناھ تىلەشكە بۇيرۇدى. شۇنىڭدەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تۈگۈنگە دەم سالدىغان سېھىرگەرلەرنىڭ شەرىدىن، ھەسەتنى ئاشكارىلاپ ھەسەت قىلغان ھەربىز ھەسەت قىلغۇچىنىڭ شەرىدىن ئاللاتائالاغا سىغىنىپ پاناھ تىلەشكە بۇيرۇدى. بۇ يەردىكى خىتاب پۈتۈن ئۆمىمەتكە قارىتىلغان.

ئوھىم نۇقتىلىرى:

1. تۈرلۈك يامانلىقلارنىڭ ھەممىسىدىن ئاللاغا سىغىنىپ پاناھ

تەلەشكە تەمر قىلىندۇ.

2. ھەسەتنىڭ ئەڭ قەبىھ خىسەلت ئىكەنلىكى ۋە ئۇنىڭ زىيىنىنىڭ

چوڭلۇقى تەنبە قىلىندۇ.

سُورَةُ التَّائِسِ مَكِّيَّةٌ (۲۱) كُرْتُوبَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ التَّائِسِ ۝ مَلِكِ التَّائِسِ ۝ إِلَهِ
 التَّائِسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْغَيْبِ وَالنَّاسِ ۝

تەرجىمىسى:

114. سۈرە ناس

مەككىدە نازىل بولغان، 6 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

”ئىنسانلارنىڭ پەرۋەردىگارى، ئىنسانلارنىڭ پادىشاھى، ئىنسانلارنىڭ ئىلاھى (ئاللا)غا سىغىنىپ، كىشىلەرنىڭ دىلىرىدا ۋە سۆھسە قىلغۇچى جىنلاردىن بولغان يوشۇرۇن شەيتاننىڭ ۋە سۆھسىسىنىڭ شەرىدىن پاناھ تىلەيمەن“ دېگىن (1-6).

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى:

ئاللاتائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۇنىڭغا سىغىنىشقا ۋە

ئىلتىجا قىلىشقا بۇيرۇدى، چۈنكى ئاللاتائالا ئىنسانلارنىڭ پەرۋەر-
 دىگار دۇر، ئىگىسىدۇر، ئۇلارنى تەسەررۇپ قىلغۇچىدۇر. ئۇلارنىڭ
 ئىشلىرىنى باشقۇرغۇچىدۇر. ئاللاتائالا ئىنسانلارنىڭ ئىلاھى ۋە
 مەبۇددۇركى، ئۇنىڭ غەيرىي ئىبادەتكە لايىق ئەمەس، پەرۋەردد-
 گارلىق، پادىشاھلىق، ئىلاھلىق ئاللاغا خاستۇر. بۇ شەيتاننىڭ
 شەررىدىن پاناھ تىلەشتۇر. شەيتان كۆپ ۋە سۆسە قىلغانلىقى ئۈچۈن
 ئۇ "ۋەسۋاس" دەپ ئاتالدى، شەيتان يەنە بەندە پەرۋەردىگارنى
 ياد ئەتسە چېكىنىدىغانلىقى، غەپلەتتە قالسا، قايتىپ كېلىپ ۋە سۆسە
 قىلىدىغانلىقى ئۈچۈن "خەنناس" دەپ ئاتالدى. شەيتاننىڭ ئادىتى
 كىشىلەرنىڭ دىلىدا ۋە سۆسە قىلىشتۇر، شەيتاننىڭ ۋە سۆسسى
 ئۆزىگە ئىتائەت قىلىشقا چاقىرىشتۇر، ئۇنىڭ ۋە سۆسسى يوشۇرۇن
 ئاۋازدىن ئىبارەت. ۋە سۆسە دېگەن جىنلارغا ۋە شەيتانلارغا خاس
 ئەمەس، ئىنسانلارنىڭ ئىچىدىمۇ كىشىلەرنى ۋە سۆسە قىلىپ باتىلغا
 ۋە يامان يوللارغا چاقىرىدىغان شەيتانلارمۇ بار، شۇنىڭ ئۈچۈن
 ئاللاتائالا شەيتاننى "جىنلاردىنمۇ، ئىنسانلاردىنمۇ بولىدۇ" دېگەن.
 دېمەك، ۋە سۆسە قىلىدىغانلارنىڭ بەزىسى جىننىڭ شەيتانلىرى
 بولۇپ، كۆڭۈللەردە ۋە سۆسە قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ بەزىسى ئىنساننىڭ
 شەيتانلىرىدىن بولۇپ، ئاشكارا ۋە سۆسە قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن
 ئاللاتائالا ئۆزىگە سىغىنىپ بۇ ئىككىلا گۇرۇھنىڭ شەررىسىدىن پاناھ
 تىلەشكە، ئۇلارنىڭ يامانلىقىدىن ئۆزىگە ئىلتىجا قىلىشقا بۇيرۇدى.

ۋەھم نۇقتىلىرى:

1. بۇ سۈرە ئاللاتائالانىڭ پەرۋەردىگارلىق، پادىشاھلىق،
 ئىلاھلىقتىن ئىبارەت ئۈچ سۈپىتىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. پاناھ

تېلىگۈچى مۇشۇ سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلەنگەن ئاللاتائالاغا سېغىنىپ پاناھ تىلەشكە بۇيرۇلىدۇ.
2. ئاللاتائالاغا سېغىنىپ، ئىنسانلاردىن بولغان، چىنلاردىن بولغان شەيتانلارنىڭ ھەممىسىدىن پاناھ تىلەشكە ئەمىر قىلىندۇ.

(京)新登字154号

古兰经注释

(29和30章的注释)

(维吾尔文)

买买提·赛来

民族出版社出版发行 各地新华书店经销

民族印刷厂印刷

开本：850×1168毫米 1/32 印张：11 1/4

1991年10月第1版

1991年10月第1次印刷

印数：0001—78,000册

ISBN 7-105-01349-4/B·5

民 文 (维 7) 定价：23.10元